

Risale-i Nur Külliyyatından

Kastamonu Lâhikası

Müellif:
Bediüzzaman
SAİD NURSİ

16-11-91 B.7
28-10-93 Boşlame
28-9-94 11

Risale-i Nur Külliyyatından

قَطُّوْنِي
سِرِّ حَامِلَةٍ

لِاحْتِقَابِي

Kastamonu
Lâhikası

1936-1944

Müellifi
Bediüzzaman
Said Nursî

Külliyyatın Nur Risalesi

Diyaret İşleri Müşavere Kurulunun 23/5/1956 gün ve sayısız ehl-i vukuf raporuna istinaden Afyon Ağır Ceza Mahkemesince Bedüzzaman Said Nursi'nin Risale-i Nur külliyyatı olan kitap ve sair evraklarının kanunî mevzuata muhalif siyasî ve idarî hiç bir mahzuru görülmemiş olmakla sözü geçen eserler 23/6/1956 gün, 954/278 esas ve 955/218 karar sayılı ve kazıye-i muhkeme haline gelen beraet kararıyle ve yine Isparta Sorgu Hakimliğinin 11/9/1956 gün, 954/28 esas ve 1956/65 karar sayılı ve aynen kazıye-i muhkeme haline gelen men-i muhakeme kararıyla bilumum Nur Risaleleri sahiplerine iade edilmiştir.

Her Hakkı Mahfuzdur.

(3)

بِاسْمِهِ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ حُرُوفِ رَسَائِلِ النُّورِ
الْمَكْتُوبَةِ وَالْمَقْرُوءَةِ وَالْمُتَمَثَّلَةِ فِي الْهَوَاءِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامِ آمِينَ

Aziz, Siddık, Mübarek Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniye ve İmaniyede İhlâşlı ve Kuvvetli ve Şanlı Arkadaşlarım,

Cenâb-ı Hakk'a hadsiz şükür ve hamdederim ki, İhtiyarlar Risalesi'ndeki ümidimi ve Müdâfaat Risalesi'ndeki iddiamı sizinle tasdik

ettirdi. Evet **لِلَّهِ الْحَمْدُ بَعْدَ الذَّرَاتِ مِنَ الْأَزَلِ إِلَى الْأَبَدِ** * sizin ile otuz²⁴⁸

bine mukabil gelen otuz Abdurrahman'ı, belki yüzotuz, belki bin yüzotuz Abdurrahman'ı Risalet-in-Nur'a ihsan etti. Hem unutulmayan, her vakit yanımda bulunan kardeşlerim, **Risale-i Nur'a sizin gibi pek ciddî sahib ve muhafız ve vâris ve hakikatbîn ve kıymetşinas zâtların benim yerimde benden daha kuvvetli, ihlâşlı olarak vazife-i Kur'aniye ve imaniyede çalıştıklarını gördüğümünden, kemal-i ferah ve sürur ve itmi'nan ve istirahat-ı kalb ile ecelimi ve mevtimi ve kabrimi karşılıyorum, bekliyorum. Ben, sizi yazılarınızda ve hatırımdan çıkmayan hidematınızda günde müteaddid defalar görüyorum. Ve size olan iştiyakımı tatmin ediyorum. Siz de bu biçare²⁵⁻ kardeşinizi Risalelerde görüp sohbet edebilirsiniz. **Ehl-i hakikatın sohbetine zaman, mekân mâni olmaz; mânevi radyo hükmünde biri şarkta biri garbda, biri dünyada biri berzahda olsa da rabıta-i Kur'aniye ve imaniye onları birbiriyle konuşturur.****

Mâşâallah, bârekâllah Kerâmât-ı Aleviye'nin Risalet-in-Nur'a imzasını bu zamanda tam tasdik ettiren kerâmât-ı kalem-i Alevî (Ali) ve Kur'an'a çok kıymetdar hizmeti ve Mu'cizât-ı Ahmediye'nin

(A.S.M.) hârika bir kerâmetini gözlere gösteren ve Kur'an'ın altun bir anahtarı olan kalem-i Husrevî ; değil yalnız bizleri, belki ruhanîleri ve melekleri de sevindiriyorlar.

Bu defa, elmas kalemlî Mübarekler tarafından bir suâl var. Şimdilik cevap elimde değil. Eğer elime verilse, size gelir. Her gün hatırımda bulunan Rüştü, Re'fet, Süleyman, B.M ve H.K. ve Abdullah ve sâir isimlerini beyan etmediğim kıymetdar kardeşlerim ile hususî konuşmadığımdan gücenmesinler ; çünkü hizmetinizin azameti ve ehemmiyeti ve muarızların kuvveti ve şeytaneti nisbetinde ihtiyata ve dikkate mecburuz.

Hâfız Ali ile Husrev'in birbirleriyle ciddi bir mahviyet içinde kardeşlik irtibatları, Risale-i İhlâs'ın tam sırrına mazhar olduğunuzu bana ihsas etti, ümidlerimi fevkalâde kuvvetlendirdi.

Ben daha ziyade yazacaktım, fakat şimdi birisi postahaneye gitmek üzere olduğu için acele ettiğinden kısa kestim.

Duanıza muhtaç

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِحَمْدِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ دَعَائِشِرَاتِ دَقَائِقِ أَيَّامِ الْفِرَاقِ

Azîz, Siddık Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniyede Kuvvetli, Di-
rayetli Arkadaşlarım,

Bu zaman cemaat zamanıdır. Ehemmiyet ve kıymet, şahs-ı mânevîye göre olur. Maddî ve ferdî ve fânî şahsın mahiyeti nazara alınmamalı. Hususan benim gibi bir biçarenin kıymetinden bin derece ziyade ehemmiyet vermekle, bir batmanı kaldırmayan zaif omuzuna, binler batman ağırlığı yüklense altında ezilir.

Lillâhilhamd, Risalet-in-Nur, bu asrı belki gelen istikbâlî tenvir edebilir bir mu'cize-i Kur'aniye olduğunu çok tecrübeler ve vâkıalar ile körlere de göstermiş; ona ait medh ü senânız tam yerindedir; fakat bana verdiğinizden, binden birine de kendimi lâyük göremem.

Bel: Katiyet/c

CEMÂAT ZAMANIDIR

61771

sun: 27

143-56-55

Tr: 699

541: 27

H5-153

TH= 463

E2= 26

E1= 211-17

31-194

155-64

47

377

Yalnız, pek büyük bir nimete ve muvaffakiyete sizin gibi hakikatlı talebelerin iştirak ve sa'y ü gayretleriyle mazhariyetim noktasında, Risale-i Nur hesabına ebade kadar iftihar ederim.

Nur iskele me'muru Sabri Kardeş! Sabri, Süleyman ve Husrev⁸⁻⁹ üçünüzün sohbetinde, benim de iki cihette belki üç cihette iştirakim var.

Nur fabrikası nam sahibi Hâfız Ali kardeş! Fevkalâde mektubun, ehemmiyetsiz şahsiyetim hariç kalmak şartıyla bana hârîka göründü. Senin, hâlis ve yüksek dirayetin terakkide olduğunu gösterdi. Bana, "İşte çok Abdurrahman'ları taşıyan bir Ali" dedirdi.

Mustafalar, Küçük Ali, mübarek ve münevver kardeşler! Mektubunuz, Büyük Ali'nin mektubu gibi acib bir hakikatı ifade eder. O hakikat, Risale-i Nur hakkında haktır. Fakat benim haddim değil ki, o hududa gireyim.

Evet, *^{Br=375} عَلَمَاءُ أُمَّتِي كَأَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ ferman etmiş. Gavs-ı Âzam

Şâh-ı Geylânî, İmam-ı Gazâlî, İmam-ı Rabbânî gibi hem şahsen, hem vazifeten büyük ve hârîka zâtlar bu hadîsi, kıymetdar irşadât-larıyla ve eserleriyle fiilen tasdik etmişler. O zamanlar bir cihette ferdiyet zamanı olduğundan hikmet-i Rabbaniye onlar gibi feridleri ve kudsî dâhîleri ümmetin imdadına göndermiş. Şimdi ise sayın vazifeye, fakat müşkilâtlı ve dehşetli şerâit içinde, bir şahs-ı mânevî hükmünde bulunan Risalet-in-Nur'u ve sırr-ı tesanüd ile bir ferdi ferid mânâsında olan şâkirdlerini bu cemaat zamanında o mühim vazifeye koşturmuş. Bu sırra binaen, benim gibi bir neferin, ağırlaştırılmış müşiriyet makamında ancak bir dümdarlık vazifesi var.

Re'fet kardeş! Senin ile hiç olmazsa her dört günde bir kere görüşmeye ihtiyaç ve iştîyâkım varken, dört sene sonra hususî görüşebildik. Senin gibi hem kıymetdar te'sirli diliyle ve kuvvetli, le-tafetli kalemiyle Risalet-in-Nur'a çok ehemmiyetli hizmet edenler her vakit hatırımda mânevî muhatablarım ve hayâlen yanımda hazır arkadaşlarımdır. Risalet-in-Nur'un fevkalâde te'sirli intişarı nazar-ı dikkati celbetmesinden, şimdilik ziyade ihtiyat lâzımdır.

İktisad Risalesi'yle, Çocukların Tâziyenamesi Risaleleri gönderil-se münasibdir.

sahabe mes-
5) leği biri-
sini tabi ol-
madan-

L:61
16-29-26-127-130
152-181-200-147
223-234-235-236
242-248-249
orkadan gelen
emniyet kuvveti

STG-187

196

Br=283, 208
Br=193

Umum kardeşlerime, hususan haslarına birer birer selâm ve dua ederim. Ve o mübarek ve kıymetdar arkadaşlarımların hatırları için hem akrabalarını, hem karyelerini, kendi akrabam ve karyem içine alıp öylece dua ederek mânevî kazançlarıma teşrik ediyorum.

* * *

Azîz, Sıddık, Fedâkâr, Vefâkâr Kardeşlerim,

Sizler ile muhabere edemediğimin sebebi, fevkalâde bir dikkat ve tazyik ve tecrid altında bulunduğumdur. Hâhk-ı Rahîm'ime hadsiz şükürler olsun ki, kuvvetli bir sabır ve tahammülü ihsan ederek sû-i kasdlarını akîm bıraktı. Burada müfârat zamanımın her bir ayı bir sene haps-i münferid hükmünde ezici olduğu halde, dualarınız berekâtıyla, inayet-i İlâhiye her günümü bir ay kadar mes'udane bir ömre çevirdi. Benim istirahatım cihetinde merak etmeyiniz, rahmetin iltifatı devamdadır.

Sabri kardeş ! Sabırlı ol, ehemmiyetsiz ve zararsız olan vehmi ^{7,201} **ve asabî hastalığına ehemmiyet vermeye.** Şifâya dua edilmekle beraber ; zararsız, hatarsızdır. **Çünkü, eğer hatarat, seyyie ise ; nasıl ki, âyinede temessül eden pislik, pis değil ve âyinedeki yılan sureti, ısırılmaz ; ve ateşin timsali, yakmaz.** Öyle de, kalbin ve hayâlin âyinelere rızasız, ihtiyarsız gelen pis ve çirkin ve küfrî hâtıralar zarar vermezler. **Çünkü : İlm-i Usûl'de tasavvur-u küfür, küfür değil ve tahayyül-ü şetm, şetm olmaz.**

Hasene ise, nuranî olduğundan, tasavvur ve tahayyülü dahi hasenedir. Çünkü âyinede nurânînin timsali ziya verir, hâsiyeti var ; kesifin misali ölüdür, hayatsızdır, te'siri yoktur. Eğer sâir teellümât-ı ruhaniye ise ; sabra, mücahedeye alıştırmak için Rabbanî bir kamçıdır. **Çünkü, emn ve ye'sin vartasına düşmemek hikmetiyle havf ve reca müvazenesinde, sabır ve şükürde bulunmak için kabz - bast hâletleri, Celâl ve Cemâl tecellisinden intibah ehline gelmesi, ehl-i hakikatça medar-ı terakki bir düstur-u meşhurdur.**

Şamlı Tefvîk'in ihtiyatını takdir etmekle beraber, eski kıymetdar hizmetlerinin onun defter-i a'mâline dâimî bir surette yazı yazmaları için, o dahi dâimî çalışması gerekti. Şükür yine, elmas kalemiyle vazifesine başlaması, ruhumu ümidler ve iştiyaklarla neş'elendirdi ; Barla hayatını hasretle hatırlattı.

7 Sabri kardeş ! İmamet vazifesinde Risalet-in-Nur'a zarar yok, ruh-²⁴⁸ satla amel niyetiyle şimdilik çekilme. ^{E=245}

Husrev kardeş ! Beşinci Şua'nın kıymetini tam beyan ve takdirin ¹³¹ beni çok mesrur etti. İkinci defa yaldızlı bir Kur'an'ı yazdığın, beni fevkalâde müferrah etti. Hem, benim için de yeni Risaleleri mübarek kaleminle (Hâşiye) istinsah ettiğin, beni minnettarlık hissinden mesrûrane ağlattı.

Rüştü ve Re'fet'in sıhhatleri ve kemâl-i sadakat ve sebatları, hazin endişelerimi izale etti. Isparta talebeleri hatırları için, ben Isparta'yı kendi karyem Nurs ile beraber duamda dahil ediyorum. Hattâ emvâtına, Nurs emvâtı gibi dua ediyorum. Hakiki vatanım ve memleketim nazariyle o vilâyete bakıyorum.

Makinası kuvvetli Ali kardeş ! Sizlerin hâlisane ve ciddî faaliyetinizden, Risale-i Nur'a sizler gibi sarsılmaz çok talebeler zuhur ve devam ettiklerini ümid ederdim. Bildiğim Abdullah gibi ve bilmediğim umum kardeşlerime selâmımı ve bütün manevî kazançlarımları teşrik ettiğimi tebliğ ediniz. Muhaberemde isimlerini yazmadığım ve hatırımda yazdığım kıymetdar kardeşlerimle çok alâkadamım.

7 Kardeşlerim ! Çok ihtiyat ediniz, münafıklar çoktur. Mümkün oldukça risalelerin buradan irsal edildiğini söylemeyiniz ; tâ Risale-i Nur hizmetine zarar gelmesin. Maatteessüf ben burada bütün bütün yalnız kaldığım için, çok ehemmiyetli hakikatlar yazılmadan, ^{m=382} kaydedilmeden geldiler ve gittiler. Kuleönü'nün hâlis ve ciddî ve mübarek çalışanlarına ve İslâmköyü'nün sâdık ve gayretli ve kesretli talebelerine ve Barla'da vefâdar ve kıymetli dostlarıma ve bil-²¹ hassa Eğirdir'de fedâkâr ve vefâdar Hakkı ve Mehmed gibi kardeşlerime ve sâir umum ihvanıma binler selâm ve dualar.

Dualarınıza kuvvetli itimad eden ve çok muhtaç bulunan kardeşiniz Said Nursî

* * *

(Hâşiye) : Medâr-ı hayret bir lütf-u bereket : Gül fabrikasının kâtibliğiyle Risalet-in-Nur'a intisab eden Husrev, iki buçuk sene evvel bir küçük şişe gülyağı göndermişti. Mütemâdiyen isti'mal ettiğim halde daha bitmedi, devam eder. Kardeşiniz Emin yanımdadır, bu berekete şehâdet eder, hem size selâm eder.

Aziz, Sıddık ve Fedâkar ve Vefâkar Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniye ve İmaniyede Kuvvetli ve Kıymetli ve Çalışkan ve Muktedir Arkadaşlarım,

Bu dünyada benim için medar-ı teselli sizlersiniz ve hakkınızda büyük ümidlerimi doğru çıkardınız. Cenâb-ı Hak, sizden ebeden razı olsun, âmîn...

İrsâlatınız ve bilhassa Onuncu Söz buraya o derece faide verdi ki, herbir sahifesine mukabil elimden gelseydi büyük bir hediye verirdim. Çoktanberi görmediğim için ben hangisini okursam "En birinci budur" derdim. Ötekine bakardım, "Bu birincidir". Daha öbürüsüne baktıkça hayret ederek kat'î kanaatım geldi ki; Risalet-in-Nur'un kitapları birbirine tercih edilmez. Her birinin, kendi makamında riyaseti var. Ve bu zamanı tenvir eden bir mu'cize-i mânevîye-i Kur'aniyedir.

Evet, bu asrın ehemmiyetli ve mânevî ve ilmî bir mürşidi olan Risalet-in-Nur'un hey'et-i mecmuası, sâir şahsî büyük mürşidler gibi kendine muvâfık ve hakikat-ı ilmiyeye münâsib olarak, bir kaç nevîde ve bilhassa hakaik-ı imaniyenin izharında, intişarında azîm kerametleri olduğu gibi; üç keramet-i zâhiresi bulunan Mu'cizât-ı Ahmediye, Onuncu Söz ve Yirmidokuzuncu Söz ve Âyet-ül-Kübrâ gibi çok risaleleri dahi herbiri kendine mahsus kerametleri bulunduğunu çok emareler ve vâkıalar bana kat'î bir kanaat vermiş. Hattâ sekerratta bulunan talebelerine imanını kurtarmak için bir mürşid gibi yetiştiğine müteaddid vâkıalar şübhe bırakmıyor.

-Bir saat tefekkür, bir sene ibadet-i nâfile hükmünde... -Bir misali: "Nur'un Hizb-i Ekberidir" diye müşahede ettim ve kanaat getirdim (Hâşiye).

Sizlere Risalet-in-Nur'un Hizb-i Ekber'ini ve Kur'an'ın Hizb-i Âzam'ını göndermek isterdim. Fakat Hizb-i Âzam çok uzun oldu.

(Hâşiye): Âyet-ül-Kübrâ'nın üçüncü menzilin başında, Ahmed-i Farukî Risale-i Nur hakkında demiş ki: "Mütakelliminden biri gelecek, bütün hakâik-ı imaniyeyi kemal-i vuzuh ile beyan ve isbat edecek." Zaman isbat etti ki; o adam, adam değil belki Risale-i Nur'dur. Ehl-i keşf Risale-i Nur'u, ehemmiyetsiz olan tercümanı suretinde keşiflerinde müşahede etmişler, bir adam demişler.

KITAPLAR
0
GABİRİN TERCİH
EDİLMEZ

STG=187

87-306-131

E:27
56

E:208

§:329
m:240

E:65

228-31 -24-

E:190-89

§:166

ğundan daha yazdıramadım. Hizb-i Ekber ise, tercüme etmek istedim; şimdilik vazgeçtim. Sizin gibi kardeşlerin tercümeğe muhtaç olmadığını düşünüp, yalnız Arabî suretini göndereceğim, inşaallah. (8)

Sizlere evvelce Âyet-ül-Kübrâ'nın Birinci Makamı'nın hülâsası nâmiyle gönderdiğim parça, o Hizb'in esasıdır. İhtiyarsız, o esasa küçük fıkralar ve bazı kayıtlar ilâve edildiği vakit, birden başka bir şekil aldı; inkişaf ve inbisat ederek Âyet-ül-Kübrâ'nın misal-i muşağğarı gibi şehâdet-i tevhidiyesi parladı; mânâları ziyalandı; ruhu, kalbime, fikrime büyük bir inşirah vermeye başladı. Ben de en yorgunluk ve usanç zamanımda onu mütefekkirâne okudum, büyük zevk ve şevk hissettim.

Bir suâle cevab olarak yazdığım bir fıkrayı, size de faidesi olur ihtimaliyle beyan ediyorum :

Evliya divanlarını ve ulemanın kitaplarını çok mütalâa eden bir kısım zâtlar taraflarından soruldu : **“Risale-i Nur’un verdiği zevk ve şevk ve iman ve iz’an onlardan çok kuvvetli olmasının sebebi nedir?”** (83) (E.106)

Elcevab : Eski mübarek zâtların ekser dîvanları ve ulemânın bir kısım risaleleri, iman ve marifetin neticelerinden ve meyvelerinden ve feyizlerinden bahsederler. Onların zamanlarında imanın esâsâtına ve köklerine hücum yoktu ve erkân-ı iman sarsılmıyordu. **Şimdi ise köklerine ve erkânına şiddetli ve cemaatli bir surette taarruz var. O dîvanlar ve risalelerin çoğu has mü’minlere ve ferdlere hitab ederler ; bu zamanın dehşetli taarruzunu def’edemiyorlar.** (E.678)

Risale-in-Nur ise, Kur’an’ın bir mânevî mu’cizesi olarak imanın esâsâtını kurtarıyor ve **mevcud imandan istifade cihetine değil, belki çok deliller ve parlak bürhanlar ile imanın isbatına ve tahkikine ve muhafazasına ve şübehattan kurtarmasına hizmet ettiğinden herkese bu zamanda ekmek gibi, ilâç gibi lüzumu var olduğunu dikkatle bakanlar hükmediyorlar.** (E.61-63, 112, 18, 77, 124)

O dîvanlar derler ki : **“Vefî ol, gör ; makamâta çık, bak ; nurları, feyizleri al.”** (L.274)

Risale-in-Nur ise der : **“Her kim olursan ol ; bak, gör, yalnız gözünü aç, hakikatı müşahede et, saâdet-i ebediyenin anahtarı olan imanını kurtar.”**

Hem Risale-in-Nur, en evvel tercümanının nefsinin iknaa çalışır, sonra başkalara bakar. **Elbette nefsi emmaresini tam ikna’ eden**

NEFSİNİ
TAMİN EDEYİN
NEFSİ

mek=387
182
S.C=188
S=752

E.179

Bm.424
DHö:33

ve vesvesesini tamâmen izale eden bir ders, gayet kuvvetli ve hâlisdir ki, bu zamanda cemaat şekline girmiş dehşetli bir şahs-ı mânevî-i dalâlet karşısında tek başıyla gâlibane mukabele eder.

Hem Risalet-in-Nur, sâir ulemânın eserleri gibi, yalnız aklın ayağı¹⁸ ve nazarı ile ders vermez ve evliyâ misillü, yalnız kalbin keşf ve zevkiyle hareket etmiyor. Belki akıl ve kalbin ittihad ve imtizacı ve ruh vesâir letâifin teavünü ayağıyla hareket ederek evc-i âlâya uçar; taarruz eden felsefenin değil ayağı, belki gözü yetişmediği yerlere çıkar; hakaik-i imaniyeyi kör gözüne de gösterir.

* * *

Azîz, Tam Sıddık Kardeşlerim,

Benim, bu dünyada medar-ı tesellim ve sürurum sizlersiniz. Eğer sizler olmasaydınız, bu dört sene azaba dayanamazdım. Sizin sebat ve metanetiniz, bana da kuvvetli bir sabır ve tahammülü verdi. Birden hâtıra gelen "Dört Nokta":

Birincisi: Kardeşlerim, bu zelzele benim itikadında Şakk-ı Kamer gibi bir mu'cize-i Kur'an'dır. En mütemerridi dahi tasdike mecbur eder bir vaziyete girdi.

İkincisi: Eski zamandanberi hiçbir cemaat, Risale-i Nur'un şâkirdleri kadar hak ve hakikat mesleğinde pek çok iş görmekte beraber, pek az zahmetle kurtulmamışlar. Bizim hizmetimizin ondan birini yapanlar, zahmetimizin on mislini çekmişler. Demek biz, daima "Şükür ve Elhamdülillâh" dedirten bir haldeyiz.

Üçüncüsü: Ben gönderilen Risaleleri mütalâa ettim. Bir kısım hakikatları mükerrer gördüm. Makam münasebetiyle tekrar edilmiş. Benim arzu ve belki ihtiyarım olmadan ne için böyle olmuş. Kuvve-i hâfızama gelen nisyandan sıkıldım. Birden şiddetli bir ihtar ile: "Ondokuzuncu Söz'ün âhirine bak!" denildi. Baktım, Risalet-i Ahmediye'nin (A.S.M.) Mu'cize-i Kur'aniye'sinde tekrarının çok güzel hikmetleri, tam tefsiri olan Risalet-in-Nur'da tamamiyle tezahür etmiş. O tekrar, o hikmetler için tam yerinde ve münâsib ve lâzım olmuş.

Hem Lütfü, hem Abdurrahman, hem Hâfız Ali hükmünde Küçük Ali sizin nâmınıza da Yirmidokuzuncu Lem'a-i Arabiye'nin tefsiri ve tercümesini istemiş. Benim, şimdi onun ile meşgul olmaya ne

vaktim var ne de hâlim müsaade eder. İnşâallah - ileride - Risalet-in-Nur'un başka bir şâkirdi o vazifeyi yapacak.

Hem Yirminci Mektub ile Otuzikinci Söz bir derece o Lem'ayı izah ederler. Hazret-i Ali (R.A.) iki defa ^{سِرًّا} تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا sır-
riyle, perde altında gizli parlamasına işareti bizi ihtiyata sevk ve emreder.

Bir mes'eleye gayet kısacık bir remz ile, zekâvetinize fehmi (10) havale ediyorum.

Sual: Yerin korkudan titremesi ve hiddeti neden Rus'a gelmiyor ve yalnız...? 5-171

Cevab: Çünkü nesholup tahrif olmuş bir dine karşı, dinsizlik ile ihanet başkadır. Ve hak ve ebedî bir dine karşı ihanet ise, yeri titretiyor, kızdırıyor.

Mukaddeme-i Haşriye'nin Makamâtını istiyorsunuz. Şimdiki va- 210-110
zietim hiçbir vecihle müsaade etmediği gibi, haşre dair yazılan hakikatlar, bürhanlar umuma nisbeten ihtiyaca tam kâfi olduğundan, çabuk yazmasına mânen icbar edilmiyorum. Bir parça te'hir edildi ve ta'cil edilmedi. Hem ben, burada kayıtlar altındayım.

< Sabir, kurtuluş ve sevincin onlarıdır >

الصَّبْرُ مِفْتَاحُ الْفَرَجِ وَالسُّرُورِ

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sebatkâr, Fedâkâr, Sıddık Kardeşlerim,

< gece ve on geceye girdiğin >

Evvelâ: Gelecek bayramınızı tebrik ederim. وَالْفَجْرِ ۞ وَيَالِ عَشِيرِ

kasem-i Kur'aniyle fevkalâde kıymetleri tahakkuk eden o mübarek gecelerde ve seherlerde mübarek kardeşlerimin mübarek duaları hem bana, hem ehl-i îmâna çok bereketli ve nurlu olmasını rahmet-i Rahman'dan niyaz ederim.

Sâniyen : Size bir küçük sehvin büyük bir nükte-i gaybiyesiyle, karşı sahifedeki hâşiyeyi, mevkilerinde yazmak için gönderdim.

Sâlisen : Hulûsi'nin bir gâilesi var diye hissediyorum. Merak etmesin ; **Risale-i Nur'un şâkirdlerine inayet ve rahmet, nezaret ve himayet ederler.** Dünyanın meşakkatleri madem sevab verir, geçerler ; o musibetlere karşı sabır içinde şükür ile, metanetle mukabele edilmek gerektir. Hem o, hem sizler bütün dualarımda ve kazançlarımda benimle berabersiniz.

Râbian : Risalet'in-Nur, kendi kendine Kur'an'ın himayeti ve hıfz-ı Rabbanî altında intişar ediyor. İmâm-ı Ali (R.A.) iki defa "sırren, sırren" demesi işaret eder ki, perde altında daha ziyade feyiz ve nur verir. Sizin gibi kardeşlerim, zamanın sarsıntılı hâdisatına karşı, -şimdiye kadar gibi- yine tam mukavemet eder ümidindeyim.

Kadere imanın kederden emin olur
 مِّنْ أَمْرِ بِالْقَدْرِ أَمِنْ مِنَ الْكَدْرِ düsturumuz olmalı.

* * *

Azîz Kardeşlerim,

① Bilmukabele bayramınızı tebrik ederim.

Sihhatimi soruyorsunuz. Buranın çok şiddetli kışı ve odamın çok soğuğu ve üç hazin gurbetin te'siri ve üç asabî hastalığın sıkıntısı ve bütün bütün yalnızlık ile kabil-i tahammül olmayacak çok zahmetlere mâruz olduğum halde, Hâlıkıma hadsiz şükür ederim ki, **her derdin en kudsî dermanı olan îmanı ; ve îman-ı bilkaderden, kazâya rıza ilâcını imdadıma gönderdi, tam sabır içinde şükrettirdi.**

* * *

Azîz ve Sıddık ve Hâlis Kardeşlerim,

Rabb-i Rahîm'ime hadsiz şükür olsun ki ; **sizin gibileri Risalet-in-Nur'a sahib ve nâşir ve muhafız halletmiş, benim gibi âciz bir biçarenin zaif omuzundaki ağır yükü çok hafifletmiş.**

Kardeşlerim ! Bu defa üç mektubunuzda birden üç Hulûsi, üç Sabri, üç Hakkı gibi kıymetdar dokuz kardeş gördüm. Hapiste, Abdurrahman'ın pederi yerinde benim elbiselerimi yamalayan Hakkı'nın ciddi ve hakikatlı uhuvvetini ve talebeliğini, tahminimden daha

ileri terakkî ettiğini bildim, çok mesrur oldum.

Sabri kardeş ! Beni saran ve bağlayan ağır kayıdlara ehemmiyet vermiyorsun. Halbuki buradaki evhamlı ehl-i dünya benim ile pek fazla meşgul ve alâkadarlırlar. Hattâ.. hattâ.. hattâ... Her ne ise.

Hem benim hakkımda, bin derece haddimden ziyade hüsn-ü zan ile kıymet ve makam vermek, yalnız Risale-i Nur namına ve onun hizmeti ve Kur'an elmaslarının dellâllığı hesabına kabul olabilir. Yoksa hiç ender hiç olan şahsım itibariyle kabule hakkım yok. Parlak ve çalışkan kalemiyle hem Risalet-in-Nur'un, hem bizim hâtralarımızda çok ehemmiyetli mevki tutan ve yerleşen Hafız Tevfiğin yazdığı **Âyet-ül-Kübrâ Risalesini** münasip gördüğünüz zamanda gönderirsiniz. Dokuz sene yazılarıyla mesrûrane ünsiyet eden gözlerim, hasretle o yazıları görmek istiyor.

Kıymettar Hulûsi ve Hakkı gibi kardeşlerim ! Hakkı'nın dediği gibi.. Sabri'nin mektublarını aynen onların yerine kabul olmuş ; o cihette Hulûsi ile muhabere kesilmemiş, devam ediyor. Hadsiz şükür ve hamd ü sena olsun ki ; Risalet-in-Nur gittikçe parlak, hârikane fütuhât-ı îmaniye yapar. **Kendi kendine, inşâallah her görenin kalbinde yerleşir, muannidleri susturur. Bir hıfz-ı gaybî altında düşmanları şaşırtmış, kör gözleri onu görmüyor. İzini bulamadığı halde, parlak faaliyetini müşahede ediyorlar..** Bu vakit pek ziyade ihtiyat lâzım.

* * *

(12) **Azîz, Sıddık, Kıymetdar Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniyede Me-tîn, Ciddî, Çalışkan Arkadaşlarım,**

Yeni bir medar-ı keramet ve inâyet ve sürur olan mektubunuzu aldım. Ve Risalet-in Nur'a ait bir ikram ve inâyet-i İlâhiyeyi gösterdi. Şöyle ki :

Bundan dört-beş gün evvel, şiddetli bir taharri ile menzirim teftiş edildi. Her tarafa baktıkları halde hıfz-ı İlâhî ile bizi mahzun edecek bir şey bulamadılar. Yalnız İktisad, Hastalar, İstiâze gibi altı - yedi risaleyi zararsız buldular. Sonra da Husrev'in ezan mes'elesi gibi müsadere kaidelerine tam muhalif olarak noksansız iade ettiler. Ben o hâdiseden size endişe edip -dağdan dönerken- Abdülmecid, Sabri,

Br. 253

Husrev, Hafız Ali ile beraber konuşmak, acaba size de bir taarruz var mı diye sormak istedim. Ve lisanla bağırdım, geldim. Birden Emin kapıyı açtı, dördünüzün mübarek mektublarınızı verdi. Her ikimiz bu ikram ve taharrideki keramet-i hıfziyeyi ve Husrev'in hilâf-ı me'mul öyle bir istida, öyle bir netice vermesindeki inayet-i Rabbaniyeye aynı zamanda muvafık gördük ve Risalet-in-Nur her vakit inâyete mazhurdır diye şükrettik. 59-221-7

Azîz Kardeşlerim, fihrist bâkiyesinin te'lifi size havale edilmişti, taksim-ül-a'mâl tarzında yapsanız iyi olur.

Mâşâallah, Bârekâllah, kalemlerinizin mükemmel çalışmaları devam etmekle beraber tezâyüd etmeleri ve hususan Sav'da birden çoğalması... Hacı Hâfız'a ve köyüne bin **Bârekâllah**, bizi fevkalâde mesrur etti. Ve Husrev'in tevafuklu yazıları, hususan yaldızlı **Mu'cizat-ı Ahmediye** (A.S.M.) nüshası ve Büyük ve Küçük Ali'lerin risaleleri buralarda tatlı hem çok fütuhâtı var. İnşâallah o mübârek kalemlerin daha çok fütuhâtı olacak ve göreceğiz.

* * *

Azîz, Kıymetdar, Sâdik ve Sebatkâr Kardeşlerim,

Fihriste'yi, taksim-ül-a'mâl tarzında mütesanid hey'etinizin şahs-ı mânevîsine tevdiiniz çok güzeldir. Tam ve dâimî bir üstad buldunuz. O mânevî üstad, bu âciz kardeşinizden çok yüksektir, daha bana ihtiyaç bırakmıyor.

Sabri kardeş ! Senin rü'yan mübarektir ve mânidardır. İnşâallah zaman onu tâbir edecek.

Kardeşlerim ! Sizin hatırınız ve askerliğiniz endişesi için hâdisat-ı zamana baktım ; kalbime böyle geldi : Menfi esâsâta bina edilen

« Ben bunu ancak ilmimle kazandım »

ve Karun gibi **إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ** deyip, ihsân-ı Rabbânî olduğunu (13)

bilmeyip şükretmiyen ve maddiyun fikriyle şirke düşen ve seyyiâtı hasenâtına galib gelen şu medeniyet-i Avrupaiye öyle bir semavî tokat yedi ki ; yüzer senelik terakkisinin mahsulünü yaktı, tahrib edip yangına verdi. L:115

Avrupa zâlim hükümetleri zulümleriyle ve Sevr muahedesiyle Âlem-i 22
İslâma ve merkez-i hilâfete ettikleri ihanete mukabil öyle bir mağ-
lûbiyet tokadımı yediler ki ; dünyada dahi bir Cehenneme girip çıkı-
mıyorlar, azabda çırpınıyorlar.

Evet bu mağlûbiyet, aynen zelzele gibi, ihanetin cezasıdır. Bura-¹³¹
da çok zâtlar kat'iyen hükmediyorlar ki : Risalet-in-Nur'un iki
merkez-i intişarı olan Isparta ve Kastamonu vilâyetleri sair yerlere
nisbeten âfât-ı semâviyeden mahfuz kaldıklarının sebebi, Risalet-in-
Nur'un verdiği îman-ı tahkiki ve kuvvet-i itikadidir. Çünkü böyle
âfâtlar, za'f-ı îmandan neş'et eden hatâların neticesidir. Hadîsçe,
sadaka belâyı def'ettiği gibi, o kuvve-i îmaniye dahi o âfâta karşı¹⁴
derecesiyle mukabele ediyor.

* * *

Azîz ve Sıddık ve Sâdık ve Fedâkâr ve Vefâdar Kardeşlerim,

Sizin bu defaki mânevî ve nurlu hediyeniz benim nazarımda,
Cennet-ül-Firdevs'den bir desti âb-ı kevser hediyesi, âlem-i bekadan
bize gelmiş gibi ruhum inşirah ile doldu, bütün duygularım sürur
ile şükrettiler. Size uzun bir mektub yazmak arzu ediyorum fakat
zaman ve hâlim müsaade ve muvafakat etmediğinden kısa kesmeye
mecbur oldum. Yalnız o hediyelerin hususî sahiblerine Mâşâallah,
Bârekâllah, Veffakakümullah, Es'adekümullah derim.

Bilhassa Yirmiyedinci Mektub'un medresesinde mütehasirâne müş-^{Br-65}
tak bulunduğum kardeşlerimle maziye gidip tekrar görüştüm ve mü-
kerreren ayrı ayrı görüşüyorum.

Otuzbirinci âyetin birinci mukaddemesi olan

وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ

cümlesi, binbeşyüz küsur olan makam-ı cifrîsiyle ; ehl-i dalâlet tara-^{Br-249}
fından aşılana mânevî hastalıkların kısm-ı âzamı, Risalet-in-Nur'un
Kur'anî ilâçlarıyla izale edilebilir diye işaret etmekle beraber, maat-²⁰⁵
teessüf ikiyüz sene kadar dünyanın ömrü bâkî kalmışsa, bir fırka-i^{206,205-28}

dâlle dahi devam edeceğine îma ediyor. ^{«femiz bir toprağa yönelin»} فَيَمُوتُوا صَعِيدًا cümlesi,

mâna-yı işaretinde, ikinci emarenin birinci noktasında **“Sin” harfi**

f=751

“Sad” harfinin altında gizlenmesi ve “Sad” görünmesinin iki sebebi var :

Birisi : Said tam toprak gibi mahviyet ve terk-i enaniyet ve tevazu-u mutlakta bulunmak şarttır ; tâ ki Risalet-in-Nur’u bulandırmasın, te’sirini kırmasın. m=299

(14)

İkincisi : Şimdiki bataklıkla ve mânevî tâûna sukutun sebebi ise, terakki fikrinden neş’et ettiği cihetle, onların hatâlarını gösterip, suud ve terakki, müslüman için ancak İslâmiyette ve îmanlı olmağa olduğuna işaret etmektir. m=438

* * *

Kardeşlerim ! Bu günlerde biri Risalet-in-Nur talebelerine, diğeri bana ait iki mes’ele ihtar edildi. Ehemmiyetine binâen yazıyorum :

STG=29

BİRİNCİ MES’ELE : Birinci Şua’da iki-üç âyetin işârâtında, Risalet-in-Nur’un sâdık talebeleri îmanla kabre gireceklerine ve ehl-i Cennet olacaklarına dair kudsi bir müjde ve kuvvetli bir beşâret bulunduğu gösterilmiştir. Fakat bu pek büyük mes’eleye ve çok kıymetdar işarete tam kuvvet verecek bir delil ister diye beklerdim. Çoktan beri muntazardım. Lillâhilhamd iki emare birden kalbime geldi : E1=163

263, m2=23

Birinci Emâre : İman-ı tahkiki, ilmelyakînden hakkalyakîne yakınlıklaştıkça daha selbedilmeyeceğine ehl-i keşf ve tahkik hükmetmişler ve demişler ki : “Sekerat vaktinde şeytan vesvesesiyle ancak akla şübheler verip tereddüde düşürebilir.” Bu nevi îman-ı tahkiki ise yalnız akılda durmuyor ; belki hem kalbe, hem ruha, hem sırta, hem öyle letaife sirayet ediyor, kökleşiyor ki, şeytanın eli o yerlere yetişemiyor ; öylelerin îmanı zevalden mahfuz kalıyor. Bu îman-ı tahkikînin vüsûlüne vesile olan bir yolu, velâyet-i kâmile ile keşf ve şuhud ile hakikata yetişmektir. Bu yol ehass-ı havassa mahsusur, îman-ı şuhudîdir. m=97
E1=31
128

E1=65,

İkinci yol : İman-ı bilgayb cihetinde sırr-ı vahyin feyziyle, bürhanî ve Kur’anî bir tarzda akıl ve kalbin imtizaciyle, hakkalyakîn derecesinde bir kuvvet ile, zaruret ve bedahet derecesine gelen bir ilmelyakîn ile hakaik-ı îmaniyeyi tasdik etmektir. Bu ikinci yol ; Risalet-in-Nur’un esasî, mâyesi, temeli, ruhu hakikatı olduğunu has talebeleri görüyorlar. Başkalar dahi insafla baksa, Risalet-in-Nur S=406
m=83
E1=31
228
S=706

263a m=206den=S=124

İmes=8

L=113

hakaik-ı îmaniyeye muhalif olan yolları gayr-ı mümkün ve muhal ve mümteni' derecesinde gösterdiğini görecekler.

İkinci Emare : Risalet-in-Nur'un sâdık şâkirdleri, hüsn-ü âkîbetle-³⁴ rine ve îman-ı kâmil kazanmalarına o derece kesretli ve makbul^{263,} ve samimî dualar oluyor ki, o duaların içinde hiçbiri kabul olmama-¹³¹⁻ sına akıl imkân veremiyor.

Ezcümle : Risalet-in-Nur'un bir hâdimi ve bir tek şâkirdi, yirmi-³²⁻⁵⁷ dört saatte, Risalet-in-Nur talebelerinin hüsn-ü âkîbetlerine ve saadet-i ebediyeye mazhar olmalarına, yüz defa Risalet-in-Nur talebelerine ⁽¹⁵⁾ ettiği duaları içinde hiç olmazsa yirmi-otuz defa selâmet-i îmanlarına ve hususî hüsn-ü âkîbetlerine ve îmanla kabre girmelerine aynı duayı en ziyade kabule medar olan şerâit içinde ediyor.

Hem Risalet-in-Nur'un talebeleri bu zamanda her cihetten ziyade ¹³¹ hücumâ mârûz îman hususunda birbirine selâmet-i îman hakkındaki samimî, mâsum lisanlarıyla dualarının yekûnu öyle bir kuvvettedir ki, rahmet ve hikmet onun reddine müsaade etmezler. Faraza, mecmuu itibariyle reddedilse, tek bir tane onların içinde kabul olursa, yine her biri selâmet-i îman ile kabre gireceğine kâfi geliyor. Çünkü herbir dua umuma bakar.

İKİNCİ MES'ELE : Yirmi sene evvel tab'edilen Sünuhat Risale'-¹³¹⁸ sinde, hakikatlı bir rü'yada Âlem-i İslâm'ın mukadderatını meşveret-^{m=347} eden ruhanî bir meclis tarafından, bu asrın hesabına Eski Said'den sordukları suale karşı verdiği cevabın bir parçası şimdilik tezahür etmiştir. O zaman, o mânevî meclis demiş ki : "Bu Alman mağlûbiyetiyle neticelenen bu harbde Osmanlı Devleti'nin mağlûbiyetinin hikmeti nedir?"

Cevâben Eski Said demiş ki : Eğer galib olsaydık, medeniyet hatırı için çok mukaddesatı feda edecektik. -Nasıl ki yedi sene sonra edildi.- Ve medeniyet nâmiyle Âlem-i İslâm hususan Haremeyn-i Şerifeyn gibi mevaki-i mübarekeye Anadolu'da tatbik edilen rejim kolaylıkla, cebren teşmil ve tatbik edilecekti. İnâyet-i İlâhiye ile onların muhafazası için kader mağlûbiyetimize fetva verdi.

Aynen bu cevabdan yirmi sene sonra, yine gecede : "Bitaraf kalıp, giden mülkünü geri almakla beraber, Mısır ve Hind'i de kurtararak, bizimle ittihadâ getirmek, siyaset-i âlemce en büyük muzaffa-

riyet kazanmak varken ; şübheli, dağdağalı, faidesiz bir düşmana (İngiliz) tarafdarlık göstermekle muzaaf bir surette ve zararlı bir yolu tercih etmek, böyle zeki, belki dâhî insanların nazarında saklı kalmasının hikmeti nedir?" diye sual benden oldu.

Gelen cevap mânevî cânibden geldi. "Bana denildi ki : "Sen, yirmi sene evvel mânevî suale verdiğin cevap, senin bu sualine aynı cevabdır. Yâni : Eğer galib taraf iltizam edilseydi, yine mimsiz medeniyet namına galibane mümânaat görmeyecek bir tarzda bu rejimi, Âlem-i İslâm'a, mevaki-i mübarekeye teşmil ve tatbik edilecekti. Üçyüzelli milyon İslâm'ın selâmeti için bu zâhir yanlış görmediler, kör gibi hareket ettiler."

* * *

(16) بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَازْمِنْ شَيْءٍ إِلَّا سُبْحَانَ مُحَمَّدِهِ

Aziz, Siddık, Mübârek Kardeşlerim,

Sizlerin bu bayram mânevî hediyeiniz, bayramımı öyle bir tebrik etti ki, binler kederim olsaydı silerdiniz. Bin Bârekâllah. Böyle bir zamanda böyle ihlâşlı sadakat, Livechillâh uhuvvet ve fisebilillâh muavenet ancak âlî himmet siddikînde bulunur. Hâlık-ı Zülcelâl'e hadsiz hamd ve şükür olsun ki, sizin gibileri, Kur'an-ı Hakîm'e hâdim ve Risale-i Nur'a şâkird eylemiş.

* * *

Husrev kardeş ! Senin, umum kardeşlerin namına bayram tebriki hesabına, başta Kur'an'ın başdaki çok şirin ve güzel cüz'leri olarak Mektubat'ın kısım-ı âzamını hediye etmeğliğiniz, bin tebrik hükmünde oldu. Bin Bârekâllah.

Küçük Ali kardeşim ! Senin, büyük mânevî hediye beni cidden çok şaşırttı, çok mütehayyir etti. O mükemmel yazılar, Büyük Ali'nin, yoksa Küçük Ali'nin mi bilemedim. Benim için yeniden dünyaya bir Abdurrahman, bir Lütfü gelmiş gibi, Büyük Hâfız Ali'nin sisteminde bir kahraman yardımcı ve iki mübârek ve halis ve kıymetdar Mustafa'ların elinde bir elmas kılınc, buranın fethinde benim gibi bir âcizin muavenetine koşuyor gördüm. Mâşâallah, Büyük Hâfız Ali'nin nûranî ve büyük fabrikası Kuleönü'nü de içine almış

gibi ; aynı kalem, aynı tarz, aynı iktidar göstermişsin. Risale-i Nur'un tam kametine yakışacak nakışlarla murassa' elbise giydirmişsiniz.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bayramınızı tebrik ve hizmetinizi takdir ve muvaffakiyetinize dua ederek Hâlik-ı Rahîm'e hadsiz şükür ederim ki ; sizler gibi sebâtkar ve fedakâr kardeşleri Risalet-in-Nur'a sahib ve nâşir yapmış. Ben, sizleri düşündükçe, ruhum inşirah ve kalbim ferahlarla dolar. Daha dünyadan gitmek benim için medar-ı teessüf olamaz. Sizler kaldıkça ben yaşıyorum diye mevte dostâne bakıyorum ; ecelimi telâssız bekliyorum. Allah sizden ebeden râzı olsun. Âmîn, âmîn, âmîn.

* * *

Kardeşlerim,

Size lâtif bir hikâye :

Bir zaman, Barla'da bir zat, ağaçtan bir kutuda, cevizli bir tatl bana göndermişti. Mukabilini verdiğim o birbuçuk kilo lokmalardan her gün altışar tane ben kendim yerdim ve bazan o kadar ve daha ziyade başkalarına teberrük olarak verirdim. Sıddık Süleyman bu hâdiseyi belki tahattur eder. Bir aydan ziyade devam etti. Sonra, merhum Galib Bey ile hesap ettik, onun beş altı misli bereket, içinde olduğuna kanaatımız geldi. Ben o vakit dedim : "Bu zâtta ehemmiyetli bir bereket, bir ihlâs var. Şimdi tahmin ve tahattur ediyorum ki, o zât Hacı Hâfız imiş. O acib bereketin şimdi sırrı çıkmış.

الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Nur fabrikasının sahibi Hâfız Ali'nin ve mübareklerin köyleri ortasında, duada, Sav köyü mevki almış. Tam bir senedir ahyâ yüzünden emvat dahi hisse alıyolar.

Risalet-in-Nur'un hizmetinde ekser şâkirdleri birer nevi keramet ve ikrâm-ı İlâhî hissettikleri gibi, bu âciz kardeşiniz çok muhtaç olduğu için, çok nevilerini ve çeşidlerini hissediyor. Ve bu sıralarda bu havâlideki şâkirdler, yeminle itiraf ediyolar ki : Biz Nur'un hiz-

E1-190

135-59

Ş= 369

metinde çalıştıkça hem maişetçe, hem istirahat-ı kalbçe bir genişlik, bir ferah zâhir bir surette hissediyoruz. Ben kendimce o kadar hissediyorum ki, nefis ve şeytanım dahi o bedâhete karşı hayret ederek sustular.

Biliniz ki; bir seneden ziyadedir, ben duada, Risalet-in-Nur'un şâkirdlerinin Risalelerle alâkadar olan ezvac ve evlâd ve valideynlerini dahi dahil ediyorum. Bunun bir sebebi; başta Sabri olarak, orada burada bazı zatlar, çoluk ve çocukları ile daireye girmeleridir.

Adalet-i İlähiyye, İslâmiyet'e ihanet eden mimsiz medeniyete öyle bir azâb-ı mânevî vermiş ki, bedeviliğin ve vahşiliğin derecesinden çok aşağıya düşürmüştü. Avrupa'nın ve İngiliz'in yüz sene ezvac-ı medeniyesini ve terakki ve tasallut ve hâkimiyetin lezzetlerini hiçe indiren mütemâdî korku ve dehşet ve telâş ve buhran yağdıran bombaları başlarına musallat etmiş. İşte böyle bir zamanda en lüzumlu, en ehemmiyetli, en birinci vazife îmanı kurtarmak olduğundan; bu zamana ve bu seneye bakan beşâret-i Kur'aniye ve

âyvetlerin müj-

² Allah, lütfünü dikdiğince verir?

¹ Büyük bir lütüf olarak?

desi en büyük bir fütuhât suretinde Risalet-in-Nur'un mânevî fütuhât-ı imaniyesini gösteriyor.

Evet, bir adamın îmanı, ebedi ve dünya kadar bir mülk-i bâkînin anahtarı ve nurudur. Öyle ise, îmanı tehlikeye mâruz her adama, bütün küre-i arzın saltanatından daha faydeli bir saltanat, bir fütuhât kazandıran Risalet-in-Nur, elbette bu âyetlerin, bu asırda, bu beşâretlerinin kasdî bir medar-ı nazarlarıdır.

Nur ve Gül fabrikalarının hademe ve sahibleri, insanın başında iki göz gibidir; zâhiren ikidir, fakat bir görürler. Ahvel (şaşı) gözlü iki görür. Lillâhilhamd bu iki cereyan-ı nuranî kemal-i ittihadıdır.

* * *

بِسْمِهِ سَجَّانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ دَقَائِقِ الْفِرَاقِ

Azîz, Mübârek, Sıddık, Sâdık, Ruhum, Canım Kardeşlerim,

Sizin beni çok mesrur eden son mektubunuza Isparta yoluyla cevap vermediğim sebebi ; benim, Isparta merkeziyle olan münasebetime buraca çok dikkat edilmesidir. Hem, öteki yolda size gelinceye kadar Risalet-in-Nur'un müteaddid merkezlerinin istifadesidir.

Husrev kardeş ! Son mektubumda demişim : Husrev'lerin vâlide-leri sebebiyet verdiler ki ; bir seneden ziyade bir vakitdenberi bütün talebelerin peder ve vâlideleri duaya dahil olmuşlar. Sakın yanlış zannetmeyiniz. Senin vâliden gibi, on senedenberi Risalet-in-Nur'un has şâkirdlerinin dairesinde bulunan orada çok âhîret hemşirelerim var. Onlar, yeniden başkalarının duâya dahil olmalarına sebep olmuşlar demektir.

Size Risalet-in-Nur'un kerametinin bu havâlide zuhur eden çok tereşşuhatından bir-iki hâdisе beyan ediyorum :

Birisi : Hatib Mehmed (Rahmetullahi Aleyh) namında ciddî bir ihtiyar talebe, İhtiyarlar Risalesi'ni yazıyordu. Tâ Onbirinci Rica'nın âhîrlerinde ve merhum Abdurrahman'ın vefatının tam mukabilinde kalemi, لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ yazıp ve lisanı dahi لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ di-

yerek hüsn-ü hâtimenin hâtemiyle sahife-i hayatını mühürleyip, Risalet-in-Nur talebelerinin îmanla kabre gireceklerine dair olan işarî beşaret-i Kur'anîyeyi vefatiyle imza etmiş. (Rahmetullahi Aleyhi Rahmeten Vâsia.)

İkincisi : Sizin te'lifiniz olan Fihriste'nin tashihinde, bir müsten-sihin noksan bıraktığı bir sahifeyi, Tahsin'e dedim : "Yaz !" O da yazmağa başladı. Simsiyah bir mürekkepten ve temiz kalem ile bir-den yazdığımız ikinci cild fihristenin makbuliyetine hüccet olarak o siyah mürekkebe güzel bir kırmızı suretini aldı. Tâ yarım sahife

kadar bu garib hâdiseye taaccüb edip bakarken, o mürekkep simsiyaha döndü. Sahifenin öteki yarısı, aynı kalem, aynı hokka tam siyah yazıldı. Bir zaman Barla'da, bağlardaki köşkte, Şamlı, Mes'ud ve Süleyman'ın müşahedesiyle aynı hâdiseyi başka şekilde gördük. Şöyle ki :

Ben, sevmediğim için siyah bir mürekkebi kısmen döktüm; ⁽¹⁹⁾ bir-
den mütebâkisi çok beğendiğim güzel bir kırmızıya tahavvül etti. Risalet-in-Nur'un kâtilerini şevklendirdi. Gözümüze silsile-i kerâmetin bir ucunu ve bir tereşsuhunu gösterdi.

* * *

SGC-189

T14= 284 (+)

Âhret Kardeşlerime Mühim Bir İhtar
"İKİ MADDE" dir :

Birincisi : Risale-i Nur'a intisab eden zâtın en ehemmiyetli vazifesi, onu yazmak veya yazdırmaktır ve intişarına yardım etmektir. ^{E2:104}
Onu yazan veya yazdıran, Risale-i Nur Talebesi ünvanını alır. ^{250,259}
Ve o ünvan altında, her yirmidört saatte benim lisanımla belki yüz defa bazan daha ziyade hayırlı dualarımda ve mânevî kazançlarımda hissedar olmakla beraber ; benim gibi dua eden kıymetdar binler kardeşlerin ve Risale-i Nur talebelerinin dualarına ve kazançlarına dahi hissedar olur. ⁵⁷

Hem, dört vecihle dört nevi ibadet-i makbule hükmünde bulunan kitabetinde hem îmanını kuvvetlendirmek, hem başkalarının îmanlarını tehlikeden kurtarmasına çalışmak, hem Hadîsin hükmüyle, bir saat tefekkür bazen bir sene kadar bir ibadet hükmüne geçen tefekkür-ü îmanîyi elde etmek ve ettirmek, hem hüsn-ü hattı olmayan ve vaziyeti çok ağır bulunan üstadına yardım etmekle hasenâtına iştirak etmek gibi çok faideleri elde edebilir. Ben, kasemle te'min ederim ki ; bir küçük Risaleyi kendine bilerek yazan adam, bana büyük bir hediye hükmüne geçer ; belki herbir sahifesi bir okka şeker kadar beni memnun eder.

İkinci Madde : Maatteessüf, Risale-i Nur'un îmansız ve emansız cin ve ins düşmanları, onun çelik gibi metin kal'alarına ve elmas kılınç gibi kuvvetli hüccetlerine mukabele edemediklerinden çok gizli desiseler ve hafi vasıtalar ile ; haberleri olmadan yazanların şevklerini kırmak ve fütür vermek ve yazıdan vazgeçirmek cihetinde ¹⁴⁷

Haşirde Cenab-u Hak soracak: Amelinden memnun isen ben de memnun olurum

şeytancasına hücum edip darbe vuruyorlar. Hususan burada ihtiyaç pek çok ve yazıcılar çok az ve düşmanlar çok dikkatli, kısmen talebeler mukavemetsiz olduğundan ; bu memleketi o Nurlardan bir derece mahrum ediyor.

Benimle hakikat meşrebinde sohbet etmek ve görüşmek isteyen 5 adam, hangi Risaleyi açsa benimle değil hâdim-i Kur'an olan üstadıyla görüşür ve hakaik-i İmaniyeden zevkle bir ders alabilir.

Mânevî bir ihtar ile bir-iki ince mes'eleyi size yazıyorum :

BİRİNCİSİ :

Geçen Ramazan-ı Şerif'de, Ehl-i Sünnet'in selâmet ve necatı için 5-173 L-103 edilen pek çok duaların şimdilik aşikâre kabulleri görünmemesine hususî iki sebep ihtar edildi :

20 Birincisi : Bu asrın acib bir hassasıdır (Hâşiye). Bu asırdaki Ehl-i İslâm'ın fevkalâde safderunluğu ve dehşetli cânileri de âlicenâbane afvetmesi ve bir tek haseneyi ve binler seyyiâtı işleyen ve binler manevî ve maddî hukuk-u ibadî mahveden adamdan bir tek haseneyi görse, ona bir nevi tarafdâr çıkmasıdır. Bu suretle ekall-i kalif olan ehl-i dalâlet ve tuğyan ; safdil tarafdâr ile ekseriyet teşkil ederek, ekseriyetin hatâsına terettüb eden musibet-i âmmenin devamına ve idamesine belki teşdidine kader-i İlâhiyeye fetva verirler ; biz buna müstehakız derler. Evet, elması bildiği (âhîret ve îman gibi) halde, yalnız zaruret-i kat'iyye suretinde şişeyi (dünya ve mal gibi) ona tercih etmek ruhsat-ı şer'iyye var. Yoksa, küçük bir ihtiyaçla veya heves ile veya tama' ve hafif bir korku ile tercih edilse, eblehâne bir cehalet ve hasarettir, tokada müstehak eder. Hem âlicenâbâne afvetmek ise, yalnız kendine karşı cinayetini afvedebilir. Kendi hakkından vazgeçse hakkı var ; yoksa başkaların hukukunu çiğniyen cânilere afuvkârâne bakmağa hakkı yoktur, zulme şerik olur.

İkinci Sebep : Yazmağa izin olmadığından yazılmadı.

(Hâşiye) : Yâni elması, elmas bildiği halde camı ona tercih eder.

20
m=343-396
s=410
71
f=724

s=173
L-103
s=717
B=136
177-75
38
smn=37

131

105

m=319,477
m ün.14

m=361

Niyetleri iyidir = mün=14+14+15+16+

36/10 da ha dememişin ha dememişsin. Ha korkutmuşsun ha korkutmuşsun. musavidir.

İKİNCİ MES'ELE :

Kardeşlerim ! Eskişehir Hapishanesinde, âhîrzamanın hâdisatı hakkında gelen rivayetlerin te'villeri mutabık ve doğru çıktıkları halde, ehl-i ilim ve ehl-i îman onları bilmemelerinin ve görmemelerinin sırrını ve hikmetini beyan etmek niyetiyle başladım, bir-iki sahife yazdım, perde kapandı, geri kaldı.

Bu beş senede, beş-altı defa aynı mes'eleye müteveccih olup muvaffak olamıyordum. **Yalnız o mes'elenin teferruatından bana ait bir hâdiseyi beyan etmek ihtar edildi. Şöyle ki :**

Hürriyetin bidayetinde, Risale-i Nur'dan çok evvel, kuvvetli bir ümid ve itikad ile, ehl-i îmanın me'yusiyetlerini izale için, **"İstikbalde bir ışık var, bir nur görüyorum"** diye müjdeler veriyordum. **Hattâ, hürriyetten evvel de talebelerime beşaret ederdim. Tarihçe-i hayatımda merhum Abdurrahman'ın yazdığı gibi, Sünûhat misillü risalelerde dahi "Ben bir ışık görüyorum" diye dehşetli hâdisata karşı o ümid ile dayanıp mukabele ederdim. Ben de herkes gibi o ışığı siyaset âleminde ve hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyede ve çok geniş bir dairede tasavvur ederdim. Halbuki hâdisat-ı âlem beni o gaybî ihbarda ve beşarete bir derece tezkib edip ümidimi kırardı.**

Birden bir ihtar-ı gaybî ile kat'î kanaat verecek bir surette kalbi me geldi. Denildi ki : **"Ciddî bir alâka ile senin eskidenberi ettiğin "Bir ışık var, bir nur göreceğiz" diye müjdelerin te'vili ve tefsiri ve tâbiri ; sizin hakkınızda belki îman cihetiyle, Âlem-i İslâm hakkında dahi en ehemmiyetlisi Risale-i Nur'dur. Bu ışıktır. Seni şiddetle alâkadar etmişti. Ve bu nurdur ki, eskide de tahayyül ve tahminin ile geniş dairede belki siyaset âleminde gelecek mes'udâne ve dindarâne hâletlerin ve vaziyetlerin mukaddemesi ve müjdecisi iken, bu muaccel ışığı o müeccel saadet tasavvur ederek eski zamanda siyaset kapısı ile onu arıyordun.**

Evet, otuz sene evvel bir hiss-i kablelvuku' ile hissettin. Fakat nasıl kırmızı bir perde ile siyah bir yere bakılsa karayı kırmızı görür. Sen dahi doğru gördün, fakat yanlış tatbik ettin. **Siyaset câzibesini seni aldattı."**

* * *

*^{Ummetinden bir gurub galib olarak hak üzere devam ederler Nihayet Allah; emrini yerine getirir?}
(d)= Tah Allah, emrini yerine getirinceye kadar

27

بِسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بَعْدَ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ عُمْرِكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمِينَ

Azîz, Sıddık Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniyede Muktedir, Kuvvetli Arkadaşlarım,

Bu defa me'mulüm fevkındaki kaleminizle mânevî hediyeniz isbat etti ki : İhtiyar, zaif, âciz bir Said yerine ; genç, kavî iktidarlı çok Said'ler sizlerde vardır. Aynı ruh, aynı ifade, aynı îman.. Hadsiz şükür ve senâ olsun ki: Rabb-ı Rahîm sizleri Risalet-in Nur'a hâmi, nâsir, sâhib, şâkird eylemiş. Bizlere pek çok ağır müşkilât içinde kudsî hizmete muvaffakiyet ihsan etmiş. Zaman ve zemin, sizler ile çok müştak olduğum uzun konuşmayı hoş görmediği için kısa kesip ruh u canımla herbirinize binler selâm, Mâşâallah Bârekallah derim.

Bu mübarek şuhur-u selâsede duanızda çok muhtaç kardeşiniz Said Nursî

* * *

ÂHİRZAMANDAN HABER VEREN MÜHİM BİR HADİS

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْخَوْضِ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ * 205

64 Ramazan-ı Şerif'te onuncu günün ikinci saatinde birden bu hadîs-i Şerif hatırıma geldi. Belki, Risale-i Nur şâkirdlerinin tâifesi ne kadar devam edeceğini düşündüğüme binaen ihtar edildi.

(a) لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي (şedde sayılır, tenvin sayılmaz) fıkrasının makam-ı cifrîsi bin beşyüz kırkiki ederek, nihayet-i devamına

îma eder. لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

1542
584
2126
2022
104

bir $\text{ب} + \text{ا}$ (elif) sayılmadı = 1506

f=721

ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ

şedde sayılır = 1415 → 1999

bin beşyüz altı edip, bu tarihe kadar zâhir ve âşikârane, belki gâlibane; sonra tâ kırkikiye kadar, gizli ve mağlûbiyet içinde vazife-i tenviriyesine devam edeceğine remze yakın îma eder.

muh=36

وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

maidet-ül Kur'ân

1557 mebdet kıyamet

حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ

(a) (şedde sayılır) fıkrası dahi, makam-ı cifrîsi m:58

bin beşyüz kırkbeş olup kâfirin başında kıyamet kopmasına îma eder. 17

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

Cây-ı dikkat ve hayrettir ki; üç fıkrâ bil'ittifak bin beşyüz tarihini göstermeleriyle beraber, tam tamına mânidar, mâkul ve hikmetli bir surette bin beşyüz altıdan tâ kırkikiye tâ kırkbeşe kadar üç inkılâb-ı azîmin ayrı ayrı zamanlarına tetabuk ve tevafuklarıdır. Bu îmalar gerçi yalnız birer tevafuk olduğundan delil olmaz ve kuvvetli değil, fakat birden ihtar edilmesi bana kanaat verdi. Hem kıyametin vaktini kat'î tarzda kimse bilmez; fakat, böyle îmalar ile bir nevi kanaat, bir gâlib ihtimâl gelebilir. Fâtiha'da Sırât-ı Müstakîm

Ashabının tâife-i kübrâsını târif eden ^(b) الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ fıkrası, şed-

desiz binbeşyüzaltı veya yedi ederek tam tamına ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ

fıkrasının makamına tevâfuku ve mânâsına tetabuku ve şedde sayılsa لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي fıkrasına üç mânidar farkla tam mu-

vafakâtı ve mânên mutabakatı bu Hadîsin îmasını te'yid edip remz derecesine çıkarıyor. Ve müteaddid âyât-ı Kur'aniyede صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

1553
584
2143

1545
584
2129

1506 → 2090
1542 → 2126
1545 → 2129

1507
584
2091

kelimesi, bir mânâ-yı remziyle Risalet-in-Nur'a mânâca ve ci-
firce îma etmesi remze yakın bir îma ile, Risalet-in-Nur şâkirdlerinin
tâifesi, âhîrzamanda o tâife-i kübrâ-i a'zamın âhîrlerinde bir hizb-i ^{F-616}
makbul olacağını işâret eder diye def'aten birden ihtar edildi.

أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

* * *

Azîz Kardeşlerim,

Bu saatte ben Kur'an okurken, Risale-i Nur ile ziyade alâkadar
olan Sûre-i İbrahim'de bir âyet beni meşgul ederken Emin size gön-
dereceği mektubu getirdi ve dar vaktimizde bu geniş âyetin denizinin ⁽²³⁾
ancak bir katrecik bu parçaya girebildi, bir kaç dakika zarfında
yazdık, vakit bulamadık, kusura bakmayınız.

* * *

بِأَسْمِهِ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ دَعَائِرَاتٍ دَقَائِقَاتٍ أَمِ الْفِرَاقِ

Azîz, Sıddık, Vefâdâr, Sebatkâr Kardeşlerim,

Cenâb-ı Hakk'a yüzbinler şükür ve hamdolsun ; sizin gibi sâdık,
ciddî, fa'al zâtları Risale-i Nur'un etrafında toplayıp bağlamış ; îman
ve Kur'an hizmetinde kuvvetli ve nurlu kalemlerini çalıştırıyor.

Kardeşlerim ! Bu defa irsalâtınız o kadar beni memnun ve min-
netdar etti ki ; herbir sahifesi bir kıymetdar hediye ve güzel bir
mektub hükmünde göründü. Hüzünlerimi, gamlarımı izale edip ve
kalbimi sürur ve sevinç ile doldurdu. Cenâb-ı Erhamürrâhimîn onla-
rın hurufları adedince size rahmet etsin ve sizden râzı olsun.

Hâfız Ali kardeşim ! Bir zaman Barla'da Cum'a gecesinde dua
ederken, senin âmîn sesini iki defa sarîhan işittim. Arkama baktım.
Dedim : "Hâfız Ali ne vakit gelmiş." Dediler : "O burada yoktur"
Ben şimdi o vâkıdan diyebilirim ki ; üç-dört saat mesafeden duama

âmînini işittirmesi, otuz günlük mesafeden buradaki zaif dâvet ve duama kuvvetli ve te'sirli bir âmîn hükmünde olan yazıların imdadına yetişmesi çok mânidar bir tevafuktur.

Sıddık Sabri ! Senin cisminde (ayağında) kardeşliğimin sikkesini gördüğüm zaman bir hiss-i kablevuku' ile kalbime geldi : Bu zât mühim bir vakitte bana çok ehemmiyetli bir kardeşlik edecek. Ve muvaffak oldun, yaptın. Allah senden ebeden râzı olsun.

Abdülmeccid'e, Beşinci Şuâ'ı haber vermiştim, cevap gelmedi. Belki ihtiyaten sükût ettiler, göndermedim. Siz, evvelce muhabere ediniz sonra gönderebilirsiniz. Eğer Hastalar Risalesi'ni bana gönderirseniz, İhtiyarlar Risalesi de beraber olsa daha iyi olur. Mektubunuzda selâm gönderen vefâdâr kardeşlerime binler selâm.

Bu günlerde manevî bir muhavere de bir sual ve cevabı dinledim. Size bir kısa hülâsasını beyan edeyim :

↳ Biri dedi :

Risale-i Nur'un îman ve tevhid için büyük tahşidatları ve küllî techizatları gittikçe çoğalıyor. Ve en muannid bir dinsizi susturmak için yüzde birisi kâfi iken, neden bu derece hararetle daha yeni tahşidat yapıyor?

Ona cevaben dediler :

Risale-i Nur, yalnız bir cüz'î tahribatı, bir küçük haneyi tamir etmiyor; belki küllî bir tahribatı ve İslâmiyet'i içine alan, dağlar büyüklüğünde taşları bulunan bir muhit kal'ayı tamir ediyor. Ve yalnız hususî bir kalbi ve has bir vicdanı ıslâha çalışmıyor; belki bin seneden beri tedarik ve teraküm edilen müfsid âletler ile dehşetli rahnelenen kalb-i umumî ve efkâr-ı âmmeyi ve umumun bâhusus avam-ı mü'mininin istinadgâhları olan İslâmî esaslar ve cereyanlar ve şeâirler kırılmasıyla, bozulmaya yüz tutan vicdan-ı umumîyi Kur'an'ın i'caziyle, o geniş yaralarını, Kur'an'ın ve îmanın ilâçları ile tedavi etmeye çalışıyor. Elbette böyle küllî ve dehşetli rahnelere ve yaralara hakkalyakîn derecesinde ve dağlar kuvvetinde hüccetler, cihazlar ve bin tiryâk hâsiyetinde mücerreb ilâçlar, hadsiz edviyeler bulunmak gerektir ki; bu zamanda, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-beyan'ın i'caz-ı manevîsinden çıkan Risale-i Nur o vazifeyi görmekle beraber, îmanın hadsiz mertebelerinde terakkiyât ve inkişafâta medardır..

S-517-171
S.T.G-31

Ei:103

S=150

39-24-12-

50
Ei=103

Yaralanan-
Bozulan

Ei:103

Şeâirlerin kırılması diyor da
bozulması demir. Günlü
Şeâir

R-Nur Kur'an-ı Kerimî kible seçtiği için muvaffak oluyor R-Nurun
muvaffakiyetini Kur'anda avamak lojindedir

1000 gibidir

diyerek uzun bir mükâleme cereyan etti. Ben de tamamen işittim, hadsiz şükrettim. Kısa kesiyorum.

Bu hâdise münasebetiyle yine bugünlerde hatırıma gelen bir vâkiayı beyan ediyorum :

Ben, namaz tesbihatının âhîrinde, otuzüç defa kelime-i tevhidi zikrederken, birden kalbime geldi ki ; Hadîs-i Şerif'te : "Bazan bir saat tefekkür bir sene ibadet hükmüne geçer" Risale-i Nur'da o saat var ; çalış, o saati bul, ihtar edildi. Adeta ihtiyarsız bir surette, Kur'an'ın Âyet-ül-Kübrâ'sının iki tefsiri olan iki Âyet-i Kübrâ Risalelerinden mülâhhas tefekkürî bir tekellüm, tam bir saat devam etti. Baktım ; size gönderdiğim Âyet-ül-Kübrâ Risalesi'nin Birinci Makamı'nın hülâsasından müntehab güzel bir sırrını hülâsa ile, Yirmidokuzuncu Lem'a-i Arabiye'den müstahrec nurlu, tatlı fıkralardan terekküb ediyor. Ben, kemal-i lezzetle, her gün tefekkürle okumağa başladım. Bir kaç gün sonra hatırıma geldi ki : Madem Risale-i Nur bu zamanın bir mürşididir, talebelerine bir Vird-i Ekber olabilir diye kaleme aldım. Ve bütün Risalelerin hususi menba'ları, mâdenleri olan binden ziyade Âyât-ı Kur'aniyeyi kendi Kur'an'ımda, evvelce işaretler koyup bir Hizb-i Âzam-ı Kur'anî yapmak niyet etmiştim. Şimdi bu Hizb-i Âzam ve bu Vird-i Ekber, Risale-i Nur mensublarına bazı eyyâm-ı mübarekede okunması için bir zaman size de göndermek hakkınız var. İnşâallâh bir zaman sonra size gönderilecek. Bazı kelimelerini tercüme ve bir kısım kayıtlarını tefhim için, vakit bulsam gayet kısa hâşiye gibi bir şeyi yazacağım.

Umum kardeşlerime ve hizmet-i Kur'aniyede bütün arkadaşlarıma hasret ve iştiyak ile binler selâm.

Dualarınıza muhtaç

Said Nursî

* * *

Azîz Kardeşlerim,

Sizlere her gün birer uzun mektub yazmak hakkınız var iken, maatteessüf üç seneden beri size göndermek için yazdığım bir mektub şimdiye kadar bekliyor, eski sakomun cebinde duruyor. Demek Risale-i Nur, ehl-i dünya dinsizlerine çok dehşet vermiş ki, dünyalarına karışmadığım halde bu tazyikatı yapıyorlar. Her ne ise... Hiç

unutmadığım sebatkâr ciddî kardeşlerime, hususan ikinci vatanım Barla'daki vefâdâr siddiklara pek çok selâm ve dua ederim.

Binler hasret ve iştiyâkla sizleri düşünen ve her yirmidört saatte belki yüz defa dua ile tahattur eden ve duanızı muhtaç olan

Said Nursî

* * *

(26) بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ﴿۲۶﴾ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

Ey Fedakâr Kardeşlerim,

Sizin ile dört-beş kelime konuşacağım :

Birincisi : Bu defaki mektubunuzun verdiği şevk ve sürur ile derim ki : Ben, hizmet-i Kur'aniyedeki tam sadâkat ve gayret ve sebat ve metânetinizi gördükten sonra tam bir istirahat-ı kalb ile mevti ve eceli kabul eder, "Arkamda siz varsınız, yeter" diyerek dünyadan sürurla vedâya hazırım.

İkincisi : Burada, Âyet-ül-Kübrâ'nın birinci tebyizi, aynen bir sen sonra, oradaki birinci tebyiz gibi, Âyet-ül-Kübrâ'nın nâmına tevafuku var. İki tevafukun tetabuku, tesadüfe havalesi imkânsız bir keyfiyet olmakla.. kalemi, zülfikar-misâl zâtın kalemiyle otuzüç kelime-i tevhidin tevafukundaki gaybî imzayı cidden tenvir ve tasdik eder.

.....

Dördüncüsü : Ben, üç senedir burada herşeyden tecrid edildim. Tahammülsüz tazyik altında bulunduğumdan, sizin ile muhabere edemedim. Burada emsâlsiz bir evham hükmediyor. Mümkün olduğu kadar, Eşrât-üs-Saat buradan gönderildiğini demeyiniz. Belki, onun bir eseridir, başka yerden elimize geçmiş deyiniz.

* * *

بِسْمِهِ مَنْ تَسْبِحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Azîz ve Vefâdâr ve Fedakâr, Sâdık Kardeşlerim,

Bu defa çok kıymetdar ve fevkalme'mul mânevî hediyenizden küçücük üç-dört mes'ele hatıra geldi :

Birincisi : Üçüncü Kerâmet-i Aleviye'de, Risalelerde yalnız iki zeyl vardır demesi, Risale şekline girmiş olan zeyillere zeyl diyor. Sâir zeyiller ise ; hâtimeler, ilâveler, hâşiyeler hükmünde görmüştür.

İkincisi : İki Âyet-ül-Kübrâ'nın Vird-i Ekberinde -hatırıma gelmediği halde- ehemmiyetli kısımlarını Yirminci Mektub ile Otuzikinci Söz, bana ihtiyaç bırakmayacak derecede beyan ve tercüme ettiklerinden, niyet ve va'dettiğim halde tercümesinde istihdam edilmedim.

Üçüncüsü : Risale-i Nur'un benden ayrılması ve ben de daire-i tenviriyesinden uzak düştüğümden, bu havali ve Eskişehir gibi sâir yerleri de onun ehemmiyetli ve lüzumlu bir kısım hakikatlarından hissedar etmek için, inâyet-i İlâhiye, -yeni yazılıyor gibi- tekrar ile o kısım hakikatların, fakat letafetli başka tarzlarda izah edilmelerinde âdeta ihtiyarım olmadan beni isti'mâl ettiğini bildim, çok şükrettim.

28-34

Bu defa hediyelerinize mukabil elimden gelseydi yalnız maddî fiatına göre herbir Risaleye on lira ve Yirmibeşinci Söz'e, yirmibeş altın belki elmas ; ve Yirmidokuzuncu Söz'e, yirmidokuz yakut verirdim. Öyle ise, verilmiş gibi kabul ediniz. Evet, tevafukta muvafakiyetli olan kalem-i Alevî Keramet-i Aleviye'ye göze görünür güzel bir delil göstermiş. Yüzbin Mâşâallah. Husrev'in çok şirin ve fevkalâde yazdığı Hastalar Lem'ası ile Esmâ-i Sitte Lem'ası, benim nazarımda elmasla yıldızlı yazılan ve onlar kadar uzun iki mektub-u sadâkat-medar hükmünde bana göründü ; Risale-i Nur'a çok ehemmiyetli hizmetlerini göz yaşıyla hatırlattı ve Firdevsî hediyenizdeki Risalelerin harfleri adedince, Cenâb-ı Erhamürrâhimin sizlere rahmet, bereket, saadet ihsan eylesin. Âmîn.

Yorulmaz ve usanmaz ciddî, samimî Hâfız Ali Kardeş ! Tevâfuk-
da muvaffakiyetli kalemin ile yazılan İ'caz-ı Kur'an'ın âhîrinde senin

hakkında **اللَّهُمَّ وَفِّقْهُ فِي خِدْمَةِ الْقُرْآنِ وَالْإِيمَانِ** olan dua, bu defa
şühhem kalmadı ki, tam kabul olmuş.

(27)

Umum kardeşlere birer birer selâm.

Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بَعْدَ حُرُوفِ رَسَائِلِ التُّورِ وَمَعَانِيهَا الْمُتَمَثِّلَةِ فِي الْهَوَاءِ وَفِي الْأَفْهَامِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامِ

Azîz, Sıddık ve Sâdık Kardeşlerim,

Bu defa pek çok alâkadar olduğum zâtların dört adet mektubları beni
o kadar mesrur etti ve Risale-i Nur hesabına o kadar memnun eyledi
ki; güya yeniden o kahraman arkadaşları buldum diye sürur
yaşları çok hüznlerimi sildi. Evet, dört mektuba dört cevap yaz-
mak isterim ve hakkınızdır; fakat, samimî ittihadınıza binaen bir
ile iktifa edildi. Ayrı ayrı beş-altı küçük mes'eleleri beyan ediyorum :

Birincisi : Eskidenberi, îman kurtarmak zamanıdır dediğimiz ve
ihtiyarım olmadan tekrar ile erkân-ı îmaniyeye dâir bürhanlardan
tahşidat-ı azîmeyi yaptığımız, çok haklı ve lüzumlu olduğunu zaman
gösterdi. Size, bir ay evvel, mânevî bir muhaverede, Risale-i Nur'un
azîm tahşidatına dair gaybdan gelen bir cevabı yazmıştım. Bazı
zâtlar o fıkrayı Ayet-ül-Kübrâ Risalesi'nin âhîrine ilhak ettiler.

İkincisi : Şamlı Tevfik Kardeş ! Senin mektubun beni, derinden
derine hem müteessir hem müferrah eyledi. Sende bir hayırlı tahav-
vülât bulunduğunu ihsas etti.

Merhum Hâfız Ahmed'in akrabasına benim tarafımdan tâziye ile
beraber de ki : Bir-iki ay evvel -birdenbire- dua ederken, en has

akraba ve en hâlis talebelerin dairesine Hâfız Ahmed girdi : “Benim de bu dairede hakkım var” dedi gibi hissettim. Onu o has daire içinde, her vakit mânevî kazançlarıma hissedar olmak için bıraktım ve öyle de kalacak inşaallah. Ve anladım ki ; ikiniz bidâyeten, beraber Risale-i Nur’a hizmetiniz içindir. Barla’da bütün dostlara selâm.

Üçüncüsü : Sabri Kardeş ! Kıymetdar Hulûsi’nin mektubu hem Hulûsi’nin, hem Beşinci Şuâ’nın ehemmiyetini ve kıymetlerini gösterdiğinden çok beğendim.

25 Evet Beşinci Şuâ, umumun ve bilhassa ehl-i ilmin imanlarını tas-
hih edip kurtarıyor.

5-578
E=214
M=466
İm=120

Hem sen, hem Husrev, Halil İbrahim’den bahsediyorsunuz. O zât, Risale-i Nur’un ehemmiyetli bir talebesi ve iktidarlı bir nâşiridir, hem haslardanır. Sâbık hâdisemizden tam bir ihtiyat ve ciddi bir alâkadarlık dersini aldığı kanaatındayım. Selâmımı ona ve rüfekaşına tebliğ ediniz.

Dördüncüsü : Husrev kardeş ! Senin mektubun, benim merakları-
ma (Hasan, Mustafalar gibi) bir şifa ve arzularına bir devâ (Mu’cizât-i
Ahmediye gibi) ve ümidlerime bir ziyâ (Re’fet, Konyalı Sabri gibi)
hükmüne geçti.

5-726

Hem, Risale-i Nur’un muhterem bir talebesi ve has dairesinde bulunan âhiret hemşirem validenizin hastalığı ve ihtiyarlığı seni Isparta’ya celbi hayırdır. Elbette sen ona, Hastalar ve İhtiyarlar Risale-
lerini okumuşsun. O Risaleler, benim bedelime onun keyfini sorup teselli versinler.

Ben, oradaki talebeleri ve dostları dua ile çok tahattur ediyorum. Onları unutamıyorum.

Umum kardeşlerime birer birer selâm ve dua ediyorum.

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بَعْدَ حَاصِلِ ضَرْبِ عَاشِرَاتِ دَفَائِقِ رَمَضَانَ فِي حُرُوفِ مَا كُتِبَتْ مِنْ الرِّسَائِلِ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Hem mübarek Ramazan'ınızı, hem inşâallah hakkınızda bin ay kadar meyvedar Leyle-i Kadr'inizi, hem saadetli bayramınızı, hem çok kıymetdar hizmetinizi bütün ruhumla tebrik ve tes'id ederim.

Kardeşlerim ! Bu defa kudsi kalemlle hediyeleriniz o kadar beni minnetdar ve mesrur etti ki, güya Dünyayı ışıklandıracak bir Nur fabrikası ve mâzi ve istikbâli râyiha-i tayyibesiyle muattar edecek bir Gül fabrikası semâdan bizim imdadımıza gönderilmiş ve benim arkamda kuvvet-üz-zahr olarak duruyor ve mütemâdiyen çalışıyorlar diye mesrur oluyorum. Yüzbinler Elhamdülillâh.

Sabri kardeş ! Senin fâsıllı iki mektubun, hizmetinin makbuliyetine iki şâhid-i gaybî gösterdi. Senin tâbirin ile Nur fabrikasına ben de "Elfü elfi Mâşâallah, Bârekâllah, Veffakakallah" derim. Sen ile Sıddık Süleyman, benim nazarımda ve fikrimde ve duamda daima beraber bulunduğunuzdan, senin ile konuştuğum vakit, omuz omuza ikinizi beraber görüyorum. Mâsum ve mübarek çocuklarınız duadan hissedardırlar.

Hâfız Ali kardeş ! Senin mektubundaki tevâzuun ve ihlâsın ve Husrev'e ait medhin ve Risale-i Nur talebeleri bir tek vücud hükmündeki kanaatın, senin hakkında büyük bir ümidimi ve hüsn-ü zannımı tam kuvvetlendirdi. Risale-i Nur'un iki Lütfü'leri ve Mustafa'ları ve Hâfız Ali'leri, Küçük Sabri olan Nureddin ile beraber has talebeler dairesinde, Ramazan feyzine, mânevî kazançlara inşâallah hissedar kabul edildi. Her bir sahifelerini birer kıymetdar hediye hükmünde olan nüshaların yüzünden, ben sana çok hem pek çok borçlu kaldım.

Husrev kardeş ! Kasem ederim benim elimden gelseydi, yalnız bu defa altun yıldızla yazdığım Mu'cizat-ı Ahmediye'ye mukabil herbir

sahifesine, yalnız maddî bir ücret olarak birer altun hediye edecektim. Hakikaten ebedî bir Gül fabrikasına kâtib tayin edildiğimize kanaatım kat'iyet kesbetti. Rabb-ı Rahîm'e hadsiz hamd ü senâ olsun. Tasavvurumda Husrev, Rüşdü bir tek isim gibi olmuş. İkinci, Risale-i Nur'a ait herşeyde beraber biliyorum ve buluyorum. Size

^{Ölü olan O kişi?}

TH: 252 **أَوْ مَنْ كَانَ مَيْتًا** âyetine ait ve birden hatıra gelen ve Sabri'nin

iki mektubunun -daha gelmeden- mânevî te'siriyle yazılan bir tetimmeyi gönderdim ; bir derece mahremdir, has ve eminlere mahsustur. Şamlı Tefvik, Âyet-ül-Kübrâ Şuâ'ını, Hâfız Ali'nin otuzüç

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ile tevafuklu tarzda bana yazsa iyi olur. Kardeşlerime birer birer selâm.

Duanza muhtaç

Said Nursî

* * *

Azîz Kardeşlerim,

devam eden Temadî eden tahribât-ı mâneviye karşısında -Lillâhilhamd- gittikçe Risale-i Nur'un mu'cizâne mukavemeti ve satveti ve kıymeti tezayüd ediyor. Dalâletin temel taşı ve nokta-i istinadı olan tabiat tâğutunu dağıtıp, Kur'an elinde bir elmas kılıncı olarak her tarafta nurları saçar, zulûmatı dağıtır. Fakat dalâletlerin envâi çoktur. O nisbette Risalelerin dahi ayrı ayrı meziyetleri ehemmiyetleri var. Eğer kolay ise, Tabiat Lem'asını da bize gönderiniz.

* * *

Emin'le Feyzi'nin Sordukları Bir Suale Üstad'dan

Aldıkları Cevab

CUXHAYENDE OKUNDU

E1:56-247*

Sual : Bize verdiğiniz cevabda diyorsunuz : "Siyasî geniş daireleri merak ile tâkib eden, küçük daireler içindeki vazifelerinde zarar eder." Bunun izahını istiyoruz?

Elcevab Üstadımız diyor ki :

Evet, bu zamanda merak ile, radyo vasıtasıyla, ciddî alâkadârane

A. bcd. 103

küre-i arzdeki boğuşmalara merak edip bakanlar, dikkat edenler, maddî ve mânevî pek çok zararları vardır. Ya aklını dağıtır mânevî bir divâne olur ya kalbini dağıtır mânevî bir dinsiz olur ya fikrini dağıtır mânevî bir ecnebî olur. Evet, ben kendim gördüm: Lüzumsuz bir merak ile, mütediyyin iken âmî bir adam -beride ilme mensubiyeti varken- eskidenberi İslâm düşmanı olan bir kâfirin mağlûbiyetiyle ağlamak derecesinde bir mahzûniyet; ve Âli Beytten Seyyidler Cemaatinin, bir kâfire karşı mağlûbiyetinden mesrûriyetini gördüm. Böyle âmî bir adamın, alâkasız bir geniş daire-i siyaset hatırı için, böyle kâfir bir düşmanı, mücâhid bir seyyide tercih etmek, acaba divaneliğin ve aklı dağıtmaklığın en acib bir misâli değil midir?

Evet, hâricî siyaset me'murları ve erkân-ı harbler ve kumandanlara bir derece vazifece münasebeti bulunan siyasetin geniş dairelerine ait mesâili, basit fikirli ve idare-i ruhiye ve diniyesine ve şahsiyesine ve beytiyesine ve karyesine ait lüzumlu vazifesini geri bırak-tırmakla, onları meraklandırıp ruhlarını serseri, akıllarını geveze ve kalblerini de hakaik-ı îmaniye ve İslâmiyeye ait zevklerini, şevklerini kırıp havalandırmak ve o kalbleri serseri etmek ve mânen öldürmek ile dinsizliğe yer ihzar etmek tarzında, kemâl-i merak ile onlara göre mâlâyânî ve lüzumsuz mesâil-i siyasiyeyi radyo ile ders verip dinlettirmek, hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyeye öyle bir zarardır ki; ileride vereceği neticeleri düşündükçe tüyler ürperir.

Evet, herbir adam vataniyle, milletiyle, hükümetiyle alâkadardır. Fakat bu alâkadarlık, muvakkat cereyanlara kapılıp millet ve vatanını ve hükümetin menfaatini bazı şahısların muvakkat siyasetlerine tâbi etmek, belki aynını telâkki etmek çok yanlış olmakla beraber o vatanperverlik, milletperverlik hissinden ve vazifesinden herkese düşen vazife bir ise, kendi kalb ve ruhundan, idare-i şahsiye ve beytiye ve diniye ve hâkezâ.. çok dairelerde hakikî vazifedar olduğu hizmet ve alâka ve merak on, yirmi belki yüz'dür. Bu ciddi ve lüzumlu bu kadar çok alâkaların zararına olarak, o bir tek lüzumsuz ve ona göre mâlâyânî olan siyaset cereyanlarına fedâ etmek divanelik değil de nedir?

Üstadımızın bize gayet acele ile verdiği cevabı bu kadar. Biz de, o acele ifadeyi acele kaydettik, kusura bakmayınız.

Biz de, bütün kuvvetimizle bunu tasdik ediyoruz. Çünkü bunu kendimizde ve gördüğümüz dostlarımızda tecrübelerle müşâhede ettik. Hattâ çokları meraklarından, cemaati belki de namazı terkeder derecede ifratla, tam namaz vaktinde konuşan radyoyu dinliyor. Mimsiz medeniyetin sefâhet ve dalâlet ve İslâm'a ettiği ihanet cezası olarak mütemadiyen başına gelen tokadlara ve boğuşmalarına ve geniş siyaset dairelerine alâkadarâne dikkat etmekle ; ve nefsi zehirli ve başı sarhoş şahıslardan radyoda ders almak, kudsî ve mühim vazifelerine de tam zarar ediyorlar.

Risale-i Nur şâkirdlerinden

Emin Feyzi

* * *

(32) (Ahmed Nazif'in bir fıkrasıdır)

Kıymetli Üstadım !

Yüksek şahsiyetinizin aczi ve fakrı içinde inâyet-i Rabbaniye ve rahmet-i İlâhiye ile Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın i'cazlarını güneşin parlak ve keskin şuaları gibi kalblerimize nüfûz ettiren ve hakaik-i diniye ve imaniyenin, dalâlete yüz tutan zaif ve âciz mü'minlerin halâsı ve selâmeti ve hidayete çıkarılmasına hâdim ve kudsî Risale-i Nur'un, elbette bir hâdî ve bu zamanın muhtaç bulunduğu bir sahib-i zuhur nâmını taşıyacağı şübhesizdir. Binâenaleyh, hem Kur'an'ın tercümanı ve dellâl ve hem de bu Risale-i Nur'un müellif ve hâdim-i yeganesi bulunmanız, hem de âciz ve fakir bir nefer iken manevî hizmetinizle müşiriyet derece-i âliyesine terfi ve tefeyyüze istihkak kesbetmiş bulunmanızdır ki ; Âlim-i Mutlak, Hâkim-i Mutlak, Kâdir-i Mutlak olan Zülcelâl Hazretleri, bu kudsî vazife-i âliyeyi, kıymetsiz gördüğünüz, çok kıymetli ve faziletli ve feyizli ve âlî derecelerde yüksek bir dellâla tevdi ve nasib ve bilhassa me'mur

etmiştir. هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي Biz âciz ve âsi ve günâhkâr hizmetkâr-

larımızı dahi lütuf ve keremiyle irşada ve hidâyete siz üstadımızı rehber ve mürşid ve vasıta buyurmuştur ki ; ebedî minnet ve şükranlarımızı edâdan âciz bulunuyoruz.

İşte Üstadım ! Çok kıymetli arkadaşımız ve hizmet-i Kur'anîyede

kıymetli refikimiz ve şerikimiz Küçük Husrev ve Mehmed Feyzi'nin mektubundan başka yerde ve mahalde mevsimsiz olduğunu idrâk ederek, bu hakikî kelimeyi ve mübarek ism-i şerifi Risale-i Nur'a dahi henüz zâhiren takmak haddim değildir ve isti'mâlından hazer ediyorum. Çünkü üstadımın izin ve müsaadesi olmadıkça, bu gibi lâkabların kıymeti olamaz. Ancak, Risale-i Nur'dan aldığım ilham üzerine, muhitimizde birinciliği ihraz eden bir kardeşimiz olan Feyzi'nin mektubunda bahsedilmesi, sırf hüsn-ü niyet ve fart-ı merbutiyyet ve sadâkatten ve ihlâsdan doğmuştur.

Bu izharın hatâsından hâdis olan meşguliyetinize sebebiyet verdiğimden çok müteessir oldum.. af buyurunuz. İkaz ve irşad edici nimet ve himmet-i itâbınızla af buyurulmasını ve Risale-i Nur'un mânevî tokatlarından muhafaza edilmekliğimizi kemâl-i hulûsla istirham eylerim.

Azîz ve Kıymetli Üstâdım ! Cenab-ı Hakk'ın lütuf ve keremiyle ve hadsiz ihsaniyle, intisaben hizmet-i kudsiyesinde bulunduğum Risale-i Nur'un maddî ve mânevî pek çok kerametlerini ve bereketlerini aynelyakîn görmüş ve lezzetini tadmış olan bu âciz hizmetkârınızın noksanlarını hüsn-ü niyete ve hulûs-u kalbine bağışlamanızı rica ederken, bu mübarek Risale-i Nur'un pek çok kerametlerinden bir kaçını arz ediyorum. Şöyle ki :

Risale-i Nur'un tercümanı ve müellif ve sahibi bulunan zât, bin üçyüz yirmidört (1324) ve yirmibeş (25) rumî senelerinde, İstanbul'da iştiharla, "**Bediüzzaman**" nâmı ve lâkabı altında matbuatın sitâyişle neşriyatından mütehassis olarak, o zaman onyediyâşımında bulunduğum ve çok câhil ve çocukluk devresinde iken, bu mübarek isim kalbimde yer tutmuş. Ve bu kalbî muhabbet hürmeti için olacak ki ; bin üçyüz yirmialtı (1326) senesinde Hazret-i Üstadın, (**Bediüzzaman Said-i Kürdî**) lâkabı altında Karadeniz seyahatında iki hizmetkârı ile İnebolu'yu ziyaret ederek, o zaman İnebolu'nun meşhur ulemâsından Hacı Ziya ve diğer ulemâ arasında vapura teşyi' edildiği sırada tesadüfen çarşıda karşılaştığım ve çok derin muhabbet hissiyle bu mübarek zâta selâm durarak mütebessim ve nuranî simalariyle ve keskin nazarlariyle selâmlarına ve mânevî nazarlariyle iltifatlarına mazhar olduğum gündenberi artan muhabbet ve alâkamı, otuz senelik hatırımdan kat'iyyen silinmediğini aynelyakîn görüyordum.

1325
584
1907

Tahminen ve takriben altı sene evvel bir gazete sütununda, Isparta'da halkın fazla alâka göstermesinden, din ve îman telkin etmesinden ürken ehl-i dünya tarafından tevkif edildiğini teessürle okumuştum. Otuz senelik uzun bir zaman içinde bir defa böyle acı haber aldığım halde, âkıbetinden kat'iyen başka bir malûmat edinmemiştim. On senedenberi Cenab-ı Rabb-ül-Âlemîn Hazretlerinden niyazımda, daima beş vakit dualarımda, "Ya Rab! Bana bir mürşid-i kâmil ihsan buyur" niyazında iken, bundan üç sene evvel, yâni hicrî bin üçyüz elliyedi (1357) ve milâdî bin dokuzyüz otuzkiz (1938) senesinde, İnebolu'da bir kahvede, Kastamonu'lu bir zavallı sarhoşun sitâyîşle bahsettiği bir zâtın Kastamonu'da mevcudiyeti ve menfî olarak bulunduğunu işittim. Dikkat ettim ve tahkik ve ta'mik ettim. Anladım ki; otuz senedir kalbimde saklı olarak taşıdığım o zamanki Said-i Kürdî olduğunu hayretle öğrendim. Ve kalbimdeki sevgi günler geçtikçe ateşlendiğini hissettiğimden, her tehlikeyi göze alarak ziyaret edip, mübarek ellerini öpmek lâzım ve şart olduğunu bildim. Ve ziyaretimde, Eski Said'in ism-i mübarekleri Bediüzzaman Said Nursî ve Risale-i Nur'un müellifi ve sahibi olarak buldum. Kemal-i aşk ve ihlâsla sarıldım. Ve benim yegâne mürşidim ve rehberim ve büyük üstadım o Risale-i Nur'dur dedim. Ve bana bu hadsiz ihsanâtı hidayet ve inâyet buyuran Cenab-ı Hakk'a, Kur'an-ı Hakîm'in harfleri adedince şükrederek

الحمد لله هذا من فضل ربي dedim (Hâşiye).

'Bu rabbimin Fazlısıdır'

34) Risale-i Nur'a intisab etmezden evvel, maddî ve dünyevî her işlerimizde ve ticarethanemizin kazançlarında ve şahsî ve hususî işlerimizde, Risale-i Nur'a intisabdan sonraki hârikulâde farkları ve bereketleri görmekte beraber, en büyük bir ticaret veya mes'ud bir zengin, müferrah ve serbestliğinden daha fazla ferah ve sürûr; ve serbest ve yaşayış tarzında sıhhat ve âfiyetle -elhamdülillah- mes'ûdane imrâr-ı hayat eylemekte olduğumuzu ve Risale-i Nur'un kudsî lütuf ve kerâmetlerine medyun bulunduğumuzu itiraf ve tasdik ederiz.

(Hâşiye) Evet, bazı ehl-i velâyetin ileride talebesi olacak zatlar, daha dünyaya gelmeden, hiss-i kablelvukûun inkişâfiyle kerametkârâne keşfettikleri gibi; Risale-i Nur'un talebelerinin mühimlerinden bir kaç zât dahi, çok zaman evvel, bir hiss-i kablelvukû' ile, ileride Said ile alâkadar bir surette bir Nur'a hizmet edeceğini hissetmişler. İşte, onların birisi de Nazif'dir.

1357 Hicri
1354 Rumi
1938 Miladi

Üstad Hazretlerinin me'zuniyet-i hususiyesiyle, Risale-i Nur nâmina neşriyat ve hakaik-ı îmaniye noktasında, bilhassa ibadet ve namaz hakkında şahsımın câhil ve âciz, nâkıs, iktidarsız vaziyetim ile vâki' olan ve olacak bulunan telkinat-ı diniyedeki kuvvetli ikna' ve müessir hitabelerin âsâr-ı fiiliyesini aynen müşâhede ettiğimi; üstadım Risale-i Nur nâmına kemâl-i fahirle, bir çok namazsız müs-lümanları -elhamdülillâh- namaza ve câmilere devama muvaffak bulunmak gibi kudsî hizmetlerin âsâr-ı fiiliyesinden, Risale-i Nur'un büyük hârîka kerâmetinden tulû' ettiğini ve etmekte olduğunu tasdik ederiz.

Bu içinde bulunduğumuz Alman ve İngiliz harbinin bidâyetinden, devamı müddetince, hadsiz zındıka ve münafıkların hiç yoktan sebepsiz olarak, şahsıma bir isnâdat olsun için, gerek münevver fikirli âlim ve gerekse câhil mülhid hemen hemen bir kaç dostlarım müstesna, memleket halkı ve kudsî hizmetimden küstürmek için, şeytan-ı aleyhi mâyestehk bütün memleket halkını iğfal ederek aleyhime tahrik etmiş olacaktır ki ; "Nazif, muhalif bir siyasetle ittihad-ı İslâm'a tarafdâr eder, siyaset propagandası yapıyor" zihniyetini şiddetle aleyhimde, memleket halkına ve erkân-ı hükümete kadar sirâyet ettiriyorlar.. Ve bütün şeytanların tecessüsleri tahrik edilmiş. Güya aleyhdarlarım benden bir intikam almak hasebiyle gıyabımda, hem müdhiş cereyanı şiddetlendirmek için, kendilerince menfur telâkki ettikleri "Almancı" nâmiyle hakaretlere mâruz bırakmaktan çekinmediler. Halbuki ben, Lillâhilhamd, Risale-i Nur'un irşadiyle, hakaik-ı îmaniye ve Kur'aniyeyi bütün kâinatın fevkinde gördüğüm-den ve itikad ettiğimden, değil küre-i arzdeki cereyanlara, belki bana verilse de, bütün dünya saltanatına da âlet edemem. Ben, yalnız hakikatçı ve îmancı ve Kur'ancı Risale-i Nur'un bir hâdimiyim. Kaç senedir bütün bu hücumlariyle beraber, iki eser-i inayet var :

Birisi Risale-i Nur'un neşriyatındaki hizmetime zarar verilmediği gibi fevkalme'mul muvaffak olduk.

İkincisi : Her ne vakit şiddetli hücum edileceği zaman, üstadımızdan "Dikkat" emrini alıyorduk. Hem de, Risale-i Nur'un âşikâr bir kerametindedir ki bin üçyüz ellidokuz (1359) sene-i hicrî Ramazan-ı Şerif'in on veya onikinci günlerinde -Allah rahmet etsin- vefat eden kardeşlerimizden Hatib Mehmed namındaki zât, Yirmialtıncı Lem'a olan İhtiyarlar Risalesini yazarken hasta olarak yazmağa kadir ol-

[33:41-47]² Ey iman etmiş olanlar! Allah'ı çok zikir ile zikrediniz. (42) Ve O'na sabah ve akşam tesbihte bulunun. (43) O - Halik - Kerim - dir ki, sizi zulmetlerden nûra çıkarmak için size merhamet buyurur, melekleri de, ve müminler için pek merhametli bulunmaktadır. (44) O'na kavuşacakları gün duaları selamdır ve Onlar için pek şerefli bir mükâfaat hazırlamıştır. (45) Ey peygamber! Şüphesiz senin için biz seni bir şahit ve bir müjdeci ve bir korkuluca olarak göndermişizdir. (46) Ve Allah'a izni ile bir davet edici ve nurlandırıcı bir kandil olarak - gönderdik - (47) müminleri müjdele. Muhabattaki onlar için elbette Allah tarafından pek büyük bir ihsan vardır.

madığından لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ kelime-i tevhidi yazarak bıraktığı, ziyare-

tine gelen diğer kardeşimiz ve fa'al arkadaşımız, Feyzi Mehmed Efendi'ye ikmâlini rica ederek dünyaya vedâ ve ebedî hayâtına, inşâallah bu kelime-i tayyibe ile hayatının sonunu mühürleyerek îmanlı olarak kabre girdiğini izhar ve Risale-i Nur'un talebelerine açık bir müjde ve tebşiratta bulunmuştur.

İşârat-ı Kur'aniye'nin, yirmialtıncı âyetinin

Onlar, cennette ebedî olarak kalırlar³

1 (11:108) فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ سرriyle, "Risale-i Nur talebeleri, îman ile kab- 263

re gireceklerdir" tebşirâtının sıdkını gösteren bu açık kerâmetin ve tebşirat-ı azîmenin bütün kardeşlerimize tâmim olunmasını, Risale-i Nur'un derece-i ulviyetini ve hâdimlerinin mükâfatlarının ne zaman ve ne suretle verilmekte olduğunu aynelyakîn bilinmek ve görülme üzere, şu hakikat muvafık ise İşârat-ı Kur'aniye Risalesine tahşiye olunmasını rica ederim, kıymetli Üstadım.

Risale-i Nur şâkirdlerinden

Ahmed Nazif Çelebi

* * *

Risale-i Nur'un faal bir şâkirdi olan Ahmed Nazif Çelebi'nin bir istihracı ve bir fıkrasıdır. Bunu hem Birinci Şuâ'nın otuzikinci âyeti olarak ve hem Yirmiyedinci Mektub'un fıkralarında kaydetmek münâsib görüldü. O kendisi diyor:

Gelen âyetleri hâfızdan dinledim. Süre-i Ahzab'dan :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ
سَلَامٌ وَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا

*(ilk barladan itibaren
sh: 59'a kadar)*

Brl= 363 (+)

وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٦﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٧﴾ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 بِأَنَّهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٨﴾ صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ (33:41-47)

Bu âyetlerde Risale-i Nur'a îma ve remz ve belki işâret var, diye hissettim. Evet, mâdem bu âyet gibi vazife-i Risalet ve dâvete bakan âyetler her asra bakıyorlar ve her asırda efradları ve mâsadalıkları var. Ve mâdem, bu âyetlerde Resûl-ü Ekrem'e (A.S.M.) verilen sıfatlar ve ünvanlar her zamanda cereyan ve her asırda hükmetmek haysiyetiyle ve ünvanların altında mânâ-yı remziyle Risale-i Nur gibi o vazifeyi yerine getiren eserler ve zâtlar bu gibi âyâtın dâire-i şümullerine girmeleri, Kur'an'daki i'câz-ı mânevîsinin şe'nidir belki muktezasıdır ve lâzımıdır. Mâdem Risale-i Nur, bu acib asırda müstesna bir surette ve âyetin işâret ettiği vazifeyi yapıyor ve mânâsının daire-i külliyesinde bir ferdidir. Elbette müteaddid emâreler ve gizli karinelere ile diyebiliriz ki; bu âyette dahi Birinci Şuâ'nın sâir otuzbir âyetleri gibi Risale-i Nur'a mânâ-yı işâriyle bakar. Şöyle ki :

لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا cümlesi, mâ-

nâ-yı işârisiyle diyor: "Bin üçyüz yetmiş kadar tecâvüz eden en karanlık bir zulüm, en karanlık bir zulmetten sizi ey ehl-i îman ve-l Kur'an! Kur'an'dan gelen Nurlara ve îmanın ışıklarına çıkararak ve isminde Nur ve mânâsında rahîmiyet bulunan ve ism-i Nur ve ism-i Rahîm'in mazharı olan bir lem'a-i Kur'aniyeye ve bu asırımıza bakıp îma ediyor. Mânâ mutabakatından başka, bir emâre ve kari-

nesi budur ki: **إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا** fıkrasının makam-ı

cifrîsi -şedde ve tenvin sayılır- (947) edip Risalet-ün-Nur veya Risalet-i Nur isminin makamı olan (947) adedine tamtamına tevâfuk ediyor.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا cümlesi, -şeddeler sayılmaz ve

âhirde tenvin vakıftır, elif sayılır- makam-ı cifrîsi ki, 1323 tarihini gösterir. O tarihte, merkez-i Hilâfette dehşetli bir inkılâbın mebde-i infilâki içinde ye'se düşen ehl-i îmana müjde verip, İslâmiyet'in hak-

kaniyetine ve kuvvetine kuvvetli şahadet eden ve Verâset-i Nübüvvet noktasında dâvette bulunan hakikî bir şahide işaret eder.

وَنذِيرًا وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ cümlesi (Hâşiye) -tenvinler

vakf olmadığından sayılırlar- makam-ı cifrîsi 1256 tarihini göstermekle, bu asırda ve bu zamandaki İslâmiyetin inhisafını bir asır

evvel ihzar eden mukaddematına bakarak, وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ keli-

mesi (191) ederek Risale-i Nur'un bir hakikî ismi olan Bediüzzaman'ın makam-ı cifrîsi bulunan (191) adedine tamtamına tevâfukla

îma eder ki ; Risale-i Nur dahi, o inhisaf içinde bir دَاعِيًا إِلَى اللَّهِ dir.

بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا (Hâşiye 1) ve yalnız سِرَاجًا مُنِيرًا kelimesi ise

(Hâşiye): وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ kelimesi, Risale-i Nur'un hakikî bir ismi olan Bediüzz-

aman'ın makamına tamtamına tevâfuku ve mânen mutabakatı olduğu gibi, yal-

nız وَدَاعِيًا kelimesi de, Risale-i Nur'un tercümanı olan Said ismine üç harf ile itti-

had ve üç farkla tevâfuk eder. Çünkü tenvin, elif ve vav mecmuu 57'dir. س 'den (3) fark var.

Risale-i Nur talebelerinden
Küçük Abdurrahman Tahsin

(Hâşiye 1): بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا binüçyüzotuz ederek Risale-i Nur'un fâti-

hası olan İshârât-ül-İ'caz tefsirinin zuhuruna tevafuku ve بِإِذْنِهِ 'deki melfuz

ی sayılsa binüçyüz kırk edip, Risale-i Nur'un zuhuruna tetabuku ve birinci ten-

vin vakf olmadığından "nun" sayılsa, binüçyüzseksen ederek Risale-i Nur'un o tarihte inşaallah Küre-i Arz'ı ışıklandırarak bir sirac-ı nuranî olacağına bir remz-i Kur'anidir.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Tahsin

1380-1381
1381-1382
1380
1384
1964
1961-1964

tamtamına Risale-i Nur'un bir ismi olan "Siracünnur"a lâfzen ve mânâ-
nen ve cifren tevâfukla bakar. **مُنِيرًا** daki (mim, ye), **النُّورِ** daki

şeddeli (nun)'a mukabildir. Evet, İmâm-ı Ali (R.A.) keramet-i gaybi-
yesinde Risale-i Nur'a "Sirâcünnur" nâmını vermesi, bu âyetin bu
fıkrasından mülhemdir denilebilir ve çekinmiyerek deriz.

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ cümlesi, şedde sayılmak cihe-

tiyle makam-ı cifrîsiyle 1359 tarihini göstermekle bu asrımızın tam
bulduğumuz bu senesine bakarak ehl-i îmana bir büyük ihsânı
var diye mânâ-yı remziyle haber veriyor. Biz bakıyoruz, **bu zaman-²²⁻
da en büyük ihsan, imanı kurtarmaktır.** Ve görüyoruz, **imanı hârika¹⁹³**
bürhanlarla kurtaran başta Risale-i Nur'dur. Demek **bu zamana nis-**

beten bir **فَضْلٌ كَبِيرٌ** de odur. Bu işareti kuvvetlendiren
şudur :

فَضْلًا كَبِيرًا daki **فَضْلًا** kelimesi 960 edip Risalet-ün-Nur'un

bu ismi, izâfeden tavsif tarzına geçmekle (Risalet-ün-Nuriye) olup,
makamı olan 962 adedine mânidar iki farkla tevâfuk, onun başına
remzen ve imâen parmak basmasıdır.

İ l â h î Y â R a b ! Sen Risale-i Nur'u ve Risale-i Nur müellifi
Üstadımız Said Nursî'yi ve Risalet-ün-Nur talebe ve şâkirdlerini
ve mensublarını, muhafaza-i hıfzında ve kal'a-i İlâhiyen içinde mu-
hafaza ve emin eyle.. â m î n .. ve hizmet-i Kur'an ve imanda sâbit
ve dâim eyle.. â m î n .. ve bu kudsî hizmetlerinde, muvaffakiyetlerle
yardım ve muavenetler ihsan eyle.. â m î n .. ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül-
Beyan-ı Azîmüştân'ın sırr-ı âzamına, mârifetullah, muhabbetullah
ve muhabbet-i Resûlullah sırr-ı kudsîsine ve

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ sırr-ı uzmâsına ve rızâullah ve rü'yet-i

Cemâlullah lûtf ve ihsânına mazhar eyle, Yâ Rabb-el-Âlemîn...

1359 - Hicri
1356 - Rumi
584
1943 - 1940

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 آمِينَ مُحَمَّدًا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Âciz, fakir, zayıf, günahkâr, talebeniz
 ve hizmetkârınız İnebolu'lu
 Ahmed Nazif Çelebi

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

B r 1 = 367 (+)

Çok aziz ve çok kıymetli, müşfik ve fedâkâr Üstad-ı Âzam Efen-
 dim Hazretleri,

Hazinelere dolusu mücevherattan daha fazla, hattâ, bu fânî dünya hayatının ziynetleriyle ölçülemeyecek derecede kıymetdar mektubunuzu, mübarek Ramazan-ı Şerîfin yirmiüçüncü günü akşamı, iftardan on dakika evvel postadan aldım. Cenâb-ı Hak kabul buyursun,

iki iftarı bir yaptım. الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Evvelce yazdığım uzun satırların mâlâyani ve boşluğundan, fazla meşgul ettiğimden ve gerek bizim ve gerekse mübarek Zekeriyya kardeşimizin kıymetsiz, değersiz hediyelerini me'zuniyetsiz kabul ederek takdim etmek cesaretinde bulunduğumdan mütevellid, aziz Üstadımın adem-i kabul ve hoşnutsuzluğuyla tekdiratına mâruz kalacağımdan korkarak intizarda iken müvezzi iki mektub verdi. İftar vakti olduğundan ayakta zarfı açtıktan sonra, kıymet takdir edemeyeceğim çok şirin ve câzib olan hatt-ı fâzılâneniz, sanki "korkma" diye hitabediyormuş gibi tebessüm ederek gözüme ilişince, sürurumdan okuyamadım. Hemen hâneme koştum, iftar ile okumağa başladım.

Sevgili ve müşfik üstadım ! Muhyiddin-i Arabî Hazretlerinin teb-

şirata hatırıma geldi. Zât-ı fâzılânelerindeki gördüğüm şefkat-i pederânenin o büyük zâtın haber verdiği şefkat-i pederâneyi hâiz bulunduğunuza îman ettim. Kâdir-i Mutlak Hazretleri siz Üstadımızdan kat kat razı olsun ve bizleri de hizmetinizde ve hizmet-i Kur'an'da dâim ve sabit eylesin.. ve üstadımızın kıymetli ve kudsî işaretlerine ve kıymetli dualarına mazhar eylesin.. âmin bihürmeti Seyyid-il-Mürselîn.

Şefkatli Üstadım! Hizmet-i Kur'an'da ve Risale-i Nur'un neşriyatındaki zerre-i vâhîde kabilinden olan mesâinin nezd-i âlî-i üstadânelerinde hüsn-ü kabûle mazhariyeti, zayıf ve âciz, fakir hizmetkârınız ve iktidarsız, idrâki nâkıs, ihâtası dar, şuuru muhtel talebenizi ne derece sevinç ve sürura kalbettiğini târif edemem. Böyle mânevî ve kudsî takdîrata mazhar buyurulan ve bizim gibi günahkârlara, otuz senelik iştiyakla, on senelik münâcât ve niyaz mukabilinde siz Üstadımızı ihsan buyuran ve kullarının isyanlarına bakmayarak her istediklerini bilen, işiten ve belâğan mâ belâğ veren ve bütün mükevvenatı yed-i kudretinde tutan ve herşeye sahip ve mâlik ve hâkim bulunan Cenâb-ı Hak ve Feyyâz-ı Mutlak Hazretlerine ne suretle hamd ve şükür edeceğimi bilemiyorum.

Kıymetli Üstadım ! Siz tavassut buyurunuz, değersiz hizmetimizle, pek az ve kısa olan şu dünya hayatı içinde belki bir katre mesâbesindeki hamd ve şükürümüzü **-Tekabbellallah-** sırrına mazhar buyursun inşaallah.

Mektubat Risalesinin **İkinci Mektub'unu** dâima hatırlayarak bu emirlerinize riâyet etmeye çalıştığım halde bir mücbir-i gaybî bendenizi tahrik ederek, yâni hediye mukabelesiz bütün ömründe kabul etmediğinize muhalif olarak İkinci Mektub'a muhalefete sevk ediyor. Niyetim hâlis, sadâkat ve merbutiyetim ciddî ve çok sağlam.. Her türlü riyâdan ârî ve hiçbir maddî menfaata mâtuf ve müstenid olmayan, Allah rızası yolunda, Kur'an nâmına ve Risale-i Nur'a hizmet gayesine mâtuf ve bilhassa bizim gibi âciz, âsi ve günahkârların hidayet ve irşâd ve isâline ve ehl-i dalâleti ve ehl-i bid'ayı tarîk-ı hakka dâvet ve hakâik-ı îmaniyeye hâdim bir kudsî zat, bizlere ve memleketimize veditullah olarak ihsan buyurulmuş.

Kıymetli misâfirimiz nasilki biz günahkârların mânevî yardımına koşuyor ve gece ve gündüz mağfiret-i İlâhiyeye ve irşâdımıza çalışı-

yorsa, bizler de bu aziz misâfirimizin maddî yardımına seve seve ve iştiyakla ve ancak Allah için koşmak ve çalışmak vazifesiyle mükellef bulunduğumuzu hissediyoruz.

53 Hem bizlere Kur'an ve Hazret-i Peygamberimiz (A.S.M.)

emrediyor: تَعَاوَنُوا Gurabâya muavenet.

Af dilerim, kıymetli ve sevgili üstadım. Bilirim ki, hediyeleri kabul etmiyorsunuz. Fakat, zekât ve sadaka gibi muaveneti, arkadaşlarımızın ısrarı üzerine yazmağa mecbur oldum. Hem de maddî ihtiyaçlarınıza, ikametgâh kirası, odun ve kömür gibi mübrem ihtiyaçlar için lâzım olduğunu düşünmüştüm.

Esasen, kaide-i üstadaneleri bozulmamak için, arkadaşlarıma dâima tavsiye ve telkinatım, hiçbir maddî menfaat düşünülmemesidir. Çünkü, din dünyaya âlet olamaz. Ve din, vâsita-i cer ve maddî menfaati kat'iyen kabul edemez. Hattâ Risale-i Nur'un neşriyatında, kimsenin minnetini almamak için kıymetli üstadımı taklid ederim.

Kıymetli ve müşfik üstadım! Şu kadar var ki: Hizmetkârınız, üstad nâmına değil, kıymetli ve garib bir misâfirimiz nâmına, rızâen lillâh maddî yardım etmek istiyoruz. ^{L. 164} ^{E. 182} ¹²⁹ Hem mânevî zarar görmemeniz için, kuvvet ve kudret ve azamet sahibi Cenâb-ı Allah'a niyâz ve tazarru' ederek dergâh-ı İlâhiyesinde hüsn-ü kabule mazhar eylesini dua ediyoruz.

Kıymetli Üstadım! Bayramda ziyâret ve arz-ı tâzim makamına kaim olmak üzere, bütün arkadaşlarımızla beraber hem Ramazan-ı Şerif'i, hem Leyle-i Kadr'i, hem mübârek İd-i Fıtr'ı, Risalet-ün-Nur'un umum talebe ve şâkirdleri ve Kur'an'ın kıymetli hizmetçileri makamında ve hükmünde kıymetli Üstadımızı tebrik eder, Cenâb-ı Hakk'dan daha çok kardeş ve arkadaşlarımız ile birlikte ve siz Üstadımız başımızda olarak Ramazan-ı Şerif'in emsâl-i kesîresiyle müşerref olmaklığımızı niyâz ve tazarru' eyleriz ve mübarek iki ellerinizden öperek duâ-i hayriyenizi ve kudsî irşadlarınızı istirham eyleriz kıymetli Üstadımız.

Daimî kudsî dualarınıza muhtaç,

günahkâr hizmetkâr ve

talebeniz

Ahmed Nazif

(Risale-i Nur şâkirdlerinden Hilmi ve Çaycı Emin ve Tahsin'in fıkrasıdır. Yirmiyedinci Mektub'un fıkraları içine girmeğe münasib görüldü.)

ST. G= 32(+)

Bugünlerde casuslar tarafından ziyade bir hassâsiyetle risalelere bakıldığından, inâyetin himâyeti dahi, bir nevi hassâsiyet ile ikrâmını gösterdi. Gayet cüz'î bir nümunesi şudur ki :

Risale-i Nur şâkirdlerine, maişet cihetinde bir ikrâm-ı İlâhî ve küçük fakat şâyân-ı hayret ve gayet lâtif bir tevâfuk, bir vâkıa ve Risalet-ün-Nur hizmetinin şubhesiz bir kerametidir. Evet, Risale-i Nur'un bir silsile-i kerametinin bir menbaı olan tevâfuk, bu vâkıada o cinsten altı adet tevâfukatın ittifakı ise, tesadüf ihtimalini köküy-
le keser diye hükmettik. Şöyle ki :

Birkaç günden beri Üstadımızın ziyaretine gitmediğimizden, kardeşim Emin ile beraber Üstadımızın ziyaretine gittik. İkinci vakti beraber namaz kıldıktan sonra bize emretti ki : Size yemek yedireceğim, burada tayininiz var." Mükerreren, "Yemezseniz bana dokuz zarar olur" dedi. "Çünkü yiyeceğinize karşı Cenâb-ı Hak gönderecek."

Yemek yemekten affımızı rica ettik ise de emretti ki : "Rızkınızı yeyin bana gelir." Emrini kırmamak için, lütuf buyurduğu tereyağı ve kabak tatlısını ekmekle yemeğe başladık. Daha sofrada iken, ümid edilmeyen bir vakitte, bir tarzda ve aynı vakitte bir adam geldi. Elinde yediğimiz kadar taze ekmek, aynı yediğimiz miktar (fındık kadar) tereyağı ve diğer elinde bize verilenin tam misli kabak tatlısı olarak kapıyı açtı. Artık taaccüb edilerek, hiç bir cihette tesadüfe mahal kalmıyarak, Risale-i Nur şâkirdlerinin rızkındaki bir bereket-i Rabbanîyi gözümüzle gördük. Üstadımız emretti : "İhsân on misli olacak. Halbuki bu ikram tamtamına mislidir. Demek, tayin ciheti galebe etti. Tayin temini ise, mizan ile olur." Sonra aynı akşamda, sadaka ciheti dahi hükmünü gösterdi. Biz gördük ki, ekmek on misli ve tereyağı tatlısı o da on misli ve kabak tatlısını çok sevmediği için kabak, patlıcan turşusu on misli ; me'mulün hilâfına, Risale-i Nur'dan İkinci Şuâ'nın bir hafta mütalâasına mukabil bir mânevî ücret olarak geldi, gözümüzle gördük. Demek, kabak tatlısının tatlılığı, tereyağı - un helvasına girdi, kendisi turşuda kaldı.

Risale-i Nur şâkirdlerinin, hüsn-ü hizmetine acele bir mükâfat gördükleri gibi ; hizmette kusur edenler dahi tokat yedikleri -Isparta'da olduğu gibi- burada dahi gözümüzle gördük. Pek çok vukuatından yalnız beş-altısını beyan ediyoruz :

Birincisi: Ben -yani Tahsin- bir gün, yeni açtığımız bir dükkân meşgalesiyle bana emrolunan vazife-i Nuriyeyi tenbellik edip yapamadım. Aynı vakitte şefkatli bir tokat yedim. Dükkânda otururken birisi bana geldi, emânet olarak 100 lira tebdil olmak için bana verdi. Bu paranın sahibine, Allah için bir hizmet yapmak üzere tebdil için mâliye sandığına gittim. Bu paraları sayarken, aralarında bir kalp lira bulundu. Bu yüzden ifadeye ve sual ve cevaba ve muâhezeye mâruz kaldığım gibi, evimizi de taharri etmek icab etti. Beni mahkemeye verdiler. Fakat bu terbiye ve şefkat tokadı olmak cihetiyle, yine Risale-i Nur kerametini gösterdi, zararsız kurtulduk.

İkincisi: Üstadımıza ve Risale-i Nur'a dört-beş sene bazan hizmet eden ve okutturan ve cidden taraftar bulunan bir zât birden bir gün elinde dine ait bir gazete ile geldi. Risale-i Nur'un mesleğine muhalif bir cereyanın sahiplerine tarafdârâne bir tavır gösterdiği zaman, Üstadın canı çok sıkıldı. Bir-iki gün sonra şiddetli, fakat şefkatli bir tokat yedi. Bir doktor ona dedi ki : "Eğer ameliyat yaptırmazsan yüzde yüz ölüm var." O da bilmeceburiye ameliyat yaptırdı. Fakat şefkat ciheti imdâda yetiştii, çabuk kurtuldu.

Üçüncüsü: Bir memur, Risale-i Nur'u kemal-i iştîyakla okurdu. Üstad ile görüşmeye ve tam ders almağa çok çalışıyordu. Birden bir komiser tarafından ona evham verildi. O da görüşmeyi ve okumayı bırakıp başka bir şehre giderken, birden sebepsiz bir tarzda bir ayağı kırıldı, bir ay çekti. Yine şefkat yâr oldu ki, şimdi tekrar okumaya şevk ile başladı.

Dördüncüsü: Ehemmiyetli bir zât Risale-i Nur'u kemâl-i takdir ile hem okur, hem yazardı. Birden sebatsızlık gösterdi, şefkatsiz bir tokat yedi. Gayet meftun olduğu refikası vefât eyledi. İki oğlu da başka yere gitmesiyle acınacak bir hâle girdi.

Beşincisi: Dört senedir Üstadın çarşı işinde hizmet eden bir zât, birden sadakatı bırakıp mesleğini değiştirdi. Birden şefkatsiz bir tokat yedi. Bir senedir daha çekiyor.

Altıncısı: Bir hocaya ait bir hâdisedir Belki helâl etmez. Biz de onu görmüyoruz. Tokadı şimdi kaldı.

Bu vukuat nev'inden hem çok var, hem Risale-i Nur'a karşı kusura binâen kat'iyen tokat olduğuna şübhemiz kalmadı.

Tasdik eden Risale-i Nur şâkirdleri
Hilmi, Emin, Tahsin

Evet ben de tasdik ederim
Saïd

* * *

576-35 (4)

Hem Risale-i Nur'un suhulet-i intişarının bir kerametini, bu mektubu yazdığımız zamanda ve yemekteki keramet dakikasında gözümüzle gördük. Şöyle ki :

Ehemmiyetli yedi-sekiz Risale ve **İşârât-ı Kur'aniye Şuâ'ını** mühim bir mektupla beraber bir torbada ehemmiyetli bir kardeşimize bir şehre göndermiştik. Şoför o paketi düşürmüştü. Böyle bir zamanda böyle eserleri, münafıklar ve casuslar haber almadan, emin bir el ile beş gün sonra elimize geçmesi; kat'î kanaatımız geldi ki, **bir** inâyet bizi himaye ediyor.

Hem Risale-i Nur hakkında inâyet-i Rabbaniyenin lâtif bir himâyeti de şudur ki : Karanlık bir vaziyette, korkutan bir zamanda, casusların ve taharri memurlarının evhamları ve tecessüsleri Üstadımızın menzilini sarması dakikasında, bir fare Üstadımızın çorabını aldı. Ne kadar aradık, hiç bir yerde bulamadık. O farenin yuvasını gördük. Kabil değil ki o çorap girsin. İki gün sonra gördük ki, o hayvan o çorabı getirmiş öyle yere ki, saklanmış ve muhteviyatları unutulmuş olan mahrem mektublar ve evrakların tam yanında bırakmış. Halbuki, iki defa oraya bakmıştık, görememiştik. Hem o çorabı o yere getirmek; soba borusuna çıkıp yukarıdan olur. Gayet kurnaz ve zeki bir adam ancak o işi yapar. Hiç bir cihette tesadüf ihtimali kalmadığından Üstadımız dedi : **"Bu mektubları oradan kaldıracamız."** Biz onlara baktık, gerçi siyasetle alâkaları yoktur. Fakat vehham casuslara, aleyhimizde habbe yapılmaya ehemmiyetli bir vesile olurdu. Biz hem onları, hem daha bahaneye medar olabilen başka şeyleri kaldırdık. O heyecanımızdan casuslar haber alıp anladılar ki, hazırlandık. Daha hücum etmeden yalnız ikinci gün, Emin elinde bir torba ile menzile girdi. Tam arkasında karakol komiseri, gizli, hissettirmeden girdi. Emin'in elinde kitab yerinde yoğurt torbasını gördü, tavrını değiştirdi. Her ne ise. Elha-

sıl : Risale-i Nur'un intişarına karşı gelen bütün düşman ve casuslara mukabil bir tek fare çıktı, plânlarını zîr ü zeber etti.

Evet	Evet	Evet	Evet	Evet
Hilmi	Tahsin	Emin	Tevfik	Said

(Mehmed Feyzi o zaman askerdi, yoktu. Yoksa birinci imza onun hakkı idi.)

* * *

Br = 370 (+)

(Ahmed Nazif'in mektubundan bir parçadır)

Maddî ve mânevî borcumuz olan hizmetleri ifadan kendimizi çekmek, hissizlik ve bigânelik fitratımızda ve yaradılışımızda yoktur ki kalalım. Madem Cenâb-ı Hâlık-ı Rahîm bizleri insan yaratmıştır. İnsanlığın emrettiği vezâifin binde birini dahi ifa edemediğimiz hâlde büsbütün nasıl bigâne kalalım. Bu hususta mâzur görmenizle beraber, azimkâr ve cefakâr ve fedakâr ve hadsiz mütehammil, garîb ve kudsî ve azîz bir misâfirimiz olan çok kıymetli Üstadımızın biz âsî ve günahkârların kalblerini nurlarla doldurduğu halde, mukabil borcumuzu, mâneviyata uzanamadığımızdan ancak değersiz ve kıymetsiz olan maddiyatla ödeyebiliriz zanniyle teselli bulmaktayız. Af buyurunuz Üstadım.. Dellâl-ı Kur'an'ın nidalarını işiten hangi Müslüman vardır ki, kulaklarını tıkasın. Hâşâ sümme hâşâ !. Nurlarınızın şuaî gözlerimizi kamaştırıyor. Kalblerimizi bütün sâfiyetiyle Allah'a, Kur'an'a ve Resûl-i Mücteba'ya (A.S.M.) ve iki Cihan Serverinin aziz vârislerine bağlıyor ve bağlamıştır. Bu bağ öyle bir bağ ki, inâyet-i Hak'la hiç bir maddiyunun ve hiç bir mülhid ve firak-ı dâllenin değil, bütün dünya kâfirlerinin bütün kuvvetleri bir araya gelse, bu kudsî rabita-i kalbiye bağını koparamaz.

أُحْمَدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Zât-ı fâzilânelerince lüzum görülüp, icab etmeden hiç bir zaman mektub yazmak zahmetlerini ihtiyar etmenize razı olamam. Bu hususta güvenmek şöyle dursun, kıymetli Üstadımın kudsî vazifelerinin ifâsına mâni teşkil eden işgali, büyük hatâ ve hürmetsizlik sayarım.

Ahmed Nazif Çelebi

* * *

Nur Fb: İslamköy
Gül Fb: İsparta

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

STG=36

Aziz Siddık Kardeşlerim,

Ondokuzuncu Söz'ün âhîrinde Kur'an'daki tekrarın ekser hikmetleri, Risale-i Nur'da dahi cereyan eder. Bilhassa ikinci hikmeti tamamına vardır. O hikmet şudur :

Herkes her vakit Kur'an'a muhtaçtır. Fakat herkes, her vakit bütün Kur'an'ı okumağa muktedir olamaz. Fakat bir Süreye galiben muktedir olur. Onun için en mühim makasid-ı Kur'aniye ekser uzun Sürelerde dercedilerek ; herbir Süre küçük bir Kur'an hükmüne geçmiş. Demek hiçbir kimseyi mahrum etmemek için haşir ve tevhid ve Kıssa-i Mûsâ (A.S.) gibi bazı maksadlar tekrar edilmiş. Aynen bu ehemmiyetli hikmet içindir ki, bazı def'a haberim olmadan, ihtiyarım ve rızam olmadığı halde, bazı ince hakaik-ı îmaniye ve kuvvetli hüccetleri müteaddit risalelerde tekrar edilmiş. Ben çok hayret ederdim.. Neden bunlar bana unutturulmuş? Tekrar yazdırılmış? Sonra kat'î bir surette bildim ki : Herkes bu zamanda Risale-i Nur'a muhtaçtır. Fakat umumunu elde edemez. Elde etse de tamam okuyamaz. Fakat küçük bir Risale-i Nur hükmüne geçmiş bir risale-i câmiayı elde edebilir. Ve ekser vakitlerde muhtaç olduğu mes'eleleri onda okuyabilir ve gıda gibi her zaman ihtiyaç tekerrür ettiği gibi o da mütalâasını tekrar eder.

İkinci Bir Nokta : Âyet-ül-Kübrâ'dan çıkan "Vird-ül-Ekber" nâmındaki arabî risaleciğin âhîrinde, Risale-i Münâcat'ın başındaki âyetin tefsiri diye arabî kısımları ilâve edilse, beraber okunsa münâsibdir. Biz de nüshamızda yazdık.

Ahır zaman fitnesiyle dinsizlik cereyanının moddi cihetten galibiyetine karşı, islâmın manevi galebesini tasvir eden bir hakikat

Üçüncü Nokta : Aziz kardeşlerim ! Çok defa kalbime geliyordu. Neden İmam-ı Ali (R.A.) Risale-i Nur'a ve bilhassa Âyet-ül-Kübrâ Risalesi'ne ziyade ehemmiyet vermiş? diye sırrımı beklerdim. Lillâhilhamd ihtar edildi. İnkişaf eden o sırra şimdilik yalnız kısa bir işâret ediyorum. Şöyle ki :

f-99

TEKRARAT-I RİSALE

Tr-285(+)

s-242

28

12

f-81

231

215

E-65

231

Risale-i Nur'un mümtâz bir hâsiyeti, imanın en son ve en küllî istinad noktasını, kuvvetli ve kat'î beyan olduğundan, bu hâsiyet Âyet-ül-Kübrâ Risalesi'nde fevkalâde parlak görünüyor. Ve bu acib

132

asırda mübareze-i küfür ve îman en son nokta-i istinada, sirayet ederek ona dayandırıyor. Meselâ : Nasıl ki, gayet büyük bir meydan muharebesinde ve iki tarafın bütün kuvvetleri toplandığı bir sahra da iki tabur çarpşıyorlar. (*) Düşman tarafı, en büyük ordusunun cihazat-ı muharribesini kendi taburuna imdad ve kuvve-i mâneviyesini fevkalâde takviye için her vasıtayı isti'mal ederek ehl-i îman taburunun kuvve-i mâneviyesini bozmak ve efradının tesânüdünü kırmak için her vesileyi kullanır. Ehemmiyetli bir istinadgâhını kendine temâyül ettirerek ihtiyat kuvvetini dağıtır. Müslüman taburunun herbir neferine karşı, cemiyet ve komitecilik ruhiyle mütesânid bir cemaat gönderir. Bütün bütün kuvve-i mâneviyesini mahvetmeğe çalıştığı bir hengâmda Hızır gibi biri çıkar, o tabura der : "Me'yus olma ! Senin öyle sarsılmaz bir nokta-i istinadın ve öyle mağlûb edilmez muhteşem orduların ve tükenmez ihtiyat kuvvetlerin var ki, dünya toplansa karşısına çıkamaz. Senin şimdilik mağlûbiyetinin bir sebebi, bir cemaata ve bir şahs-ı mâneviyeye karşı bir neferi göndermenizdir. Çalış ki, herbir neferin, istinad noktaları olan dairelerinden mânen istifade ettiği kuvvetli kuvve-i mâneviye ile bir şahs-ı mânevî ve bir cemiyet hükmüne geçsin" dedi ve tam kanaat verdi.

Aynen öyle de, ehl-i îmana hücum eden ehl-i dalâlet, bu asır cemaat zamanı olduğu cihetiyle, cemiyet ve komitecilik mâyesiyle bir şahs-ı mânevî ve bir ruh-u habîs olmuş. Müslüman Âlemindeki vicdan-ı umumî ve kalb-i küllîyi bozuyor. Ve avâmın taklidî olan itikadlarını himaye eden İslâmî perde-i ulviyeyi yırtıyor, ve hayat-ı îmaniyeyi yaşatan, an'ane ile gelen hissiyat-ı mütevâriseyi yandırıyor. Herbir müslüman tek başıyla bu dehşetli yangından kurtulmaya me'yusane çabalarken, Risale-i Nur Hızır gibi imdada yetişti. Kâinâtı ihata eden son ordusunu (*) gösterip ve ondan mukavemet-sûz maddî, mânevî imdat getirmek hizmetinde hârîka bir emirber nefer olarak Âyet-ül-Kübra Risalesi'ni İmam-ı Ali (R.A.) keşfen görmüş, ehemmiyetle göstermiş.

Temsildeki sâir noktaları tatbik ediniz, tâ o sırrın bir hülâsası görünsün.

Said Nursî

(*) Kâinâtı dağıtamayan bir kuvvet onu bozamaz.

(*) : İki tabur : Süfyanîyet ve mehdîyet cereyanı. mehdîyetin tabanı ittihadla bir cereyan durumunda değil, süfyanîyet, beynelmînel komite.

(..) mesela kaya hissini kaybettirmekle fayd-ı mütecahhir durumuna düşürür. Günahı aldrmanı. Bk: Ans: 1076 P.

* - maddî imdad : İttihad-ı İslama vesile olmazıyla

Bk: Ans: 387
Pta parantezi
Yeni cesat-ı
İman niyeti

İttihad-ı İslama
dayanan hilofeti.
E2: 106
122
o tabura yeni
ittihad-ı İslam
cemaatine
E2: 79, 152

ekseriyeti ihtila
eden sefahat ve
sosyete hayatının
İfşodur. Garası Azimel
ve tabvudur. Bk: Ans: 3651 de

Bk: mehdî-
toplamaşı
28 ve 11 p'lar

Bk: Ans: 126p

Pep. Hızır
(vahişi)
E2: 199

Bk: Ans: 2294/3 de
2 P

E2: 79
67

30

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بَعْدَ دِحْرُوفَاتِ رَسَائِلِ الَّتِي كَتَبْتُمْ وَتَكْتُبُونَ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Onuncu Şuâ namında yazdığımız Fihriste'nin İkinci kısmı bana şöyle kuvvetli bir ümid verdi ki: Risale-i Nur benim gibi âciz ve ihtiyar ve zayıf bir bîcâreye bedel, genç, kuvvetli çok Said'leri içinizde bulmuş ve bulacak. Onun için bundan sonra Risale-i Nur'un tekmil ve izahı ve hâşiyelerle beyanı ve isbatı size tevdi' edilmiş, tahmin ediyorum. Bir emâresi de şudur ki; bu sene çok defa ihtar edilen hakikatleri kaydetmek için teşebbüs ettim ise de çalıştırılmadım. Evet, Risale-i Nur size mükemmel bir me'haz olabilir. Ve ondan erkân-ı îmaniyenin her birisine, meselâ: Kur'an Kelâmullah olduğuna ve i'cazî nüktelerine dair müteferrik Risalelerdeki parçalar toplansa veya Haşre dair ayrı ayrı bürhanlar cem' edilse ve hâ-
kezâ.. mükemmel bir izah ve bir hâşiyeye ve bir şerh olabilir. Zannedirim ki, hakâik-ı âliye-i îmaniyeyi tamamiyle Risale-i Nur ihâta etmiş, başka yerlerde aramaya lüzum yok. Yalnız bazan izah ve tafsile muhtaç kalmış. Onun için vazifem bitmiş gibi bana geliyor. Sizin vazifeniz devam ediyor. Ve inşaallah vazifeniz şerh ve izahla ve tekmil ve tahşiyeye ile ve neşir ve ta'lim ile, belki Yirmibeşinci ve Otuzikinci mektub'ları te'lif ile ve Dokuzuncu Şuâ'nın Dokuz Makamını tekmil ile ve Risale-i Nur'u tanzim ve tertib ve tefsir ve tashih ile devam edecek.

Risale-i Nur'un samimî, hâlis şâkirdlerinin hey'et-i mecmuasının kuvvet-i ihlâsından ve tesanüdünden süzülen ve tezahür eden bir şahs-ı mânevî, size bâki ve muktedir bir kuvvet-i zahrıdır, bir rehberdir.

Buradan oraya gelen mektupları, mübareklerin hey'eti bir Risale şeklinde toplanmasını ve Husrev de cüz'î ve hususî bazı cümlelerini ve lüzumsuz bazı fıkralarını tayyetmeyi, Hâfız Ali ve Sabri'ye havale etmiş olduğunu yazıyorsunuz. O, Risalet-ün-Nur hakkında ke-

Bir paragraf
ta bir mese
lenin tümünü
yazalım. Bu mo-
leminde bu tarafı, başka
alınır

Br: 371(+)

F: 296
110
E: 277
Ş: 39

mek: 426

Br: 347*
250
x=222

E: 2152
mek: 192
Br: 250
77

147
62-198

E: 87
6-10

65-

rametli ve dikkatli ve isabetli ve keskin Husrev'in nazarı doğrudur. Bâki bir eserde muvakkat ve cüz'î ve hususî kelimeler tayy edilse daha iyidir. Bu defaki mektubunuzda kerametkârane üç nokta gördük:

Birincisi: Buranın bir Husrev'i olacak derecede ihlâs ve irtibat ve iktidarı gösteren Küçük Husrev Mehmed Feyzi isminde Risale-ün-Nur'un çalışkan bir talebesi askerden gelip, daha ikinci defa görüşüldüğü vakit, mektubunuzda Feyzi ismini gördük, dedik : Bu Risale-i Nur'un şâkirdleri, birbirinden ne kadar uzak olsa da, birbirine pek yakındır ki, böyle birden hissedip yazdılar.

İkincisi: Bu Küçük Husrev Feyzi, bu âhirlerde İstanbul'da iken Risale-i Nur hesabına zihnime dokundu. Müteessir oluyordum. "Acaba rahatsızlığı var mı?" Birden zihnim yüzünü ondan çevirdi, Hâfız Ali ile şiddetli meşgul oldum. Anladım ki, teessür verecek var. Fakat Risale-i Nur'un fa'al merkezi olan Hâfız Ali cihetinde olacak. Hâfız Ali'ye şifa duasına başladım, devam ettim. Ve mektub gelmeden evvel Feyzi'den sordum : "Sen bir hastalık çektin mi?" O dedi : "Yok". Dedim : "Öyle ise, Isparta'da Risale-i Nur'un ehemmiyetli ve kuvvetli bir rüknünün bir rahatsızlığı var. Fakat, hayalim hakikatın suretini şaşırmış." Sonra mektubunuz geldi, hakikat anlaşıldı.

Üçüncüsü: Bundan yirmi gün evvel, eyyam-ı mübarekeden sonra hatırıma geldi ki, vazifedarane kalemi her gün isti'mal etmeyenler, Risale-i Nur talebeleri ünvan-ı icmâlîsinde her yirmidört satte yüz defa hissedar olmak yeter diye, hususî isimlerle hâs şâkirdler dairesi içinde bir kısmın isimleri muvakkaten tayyedildi. Kardeşimiz Hakkı Efendi de onların içinde idi. Birkaç gün öyle devam etti. Sonra birden hiç sebep hissetmeden yine Hakkı, Hulûsî'ye arkadaş oldu. İsmiyle, resmiyle hâs dairesine girdi. Hakkı'nın "Beni duadan unutmamın" diye, mektubunuzdaki fıkranın yazıldığı aynı zamanda, hususî duayı kazanmış hesabıyla tahmin ettik. Hattâ bugünlerde bunun gibi inâyetin çok lem'aları var. Emin, bunları havadis-i yevmiye diye bir fıkra yazacak. Belki size de gönderecek. Risale-i Nur'un oradaki küçük talebeleri ve istikbalde kıymetdar şâkirdleri olanlar, şimdi de talebeler dairesinde olarak hissedardırlar. İstanbul'da Mehmed Feyzi, Eski Said'in risalelerini ararken, aynı günde kahraman Rüşdü, bir dükkânda mevcudunu toplamış, almış idi. Kü-

32-36-143-13-24
Ar=258

çük Husrev müteessir olarak başka yerde aramış, İşârât-ül-İ'caz' bulmuş. Tahminen demiş ki: "Bana sebkât eden her halde benden ilerideki Isparta'lı kardeşlerimdir." Her ne ise.. Bu İşârât-ül-İ'caz nüshasını Hâfız Ali ve Sabri'deki nüshalarda bulunan keramet-i te-vâfukiyeyi yazdırmak istiyor. En kolay bir çaresi, küçük bir defterde her sahifesinde tefsirin bir sahifesine mukabil huruf-u hecânın (elif ve tâ ve sâire) kaydederseniz, gönderirseniz iyi olur. Kolayını bulmazsanız kalsın.

Umum kardeşlerime birer birer selâm ve bilhassa Risaleler ile çok meşgul olanlara selâm ve dualar ederim ve dualarını beklerim.

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

ST.G-38

(Emin ve Küçük Husrev Feyzi'nin bir fıkrasıdır)

Hizmet-i Kur'anîyede bizi sebkât eden sâdık, hâlis, metîn, vefa-kâr kardeşlerimizden mübarek Husrev ve Rüşdü gibi zâtlar, Risale-i Nur hâdimlerine, vazifelerinin makbuliyetine bir emâre olarak ihsan olunan bereket hakkında müteaddit fıkralar yazmışlar. Biz de, bu kardeşlerimizin fıkraları gibi bu yakın zamanlarda beraber tezâhür eden, gördüğümüz bazı hâdisatı kaydedeceğiz. Nümune için yalnız bir kısmını beyan ederiz.

Birisi şudur ki: Bu yakında Üstadımızla beraber kıra çıkmış-tık. Çay yapılmasını, hem ikişer çay, hem üçer şekerle içilmesini emir buyurdular. Hepimiz, üçer şekerle ikişer çay içtik. Yalnız Emin kardeşimiz bir şeker kendisine noksan olarak içmiş. Akşam üzeri, Risale-i Nur'un menba-ı intişarı olan Üstadımızın odasına geldik. Emin, şeker kutusuna sarfolunan şekerleri koymak istemiş, fakat kutu sekiz şekerden fazla almamış. Emin, (Fesühânallah) der; on-yedi şeker yerine, kutu sekiz şekerle dolsun, diye taaccüb ettik. İşte bu vâkıa, bize şuhud derecesinde kanaat verdi ki; bu sır, Risale-i Nura, hâdimlerine bir inâyet-i İlähiye ve bir iltifat-ı Rabbaniyedir.

İkincisi: Yine aynı günde ben, yâni Mehmed Feyzi, evvelce yazıp Üstadıma teslim ettiğim Hücumat-ı Sitte Risalesi'ni bana vermek için sakladığı yerden ararken, fevkalme'mul bir surette, bulunmaz. Birden o anda, âdetlerinin hilâfına olarak hiç vuku' bulmamış

bir tarzda, bir hâdise zuhuriyle, gözlüklerini bırakarak merdiven tarafına müteveccih olurlar. Aynı vakitte Risale-i Nur'un intişarına ve hizmetine zarar vermek niyetiyle casus bir adamın merdivene doğru, zâhiren ziyaret maksadiyle yürüdüğü görülür. Üstadın telâşlı olduğunu hisseder. Üstad, onun nazarını öteki hâdise-i bedeniye çevirir, ona der: "Görüyorsun ki ben mâzurum, ziyareti başka güne bırak." O da döner, gider. Hem Mehmed Feyzi hem Hücumat-ı Sitte hem başka işlerimiz o tecessüsten kurtuldu.

Evet, Hücumat-ı Sitte saklandığı muayyen yerinde fevkalâde bir surette kaybolması, ehemmiyetli bir hâdisenin önünü aldı. Üstada ârız olan bu hilâf-ı âdet hâlet ve o Risalenin muayyen yerinde bulunmaması kat'iyen tesadüfe hamledilmez. Bir hafta sonra o Risaleyi hilâf-ı me'mul bir yerde bulduk. Üstadımın emriyle Emin kardeşime ehemmiyetli bir surette okudum. Üstad bize izahat veriyordu. ^{L-277} O vakte kadar böyle mühim ve tesirli ders almamıştık. Demek bu iki mühim sırra binâen risale kendini göstermedi. İşte bu hâdise Risale-i Nur'un ihlâşlı ve sâdik şâkirdleri her vakit bir hıfz ve inâyet altında ve daima himâyet altında olduklarına şübhe bırakmıyor. ¹⁶

Ü ç ü n c ü s ü : Üstadımızın bir okka "yâni kilo" peyniri vardı. ^{meL-66} Ekser günlerde o peynirden hoşuna gittiği için, bir-iki defa yiyordu. Hem bize de yedirdiyordu. Hem yemeksiz olduğu ekser vakitlerde ondan yediği halde, altı ay kadar devam ettiğini ve hâlen de, yüz dirhem kadar o peynirden bulunduğunu, ben -yâni daimî hizmetçisi Emin- ve ben -yâni talebesi ve hizmetçisi Küçük Husrev- yakînen görüp tasdik ediyoruz. Fakat bu hâdise-i bereketin ifşâsından sonra, evvelce görünmeyen dibi görünmeye başladı, noksanîyetini gösterdi. Evet, bereket hususunda şâyân-ı hayret bir hâdisedir. Hem yarım kilo bir tereyağı, ekser günlerde fazlaca sarf olduğu halde, elli güne yakın devamı, şübhesiz bir bereket içine girmiş.

Yine aynen Ramazan Bayramı'nda, Üstadın rızası olmadığı halde, Tahsin ve ben -yâni Emin- bir kilo ince şeker getirmiştik. Ekseri yoğurt ve süt ve tatlı kabağa ve sâir şeylere, bazen yirmi-otuz dirhem kadar kattıkları halde -iki aydan fazladır- o şekerden yüz dirhemden fazla kalması, elbette bereket sebebiyledir.

Hem bu havalideki şâkirdler, herkes cüz'i - küllî hissetmiş ve itiraf ediyorlar ki : Risale-i Nur'a çalıştığımız zaman, hem rızığımız ²¹⁻¹³⁵

da bereket ve suhulet, hem kalbimizde bir inşirah ve ferah zâhiren hissediyoruz. Ezcümle ben -yâni Emin- kendim itiraf ediyorum ki ; Risale-i Nur dairesine girmezden evvel, bütün sene çalışırdım. Ne vakit Risale-i Nur dairesine girdim ; senede üç-dört ay kadar ancak çalışabildiğim halde, evvelkinden daha müferrah ve daha mes'ud bir halde yaşamaklığım, yüzde yüz Risale-i Nur hizmetinin bereketiyle olduğuna hiç şübhe yok (Hâşiye).

Hem ezcümle, Üstadımız diyor ki : Benim de kanaat-ı kat'iyem çok tecrübelerle gelmiş ki, ben Risale-i Nur'un tashihatiyle meşgul olduğum zaman, pek zâhir tarzda, hem rızkımda bereket, hem kolaylık görüyorum. Her ne vakit çalışmazsam o hali görmüyorum." Hem Üstadımız diyor ve biz de tasdik ediyoruz : "Ben son zamanda anladım ki ; şimdiye kadar hem ben, hem dostlarım bu hakikatın suretini başka şekilde görmüşüz. Şöyle ki : Hapishanede bir tek ekmek, sekiz ve bazen on gün bana kâfi geldiği halde, burada ay-nen o tarzda yaşıyordum. Hem ben, hem kardeşlerim, bunu benim az yemek ve iştahsızlığımıza veriyorduk. Halbuki, çok emârelerle kat'iyen anladık ki, o acib hal bereket neticesi imiş. Bir kaç defa sekiz günde bana kâfi gelen bir ekmeği aynı iştihâ ile - çalışmadığımdan berekete mazhar olmadığım zaman- iki günde, bazen bir buçuk günde bitiriyordum. Demek, bu onaltı - onyedî sene-den beri benim mükemmel tayinatım, Risale-i Nur'un hizmetinden gelen bir bereketten idi. Evet, aynelyakîn derecesinde bize de kanaat gelmiş ki, bu kesretli hâdisat-ı bereket, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyân'ın i'câz-ı mânevîsinin bir şuaıdır. Mânen der : "Ey Kur'an'ın şâkirdleri ! Sizleri vazife-i mukaddesenizden ekseriyetle geri bırakan, maişet telâsesidir. Bu ise, Kur'an'ın feyziyle, bereket nevinden size veriliyor. Vazifenize bakınız."

اللَّهُمَّ تَسِّرْ لَنَا خِدْمَةَ الْقُرْآنِ بِشَرِّ مَسَائِلِ التَّوْرِ بِجُرْمَةِ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ

وَجَبِّدْكَ الْأَكْرَمِ آمِينَ

(Hâşiye) : Evet Emin kardeşimiz memleketimize geldiği zaman çok fa'al bir surette her ay çalışırdı. Şimdi ise, üç-dört aydan fazla çalıştığını görmüyorum. Buna sebep ise, Risale-i Nur'un hizmetinin berekâtı olduğunda şübhem yok, bütün kuvvetimle tasdik ediyorum.

Küçük Husrev Mehmed Feyzi

253 Hem hâdisat-ı bereketin aynı zamanında, Risale-i Nur'un bir ke-
rameti olarak, bir şâkirdinin binlerce lira kıymetinde hânesini, ona
pek yakın dehşetli bir yangından fevkalme'mul bir surette Risale-i
Nur'un bereketiyle kurtulması ve Risale-i Nur tercümanına âhîret Br. 537
cihetinde çok alâkadarlık gösteren bir hanım, o dehşetli yangında
yanan hânenin üçüncü katında bulunan elmas ve mücevherat ve
altınlarını kurtarmak için koşup çıktığı vakit, ateş her tarafı sar-
mış, mücevheratını kurtaramadığı gibi, kendi nefsinin de bütün bü-
tün tehlike-i kat'iyyede gördüğü dakikada, Risale-i Nur tercümanı,
o ateşten talebesinin hânesini kurtarmasına şiddetli dua ederken,
o biçâre hanım hatırına gelmiş ; acaba o yangında o âhîret hemşi-
rem bulunmasın diye ona da -Risale-i Nur'u şefaathî yaparak- dua
etmiş. Yâ Rabbi ona merhamet eyle ! niyaz etmiş. Aynı zamanda,
o hanım pencereyi kırmış, kendini iki kat yükseklikten avluya at-
mış, fevkalâde bir surette ne incinmiş, ne de bir yeri kırılmış. Hem,
bakırı ve demiri eriten o dehşetli ve şiddetli yangından, -bütün ko-
nak yandıktan sonra- bütün mücevheratı ve altını hiç biri zâyi'
olmayarak bozulmayarak bir un onu muhafaza etmiş ; bulmuş, al-
mış. Risale-i Nur'un bereketinden, hem canını, hem malını kurtar-
mış. Hem mezkûr hâdisat zamanında vuku' bulması münasebetiyle,
Risale-i Nur'un kerametkârane iki tokadı, aynı anda, vazifece ehem-
miyetli iki mütecâviz ve muacciz iki adamın tecâvüz ve tâciz ânında
birinin kafasına, diğerinin ciğerine vurması (Hâşiye), bizde hiç bir
şübhe bırakmadı ki, hizmet-i Kur'an'daki inâyet-i Rabbaniyenin bir
hıfz u himâyet sillesidir. "Artık yeter, durunuz ! Tokada müstehak
oldunuz" diye mânen söylemesidir...

* * *

(Otuzbir, otuzikinci âyetlerin Risale-i Nur'a işaretlerini
istihrac etmeğe muvaffak olan Ahmed Nazif ve oğlu Salâ-
haddin, Risale-i Nur'un ehemmiyetli şâkirdlerinden olduğun-
dan, Salâhaddin'in şu fıkrası, Yirmiyedinci Mektub'un fık-
raları içine girmeğe lâyıktır.)

Bin üçyüz ellisekiz senesi Danzig'den çıkan bir kıvılcım Avrupa
içerisine sür'atle yayılarak büyük bir yangın hâlini aldığından, bü-
tün milletler seferî vaziyetinde bulunduğundan Türkiye de kısmî

(Hâşiye) : Evet, o mütecâvizlerden birisi dehalet etti, ölümden kurtuldu ; diğeri
bir sene azab çekti, hem öldü.

seferberlik yaptı. 1359'da 27, 28, 29 doğumluları silâh altına aldı. Bu meyanda, Risale-i Nur talebelerinden Mehmed Feyzi ve ben gibi küçük talebeler de, bir hikmete binâen askere alınmıştı (Hâşiye). Üstadımız, yalnız altı-yedi ay kadar, Risale-i Nur'un intişarı hususunda başka muhitte bulunmamız icab ettiğinden, kalb, fikir ve avucunu Cenâb-ı Hakk'ın rahmetine açtığı mânen anlaşıldığından, bu duasının kabûlü Risale-i Nur'un mühim bir kerameti neticesi olarak başka muhite askerlik vazifesi içinde, Risale-i Nur'a hizmet için gönderildik. Altı-yedi ay sonra, Feyzi ve Salâhaddin vazife-i neşri yaptıktan sonra, mezkûr kur'aların en tehlikeli bir zamanda Alman orduları Romanya'yı işgal, Bulgaristan'ı tazyik, İtalya da Yunanistan'la harbettiği bir sırada, terhisleriyle, o keramet anlaşıl-
mıştır (Hâşiye-1).

(Hâşiye): Feyzi'nin ve Salâhaddin'in asker olması dolayısıyla Üstad hafif te-
bessüm ederek: "Sizi onlar alamazlar. Vazifeniz var, dâvet ediliyorsunuz. Çünkü, lisanla olmasa da hal ve etvarınız o vazifeyi görecektir" dedi. Hakikaten Salâhad-
din asker olduğunda mübarek Ramazan'da İzmit'in Tavşan Tepesi'nde havanın müsaadesizliğine rağmen yine cemaatle teravih namazı kıldırması ve Alay'ın Hadımköyü'ne kalkması, Ramazan'ın 27, 28, 29 uncu günlerine tesadüf etmesi dolay-
siyle oruç ve namazını vapurda, Kadir Gecesi'ni de Hadımköyü'nde istasyon ram-
pasında, yağmurlu soğuk bir havada müşkilâtle bulduğu su ile abdest alıp, sandık kapağı üstünde kılması ve geceyi yük vagonları içinde acı bir vaziyette şükürlerle geçirmesi, sâir neferattaki hiss-i diyaneti heyecana getiriyordu, bir ders hükmüne geçirdi. Ve Balaban Köyü'nde bayram namazından evvel askerî ve sivil eşhasa, köy camiinde namaz hakkında Dördüncü Söz'ü aynen okuması ve Risale-i Nur'la vaazda bulunması; kardeşim Feyzi dahi aynen bulunduğu kıt'ada daha tesirli bir tarzda, manevî lisan-ı hal ve kal ile ders vermesi, bilfiil Üstadımın nutkunu tasdik eder. 27, 28, 29 tarihi, mübarek günlerin en meşakkatlisi idi. Türkiye'de 1359'da 27, 28, 29 kur'aları askere alınmıştı. Bu tevafuk dahi, keramete bir letafet katar.

Salâhaddin

(Hâşiye 1): Evet, Üstadım bana Mu'cizat-ı Ahmediye'yi, kardeşim Husrev tarzın-
da yazdırıyordu. Ben -yâni Feyzi- bir parça tenbellik ettim. Birden, 28'lilerle aske-
re istenildim. Yine Üstadım dedi: "Mu'cizat-ı Ahmediye'yi yaz, seni şimdi vermi-
yeceğim." Başladım. O emir bir hafta geri kaldı. Tekrar bir ârıza ile yazı noksan
kaldı. Tekrar askere çağrıldım. Yine Üstadım: "Git yaz!" dedi. Ciddî çalışmaya
başladım. Fevkalme'mul, ikinci defa emir geri kaldı. Bir hafta sonra, tekrar bir
mazerete binâen yazıyı bıraktım. Üstadım dedi: "Senin şimdi vazifen Risale-i Nur
noktasında askerliktedir." Birden bir emir geldi, bir şefkat tokadı yeyip vazifeme
gönderildim. Cenâb-ı Hakk'a şükür Risale-i Nur'a çalıştım ve çalıştırıldım. Üstadı-
mız bize söylediği gibi altı-yedi ay sonra terhis edilip Üstadıma kavuştum. İnşâal-

Hem Salâhaddin emsaliñden bir ay sonra ordudan sevk edilmesi, İnebolu'da emsalleriyle beraber bulunmadığı memleket halkından bazı kimselerin gözüne batarak, müteaddit ihbaratta bulunmaları üzerine, askerlik şubesi tarafından reis, polis vasıtasıyla babasını şubeye celb ile oğlunun nerede olduğu sorulduğunda, oğlundan bir gün evvel gelen telgrafi göstererek, İzmit Deniz Alayı'na mürütteb olduğu^{Tain edilmiş} nu ve oğlunun kasden gitmediği, bir ay ticarete gittiği anlaşılmasıyla, babası Ahmed Nazif serbest bırakılmasıdır. Hem mâden direğine yazılıp askerlikleri tehir edilenler içinde, her gün benimle görüşen kâtib bir arkadaşı, beni unutup kaydetmediği, sonra da o tecil edilenler hem askere alındığı, hem de fena nazariyle bakıldığı ve Salâhaddin o nazardan kurtulmasıdır. Hem Salâhaddin'in mürütteb olduğu[?] alaya, onbeş gün geç iltihak etmesinden dolayı bir ceza verilmeden ve hiçbir tavsiyeye muhtaç kalmadan alay yazıcısı olarak alınması, hem Salâhaddin'in terhislerinde bakaya erlerin üç gün dahi olsa, mahkemeye verildiği halde, kendisinin bir ay bakaya kaldığı halde bir ceza gelmeden terhis ve alay kumandanı ve yâverinin teessüründen gözleri yaşararak ayrılışı, Risale-i Nur'a ait bir keramet olduğu bizce kat'î kanaat gelmiştir.

Hem bir vakit Tosya'dan Kastamonu'ya gelirken, beraberimde Risale-i Nur'un Lem'a ve Şuâlar'ı vardı. Haşre ait bir mebhas okuyordum. Kamyon yokuşları tırmanıyordu. Havanın ve makinenin harareti bana ağırlık ve fikrime de "Bu Risale-i Nur muazzam bir mu'cize-i Kur'anîyedir. Başka sahada mu'cize gösterebilir mi? Halbuki mu'cize, Enbiya Aleyhimüsselâm'a mahsustur. Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'dan sonra mu'cize gösterilmeyecektir" mülâhazası esnâsında kamyon mühdiş sadmelerle üç takla, yirmibeşotuz metreden aşağıya yuvarlandık. Şehadet getiriyordum. Yaralı mıyım diye kendimi yokladım. Yüzbin şükür hiç bir yaram yok. Korkarak doğruldum, şoförün kafası gözü parçalanmış, "ah, of" çekiyor. Etrafımı tedkik ettim; şoför tarafındaki kapı ve camlar hurdahaş olmuş. Benim tarafımdaki ince cam bile kırılmamış. O anda bunun büyük bir keramet olduğunu, mu'cize olmadığını ve bir daha

lah bu kabahatim de afvolmuştur. Hem Risale-i Nur'u, hem bizi hizmet-i Kur'anîyede sebkat eden Husrev ve Rüştü ve Sabri gibi kardeşlerimi şefi' tutarak bu kusurumun afvını Üstadımdan istedim. Ben itiraf ediyorum, tenbelliğimin neticesi olarak bir şefkat tokadını yedim.

Fezyi

böyle maceralı şeyleri tefekkür etmemek için kerametkârane gaybî bir tokat olduğunu anladım.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Salâhaddin Çelebi

* * *

35 p sonu

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ دُرُوفَاتٍ مَا أَرْسَلْتُمْ لَنَا

Aziz Kardeşlerim,

Âhırzamana işaret eden hadîsin âhirinde

27

(14:24)

مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَنْجَرَةً طَيِّبَةً âyetine dair iki dakika içinde ve

hadîsin işaretini tashih anında âni olarak mücmelen hatıra gelen işaret-i gaybiyenin gayet acelelik ile tevafuk-u cifrîsinde, zararsız bir küçük sehiv vuku' bulmuş idi. O vakitten beri daha ona dikkat etmemiştim. Bu defa, cidden ve hakikaten Mübarekler Hey'etinin cem' ve te'lif ettikleri Lâhika Risalesi'nin o âyete dâir fıkranın kitâbetinde bir kasdî sehiv gördüm. O ihtardârâne kasdî sehiv, benim kusurkârane sehvim bildirdi. O çok müdakkik ve çok mübarekler hey'eti'ne beni çok minnetdar ve mesrur eyledi. Şöyle ki :

36

كَلِمَةً طَيِّبَةً ط makamı, bin iki (1002) diye sehven yazılmıştı.

sayılmamış ; doğrusu, bin onbirdir (1011). Risalet-ün-Nur'un makamına onüç farkla tevafuk etmekle beraber, izafeden tavsife geçse

رِسَالَةٌ نُورِيَّةٌ olur. Bir ن ve ه ilâve olur ve şedde gider bir ن

noksan olur. Fakat طَيِّبَةً deki tenvin, bir derece vakf olduğun-

dan sayılmazsa, tam tamına bir tek farkla ; medde sayılmazsa, fark-sız olarak tevafuk eder.

Hem, mânâ cihetiyle iki âyet, iki cereyana işaretleri ve münasebetleri ve tetabukları çok kuvvetli bulunduğundan ; nâkıs bir tevafuk ve zaif bir emare dahi kâfidir.

Hem, böyle makamlarda, böyle büyük yekûnlerde bu gibi küçük farklar zarar vermez. Ben tahmin ederim bu sehiv, beşinci âyetin işaretindeki sehiv gibi ehemmiyetli bir kısım işârât-ı gaybiyenin anahtarı olacak ; ve bu muazzam âyet, otuzüçüncü âyet olmasına bir işaret idi. İnşâallah, istikbâlde bir kardeşimiz o hazineyi açacak. 12-56

* * *

576-48 Bu günlerde, Tefsir'in ve Onuncu Söz'ün tevfukatına baktım. Kendi kendime dedim ki : Bu ziyade tafsilât israftır, ehemmiyetli mes'eleler çoktur, vakit zâyi olmasın. Birden ihtar edildi ki : O tevafuk altında çok ehemmiyetli bir mes'ele vardır. Hem mâdem tevafukta bir inâyet-i hassa ve iltifat-ı Rahmânî Risale-i Nur'a karşı tezahür etmiş. O iltifata karşı hiss-i şükran ve memnûniyet ve müteşekkirâne sevinç, ne kadar ifratkârane de olsa israf olamaz. Bu ihtar mücmelini iki cihetle izah edeceğim : mek: 377 Br: 313-310 87

577 Birincisi : Her şeyde -ne kadar cüz'î de olsa- bir kasd ve iradenin cilvesi bulunmasıdır ; tesadüf, hakikî olarak olmamasıdır. Evet, kes- im: 181
retin en çok dağınık ve en ziyade tesadüfe verilen, kelimâttaki hurufâtın vaziyetleridir. Hususan kitabette, mâdem hiç münâsebeti olmıyan ve ihtiyar-ı beşerî karışmıyan hurufâtın vaziyetlerinde bir tenasüb, bir nizam bulunuyor ; elbette bir irade-i gaybî tahtında vaziyetler veriliyor. Hiçbirşey dâire-i ilim ve kudretinden hâriç olmadığı gibi, dâire-i irade ve meşietinden dahi hâriç değildir ki ; böyle cüz'î ve dağınık şeylerde dahi bir tenasüb gözetiliyor ve tanzim ediliyor. Ve o tanzim içinde ve irade-i âmme cilvesinde, bir inâyet-i hassa suretinde, Risale-i Nur'a bir imtiyaz nev'inde, hususî bir teveccüh ve iltifat görülmüş. Ben, bu derin mes'eleyi görmek için İşârât-ül-İ'caz tefsirinin tevafukatına dikkat ettim ; kat'i bir kanaat ile o sırrı bildim ve hissettim.

57 İkinci cihet : Nasıki çok mübarek ve kudsî büyük bir zât, gayet s=641
fakir ve muhtaç bir adama, ümid edilmediği bir tarzda, iltifatkârane, bir kabda bazı kâğıtlara sarılı bir hediye ihsan etse ; elbette o biçâre adam, o pek büyük zâta karşı, hediyenin binler mislinden

fazla teşekkür etmek ister. Ve bin o hediye kadar kıymetli bulunan, o hediye ile gösterilen iltifatına karşı, ne kadar teşekkürde israf ve ifrat etse de makbuldür. Ve o çok mübarek zâtın o hediyesine sardığı kâğıtları da teberrük deyip şeker gibi yese, hattâ o hediye içindeki cevizlerin sert kabuklarını da teberrük diye ekmek gibi yut- sa ve o hediyein kabını mübarek bir kitab gibi öpse ve başına koysa, israf olmadığı gibi; aynen öyle de, Risale-i Nur yüzünde irade-i âmme, inâyet-i hassa iltifatını tevafuk zarfiyle ihсан edilmiş. Elbette tevafuka dair tafsilât, tasvirat fiilî teşekküratın bir nev'idir ve sevincin ve minnetdarlığın heyecanlı teressühatıdır. Kusura bakılmaz. Evet, böyle bir zâtın iltifatını gösteren maddî kırk para ihسانına karşı kırk bin teşekkür edilse israf değil.

CUX HAVENDE OKUNDU

İkinci Mes'ele : Ben ; hem kendimde, hem bu yakındaki Risale-i Nur talebelerinde, şuhur-u muharremeden sonra bir yorgunluk ve şevkte bir fütur görüyordum. Sebebini vâzihen bilmiyordum. Şimdi, eskide söylediğim tahminî sebeb, hakikat olduğunu gördüm. Şöyle ki :

Nasıl maddî hava fena ise, fena te'sir ediyor. Mânevî hava da bozulsa, herkesin istidadına göre bir sarsıntı verir. Şuhur-u selâse ve muharremede Âlem-i İslâm mânevî havası, umum ehl-i îmânın âhret kazancına ve ticaretine ciddî teveccühleri ve himmetleri ve tenvirleri o havayı sâfileştiriyor, güzelleştiriyor.. Müdhiş ârizalara ve fırtınalara mukabele ediyor. Herkes o sâyede ve sâyesinde derecesine göre istifade eder.

Fakat, o şuhur-u mübareke gittikten sonra, âdeti o âhret ticaretinin meşheri ve pazarı değiştiği gibi ; dünya sergisi açılmağa başlıyor. Ekser himmetler, bir derece vaziyeti değişiyor. Havayı tesmim eden buharat-ı müzahrefe o mânevî havayı bozar. Herkes derecesine göre ondan zedelenir. Bu havanın zararından kurtulmak çaresi, Risale-i Nur'un gözüyle bakmak ve ne kadar müşkilât ziyadeleşse kudsi vazife itibariyle daha ziyade ciddiyet ve şevkle hareket etmektir. Çünkü, başkaların füturu ve çekilmesi, ehl-i himmetin şevkini gayretini ziyadeleştirmeğe sebebdir. Zira, gidenlerin vazifelerini de, bir derece yapmağa kendini mecbur bilir ve bilmelidirler.

* * *

Dr-249
Bm=324

L:82
L:71:8 §=685

E1=34

139
249

zehirleme, zehirleme
temiz seyin buharatı
temiz olur Güzel
547'nin kolunda
1622 o har

بِسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بَعْدَ تَوَافِقَاتِ الْكَلِمَاتِ وَحُرُوفَاتِهَا فِي كِتَابِ الْكَلِمَاتِ

Aziz, Sıddık, Âlicenab Kardeşlerim

Nur ve Gül Fabrikaların vaziyetlerinden, bu acib zamanda ne tarzda olduğunu haber vermiyorsunuz. Halbuki, bu dünyada en ziyade alâkadar olduğum onlardır. Her ne ise... Bu defa hakikatların yemişleri nev'inde ve Risale-i Nur talebelerinin medar-ı teşviki olan letaif-i tevafukiyeden birisini, Feyzi'nin sebebiyle ve arzusuyla size gönderildi (Hâşiye). Şöyle ki :

Bir gün tashihat işim yoktu. İşârat-ül-İ'caz'ın ت tevafuku hakkında yanlışım ve sehvim hatırıma geldi. Bir keffâret-üz-zünub aradım. Birden, Lâfzullah'ın başı olan elif, Risale-i Nur'un bir muhtasar fihristesi ve çekirdek-i aslîsi olan İŞÂRÂT-ÜL-İ'CAZ'da ve resâil-i sâirede kerametkârane vaziyetler gösterdiğini düşündüm. Acaba Lâfzullah'ın ل ve ه harfleri dahi ne vaziyet gösterecek diye baştan aşağıya bütün İŞÂRÂT-ÜL-İ'CAZ'ı sahifelerdeki satır başları ve nihâyetlerini saydım. ل ve ه nin elif gibi kerametkârane vaziyetini gördüm. Belki inşaallah, tevafukta sehivden gelen kusurlarıma ve yanlışlarıma bu da bir küçük keffâret-üz-zünub olur. Evvelki mektubda, İŞÂRÂT-ÜL-İ'CAZ'da sâir hurufâtın mecmûu başka bir tarzda ehemmiyetli bir vaziyet-i hârikaları bulunduğu bir işaret, bir uç, bir emare gördüğümüzü size yazmıştık ; fakat o geniş sırrı tamamen görmek çok zamana muhtaç olduğundan, çok ehemmiyetli vazifeler şimdilik onunla iştigale müsaade etmedi.

Aziz kardeşlerim ! Bu sıkıntılı zamanda ve tazyikat altında akıl ve kalbi eğlendiren ve keyiflendiren böyle tefekkühât-ı ilmîyeyi israf saymayınız. Hüsn-ü niyet öyle bir kimyadır ki ; şişeleri, elmasa çe-

(Hâşiye) : Hurûf-u Kur'aniyeyi tercüme ile tahrif, tebdil, tağyir etmek ; mülhidlerin dehşetli cinâyetlerine mukabil cihad eden Saîd, ifratkârâne ve müsrifâne tevafukta çok tedkikatı lüzumsuz değil, mânâsız olmaz.

virir ; toprağı, altun yapar. İnşâallah o hüsn-ü niyetle, bu tefekkühât dahi hakikî bir gıda anbarına bir anahtar olur ve hizmette zaafa düşenlere kût ve kuvvete yol açar.

(39)

﴿Lâfzullâh'ın âhir harfi seksen beş defa o Lâfza-i Celâl'in evvelki harfi oluyor. ^{هـ}الله ^{واحد} adedine mânidar bir tek farkla tevafuk lisaniyle ^{هـ}الله ^{واحد} der. ^{هـ} bir adedi, seksenbeş defa hemen hemen umumiyetle tevafuk eder. Yalnız, bazan bir sahife fâsıla olur. ^{هـ} iki adedi, kırkiki defa ekseriyet-i mutlaka ile tevafuk eder. ^{هـ} üç adedi, yirmibeş defadır, ekseri tevafuktadır. Hecede ikinci ve Kur'an'da ve Bismillâh'da birinci harf olan ^ب yine seksenbeş defa bir oluyor. ^بالله ^{واحد} der. ^ب iki adedi kırküz olup, bir farkla ^{هـ} nin ikisine tevafuk eder. ^ب üç adedi yirmiyedi olup ^{هـ} nin üçüne iki farkla tevafuk eder. ^ت beş adedi yirmiüç defa, ^{هـ} nin üç adedine iki farkla tevafuk eder. ^ت altı adedi onbeş defa, ^و ın dört adedine tevafuk eder. ^و altı adedi yirmialtı veya yirmiyedi defadır. ^و ın beş adedi yirmibeş defa olup, altı adedine bir veya iki farkla tevafuk eder. Elif altı adedi, sekiz defa ve Elif beş adedi sekiz defa birbiriyle tam tevafuk eder. Elhâsıl : Beş ^{هـ} ile altı ^{هو} ism-i mukaddesi oldukları için kerametkârane vaziyetler gösteriyorlar.

Lâfzullah'ın ortadaki harfi olan lâm yetmişbeş defa evvelki harfi olan Elif oluyor. Hemen hemen umumiyetle tevafuk ile ^{هو}الله adedine üç farkla tevafuk lisaniyle ^{هو}الله okuyor. Lâm'ın iki adedi altmışbeş defa olup, ekseriyet-i mutlaka ile tevafuk ederek, farksız veya iki farkla ^{الله} adedine tevafuk lisaniyle ^{الله} der, zikre-

der. Ve lââm'ın üç adedi ekserî birbirine tevafuk ile otuzüç defa olarak, otuzüç aded-i mübarekine tevafukla ve lââm'ın makam-ı cifrîsine üç farkla tevafuk etmekle beraber yalnız mânidar bir farkla

وَاحِدٌ أَحَدٌ adedine tevafuk lisaniyle وَاحِدٌ أَحَدٌ der, hükmeder.

Lâm'ın dört adedi onsekiz olup وَاحِدٌ adedi olan ondokuza yalnız bir mânidar farkla, tevafuk lisaniyle وَاحِدٌ der ; Tevhid'i

ilân eder. Bu dört adedi, iki aded ile beraber, yalnız iki farkla,

tevafuk diliyle لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ okurlar.

İşte seksenbeş, yetmişbeş, altmışbeş olması ve bir adedi seksenbeş ve iki adedi onun yarısı olan kırka ve üçü onun nısfı (Hâşiye) yirmiye inmesi ve birbiriyle tevafukları ve Lâfza-i Celâl'in ve Kelime-i Tevhid'in lem'alarını ifade etmeleri gibi, muntazam niseb-i adediye ve mânidar münâsebat-ı tevafukiye bize kanaat veriyor ki ; tesadüfî değil, belki alâmet-i kabul bir tevfihtir, bir tanzimdir.

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

(Risale-i Nur'a İşaret Eden Otuzüçüncü Âyetin İstihracına
Dâir Hâfız Ali'nin Bir Fıkrasıdır)

185

بِاسْمِهِ سُجَّانَهُ ﴿١٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Azîz Üstadım Hazretleri,

Dün, akşam namazını kılarken, ikinci rek'atta, Fâtiha-i Şerife'den sonra,

(Hâşiye): Seksendördüncü sahifenin ikinci hâşiyesinde, "Hamza" âhiri ت dir.

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
(3:18) لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

âyetini okurken, hiç düşünmediğim, akıl ve kalbimde bir şey, taharriye bir sebep yokken, birdenbire ruhun penceresine şu azîm âyet-i kerimenin Risale-i Nur'a, müellifine bir münasebet-i mâneviye ile işareti gösterildi. Namazdan sonra düşündüm. Hakikaten kuvvetli bir münasebet-i mâneviyesi var. Şöyle ki :

Bu kâinatta, vahdaniyet-i İlâhiyeyi cin ve ins ve ruhaniyata karşı kat'î bir surette gösterip isbat eden birinci, Kur'an-ı Azîmüşşan olduğu gibi ; bu asırda ikinci, üçüncü derecede kemâl-i adaletle ve sâdık ve musaddak hüccetlerle vahdâniyeti vâzih ve bâhir bir surette, kâinat safahatında ins ve cinnin enzârına arzedip isbat eden Risale-i Nur ; bütün tabakat-ı beşere hem medrese, hem mekteb, hem kışla, hem hakîm, hem hâkim olarak, en âmi avamdan en ehass-ı havassa kadar ders verip, tâlim ve terbiye etmesi bizce meşhûd olmasıyle, bu âyet-i kerimenin bir mevzuu, bir mâsadaki da Risale-i Nur olmasına şübhesiz bir kanaat veriliyor.

41 İKİNCİ kelime-i tevhidden sonra الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ isimleriyle Ce-

nâb-ı Hak (Celle Celâlühü) zâtını tavsif buyurup, ikinci derecede aynı isimlerin mazharı olan Risale-ün-Nur şahs-ı mânevîsine işaret etmesi Kur'an-ı Azîmüşşân'ın şe'nine yakışır bir keyfiyettir. Çünkü : Belki bütün dünyaya muhalif olarak fakr-ı hâliyle beraber izzet-i ilmiyeyi muhafaza için ölümden beter musibetlere karşı göğüs geren, tahammül eden Risale-i Nur tercümanı olduğu gibi ; zeminde ve semavâtta hikmetle tasarrufatın muammasını açan yine Risale-i Nur olduğu sâdık ve musaddaktır. Bu kuvvetli münasebet-i mâneviyeyi te'yid eden bir emaresi de şudur ki :

أُولُو الْعِلْمِ makam-ı cifrîsi ikiyüz ondört olup, Risale-i Nur'un

bir ismi olan "Bediüzzaman"ın (şeddeli "ze", lâm-ı aslî sayılır) makamı olan ikiyüz ondörde tam tamına tevafuku ve müellifinin haki-

kî ve daimî ismi olan Molla Said'in makamı olan ikiyüz onbeşe bir tek farkla tevafuku, elbette bu kelime-i kudsiyenin her asra bak- 44- tığı gibi, bu asra da medar-ı nazar bir ferdi Resâil-in-Nur olduğuna

bir emare olduğu gibi, وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ (okunmayan ikin-

ci vav ve hemze sayılmaz) makamı olan altıyüzbir adediyle, Risale-i Nur'un beşyüz doksandokuz makamına ve Resâil-in-Nur makamına yalnız iki farkla, iki ismine tevafuku dahi bir emare olduğu ve

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ cümle-i tevhidiye-i

kudsiyesinin makam-ı cifrîsi ve ebcedîsi olan bin üçyüz altmış adediyle (Hâşiye) tam tamına bu acib isyan, tuğyan ve temerrüd asrının ve garib küfran ve galeyân ve ilhad zamanının bu senesine ve bulunduğumuz bu tarihe tevafuku ve tetabuku elbette kuvvetli bir emaredir ki ; bu pek büyük ve geniş ve âmm olan tevhid ve şehâdetin medar-ı nazar ehemmiyetli efradı ve mâsadaıkları, her zmandan ziyade bu şehâdete muhtaç bu asrın bu vaktinde bulunacaktır. Ve şimdilik o şehâdeti te'sirli bir surette isbat eden Resâil-in-Nur o efraddan birisi ve hususî medar-ı nazar olduğuna pek çok emareler

(42) ve işaretler ve beşâretler vardır. اللَّهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ وَالْعَلِيمُ عِنْدَ اللَّهِ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Risale-i Nur şâkirdlerinden

Hâfız Ali (R.H)

* * *

Birden İhtar Edilen bir Mes'ele :

Âhîrzamanda, bir şahsın hatîat ve günahlarının gayet dehşetli ⁵⁴⁴⁻²⁷

^{5-58L} bir yekûn teşkil ettiğine dâir rivayetler vardır. Eskide, "Acaba âdi ⁵⁻⁵ bir adam, binler adam kadar günah işleyebilir mi? Ve o âhîrzaman- ⁵⁻⁷⁻⁰⁷ da, bildiğimiz günahlardan başka hangi günahlardır ki ; kâinatın ²⁹⁴ hey'et-i mecmûasına dokunur, kıyametin kopmasına ve dünyaları

(Hâşiye) : Okunmayan iki hemze sayılmaz.

başlarına harab olmasına sebebiyet verir?" diye düşünürdüm. Şimdi bu zamanda müteaddid esbabını gördük.

Ezcümle: Müteaddid vücûhundan radyomla anlaşıldı ki: O bir tek adam bir tek kelime ile, bir milyon kebâiri birden işler. Ve milyonlarla insanı, dinlettirmekle günaha sokar. Evet, küre-i havanın yüzbinler kelimeleri birden söyliyene ve bir dili olan radyo unsuruna, nev'-i beşere öyle bir nimet-i İlâhiyedir ki, küre-i havayı bütün zerrâtiyle şükür ve hamd ü senâ ile doldurmak lâzım gelirken, dalâletten tevellüd eden sefahet-i beşeriye, o azîm nimeti şükürün aksine isti'mâl ettiğinden elbette tokat yiyecek. Nasıl ki havârik-ı medeniyet nâmı altındaki ihsanat-ı İlâhiyeyi, bu mimsiz, gaddar medeniyet hüsn-ü isti'mâl ile şükürünü edâ edemiyerek tahribata sarfedip küfran-ı nimet ettiği için öyle bir tokat yedi ki, bütün bütün saadet-i hayatiyeyi kaybettirdi. Ve en medenî tasavvur ettiği insanları en bedevî ve vahşi derekesinden daha aşağıya indirdi. Cehennem'e gitmeden evvel, Cehennem azâbını tattırıyor.

Evet, radyonun küllî nimetiyet ciheti, küllî bir şükür iktiza eder. Ve o küllî şükür de, Hâlik-ı Arz ve Semavâtın Kelâm-ı Ezelf'sinin şimdiki bütün muhatablarına birden yetiştirmek için, küllî yüzbin dilli semavî bir hâfız hükmünde, her vakit kâinatta Kur'an'ı okumalıdır. Tâ o nimetin küllî şükürünü edâ ve o nimeti idame etsin.

Said Nursî

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Sizin, yâni Nur fabrikasının sahibi ve mübarek cemaatin imamının Atabey'den gelen mektupları bizi çok mesrur eyledi. Üç-dört ay zarfında, üç-dört köyde ümmîlerden elli adet kalem Risale-i Nur'u yazmağa muvaffak olmaları, elbette Ali'lerin ve Mustafa'ların şubhesiz hârika bir keramet-i sadâkatlarıdır. Kerametkârane bu vâkıa, bu havâlide Risale-i Nur şâkirdlerini çok kuvvetle ümidlendirdi, ziyade şevk verdi. Size de ve o ümmî kâtiblere de yüzbin Bârekâllah.

Nur fabrikasının, Gül fabrikasının Risale-i Nur'a derece-i hizmetlerini merak edip sormuştum. Ümid ve tahminimin pek fevkinde olarak, Husrev'in mektubundan, bin kalemle Risale-i Nur'a hizmet haberini ve bilhassa sizin de yalnız ümmîlerden bir kaç köyde elli kalemin imdada yetişmesi, bâki bir hazinenin müjdesi kadar bizi memnun etti. Allah sizlerden ebedî razı olsun, âmîn. Ve sizi, hizmet-i

îmaniye ve Kur'anîyede muvaffak eylesin, âmin. Büyük Hâfız Ali'nin, Nazif'le tevafuku ve tetabuku, yalnız bir-iki cihetle değil, çok cihetlerle mâbeynlerinde tevafuk var.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ederim.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Sizlerin ümidimin pek fevkinde gayret ve faaliyetiniz beni, âhir hayatıma kadar mesrur ve müteşekkik edecek bir mâhiyettir. Bu defa mektubunuzda, "Hıfz-ı Kur'an'a çalışmak ve Risale-i Nur'u yazmak, bu zamanda hangisi takdim edilse daha iyidir." diye suâlinizin cevabı bedihîdir. Çünkü : Bu kâınatta ve her asırda en büyük makam Kur'anındır. Ve her harfinde, on'dan tâ binler sevab bulunan Kur'an'ın hıfzı ve kıraeti, her hizmete mukaddem ve müreccaktır. Fakat Risale-i Nur dahi, o Kur'an-ı Azimüşşan'ın hakâik-ı imaniyesinin bürhanları ve hüccetleri olduğundan ve Kur'an'ın hıfz ve kıraetine vâsita ve vesile ve hakâikını tefsir ve izah olduğu cihetle, Kur'an hıfziyle beraber ona çalışmak elzemdir.

Nur fabrikası ve Gül fabrikası devâirinde, Mübarekler Hey'etinde, Lütfü'ler nümunelerinde, Hacı Hâfız'lar cemaatinde, Sıddık Süleyman, Hakkı'nın makamlarında bulunan herbir kardeşlerimize, hususan elli ümmiden çıkan Risale-i Nur talebelerine birer birer selâm ve dua ediyoruz ve dualarınızı istiyoruz.

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَأَنْ مِنْ شَيْءِ الْإِسْبَاحِ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Sevgili ve Kıymetli Üstadım, Faziletmeâb Efendim Hazretleri,

Ebedî minnetdarı ve hâdimi bulunduğum Risale-i Nur'un feyzinden, lâyıık olmadığım pek çok eltâf-ı Rabbaniyeye mazhariyetimi, gözlerimden sevinç yaşları akıtarak görmekte ve ne suretle şükranlarımın mukabele edeceğimden âciz bulunmaktayım. Dünün menfur-u

umumîsi Nazif, bu günün parlak bir vatanperveri veya hakikatçısı

bulunmaktadır. **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي** Senelerden beri müştâ-

kı bulunduğum Nur ve Gül fabrikaları, Mübarekler Hey'etinin ve o mukaddes fabrikanın makine ve çarklarının nurlu sadâlarını kulaklarımla işitmek ve şu âciz ve câhil vaziyetimle, o yüksek ve Aşere-i Mübeşşere-i Kur'aniye'den olan Ashab-ı Güzin (Rıdvanullahi aleyhim ecmaîn) Efendilerimizin bugün şahsiyet-i mânevîyelerini küçük bir mikyasa temsil eden sıddıklar, mücâhidler, fedakâr kahramanlar cemaatinin iki mühim uzvu bulunan aziz kardeşlerimizden Mübârek Sabri ve Büyük Hâfız Ali'nin hakkımda gösterdikleri âlîcenabâne muhabbet ve merbutiyet-i kalbiye.. ve hâdiselerin aynen tevafuku, bu yüksek ve muktedir nur deryasının nurlu rüzgârlarından hâsıl olan dalgaların hıştırtılarından sızan bir keramet-i gaybiye bulunduğundan, bizce pek kıymetdar olan bu mühim tevafukatın, günahkâr ve bütün geçmiş ömrü isyanla dolu bu âdi şahsımın öyle yüksek ve mukaddes bir hey'etin mübarek iki uzvu tarafından hüsn-ü kabul görülerek iltifatlarına mazhar ve kıymetli mesâi ve hizmet-i kudsiyelerine tevafukla, pek cüz'î ve değersiz hizmetimize iştirak ederek benimsemek ve kabul etmek yüksekliğinde bulunmaları, Risale-i Nur'un kudsî kerametiyle Cenab-ı Rabb-ı İzzetin nihayetsiz iltifat-ı Sübhaniyesinden büyük bir lûtf-u Rabbânî bulunduğunu şükranla arzeder ve bu kıymetli kardeşlerimizin hizmet-i kudsiyelerinin denizinden bir katre mesâbesindeki ve çok hatalı ve kıymetsiz ve cüz'î olan hizmetimizin âsâr-ı fiiliyesi olarak, bugün bendenizi lâyıık bulmadığım halde, âciz ve câhil ve günahkâr şahsiyetim böyle yüksek ve erişilmesi muhal olan Ashab-ı Resûlullah (Rıdvanullahi aleyhim ecmaîn) Hazerâtının şahsiyet-i mânevîyesinin küçük bir cilvesinin gölgesini temsil eden Mübarekler Hey'etinin iki âzâsının yüksek iltifatlarına mazhar etmiştir ki ; bendenizi bu kudsî mazhariyete eriştiren Risale-i Nur delâletiyle Kadir-i Mutlak ve Hâlik-ı Zülcelâl'e, Risale-i Nur'un hurufatı ve mevcudatın mikdarınca hamd ü senâ eder ve bu güzide ve kıymetdar Mübarekler Hey'etinin herbir âzâlarına ve bütün kardeşlerimize ayrı ayrı ihtiramla minnet ve şükranlarımı arzederim.

Talebeniz ve hizmetkârınız

Ahmed Nazif

**ŞEFKAT YÜZÜNDEN, ESÂSAT-I İSLÂMİYENİN
HARİCİNDEKİ BİD'AT VE DALÂLET YOLLARINA
SAPANLARI ÇEVİREN BİR HAKİKATTIR**

Tr= 286(+)
mes: 104
s: 721, 101
220
mes: 113
E2=189

Şefkat-ı insaniye, Merhamet-i Rabbaniye'nin bir cilvesi olduğun-⁽⁴⁵⁾ dan; elbette Rahmet'in derecesinden aşmamak ve Rahmeten-lil-Alemîn Zât'ın (A.S.M.) mertebe-i şefkatinden taşmamak gerekir. Eğer aşsa ve taşsa o şefkat, elbette merhamet ve şefkat değildir; belki dalâlete ve ilhada sirâyet eden bir maraz-ı ruhî ve bir sakam-ı kalbîdir. ^{hastalık}

Meselâ: Kâfir ve münafıkların Cehennem'de yanmalarını ve Azab ^{L-76} ve Cihad gibi hâdiseleri kendi şefkatine sığdırmamak ve te'vile sapmak, Kur'an'ın ve Edyan-ı Semâviye'nin bir kısm-ı azîmini inkâr ve tekzib olduğu gibi, bir zulm-ü azîm ve gayet derecede bir merhametsizliktir. Çünkü: Mâsum hayvanları parçalayan canavarlara hi-mayetkârane şefkat etmek, o biçare hayvanlara şedid bir gadr ve vahşî bir vicdansızlıktır. Ve binler müslümanların hayat-ı ebediyele-²⁵ rini mahveden ve yüzer ehl-i îmanın sû-i âkıbetine ve müdhîş günahlara sevkeden adamlara şefkatkârane tarafdâr olmak ve merhametkârane cezadan kurtulmalarına dua etmek, elbette o mazlum ehl-i îmana dehşetli bir merhametsizlik ve şenî' bir gadirdir.

Risale-i Nur'da kat'iyetle isbat edilmiş ki: Küfür ve dalâlet, kâ-nata büyük bir tahkir ve mevcudata bir zulm-ü azîmdir; ve rahmetin ref'ine ve âfâtın nüzulüne vesiledir. Hattâ, deniz dibinde balıklar, cânilerden şekva ederler ki; "İstirahatımızın selbine sebep oldu-lar" diye rivayet-i sahiha vardır. O halde kâfirin azab çekmesine acıyıp şefkat eden adam, şefkate lâıyık hadsiz masumlara acımıyor ve şefkat etmeyip ve hadsiz merhametsizlik ediyor demektir. Yalnız bu var ki, müstehaklara âfât geldiği zaman mâsumlar da yanarlar; onlara acımamak olmuyor. Fakat, cânilerin cezalarından zarar gören mazlumların hakkında gizli bir merhamet var. ^{E-33}

Bir zaman, eski Harb-i Umumî'de, düşmanların, Ehl-i İslâm'a ¹²³ ve bilhassa çoluk ve çocuklara ettikleri katl ve zulümlerinden pek çok müteallim oluyordum. Fıtratımda, şefkat ve rikkat ziyade olduğundan, tahammülüm hâricinde azab çekerdim. Birden kalbime geldi ki: O maktûl mâsumlar şehid olup veli olurlar; fani hayatları, ^{E=413}

bâki bir hayata tebdil ediliyor ; ve zâyi olan malları sadaka hük-⁴¹⁻¹⁷⁵ münde olup, bâki bir mal ile mübadele olur. Hattâ o mazlumlara kâfir de olsa, âhirette kendilerine göre o dünyevî âfattan çektikleri belâlara mukabil Rahmet-i İlâhiye'nin hazinesinden öyle mükâfatları var ki ; eğer perde-i gayb açılrsa, o mazlumlara haklarında büyük bir tezahür-ü Rahmet görüp, "Yâ Rabbî Şükür, Elhamdülillâh" diyeceklerini bildim ve kat'î bir surette kanaat getirdim. Ve ifrat-ı şefkatten gelen şiddetli teessür ve elemden kurtuldum.

* * *

47p5

ŞAzîz, Sıddık Kardeşlerim,

Size bu defa iki parçayı gönderiyorum :

Birisi : Evvelce bir kısmını size göndermiştim. Şimdi bir ihtar-ı mânevî ile o parça hem tekmiil edildi, hem ehemmiyetli olduğu bildirildi. Eski Said'in siyasetle münasebetdar eski eserlerini görenlere fâidesi var ; fakat bir parça mahremcedir, lâhikaya girmeli.

İkinci Parça : Mânevî bir ihtara binâen Risale-i Nur'un hizmetine ^{Tr-691} bilmeyerek zarar verebilen bazı yeni eserleri alan bir kardeşimizi bir îkaz, bir ihtardır ki ; sâir Risale-i Nur talebeleri, vazifelerine hâlel vermemek için bir tenbihtir. Bu da lâhikaya girsin.

Hulûsi-i Sâlis imzasiyle ehemmiyetli ve beni çok mesrur eden ve Küçük Lütfü'nün bir vârisi olan bir zâtın, Risale-i Nur'a kıymetdar hizmeti ve tesâhubunu beyan eden bir mektubunu aldım. ⁴⁸ O zât kimdir? Ben, çok selâm ve dua ile onu tebrik ediyorum. Gül ve Nur fabrikaları ve Mübarekler başta olarak, umum kardeşlerime birer birer selâm ediyorum. Bu memleketi tenvir eden ve Cennet kokularıyla rayihalandıran o fabrikaları, Cenâb-ı Hak muvaffak ve dâim eylesin, âmîn. Biz burada onların parlak nurlarıyla ve şirin güzel kokularıyla Âlem-i Beka'nın râyihasını istişmam ediyorum. ^{kokusunu almak}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Risale-i Nur talebelerinin hasları olan sâhib ve vârisleri ve hasla- ²³⁻¹⁹⁶⁻¹⁹⁷ rının hasları olan erkân ve esasları olan kardeşlerime bu günlerde vuku' bulan bir hâdise münâsebetiyle beyan ediyorum ki :

Tr = 287 (+)

R. NUR BAŞKA ESERLERE İHTİYAÇ BIRAKMIYOR

Risale-i Nur, hakaik-ı İslâmiyeye dair ihtiyaçlara kâfi geliyor, başka eserlere ihtiyaç bırakmıyor. Kat'i ve çok tecrübelerle anlaşılmiş ki, imanı kurtarmak ve kuvvetlendirmek ve tahkiki yapmanın en kısa ve en kolay yolu Risale-i Nur'dadır. Evet onbeş sene yerine, onbeş haftada Risale-i Nur o yolu kestirir, iman-ı hakikiye isal eder. Bu fakir kardeşiniz yirmi seneden evvel, kesret-i mütalâa ile bazan bir günde bir cild kitabı anlayarak mütalâa ederken, yirmi seneye yakındır ki, Kur'an ve Kur'an'dan gelen Resâil-in-Nur bana kâfi geliyorlardı. Bir tek kitaba muhtaç olmadım, başka kitablari yanımda bulundurmam. Risale-i Nur, çok mütenevvi' hakaika dair olduğu halde, te'lifi zamanında, yirmi senedenberi ben muhtaç olmadım. Elbette siz, yirmi derece daha ziyade muhtaç olmamak lâzım gelir.

Hem mâdem ben sizlere kanaat ettim ve ediyorum, başkalara bakmıyorum, meşgul olmuyorum. Siz dahi Risale-i Nur'a kanaat etmeniz lâzımdır, belki bu zamanda elzemdir.

Hem şimdilik bazı ulemânın yeni eserlerinde meslek ve meşreb ayrı ve bid'atlara müsaid gittiği için, Risale-i Nur, zındıkaya karşı hakaik-ı imaniyeyi muhafazaya çalışması gibi, bid'ata karşı da huruf ve hatt-ı Kur'an'ı muhafaza etmek bir vazifesi iken; has talebelere birisi bilfiil huruf ve hatt-ı Kur'aniye'yi ders verdiği halde, sırrı bilinmez bir hevesle, huruf ve hatt-ı Kur'aniye'ye, ilm-i din perdesinde te'sirli bir surette darbe vuran bazı hocaların darbeye isti'mal ettikleri eserleri almışlar. Haberim olmadan dağda şiddetli bir tarzda o has talebelere karşı bir gerginlik hissettim. Sonra ikaz ettim. Elhamdülillâh ayıldılar. İnşâallah tamamen kurtuldular.

Ey kardeşlerim ! Mesleğimiz, tecavüz değil, tedafü'dür, hem tahrib değil tamirdir, hem hâkim değil mahkûmuz. Bize tecavüz hadsizdirler. Mesleklerinde elbette çok mühim ve bizim de malımız hakikatlar var. O hakikatların intişarına bize ihtiyaçları yoktur. Binler o şeyleri okur, neşreder adamları var. Biz onların yardımlarına koşmamızla, omuzumuzdaki çok ehemmiyetli vazife zedelenir ve muhafazası lâzım olan ve birer taifeye mahsus bir kısım esaslar ve âli hakikatlar kaybolmasına vesile olur. Meselâ : Hâdisat-ı zamaniye bahanesiyle Vehhabîlik ve Melâmîliğin bir nev'ine zemin ihzar etmek tarzında, bazı ruhsat-ı şer'iyyeyi perde yapıp eserler yazılmış. Risale-i Nur, gerçi umuma teşmil suretiyle değil; fakat her halde hakikat-ı İslâmiyenin içinde cereyan edip gelen esas-ı velâyet ve

esas-ı takva ve esas-ı azimet ve esasât-ı Sunnet-i Seniyye gibi ince fakat ehemmiyetli esasları muhafaza etmek, bir vazife-i asliyesidir. Sevk-i zaruretle, hâdisatın fetvalariyle onlar terkedilmez.

E=175

45psonu

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Te'lifinden otuzdört sene sonra, Münâzarat nâmındaki esere bak-
tım ; gördüm ki : Eski Said'in o zamandaki inkılâbdan ve o muhit-
ten ve te'sirat-ı hâriciyeden neş'et eden bir hâlet-i ruhiye ile yazdığı
bu gibi eserlerinde hatîat var. O kusurat ve hatîatından bütün kuv-
vetimle istiğfar ediyorum ve o hatîattan nedâmet ediyorum. Cenab-ı
Hakk'ın rahmetinden niyazım odur ki : Ehl-i İmanın me'yusiyetleri-
ni izale niyetiyle ettiği hatîat, hüsn-ü niyetine bağışlansın, afv edilsin.

Eski Said'in bu gibi eserlerinde iki esas-ı mühim hükmediyor.
O iki esasın hakikatları vardır ; fakat ehl-i velâyetin keşfiyatı, te'vi-
lâta ; ve rü'yâ-yı sâdikanın, te'vile muhtaç oldukları gibi ; o hiss-i
kablelvuku'un dahi daha ince tâbirlere lüzumu varken, Eski Said'in
o hiss-i kablelvuku' ile hissettiği o iki hakikatın te'vilsiz, tâbirsiz
bir surette beyânı, kısmen kusurlu ve kısmen hilâf görünüyor.

Birinci Esas : Ehl-i İmanın me'yusiyetine karşı, "İstikbâlde bir
Nur var" diye müjde verdiğidir. Bir hiss-i kablelvuku' ile Risale-i
Nur'un istikbâlde, dehşetli bir zamanda, çok ehl-i İmanın İmanlarını
takviye edip kurtarmasını hissedip ; o adese ile hürriyet inkılâbında-
ki siyaset dairelerine bakmış ; tâbirsiz, te'vilsiz tatbika çalışmış.
Siyaset ve kuvvet ve kemmiyet noktasında zannetmiş. Doğru his-
setmiş, fakat tam doğru diyememiş.

İkinci Esas : Eski Said, bazı dâhî siyasî insanlar ve hârika edible-
rin hissettikleri gibi, çok dehşetli bir istibdadı hissedip, ona karşı
cephe almışlardı. O hiss-i kablelvuku' tâbir ve te'vile muhtaç iken,
bilmiyerek resmî, zaif ve ismî bir istibdat görüp ona karşı hücum
gösteriyorlardı. Halbuki onlara dehşet veren, bir zaman sonra gele-
cek olan istibdatların zaif bir gölgesini asıl zannederek öyle davran-
mışlar, öyle beyan etmişler. Maksad doğru, fakat hedef hatâ.

İşte Eski Said de, eski zamanda böyle acib bir istibdadı hisset-
miş. Bazı âsârında, ona hücum ile beyanâtı var. O müdhîş istibdâdât-ı

Bundan gizli ontosuliyatı
O istibdadı Abdülhamidi zannetmişler.
Öyle ondan sonra gerçek süfyanîyet
çimmiştir.

2434

Tr=287(4)
26n
46

acibeye karşı meşruta-i meşrûayı bir vâsita-i necat görüyordu. Ve hürriyet-i şer'îyye, Kur'an'ın ahkâmı dairesindeki meşveretle o müd-^{E1=24}_{H5=60}hiş musibeti def'eder diye düşünüp öylece çalışmış.

Evet, zaman gösterdi ki ; hürriyet-perver nâmını alan bir devletin, o istikbâlde gelen istibdadın bir nümunesi olarak, üçyüz müstebid me'murlariyle, üçyüz milyon Hindistanı, üçyüz senedenberi, üçyüz adam gibi kolay bağlayıp deprenmeyecek derecede istibdat altına alarak, eşedd-i zulmü âzamî bir derecede, yâni birisinin hatâsiyle binler adamı tecziye etmek olan kanun-u müstebidânesine inzibat ve adalet nâmını vermiş, dünyayı aldatmış, ateşe vermiş.

Münâzarat nâmındaki eserde, bazı lâtife suretinde bazı kayıtlar, hâşiyecikler bulunur. O eski zaman te'lifinde zarif-üt-tab' talebelerine bir mülâtafe nev'indedir. Çünkü onlar, o dağlarda beraberinde idiler. Onlara ders suretinde beyan ediyormuş. Hem bu Münâzarat ^{Tr=288(+)} Risalesi'nin ruhu ve esası hükmünde olan, hâtimesindeki Medreset-²⁰⁶üz-Zehra hakikatı ise, istikbâlde çıkacak olan Risale-i Nur'a bir be-⁴⁷şik, bir zemin ihzar etmek idi ki ; bilmediği, ihtiyarsız olarak ona sevkolunuyordu. Bir hiss-i kablelvuku' ile o nuranî hakikati, bir maddî surette arıyordu. Sonra o hakikatın maddî ciheti dahi vücuda gelmeye başladı.

Sultan Reşad, ondokuzbin altun lirayı Van'da temeli atılan o Medreset-üz-Zehra'ya verdi, temel atıldı. Fakat sâbık Harb-i Umumî çıktı, geri kaldı. Beş-altı sene sonra Ankara'ya gittim, yine o hakikata çalıştım. İkiyüz meb'usdan yüzaltmışüç meb'usun imzalarıyla, o medresemiz -yüzellibin banknota iblâğ ederek- o tahsisat kabul edildi. Fakat binler teessüf medreseler kapandı, onlar ile uyuşamadım, yine geri kaldı. Fakat Cenâb-ı Erhamürrâhimîn, o medresenin mânevî hüviyetini Isparta vilâyetinde te'sis eyledi. Risale-i Nur'u tecessüm ettirdi. İnşâallah istikbâlde Risale-i Nur şâkirdleri, o âlî hakikatın maddî suretini de te'sis etmeye muvaffak olacaklar.

Eski Said'in İttihad - Terakki Komitesine şiddet-i muhalefetiyle beraber, onların hükümetine ve bilhassa orduya karşı tarafgirâne yüksek takdiratı ve iltizamları ise ; bir hiss-i kablelvuku' ile, yağlı içinde bulunan o cemaat-i askeriyede ve o cemiyet-i milliyede bir milyona yakın ve evliya mertebesinde olan şühedâ, altı-yedi sene sonra tezahür edeceğini hissetmiş, ihtiyarsız olarak -meşrebine

muhalif- onlara dört sene tarafgir bulunmuş. Sâbık Harb-i Umumî çalkamasıyla o mübarek yağ alındı, yağ alınmış bir ayrına döndü. Yeni Said dahi Eski Said'e muhalefet edip yine mücâhedesine döndü.

* * *

49p.3
F-588
Âhir zamanda Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzulüne ve Deccal'ın öldürmesine ait Ehâdis-i Sahiha'nın mânâ-yı hakikleri anlaşılmadığından, bir kısım zâhirî ulemâlar, o rivayet ve hadîslerin zâhirine bakıp şübheye düşmüşler. Veya sıhhatini inkâr edip veya hurafevârî bir mânâ verip âdeta muhal bir sureti bekler bir tarzda, avâm-ı müslimîne zarar verirler. Mülhidler ise, bu gibi zâhirce akıldan çok uzak hadîsleri serrişte ederek hakaik-ı İslâmiyeye tezyifkârane bakıp taarruz ediyorlar. Risale-i Nur, bu gibi ehadîs-i müteşabihenin hakikî te'villerini Kur'an feyziyle göstermiş. Şimdilik nümune olarak bir tek misâl beyan ederiz. Şöyle ki: 263,35

Hazret-i İsa Aleyhisselâm Deccal ile mücadelesi zamanında, Hazret-i İsa Aleyhisselâm onu öldüreceği vakitte, on arşın yukarıya atlayıp sonra kılıncı onun dizine yetiştirebilir derecesinde, vücutça o derece Deccal'ın heykeli Hazret-i İsa'dan büyüktür, diye meâlinde rivayet var. Demek Deccal, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'dan on, belki yirmi misli yüksek kametli olmak lâzım gelir. Bu rivayetin zâhirî ifadesi sırr-ı teklife ve sırr-ı imtihana münafi olduğu gibi, nev'-i beşerde cârî olan Âdetullah'a muvafık düşmüyor.

E-214
Halbuki bu rivayeti, bu hadîsi, hâşâ muhal ve hurafe zanneden zındıkları iskât ve o zâhiri, ayn-ı hakikat itikad eden ve o hadîsin bir kısım hakikatlarını gözleri gördükleri halde daha intizar eden zâhirî hocaları dahi îkaz etmek için o hadîsin, bu zamanda da ayn-ı hakikat ve tam muvafık ve mahz-ı hak müteaddid mânâlarından bir mânâsı çıkmıştır. Şöyle ki :

Almanya
İngiliz
Qin
A-B0
Rus
[İsevîlik Dini ve o dinden gelen ^{ananesini} âdât-ı müstemirresini muhafaza hesabına çalışan bir hükümet ile, resmî ilâniyle, zulmetli pis menfaati için dinsizliğe ve bolşevizme yardım edip terviç eden diğer bir hükümet ki, yine hasis menfaati için İslâmlar'da ve Asya'da dinsizliğin intişarına tarafdâr olan fitnekâr ve cebbar hükümetlerle] muharebe eden evvelki hükümetin şahs-ı mânevîsi temessül etse ve dinsizlik cereyanının bütün tarafdârları da bir şahs-ı mânevîsi teces-

süm eylese, üç cihetle, bu müteaddid mânaları bulunan hadîsin, bu zaman aynen bir mânâsını gösteriyor. Eğer o gâlib hükümet netice-i harbi kazansa, bu işârî mânâ dahi bir mânâ-yı sarîh derecesine çıkar. Eğer tam kazanmasa da, yine muvafık bir mânâ-yı işâridir.

Birinci Cihet : Din-i İsevî'nin hakikîsini esas tutan İsevî Ruhânîlerin cemaati ve onlara karşı dinsizliği tervice başlayan cemaat tecessüm etseler, bir minare yüksekliğinde bir insanın yanında bir çocuk kadar da olamaz.

İkinci Cihet : [Resmî ilâniyle, Allah'a istinad edip dinsizliği kaldıracam, İslâmiyet'i ve İslâmlar'ı himaye edeceğim diyen bir hükümet yüz milyon küsur iken, [dört yüz milyona yakın nüfusa hükmeden bir diğer devlete] ve dört yüz milyon nüfusa yakın ve onun müttefiki olan Çin'e ve Amerika'ya ve onlar ise zahir ve müttelik oldukları olan bolşeviklere gâlibane, öldürücü darbe vuran o hükümetteki muharib cemaatin şahs-ı mânevîsi ile, mücadele ettiği dinsizlerin ve tarafdarlarının şahs-ı mânevîleri tecessüm etse, yine minare boyunda bir insana nisbeten küçük bir insanın nisbeti gibi olur. Bir rivayette, "Deccal dünyayı zabteder" mânâsı; ekseriyet-i mutlaka ona tarafdar olur demektir. Şimdi de öyle oldu.

Üçüncü Cihet : Eğer, Küre-i Arz'ın dört kıt'aları içinde (Hâşiye) en küçüğü olan Avrupa'nın ve bu kıt'anın da dörtte biri olmıyan bir hükümetin memleketi; ekser Asya, Afrika, Amerika, Avusturalya'ya karşı gâlibane harbederek [Hazret-i İsa'nın vekâletini dâvâ eden bir devletle beraber dine istinad edip] çok müstebidâne olan dinsizlik cereyanlarına karşı semavî paraşütlerle muharebe ve mücadele eden o hükümet ile ötekilerin şahs-ı mânevîleri insan suretine girse; ceridelerin eskidenberi yaptıkları gibi, devletlerin kuvvetlerini ve hükümetlerin derecelerini göstermek nev'inden o mânevî şahıslar dahi rû-yi zemin ceridesinde, bu asır sahifesinde birer insan suretinde tersim ve tasvirleri gibi temessül etseler; aynen ve tam tamına hadîs-i şerifin mu'cizane ihbar-ı gaybî nev'inden beyan ettiği hâdise-i âhîrzamanın müteaddid mânâlarından tam bir mânâsı çıkıyor. Hattâ, şahs-ı İsa'nın (A.S.) semâvattan nüzulü işaretiyle bir mânâ-yı işârisi olarak, Hazret-i İsa'yı (A.S.) temsil ederek ve nâmina hareket eden bir taife dahi, şimdiye kadar işitilmemiş ve görül-

(Hâşiye): Avusturalya nazara alınmamış.

memiş bir tarzda tayyarelerle, paraşütlerle semâdan, bir belâ-yı semavî gibi nüzul ettiriyor ; düşmanların arkasına indiriyor. Hazret-i İsa'nın nüzulünün maddeten bir misalini gösteriyor.

mek-576 Evet, o hadîs-i şerifin ifadesiyle Hazret-i İsa'nın semavî nüzulü kat'î olmakla beraber ; mânâ-yı işaretleriyle başka hakikatları ifade ettiği gibi, bu hakikata da mu'cizâne işaret ediyor. Küçük Husrev olan Feyzi ve Emin'in suali ve ilahlariyle bazı biçarelerin îmanlarını şübehattan muhafaza niyetiyle bu mes'eleye dair yalnız bir-iki-üç satır yazmak niyet edip başlarken, ihtiyârım hâricinde olarak uzun yazdırıldı. Hikmetini de anlamadık, belki bir hikmeti var diye öylece bıraktık. Kusura bakmayınız, bu fıkrada tashihe ve dikkate vakit bulamadık, müşevveş kaldı.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِمَجْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ دَحْرُوفَاتِ الْقُرْآنِ

Azîz Kardeşlerim ve Sıddık Arkadaşlarım,

Vâr olunuz, bahtiyar olunuz ! Sizin pek ciddi sa'y ü gayretiniz hem burada, hem başka yerlerde şevk ve gayreti uyandırıyor. Cenâb-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki ; gittikçe Risale-i Nur'un fütuhatı ziyadeleşiyor. Ehl-i îman yaralarını hissedip, ilâçlarını ondan buluyorlar.

Hâfız Ali'nin mektubunda yazdığı iki âyetin işaretine dikkat ettik. Bizler dahi Nur fabrikasının sahibi gibi, çok mesrur ve müferah olduk. Fakat Risale-i Nur'a bir işaret-i gaybîyle haber veren

otuzüç adet âyât **شَهِدَ اللَّهُ** âyetiyle hitam bulduğundan, bu ye-

ni iki âyetin müstakil bir surette işaretlerine kapı açılmadı. Hem, otuzüç âyetten hangisinin tetimmesi olacak şimdilik bilinmedi. Yalnız

bu kadar anlaşıldı ki, **بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝ كِرَامٍ بَرَرَةٍ** fıkrası Risale-i

«Onları iyi, güzel hayırlı elçilerin elleriyle tayınırılar»

Nur'un nâşir ve kâtiblerine mânâ-yı işarî ile bakıyor. Hem,

يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۖ فِيهَا كُتُبٌ قِيمَةٌ

fıkrası dahi, Risale-i Nur'un ezala-

Dolar, fermi sahifeler okurlar. O sahifelerin içlerinde kıymetli kitaplar vardır rına ve suhurlarına ve kitablarına mânâ-yı işarîyle bakıyor. Fakat (52) cifer hesabıyla, bin üçyüz altmış küsurdan sonra bu parlak vaziyeti gösterecekler diye icmâlen fehmettik.

Gül fabrikasının bizlere, parlak bir Gül-ü Muhammedî (A.S.M.) bahçesini hediye edecekti. Onu, bütün ruh-u canımızla bekliyoruz.

Bu zamanda lillâhilhamd, Sünnet-i Seniyye dairesinde kemal-i îmanı kazanan Risale-i Nur şâkirdleri evliyaların, mürşidlerin nazar-ı dikkatini celbedecek vaziyeti aldığından ; her zamanda bulunan hakikî mürşidler, her halde bu zamanda Risale-i Nur şâkirdlerine müşteri olurlar. Birisini elde etse, yirmi mürid kadar kıymet verirler.

Hem, zevkli ve câzibedar velâyet tereşshatı karşısında Risale-i 135 Nur'un hizmetindeki meşakkat, mücadele, külfet bulunduğundan, Fevzi'ye hitaben beyan edilen hakikat o tarafa da faidesi olur diye leffen size gönderildi.

Umum kardeşlerime birer birer selâm ediyorum.

Fevzi Kardeşim !

Sen, Isparta Vilâyetindeki kahramanlara benzemek istiyorsan, tam onlar gibi olmalısın. Hapishanede -Allah rahmet eylesin- mühim bir şeyh ve mürşid ve câzibedar bir Nakşî evliyâsından bir zât, dört ay mütemadiyen Risale-i Nur'un elli - altmış şâkirdleri içinde celbkârane sohbet ettiği halde, yalnız bir tek şâkirdi muvakkaten kendine çekebildi. Mütebakîsi, o câzibedar şeyhe karşı müstağni kaldılar. Risale-i Nur'un yüksek, kıymetdar hizmet-i îmaniyesi onlara kâfi olarak kanaat veriyordu. O şâkirdlerin gayet keskin kalb basireti şöyle bir hakikatı anlamış ki : Risale-i Nur'la hizmet ise, îmanı kurtarıyor ; tarikat ve şeyhlik ise, velâyet mertebeleri kazandırıyor. Bir adamın îmanını kurtarmak ise on mü'mini velâyet derecesine çıkar- 202
E. 67-75
L. 152
F. 31

maktan daha mühim ve daha sevablıdır. Çünkü îman, saadet-i ebedi-
yeyi kazandırdığı için bir mü'mine, küre-i arz kadar bir saltanat-ı
bâkiyeyi te'min eder. Velâyet ise, mü'minin Cennet'ini genişlettirir,
parlattırır. Bir adamı sultan yapmak, on neferi paşa yapmaktan

R. NUR VE
TARİKAT

nek:457
STG=42

Tr-238(+)

ne kadar yüksek ise, bir adamın îmanını kurtarmak, on adamı veli yapmaktan daha sevaplı bir hizmettir.

İşte bu dakik sırrı, senin Isparta'lı kardeşlerin bir kısmının akılları görmese de umumunun keskin kalbleri görmüş ki, benim gibi biçare, günahkâr bir adamın arkadaşlığını evliyâlara, belki de eğer bulunsaydı, müçtehidlere dahi tercih ettiler. Bu hakikata binâen, bu şehre bir kutub, bir Gavs-ı Âzam gelse, seni on günde velâyet derecesine çıkaracağım dese, sen Risale-i Nur'u bırakıp onun yanına gitsen, Isparta kahramanlarına arkadaş olamazsın.

* * *

Dak. Kutsi kaynak
p.1029/2 sh.728

(53)

بِسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بَعْدَ حَاصِلِ ضَرْبِ حُرُوفٍ مَا أُرْسِلْتُمْ لَنَا مِنَ الرَّسَائِلِ فِي عَاشِرَاتِ
دَقَائِقِ هَذِهِ اللَّيْلَةِ الرَّغَائِبِ وَلَيْلَةِ الْمَعْرَاجِ وَلَيْلَةِ الْبَرَاتِ وَلَيْلَةِ
الْقَدْرِ وَأَعْطَاكُمْ اللَّهُ بَعْدَ دَهَاثِ وَأَبَا وَحَسَنَاتٍ آمِينَ

Azîz ve Sıddık Kardeşlerim ve Fedakâr ve Sâdık Arkadaşlarım,

Evvelâ : Sizin, bu mübarek şuhur-u selâse ve içindeki kıymetdar leyâlî-i mübarekleri tebrik ediyoruz. Cenab-ı Hak, herbir geceyi sizin hakkınızda birer Leyle-i Regâib ve Leyle-i Kadir kıymetinde size sevab versin, âmîn.

Sâniyen : Sizin bu defa nurlu hediyelerinizin her harfine mukabil Cenab-ı Erhamürrahimîn ; defter-i a'mâlinize bin hasene yazsın ve Âsım'ın ruhuna bin rahmet versin, âmîn.

Sâlisen : Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın ve Risale-i Nur'un hazinelerinin kerametli ve yaldızlı bir anahtarı olan kalem-i Husrevî elhak, Mu'cizat-ı Ahmediye'nin (A.S.M.) gizli güzelliğini her göze gayet parlak ve güzel gösteriyor. Cenab-ı Hak bu kalemi, bu hizmette muvaffak ve dâim eyesin, âmîn.

Mübarek Hey'etinin büyük bir kahramanı Büyük Ali'nin sisteminde Küçük Ali'nin Mu'cizat-ı Kur'aniye'si, Mu'cizat-ı Ahmediye'-

nin tam mutabık bir bâkî pırlanta tarzında mevki aldı. Erhamürrâhimin her harfine mukabil yazana on sevab ihsan eylesin, âmîn.

Mehmed Tahirî, Küçük Lütfü'nün hayr-ul-halefi ve Atabey'in kahramanı, bu havâliye nurlu ve güzel hediyeleri çok kıymetlidir. Rahmânürrahîm hazine-i rahmetinden ona ve pederine her harfine ve her kelimeye mukabil rahmet etsin, âmîn.

Aydınlı Hasan Ulvi'nin kuvvetli kalemi, inşâallah merhum Âsım'ın noksan bıraktığı vazife-i nuriyeyi tekmil edecek ve o güzel kalemle Âsım'ın ve Lütfü'nün ruhlarını şâdedecek. Onun küçük hediyesi, ilerideki kıymetdar hizmetlerini ihsas ederek büyük bir mevki aldı. Allah ondan razı olsun, âmîn.

Risale-i Nur'un erkân-ı mühimmesinden ve resâil içinde sualleriyle ehemmiyetli bir mevki tutan ve onunla beraber mânen yaşayan kardeşimiz Re'fet Bey'in mektubuyla ve Gül fabrikasının Gül-ü Muhammedî (A.S.M.) bahçesini yetiştiren Husrev'in mektubuna ayrı birer mektubla cevap yazmak isterdim ; fakat şimdilik vakit müsaade etmedi.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Sizin mektublarınızdan o kadar mesrur oldum ki, târif edemem. Hususan Husrev'in çok kıymetdar iki mektubunda, Hacı Hâfız'ın köyünde Risale-i Nur'un pek fevkalâde bir surette tevessü'ü, o iki mektubu nusha gibi ve bir hüccet-i katıa gibi saklayıp, bu havalideki, talebelere bir tâziyâne-i teşvik olarak gösteriliyor.

159

Risale-i Nur, Kur'an'ın bir mu'cize-i mânevîsi olduğu gibi ; Husrev'in kalemi de, Risale-i Nur'un pek kuvvetli bir kerameti olduğunu buraca hergün tasdik ediyoruz. Husrev'in mektubuna karşı uzun mektub yazmak istiyorduk, arzumuza muvaffak olamadık.

Mübarekler kahramanlarından Küçük Ali'nin mektubu da bana büyük bir ümid verdi. Merhum Abdurrahman'ın elhak tam bir halefi olan kıymetdar ve mübarek büyük kardeşi olan Mustafa Hulûsî'nin, Hâfız Ahmed isminde mübarek bir mahdumu, peder ve amucaları sisteminde Risale-i Nur'a hizmet etmesi, yeniden Abdurrahman dünyaya gelmesi kadar beni müferrah etti.

Aras Atabey'de, eskide Lütfü, Zekâi gibi iki kıymetdar şâkirdlerin yerlerini boş bırakmayan, Aras kahramanları olan Tahir ve Abdullah Çavuş'un Risale-i Nur'a hizmetleri, Aras hakkında endişelerini tamamen izale etti.

İsmail oğlu Hüseyin'in hastalığı beni müteessir etti. İnşâallah tam bir Lütfü olacak, çok da hizmet edecek. Sizlerin buraya gelen mektublarınız, kısmen tensikla lâhikaya dercediliyor. Size bu defa

mahrem Sırr-ı **إِنَّا أَعْطَيْنَا** 'da istihrac-ı gaybîdeki mücmel hakikata

dair birden kalbe ihtar edilen bir fıkra ile Tesettür Risalesi'ne hâşiyeye gönderiyoruz. Bu şuhur-u selâse, seksen küsur sene bir ömrü kazandırıyor. Elbette sizler gibi mücahidler, onu kazanmağa çalışacaksınız. Cenab-ı Hak, her bir gecesini sizin hakkınızda Leyle-i Mirac ve Leyle-i Berât ve Leyle-i Kadir kadar kıymetdar eylesin, âmin.

(Ehemmiyetli fakat bir derece mahremdir.)

Aziz Kardeşlerim,

Mahrem Sırr-ı **إِنَّا أَعْطَيْنَا** 'da cifirle istihracım, aynen Münâzarat Risalesi'nde "Bir nur çıkacak ve göreceğiz" diye gaybî müjdelere

gibi, ilhamî ve hak bir hakikatı, fikrimle olan tatbikatımda bir kusur vardı. O kusur, beni düşündürüyordu. Münâzarat ve Sünuhat gibi risalelerdeki müjde-i nuriye ise, Risale-i Nur tam halletti. Geniş daire-i siyasiye yerine, yüksek bir daire-i nuriye ile o kusuru izale

ettiği gibi, **إِنَّا أَعْطَيْنَا** sırr-ı mahreminde, oniki onüç sene sonra "İs-

lâmiyet'e darbe vuranların başlarında öyle müdhiş bir patlayış olacak ki, kıyamete kadar unutulmayacak" meâlindeki istihrac-ı cifri çok geniş bir dairede olduğu halde, nur müjdesi sırrımın aksine olarak dar bir dairede ve hususî bir hükümete tatbik etmek suretiyle, fikrim o geniş daireyi ihata edemiyerek o hakikatın suretini değiştirmiş. Halbuki o istihracın gösterdiği aynı tarihte, o rejimin müessesisi ve başı dünyadan göçtü, darbesini yedi. Ve aynı senede, perde altında bilinmeyen ve küre-i arzın ekserini ve nev'-i beşerin kısm-ı

âzamını istibdadı altına alan bir müdhiş cereyanın düğümü ve düğmesi ve mânen binler başından bir başı ve en müdhişi olan o göçüp giden adam, tokat yediği aynı zamanda, daha sene tamam olmadan, o müdhiş cereyanın bütün başları ve taraftarları öyle semavî müdhiş tokatlara ve şiddetli fırtınalı musibetlere tutulmaya başladılar ; kıyamete kadar azabını çekecekler ve çekiyorlar. Ve edyân-ı semâviyeye ve İslâmiyet'e ettikleri cinayetlerin cezasını, çok geniş bir dairede gördüler ve görüyorlar. Mimsiz medeniyetin pislîği ile dünyayı mülevves ettikleri için, aynı istihracın gösterdiği tarihte, o mimsiz medeniyetin başına da öyle bir semavî tokat indi ki, en karanlık vahşetten daha aşağı indirdi.

Elhâsıl: Sırr-ı **إِنَّا أَنْعَمْنَا** da çok geniş bir daire, dar bir dairede tatbik edilmiş. Nur müjdesi ise, dar ve manevî fakat yüksek bir daireyi geniş ve maddî bir daire suretinde tasvir edilmişti. Cenab-ı Hakk'a yüzbin şükür ediyorum ki; bu iki kusurumu, kuvvetli bir ihtar-ı mânevî ile ıslah etti. **يُدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ** sırrına mazhar eyledi. **أَحْمَدُ لِلَّهِ بَعْدَ ذَرَاتِ الْكَائِنَاتِ**

Azîz Kardeşlerim,

Sakin bu fıkranın vasıtasıyla o sırr-ı mahremi fâş etmeyin ve o risaleyi de araştırmayın. Yalnız bu fıkrayı zararsız görerseniz haslara gösterebilirsiniz.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu defaki mektublarınız gelmeden evvel, bir ihtar ile kendi cevabını kerametkârane yazdırmış. Demek, mektub sahiblerinin fevkalâde sadâkatları keramet derecesine çıkmış.

56 Kardeşlerim, mektublarınızda çok yüksek düşünce ve takdirat, binden bir hisse de benim olsa hadsiz şükrederim. Belki Risale-i Nur'un mânevî şahsiyeti ve çok kesretli talebeleri içinde bilmediğimiz gayet yüksek bir makam sahibi bir zâtın te'sirâtı ve kumandası

hissediliyor. Benim gibi bin derece uzak bir biçarede tasavvur ediliyor. Hakkım olmadan bana verilen ziyade ehemmiyetiniz inşaallah size zararı olmaz, fakat Risale-i Nur'un hüsn-ü cereyanına zarar ihtimali var. Siz bir hakikatı hissediyorsunuz ve fevkalâde sadâkat ve ihlâsınız inşaallah hak görür, fakat surette bazen aldanılır. Biz, hizmetle mükellefiz. Neticeleri ve muvaffakiyet, Cenab-ı Hakk'a aittir.

(Ehemmiyetlidir)

TH=289 (+)

Risale-i Nur Talebelerinden Bir kısım Kardeşlerimin Benim Hadimin Çok Fevkinde Hüsn-ü Zanlarını ve İfratlarını Ta'dil Etmek İçin İhtar Edilen Bir Muhaveredir.

Bundan kırk-elli sene evvel, büyük kardeşim Molla Abdullah (Rahmetullahi aleyh) ile bir muhaveremi hikâye ediyorum :

O merhum kardeşim, evliya-i azîmeden olan Hazret-i Ziyaeddin (Kuddise sırruhu)'nun has müridi idi. Ehl-i tarikatça, müşdidinin hakkında müfritane muhabbet ve hüsn-ü zan etse de makbul gördükleri için o merhum kardeşim dedi ki : "Hazret-i Ziyaeddin bütün ulûmu biliyor. Kâinatta, kutb-u âzam gibi herşeye itilâi var." Beni, onunla rabtlemek için çok hârika makamlarını beyan etti.

Ben de o kardeşime dedim ki : "Sen mübalâğa ediyorsun. Ben onu görsem, çok mes'elelerde ilzam edebilirim. Hem sen, benim kadar onu hakikî sevmiyorsun. Çünkü, kâinattaki ulûmları bilir bir kutb-u âzam suretinde tahayyül ettiğin bir Ziyaeddin'i seversin ; yâni o ünvan ile bağlısın, muhabbet edersin. Eğer perde-i gayb açıl- sa ve hakikatı görünse, senin muhabbetin ya zâil olur veyahut dörtte birisine iner. Fakat ben o zât-ı mübâreki, senin gibi pek ciddi severim, takdir ederim. Çünkü : Sünnet-i Seniyye dairesinde, hakikat mesleğinde, ehl-i îmana hâlis ve te'sirli ve ehemmiyetli bir rehberdir. Şahsî makamı ne olursa olsun, bu hizmeti için ruhumu ona feda ederim. Perde açıl- sa ve hakikî makamı görünse, değil geri çekilmek, vazgeçmek, muhabbette noksan olmak ; bil'akis daha ziyade hürmet ve takdir ile bağlanacağım. Demek ben hakikî bir Ziyaeddin'i, sen de hayalî bir Ziyaeddin'i seversin" (Hâşiye).

Ş=549 (Hâşiye) : Çünkü sen, muhabbetini ona pek pahalı satıyorsun. Verdiğin fiatın yüz defa ziyade bir mukabil düşünüyorsun. Halbuki onun hakikî makamının fiatına en büyük muhabbet de ucuzdur.

< Hürmet ve tözim büyüklük ve temakatin derecesine, Minnet ve Şükran da elde edilen istipadenin miktarına göre olmasına nazaran...? (Ş: 549)

Benim o kardeşim insafli ve müdakkik bir âlim olduğu için benim nokta-i nazarımı kabul edip takdir etti.

57 Sey Risale-i Nur'un kıymetdar talebeleri ve benden daha bahtiyar ve fedâkâr kardeşlerim! Şahsiyetim itibariyle sizin ziyade hüsn-ü zannınız belki size zarar vermez. Fakat sizin gibi hakikatbîn zâtlar vazifeye, hizmete bakıp, o noktada bakmalısınız. Perde açılrsa, benim baştan aşağıya kadar kusurat ile âlûde mahiyetim, benden kaçmağa bir vesile olur. Sizi kardeşliğimden kaçırmamak, pişman etmemek için, şahsiyetime karşı haddimin pek fevkinde tasavvur ettiğiniz makamlara irtibatınızı bağlamayınız.

Ben size nisbeten kardeşim, mürşidlik haddim değil. Üstad da değilim, belki ders arkadaşım. Ben sizin, kusuratıma karşı şefkât-kârane dua ve himmetlerinize muhtacım. Benden himmet beklemeniz değil, bana himmet etmenize istihkakım var. Cenab-ı Hakk'ın ihsan ve keremiyle sizlerle gayet kudsî ve gayet ehemmiyetli ve gayet kıymetdar ve her ehl-i îmana menfaatli bir hizmette, taksim-ül-mesâi kaidesiyle iştirak etmişiz. Tesanüdümüzden hâsıl olan bir şahs-ı mânevînin fevkalâde ehemmiyet ve kıymeti ve üstadlığı ve irşadı bize kâfidir.

Hem madem bu zamanda her şeyin fevkinde hizmet-i îmaniyeye en ehemmiyetli bir vazifedir; hem kemmiyet ise keyfiyete nisbeten ehemmiyeti azdır; hem muvakkat ve mütehavvil siyaset âlemleri ebedî, dâimî, sâbit hidemat-ı îmaniyeye nisbeten ehemmiyetsizdir, mikyasa olamaz, medar da olamaz. Risale-i Nur'un tâlimatı dairesinde ve bizlere bahşettiği hizmet noktasında feyizli makamlara kanaat etmeliyiz. Haddinden fazla fevkalâde hüsn-ü zan ve müfritâne âli makam vermek yerine, fevkalâde sadakat ve sebat ve müfritâne irtibat ve ihlâs lâzımdır. Onda terakki etmeliyiz.

الْباقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

S.T. 49

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Risale-i Nur'un kahramanı olan Husrev'in bu defaki iki hediye-i kudsiyesi ve kerametkârane o iki semavî hediye'nin mânevî i'câzını gözlere de gösterir bir tarzda bu şuhur-u selâsede bizlere ve bu muhite hediye etmesi, Risale-i Nur nokta-i nazarında mu'cizâne bir hizmettir. İnşâallah o Gül fabrikasının kalemi, buraları da bir gülîstana çevirecek. Cenab-ı Hak, o kalem sahibine, yazdığı her harf-i Kur'an'a mukabil Leyle-i Kadir'deki gibi otuzbin sevab ve rahmet ve hasene versin, âmîn âmîn âmîn.

Azîz kardeşlerim ! Sadâkatınızdan tereshüh eden ve haddimin pek çok fevkinde hüsn-ü zannınıza karşı bundan evvel verdiğim cevabın bir tetimmesi olarak, bu gelecek fıkrayı iki gün evvel yazmıştık. Sizin fevkalâde sadâkat ve ulüvv-ü himmetinizden tereshüh eden bir hafta evvelki mektubunuza karşı, hüsn-ü zannınızı bir derece cerheden benim cevabımın hikmeti şudur ki :

Bu zamanda öyle fevkalâde hâkim cereyanlar var ki, herşeyi kendi hesabına aldığı için, farazâ hakikî beklenen o zât dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten ferâgat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Hem üç mes'ele var : Biri hayat, biri şeriat, biri îmandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı, îman mes'elesidir. Fakat, şimdiki umumun nazarında ve hâl-i âlem ilcaatında en mühim mes'ele, hayat ve şeriat görüldüğünden o zât şimdi olsa da, üç mes'eleyi birden umum rûy-u zeminde vaziyetlerini değiştirmek nev'i berşerdeki cârî olan Âdetullah'a muvafık gelmediğinden, her halde en âzam mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmayacak ; tâ ki îman hizmeti safvetini umumun nazarında bozmasın ve avâmın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin.

Hem, yirmi senedenberi tahrîbkârane eşedd-i zulüm altında o derece ahlâk bozulmuş ve metânet ve sadâkat kaybolmuş ki, ondan belki de yirmiden birisine itimad edilmez. Bu acib hâlâta karşı, çok fevkalâde sebat ve metânet ve sadâkat ve hamiyet-i İslâmiye lâzımdır ; yoksa akım kalır ve zarar verir.

E1: 259
Ş: 373
STG=9SADAKATIN
MENBAISTG=50
T=196
Tr=250
STG=9
Br=283

189

" ÜÇ MESELE VAR

58

T=290

E1=298-252
Ş=362
OL=308

mn=81

S=484

m=112

* Allahım, bu ramazan'daki kadir gecemizi bizi ve R. Nurun sadık talebeleri için bin aydan daha hayırlı yap?

Demek en hâlis ve en selâmetli ve en mühim ve en muvaffakiyetli hizmet, Risale-i Nur şâkirdlerinin daireleri içindeki kudsî hizmettir. Her ne ise... Bu mes'ele şimdilik bu kadar yeter.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve bu eyyam-ı mübarekede dua ederiz. Ve makbul dualarını, gelecek eyyam ve leyâli-i mübarekede istiyoruz.

Elhak, Tâhirî'nin de Lemeât hediyesini pek çok kıymetdar gördük. İnşâallah bu havalide ona çok sevab kazandıracak, tam bir Lütfi'dir. Allah muvaffak eylesin.

* * *

(59) Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Evvelâ : Sizin Leyle-i Berat'ınızı ve gelecek Ramazan'ınızı tebrik eder ve bu gelecek Leyle-i Kadr'i hakkınızda ve hakkımızda bin aydan daha hayırlı olmasını ve defter-i a'mâlimize böyle geçmesini Cenab-ı Hak'tan niyaz ediyoruz ve böylece, bayrama kadar

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَيْلَةَ قَدْرِنَا فِي هَذَا الرَّمَضَانَ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِنَا

س: 328

وَأَطْلَبُكَ الرَّسَائِلَ النَّوْرِيَّةَ الصَّادِقِينَ

duasını etmeye niyet ettik.

Hem sizin iki Mu'cizeli Kur'an'ı bizlere bu mübarek aylarda göndermeniz, inşâallah o derece medar-ı bereket ve sevab ve hasenat ve fütuhat olacak ki ; hakkımızda bu Ramazan'ın herbir günü bir Leyle-i Kadir hükmüne geçeceğini Rahmet-i İlâhiye'den ümid ederiz.

Şimdiden biz tedbir ettik ki : İki Kur'an'ı, Risale-i Nur'un buradaki has talebeleri Ramazan-ı Şerif'te, herbiri her günde bir cüz'ünü sizin ile beraber okumak ile, Ramazan'ın her gününde bir hatme-i Kur'aniye olarak, manevî ve çok geniş bir mecliste, Isparta ve Kastamonu'yu ihata eden bir dairede halka tutan Risale-i Nur talebelerinin ve o dairenin merkezinde sizler bulunmak cihetiyle Risale-i Nur şâkirdlerinin etrafınızda olarak ; Nakşide, hatme-i hâcegân tarzında, fakat çok büyük bir mikyasta Risale-i Nur'un bütün şâkirdleri mânen hazır ve o dairede bulunuyor niyetiyle, tasavvuru ile okun-

Nakşî, tarikâti mensuplarının fitri ve nazari masivodan tecerrüd ederek, topluca muayyen dua ve zikirlerini sonuna kadar okumaları.

34- 236
2-164

103-

mak, o kudsî hatmeyi yapmak, Cenab-ı Hakk'ın rahmetinden tevfik niyaz ederiz.

Sâniyen : Hacı Hâfız'ın Sav Köyü'nün kahraman talebelerinin fevkalâde hizmetleri, oralarda sebab-i teşvik ve medar-ı gayret ve nümune-i imtisal olduğu gibi, bu havâlide dahi onların o hârikulâde sa'y ü gayretleri, fevkalâde hüsn-ü misal ve nümune-i gayret olarak ehemmiyetli bir intibah ve iştiyaka sebebiyet vermiş. Kahraman Husrev'in onlara dair mektupları, mübarek nushalar gibi, tenbellik, 5-269 lâkaydlık hastahıklarına mübtelâ olanlara şifa olur, ellerde gezer.

Sâlisen : Sizin buraya gelen kıymetdar mektuplarınızı lâhikaya yazmışız, fakat bazı kelimeleri tayyettik. Müfritâne hüsn-ü zandan gelen cümleleri ta'dil ettik, gücenmeyiniz.

Râbian : İslâm Köyü, Kuleönü ortasında olan ve Sıddık Sabri ve Lütfi gibi talebeleri yetiştiren Atabey Karyesi, çok defa hatırıma geliyordu. "Acaba bu köy neden geri kaldı, söndü?" diye düşünüp müteessir oluyordum. Fakat Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki ; Tâhir ve Abdullah Çavuş o endişemi tamamiyle izale ettiler, büyük bir teselli bana verdiler. Hattâ Tâhir'in, bu defa bize hediye ettiği **Lem'alar** ve **Yedinci Şuâ'yı** bir cild içinde cild ettikten sonra mütalâa ettim. O Tâhir'de, bir Husrev, bir Lütfi, bir Âsım gördüm. Cenab-ı Hak ondan ve sizlerden ebediyen râzı olsun. Onun o nüshası, burada çok iş görecektir inşâallah.

Kur'an-ı Azîmüşşan ve Mu'ciz-ül-Beyan'ın **Hizb-ül-Ekber-ül-Âzam** nâmında, Resâil-in-Nuriye'nin menbâları ve esasları olan beşyüzden fazla âyâtı yazdık. Bu Ramazan'da size göndermeye muvaffak olamadık. İnşâallah bir vakit size gönderilecek.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ederiz. Ve bu mübarek eyyamda ve leyâlide dualarını isteriz.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ﴿٥١﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Gavs-ı Âzam'ın **فَأَنْتَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ** te'minkârane fik- 246
218

< Sen gerçekten gözetim ve itina ile korunuyorsun? >

rası, şimdiye kadar Risale-i Nur'un şâkirdleri hakkında tamamen mutabık çıktı. İnşâallah Husrev, Rüştü, Re'fet gibi kardeşlerimizin, bilhassa Husrev gibi çok metin bir rüknün müfâratatı sureten elîm ve zararlı görüldüğü halde, gayet hayırlı bir suret almasını Rahmet-i İlâhiyye'den ümidvâriz. Hattâ hapsimiz musibeti, gerçi zâhiri bir azab idi, fakat hakikat noktasında hizmetimiz hakkında büyük bir inayet ve rahmete çevrildi. Lillâhilhamd, sizlerin gayretinizle o havâlide çok Husrev'ler var, meydana çıkmağa başlamışlar. Belki çok zamandanberi mütemadiyen çalışmaktan Husrev'e bir istirahat verildi ve kıymetdar kalemi yerinde mübarek lisanı ve hâlisane ahvâli yine kudsî hizmetini idame etmesini inayet-i İlâhiyeden ümidvâriz. Nasıl ki Feyzi ve Salâhaddin'in askerliği de öyle mübarek oldu.

Kardeşlerim ! Bu hâdise münasebetiyle Risale-i Nur'un tam mutabık çıkan bir ihbar-ı gaybîsini beyan ediyorum :

Husrev ve Hulûsi ve Rüştü ve Re'fet gibi Risale-i Nur'un çok şâkirdleri, meslek-i askeriye ve bu ikinci Harb-i Umumiye'ye münâsebetdar bir surette girmelerini ve ikinci bir Harb-i Umumî olacağını ve iştirakimizi yâni talebelerin iştirakini altı-yedi sene evvel haber vermiş. Çünkü Yirmisekizinci Lem'a olan İkinci Keramet-i Alevi-

ye'nin İkinci Emare'de **فَقَاتِلْ وَلَا تَخَشَّ** bahsinde **فِيَا حَامِلَ الْأَسْمِ**
< Ey ismi Aram taşıyan > *< Savaş ve korkma >*

beraber olsa, bin dokuzyüz kırk küsur oluyor. Allahu a'lem, o tarihte bir harb-i umumîye iştirakimizi yâni eski müttefikle değil, belki tarafdarâne onun hasmıyla iştirake işaret ediyor diye haber vermiş. İşte şimdi aynı tarihtir ki, Risale-i Nur'un erkân-ı mühimmesi iştirak ediyor.

Kardeşlerimize birer birer selâm ederiz. Hilmi, Feyzi, Nazif, Emin sizlere selâm ve arz-ı hürmet ederler.

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Said Nursi

* * *

بِسْمِهِ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بَعْدَ دِحَاصِلِ ضَرْبِ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ لَيْلَةِ الْقَدْرِ فِي حُرُوفِ الْقُرْآنِ

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Evvelâ : Bütün ruh u canımla mübarek Ramazan'ınızı tebrik ederim. Ve o mübarek şehirde ettiğiniz duaların, Cenab-ı Hak yanında makbul olmasını Erhamürrahimîn'den niyaz ederim.

Sâniyen : Bu seneki Ramazan-ı Şerif hem Âlem-i İslâm için, hem Risale-i Nur şâkirdleri için gayet ehemmiyetli ve pek çok kıymetlidir. Risale-i Nur şâkirdlerinin iştirak-i a'mâl-i uhreviye düstur-u esasiyeleri sırınca, herbirisinin kazandığı miktar, her bir kardeşlerine aynı miktar defter-i a'mâline geçmesi o düsturun ve rahmet-i İlâhiyenin muktezâsı olmak haysiyetiyle, Risale-i Nur dairesine sâdık ve ihlâs ile girenlerin kazançları pek azîm ve küllîdir. Herbiri, binler hisse alır. İnşâallah emvâl-i dünyeviye'nin iştiraki gibi inkısam ve tecezzî etmeden herbirisine aynı, amel defterine geçmesi ; bir adamın getirdiği bir lâmba, binler âyinelerin herbirisine aynı lâmba inkısam etmeden girmesi gibidir. Demek, Risale-i Nur'un sâdık şâkirdlerinden birisi, Leyle-i Kadr'in hakikatını ve Ramazan'ın yüksek mertebesini kazansa, umum hakikî sâdık şâkirdler sahib ve hissedar olmak, vüs'at-i rahmet-i İlâhiyeden çok kuvvetli ümidvârız.

* * *

(62) Azîz, Sıddık, Mübarek, Kahraman Kardeşlerim,

Evvelâ : Bu mübarek Ramazan'da iştirak-i a'mâl düstur-u esasiye, her bir has kardeşimizin kırkbin dili bulunan bir melâike hük-

münde, kırkbin diller ile, yâni kardeşlerin adedince mânevî dilleri ile ettikleri ve edecekleri dualar, rahmet-i İlâhiye nezdinde makbul olmasını o lisanlar adedince, Cenab-ı Erhamürrahiminden niyaz ediyoruz. Bu mahiyetteki Ramazan'ınızı tebrik ediyoruz.

Sâniyen : Bu defaki müteaddid te'sirli ve sürurlu ve müjdeli mektublarınıza karşı, bir kitab kadar cevab vermek lâyük iken, vaktin müsaadesizliği ile kısa cevabımdan gücenmeyiniz. En başta, kahramanlar yatağı olan Sava Köyü'nün' ehemmiyetli bir talebesi olan Ahmed'in mektubunda öyle bir mes'ele gördüm ki, beni sürur yaşla-riyle ağlattırdı.

Cenab-ı Hakk'a yüzbinler şükür olsun, Risale-i Nur'un tamam kıymetini, o köyün mübarek vâlideleri ve hanımları tamam anlamışlar. O mübarek hanımların ve kıymetdar ve hâlis âhiret hemşirelerimin, Risale-i Nur'un intişarına gösterdikleri fedakârlık, beni ve bizi kemâl-i sürurdan ağlattırdı.

Zâten Risale-i Nur'un mesleğindeki en mühim bir esası, şefkat olduğundan ve şefkat mâdenleri de hanımlar olduğundan, çoktanberi beklerdim ki, kadınlar âleminde Risale-i Nur'un mahiyeti anlaşıl-sın. Lillâhilhamd, bu havâlide de, bu yakında erkeklerden ziyade bir iştiyak ve faaliyetle buradaki hanımlar tam çalışıyorlar ; Sav'lı mübareklerin hemşireleri olduklarını gösteriyorlar. Bu iki tezahür bu zamanda bir fâl-i hayırdır ki ; o şefkat mâdenlerinde Risale-i Nur parlayacak, fütuhât yapacak.

Hem Sav Köyü'nün bahadır çobanları, torbalarında Risale-i Nur'u yazmak için taşımaları, aynı oradaki hanımların fedakârlıkları gibi bu havâlide gayet te'sirli bir medar-ı teşvik olacak. O hanımların ve o çobanların hususî isimlerini bilmek arzu ediyoruz. Tâ hususî isimleri ile has talebeler içine girsinler.

Kâtib Osman'ın hakikathî rü'yası elhak büyük bir hakikata işaret veriyor ; çok mübarek ve müjdelidir. Rüstü'nün rü'yasında, Pey-gamberimizin (A.S.M.) emriyle Hazret-i Siddık (R.A.) minberde Yir-midokuzuncu Söz'ü hutbesinde göstermesi gibi ; o gökten inen Hu-riye de, lahikayı hutbe olarak okuması, Risale-i Nur'un makbuliyeti-ne güzel bir işarettir.

* * *

63) Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Lâtif ve mânidar ve beşaretli iki hâdiseyi beyan ediyorum :

Birincisi : Me'yusane bir hâtıradan müjdeli bir ihtar :

Bugünlerde hatırıma geldi ki : Hayat-ı içtimaiyeye giren hangi şeye temas etse, ekseriyetle günahlara mâruz kalıyor. Her cihette günahlar serbestçe insanı sarıyorlar. Bu kadar günahlara karşı insanın hususî ibadet ve takvâsı nasıl mukabele edebilir? diye me'yusâne düşündüm.

136 - Hayat-ı içtimaiyedeki Risale-i Nur talebelerinin vaziyetlerini ta-
hattur ettim. Risale-i Nur şâkirdleri hakkında necatlarına ve ehl-i
saadet olduklarına dair kuvvetli işaret-i Kur'aniye'yi ve beşaret-i
Aleviye'yi ve Gavsîye'yi düşündüm. Kalben dedim ki : "Herbiri bin
yerden gelen günahlara karşı bir dil ile nasıl mukabele eder, galebe
eder necat bulur?" diye mütehayyir kaldım. Bu tahayyürüme muka-
bil ihtar edildi ki :

103, 181, 7 - "Risale-i Nur'un hakikî ve sâdik şâkirdlerinin mabeynlerindeki
düstur-u esasiye olan iştirak-i a'mâl-i uhreviye kanuniyle ve samimî
ve hâlis tesanüd sırrıyla herbir hâlis, hakikî şâkird, bir dil ile değil,
belki kardeşleri adedince diller ile ibadet edip istiğfar ederek bin
taraftan hücum eden günahlara, binler dil ile mukabele eder. Bazı
melâikenin kırkbin dil ile zikrettikleri gibi, hâlis, hakikî, müttakî
bir şâkird dahi, kırkbin kardeşinin dilleriyle ibadet eder, necata müs-
tahak ve inşaallah ehl-i saadet olur. Risale-i Nur dairesinde sadâkat
ve hizmet ve takvâ ve içtinab-ı kebâir derecesiyle o ulvî ve küllî
ubudiyete sahib olur. Elbette bu büyük kazancı kaçırmamak için
takvâda, ihlâsda, sadâkatta çalışmak gerektir.

144 - İkincisi : Eski zamanda, ondört yaşında iken icâzet almanın alâ-
meti olan üstad tarafından sarık sardırma, bir cübbe bana giydir-
mek vaziyetine mâniler bulundu. Yaşımın küçüklüğüyle, memleketi-
mizde büyük hocalara mahsus kisveyi giymek yakışmadığı...

185-89 - Sâniyen : O zamanda büyük âlimler, bana karşı üstadlık vaziyeti
değil, ya rakib veyahut teslimiyet derecesine girdikleri için, bana
cübbe giydirecek ve üstadlık vaziyetini alacak kendilerine güvenen-
ler bulunmadı. Ve evliyâ-yı azîmeden dört-beş zâtın vefat etmeleri
cihetinde, ellialtı senedir icâzetin zâhir alâmeti olan cübbeyi giymek

ve bir üstadın elini öpmek, üstadlığını kabul etmek hakkımı bu günlerde, yüz senelik bir mesafede Hazret-i Mevlâna Zülcenaheyn Hâlid Ziyaeddin kendi cübbesini, o cübbeye sarılan bir sarık ile pek garib bir tarzda bana giydirmek için gönderdiğini bazı emârelerle bana kanaat geldi. Ben de o mübarek ve yüz yaşında cübbeyi giyiyorum. Cenab-ı Hakk'a yüzbinler şükrediyorum (Hâşiye) (64)

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Size gönderdiğimiz Hizb-ül-Ekber-il-Kur'anî'nin başında yazılan ünvan içinde bir cümle noksan kalmış. Şöyle ki :

Mu'cizatlı bir vird okumak isteyen bunu okusun yerinde, "Mu'cizatlı ve herbir harfi on ve yüz ve beşyüz ve bin ve binler kadar sevab ve meyve veren bir virdi okumak isteyen, bu semavî virdi okusun" yazılacak.

Sâniyen : Bundan evvel müjdeli hâtırada, "Herbir hâlis ve hakikî müttakî şâkird, kardeşleri adedince diller ile ibadet edip istiğfar eder" fıkrasına, yine bir ihtar ile, bu gelen cümle ilâve edilsin. Cümle de budur :

"Risale-i Nur dairesine, sadâkat ve hizmet ve takvâ ve içtinab-ı kebâir derecesiyle, o ulvî ve küllî ubudiyete sahib olur. Elbette bu büyük kazancı kaçırmamak için takvâda, ihlâsda, sadâkatta çalışmak gerektir."

Sâlisen: Leyle-i Kadr'inizi, hem bu gelen bayramınızı bütün ruh u canımızla tebrik ve tes'id ediyoruz.

* * *

Azîz Sıddık, Mübarek Kardeşlerim, Dünya'da Medar-ı Tesellifrim ve Berzah Yolunda Nuranî Yoldaşlarım ve Mahşer'de İnşâallah Şefaatçilerim!

Sizin hem Leyle-i Kadr'inizi, hem bayramınızı bütün ruh u canımla tebrik ediyorum, tes'id ediyorum.

tebrik ediyorum

(Hâşiye) : Bu mübarek emaneti Risale-i Nur talebelerinden ve âhret hemşirelerimizden Âsiye namında bir muhterem hanımın eliyle aldım.

Sâniyen: Şimdiye kadar hiç görmediğim bir surette, dehşetli bir hastalıktan fevkalme'mul bir tarzda Risale-i Nur'un hâlis talebelerinin şifa duasının neticesi olarak, mu'cize gibi birden hârika bir kerametle şifa bulmamı size haber veriyorum. Bu vâkıyayı müşahade eden Emin ile Feyzi'nin o hârika hastalığa ait bu gelecek fıkrasını medar-ı ibret için size gönderiyorum. Bütün kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ediyorum. Husrev'i de merak ediyorum.

أَبَا قِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz

Said Nursî

65 İsparta'daki Azîz Kardeşlerimize,

Üstadımızın hastalığı hakkındaki meşhudatımızı arz ve üstadımızın kesb-i âfiyetini sizlere müjde etmek istiyoruz.

576:167 Ramazan-ı Şerif'te beş gün ^{2 gün iftar etmeden önce tutulmak (zaruret olmadıkça mekruh)} savm-ı visal içinde gıda olarak, ek-meksiz muhallebi üç kaşık ve beş-altı kaşık da soğuk yoğurttan. Üçüncü gece, yarım kaşık muhallebi ve dördüncü gece iftarda sulu şehriyeden beş kaşık, sahurda yine o şehriyeden ve yoğurttan üç dört kaşık, su sayılmamak şartıyla şehriyeden beş dirhem, yoğurt süzülse on dirhem, muhallebi susuz altı-yedi dirhem; beşinci gecede, tanesiz gibi gayet hafif şehriye beş-altı kaşık, sahurda altı-yedi kaşık pirinç çorbası, mecmûu otuz dirhem (96 gr.) gıda ile beş gün ^{E1-283} savm-ı visali, teravîh noksan olarak sâir vazifelerin yapılması, Risale-i Nur şâkirdlerine ihata eden inayetin hârikalarından bir kerametini gördük.

81:199 Üstadımızdan hiç görmediğimiz ikimiz yâni Emin, Feyzi; Barla, Isparta Süleyman'ları gibi inceden inceye hastalık (Hâşiye) hiddetlerini tahrik etmemek için ihtiyat edemediğimizden, şiddetli hiddetini gördük. Bu hastalıkta yine eser-i rahmettir ki; hiç hatır ve hayâle gelmiyen aşr-ı âhîrin gayet mühim gecelerinde, Üstadımızın tam ¹¹⁷⁻¹⁵⁴⁻²⁶ ifa edemediği vazifesi yerinde bu havalide herbir şâkird, kendi hususî çalışmasından başka, bir saati Üstadı hesabına Risale-i Nur'un şâkirdlerinin mücahede-i mânevîyelerine iştirak ve onları hedef edip

(Hâşiye): Hastalık o kadar şiddetli idi ki, dört gecede hemen bir saat kadar uyku geldi.

onların defter-i a'mâline geçmeye, aynı Üstad gibi çalışmağa başladılar. Demek Üstad yerinde onun bir kaç saat çalışmasına bedel, pek çok saatler aynı vazifeyi görmeye başladılar. Hattâ Üstadımız diyordu: Ehemmiyetsizliğimle beraber Isparta havâlisinde kardeşlerimizin a'mâl-i uhreviyesine bir medar, bir müheyyic hükmünde benim kusurlu çalışmam kâfi gelmiyordu; Cenab-ı Hak rahmetiyle, bu hastalık vesilesiyle bir şahs-ı mânevî ve kuvvetli bir medar olacak bu tedbiri ihsan etti, cüz'iyetten külliyete çıkardı.

Yine bu hastalığın letâifindedir ki; Üstadımızın hiç sesi çıkmıyordu, konuşamıyordu. Hiç beklenilmeden, bir iftar vaktinde bir doktor geldi, elini tuttu. Üstadımız dedi ki: "Ben hastalığımı muayene ettirmem, ben hekimlere muhtaç değilim. Hekim, Cenab-ı Hak'tır." Birden canlandı, sesi çıkmağa başladı. Güya kendisi bir doktor şeklini aldı. Doktor ise, hasta vaziyetine girdi. Doktora ehemmiyetli bir mektub okudu. Doktorun derdine devâ olacak bir ilâç oldu. E1=243
E2=183 Sonra top atıldı. Doktora dedi ki: "Burada iftar et." Doktor dedi ki: "Bugün kusur etmişim oruç tutamadım" demesiyle çok hayret ettığımız Üstadımızın vaziyeti, orucunu bozmuş bir doktorun tıb noktasında hâkimane vaziyetini kabul etmediği için o vaziyet ona verildiğini bildik. (6)

261 Evet, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsinden gelen şifa duası, öyle yüzbin doktora mukabil gelir diye biz de tasdik ettik. Bu hastalığın Leyle-i Kadir'de Risale-i Nur'un talebeleri, hususan mâsumların ettikleri şifa duaları öyle bir derece hârika bir surette te'sirini gösterdi ki, Üstadımıza sıhhat halinden daha ileri bir surette birden bir vaziyet verildi. Leyle-i Kadr'e lâayık bir tarzda çalışmağa başladı. Risale-i Nur şâkirdlerinden gelen bu dua-yı şifa, hârika bir mu'cize gibi bir keramet olduğunu biz gözümüzle gördük.

Orada bulunan kardeşlerimize birer birer selâm ve arz-ı hümet eder, dualarını isteriz.

Bura Risale-i Nur şâkirdlerinden
Kardeşiniz

Emin Mehmed Feyzi

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا سُبِّحَ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Azîz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim Ve Hizmet-i Kur'aniyede Çalışkan Ve Kuvvetli Arkadaşlarım Ve Tarîk-ı Hakda Ve Berzah Seyahatında Ve Âhîret Yolunda Nûranî Yoldaşlarım,

Sizin bayramınızı, Leyle-i Kadr'inizi, Ramazan-ı Şerif'te makbul dualarınızı bütün ruh u canımla tebrik ve tes'id ediyorum. Cenab-ı Hak, bu bayramın sürûrunu, hakikî ve geniş ve umumî sürûra mukaddeme ve vesile eylesin, âmîn.

Sâniyen : Sizin bu mübarek bayramın hediyesi olarak gönderdiğiniz nurlu kalem hediyelerinizi o kadar kıymetdar görüyorum ki, târif edemem. Cennet-ül-Firdevs'de âb-ı kevser destileri gibi, kemal-i iştiyak ve şükranla ve sürûrlü göz yaşıyla kabul edip başıma koydum. Böyle elmas kılınc gibi kalemleri ve hakikat kahramanlarını Risale-i Nur'a ihsan eden Cenab-ı Hakk'a hadsiz hamd ü şükrederim.

67 Sizlere de o mübarek kitabların, yazıların herbir harfine mukabil Cenab-ı Erhamürrâhimîn on hasene ihsan eylesin, diye niyaz ediyorum.

Hakikaten Husrev'in infikâki beni çok müteessir etmişti. Fakat Tâhirî, o parlak kalemiyle benim o teessüratımı izale eyledi. O bütün efrad-ı ailesiyle, peder ve vâlidesiyle Risale-i Nur'un has talepleri içinde her vakit hissedar olacaktırlar.

Hem bu Tâhir'in yüzünden bugünden itibaren Atabey de, İslâm Köyü, Sava Köyü, Kuleönü Karyeleri gibi Nurs Karyesine arkadaş olup umum mânevî kazancımıza hissedar oldu.

Isparta'nın Hâfız Ali'si (Kâtib Osman) elhak ikinci bir Husrev olduğuna, benim de kanaatım geldi. Cenab-ı Hak, onu ve Mehmed Zühdü gibi çok fedakârları ve Risale-i Nur'un hakikî sahiblerini Isparta'ya ihsan eylesin, âmîn.

Mübareklerin kahramanlarından büyük Abdurrahman'ın, Küçük Ali'nin, Hâfız Mustafa'nın faaliyet ve gayretleri ve Hâfız Mustafa'-

nın bu defaki mektubundaki bazı noktaları, beni sürûr yaşıyla ağlattırdı. Yalnız bu kadar var ki ; bir zarf içinde gönderilen yirmibeş banknot bulundu, kimin zarfından olduğunu bilemedik. Bilirsiniz ki, bütûn ömrümde kimseden hediyeleri kabul edemiyorum. Hattâ Rüşdü'nün bu defaki hediyesini reddedip hatırını kırdım, geri çevirdim. Cenab-ı Hak, beni muhtaç bırakmıyor. İnsanlara da muhtaç etmiyor. Beni merak etmeyiniz. Fakat, Mübarekler Hey'etinde öyle bir şahs-ı mânevî hissediyorum ki, kaidemi ona karşı muhafaza edemiyorum. O şahs-ı mânevîyi kızdırmamak ve rencide etmemek için, yalnız o paradan borç olarak beş lirayı bu bayram umûr-u hayriyesine sarfetmek için kabul ettim. Yirmisini Sabri vasıtasıyla ve nâmiyle geri gönderip iade ediyorum, gücenmeyiniz. Ve bilhassa

gayet müstesna kalemiyle dört güzel hediyeleri

pek çok kıymetdar göründü. İnşâallah bu havalide çokları şevkle kitabete sevkedecek. Böyle kuvvetli kalemleri Risale-i Nur'a ihsan eden Cenab-ı Hakk'a yüzbinler şükür.

Mübarekler Hey'etinden Mehmed'in mektubu beni çok sevindirdi. Şimdi yazdığım vakitte yanımda bulunan memleketin eşrafına okudum. O eşraflar da Mâşâallah, Bârekâllah dediler, hayretle alkışladılar. O mektubun ve ötekilerin birer kısmını lâhikaya kaydedeceğiz.

Abdurrahman'ın birinci vârisi ve Risale-i Nur'un birinci şâkir^(E)di Büyük Mustafa'nın kapı istikbalinde arkadaşı olan Hacı Osman'ın mektubu ve o mektubdaki rü'yaları mânidar ve ettiği tâbir de doğrudur.

Azîz Kardeşlerim, sizinle konuştuğum bu dakika iftar vaktine yarım saat kalmış. Bayram gecesidir, hastalık şiddetlidir. Onun için fazla konuşamıyorum. Bende büyük ve tehlikeli hastalıktan, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsinin mu'cize gibi şifa duası kerametiyle o tehlike geçti. Fakat öyle şiddetli bir öksürük, bir heyecan var ki, sizin gibi canımdan ziyade sevdiğim kardeşlerimle konuşmayı kısa kesiyorum.

Yalnız bu kadar var ki, Isparta havâlisinde yüzer genç Said'ler ve Husrev'ler yetişmişler. Bu ihtiyar ve zayıf Said dünyadan kemal-i istirahat-ı kalble veda etmeye hazırdır. Ve bilhassa mühim bir

Medrese-i Nuriye olan Sava Köyü'nün başta Hacı Hâfız olarak Ahmed'leri, Mehmed'leri, hattâ muhterem hanımları (Tahir'in refika ve kerimleri gibi) ve mâsum çocukları, Risale-i Nur'la meşgul olmalarını düşündükçe bu dünyada Cennet hayatının mânevî bir nev'ini zevk ediyorum, görüyorum. Oranın Ahmed'lerinin hediyesini umum 101 o köy hesabına bir teberrük deyip, öpüp başıma koydum.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, gayet şiddetli ve dehşetli hastalığım, gayet merhametli ve çok sevablı olarak âfiyete yerini bırakıp gitti. Çok büyük bir nimet, içinde bulunduğunu ben ve buradaki arkadaşlarım tasdik ettik.

Hem Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ve hamdediyorum ki ; sizlerin bu defaki hediye-i Ramazaniyeniz olan çok güzel nüshalarınız ; bu bayramımı çok bayramları birden toplayan bir küllî bayram hükmüne geçti. Ve bilhassa ikinci Husrev olan birinci Tâhir'in gayet dikkat ve tevafuklu yazdığı Risaleler beni o derece minnetdar ve mesrur ediyor ki, elimden gelseydi herbir nüshasına on altın lira verecektim. Bu derece kuvvetli bir şâkird Risale-i Nur'a sahib çıkması ümidlerimizi çok kuvvetlendirdi.

Sava kahramanlarının ve Mübareklerin karyelerine kendi karyesini, onların safına getirdi. Atabey (Aras) onunla ve onun gibilerle iftihar etmeli. Onun nüshalarında yanlışlar pek çok azdır. Yalnız, oralarındaki nüshalarda mânâsı anlaşılmayan bazı kelimeler varmış ki, istinsahda öylece kaydedilmiş. Benim tashihimden geçen nüshalara mukabele edilse iyi olur. O kuvvetli ve fedakâr kardeşimizin mâsum çocuklarının ve refikasının yazdıkları Risaleleri güzelce bir cild yaptık. Görenlere, hususan buradaki Risale-i Nur'un kadınlar dâiresindeki kızlar ve hanımlara gayet te'sirli ve câzibedar bir nümune-i teşvik oldu.

Aydınlı Hasan'ın hakikaten gayet müstesna bir kalemi var ve yazılarında tam bir ihlâs görünür. Bu zât ne vakittenberi Risale-i Nur'a girdiğini ve ne halde olduğunu merak ediyorum.

Bu defa Hulûsi'den uzun bir mektub, Abdülmecid vasıtasıyla aldım. Elhak o kardeşimiz sebat ve metanet ve ihlâsda birinciliği

muhafaza ediyor. Ben de Abdülmecid vasıtasıyla ona yazdım ki: Isparta'daki kardeşlerimize yazdığım mektuplarda sen dahi bir muhatabımsın, seninle muhabere kesilmemiş diye yazdım.

Husrev, Re'fet, Rüştü'nün vaziyetlerini de merak ediyorum. Ve bilhassa Husrev ne haldedir? Ve Nur fabrikasının sahibi Hâfız Ali rahat mıdır?

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ediyoruz.

* * *

Bugünlerde iki ince mes'ele kalbe geldi. Vaktinde kaleme alamadım. O vakit geçtikten sonra o ehemmiyetli hakikatlara birer işaret ederiz :

Birincisi : Kardeşlerimizden birisinin namaz tesbihatında tekâsül göstermesine binâen dedim : Namazdan sonraki tesbihatlar, Tarikat-ı Muhammediye'dir (A.S.M.). Ve Velâyet-i Ahmediye'nin (A.S.M.) bir evradıdır. O noktadan ehemmiyeti büyüktür. Sonra, bu kelimenin hakikatı böyle inkişaf etti: Nasıl ki, Risalete inkılâb eden Velâyet-i Ahmediye (A.S.M.) bütün velâyetlerin fevkindedir. Öyle de, o Velâyetin tarikatı ve o Velâyet-i Kübrâ'nın evrad-ı mahsusası olan namazın akabindeki tesbihat, o derece sâir tarikatların ve evradların fevkindedir. Bu sır dahi şöyle inkişaf etti ki :

Nasıl zikir dairesinde bir meclisde veyahut hatme-i Nakşiyede bir mescidde birbiriyle alâkadar hey'et-i mecmuada nûrani bir vaziyet

hissediliyor. Kalbi hüşyar bir zât, namazdan sonra **سُبْحَانَ اللَّهِ**

سُبْحَانَ اللَّهِ deyip tesbihi çekerken, o dâire-i zikrin reisi olan Zât-ı

Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm'ın müvacehesinde yüz milyon tesbih edenler, tesbih elinde çektiklerini mânen hisseder. O azamet

ve ulviyetle **سُبْحَانَ اللَّهِ** **سُبْحَانَ اللَّهِ** der. Sonra o serzâkirin emri (70)

mânevisiyle ona ittibâen **أَحْمَدُ لِلَّهِ** **أَحْمَدُ لِلَّهِ** dediği vakit, o halka-ı

zikrin ve o çok geniş dairesi bulunan Hatme-i Ahmediye Aleyhis-

salâtü Vesselâm'ın dairesinde yüz milyon müridlerin

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ larından tezahür eden azametli bir hamdi

düşünüp içinde الْحَمْدُ لِلَّهِ ile iştirak eder, ve hakezâ...

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ve duadan sonra اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

otuzüç defa o Tarikat-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm'ın halka-i zikirinde ve hatme-i kübrâsında o sâbık mânâ ile o ihvan-ı tarîkatı nazara alıp o halkanın ser - zâkiri olan Zât-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm'a müteveccih olup :

الْفُ الْفُ صَلَاةٍ وَالْفُ الْفُ سَلَامٍ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ der, diye

« Binlerce selâat veselâm senin üzerine olsun ey Allah'ın Resûli »
anladım ve hissettim ve hayâlen gördüm. Demek tesbihat-ı salâtiyenin çok ehemmiyeti var.

İkinci Mes'ele : Otuzbirinci âyetin işâretinin beyanında,

« Dünya hayatını ahirete tercih edenler, »

يَسْتَجِيبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا bahsinde denilmiş ki : Bu asrın bir hâs-

sası şudur ki ; hayat-ı dünyeviyeyi, hayat-ı bâkiyeye bilerek tercih ettiriyor. Yâni kırılacak bir cam parçasını bâkî elmaslara, bildiği halde tercih etmek bir düstur hükmüne geçmiş. Ben bundan çok hayret ediyordum. Bu günlerde ihtar edildi ki :

Nasıl bir uzv-u insanî hastalansa, yaralansa, sâir âza vazifelerini kısmen bırakıp onun imdadına koşar. Öyle de, hırs-ı hayat ve hıfzı ve zevki hayat ve aşkı taşıyan ve fitrat-ı insaniyede dercedilen bir cihaz-ı insaniye, çok esbab ile yaralanmış, sâir letaifi kendiyile meşgul edip sukut ettirmeye başlamış ; vazife-i hakikiyelerini onlara unutturmağa çalışıyor.

Hem nasilki bir câzibedar, sefihâne ve sarhoşâne, şa'saalı bir eğlence bulunsa, çocuklar ve serseriler gibi, büyük makamlarda bulunan insanlar ve mesture hanımlar dahi o câzibeye kapılıp hakikî vazifelerini tatil ederek iştirak ediyorlar. Öyle de, bu asırda hayat-ı insaniye hususan hayat-ı içtimaiyesi öyle dehşetli fakat câzibeli ve

Ustadın d'yarısında « Evet küfrün cinnetiyle, dalaletin sekiyle, gâpletin baygın-
lığıyla ebedi ve ebed müstehzi olan bir latife-i insaniye
sukut eder, ebedi şeyler yerine fani şeyleri alır, yüksek

Avam mücerredotları değil müşahhaslardan tesir alır. Hayata geçmeyen ilmin ne ehemmiyeti var. Bilmek, edersiz, bilip ilim anlayış ve tavırında olmanın dinde his bir sevabı yoktur. Amatersinin sevabı vardır.

elîm fakat meraklı bir vaziyet almış ki; insanın ulvî lâtifelerini ve kalb ve aklını, nefs-i emmaresinin arkasına düşürüp, pervane gibi o fitne ateşlerine düşürttürüyor.

71) Evet, hayat-ı dünyeviye nin muhafazası için, zaruret derecesinde olmak şartıyla bazı umur-u uhreviye ye muvakkaten tercih edilmesine ruhsat-ı şer'îyye var; fakat, yalnız bir ihtiyâca binâen, helâkete sebebiyet vermeyen bir zarara göre tercih edilmez, ruhsat yoktur. Halbuki bu asır, o damar-ı insanîyi o derece şırına etmiş ki; küçük bir ihtiyaç ve âdi bir zarar-ı dünyevî yüzünden elmas gibi umur-u diniye yi terkeder. E_g=242

60) Evet insanîyetin yaşamak damarı ve hıfz-ı hayat cihazı, bu asırda israfat ile ve iktisadsızlık ve kanaatsızlık ve hırs yüzünden bereketin kalkmasıyla ve fakr u zaruret, maişet ziyadeleşmesiyle o derece o damar yaralanmış ve şerâit-i hayatın ağırlaşmasıyla o derece zedelenmiş ve mütemadiyen ehl-i dalâlet nazar-ı dikkati şu hayata celb ede ede o derece nazar-ı dikkati kendine celbetmiş ki; ednâ bir hâcât-ı hayatiye yi, büyük bir mes'ele-i diniye ye tercih ettiriyor. Bu acib asrın bu acib hastalığına ve dehşetli marazına karşı Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın tiryak-misal ilâçlarının nâşiri olan Risale-i Nur dayanabilir; ve onun metin, sarsılmaz, sebatkâr, hâlis, sâdik, fedakâr şâkirdleri mukavemet ederler. Oyle ise, her şeyden evvel onun dairesine girmeli. Sadâkatle, tam metanet ve ciddî ihlâs ve tam itimad ile ona yapışmak lâzım ki; o acib hastalığın te'sirinden kurtulsun. 89

BEREKETİ
KALDIRAN
ESGABLAĞ

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ediyoruz.

* * * Bu mektubun devamları 106 ve 109 da

Azîz, Sıddık ve Sebatkâr Kardeşlerim,

Sizin faaliyetiniz ve sebatkârane çalışmanız, Risale-i Nur dairesinin zenbereği hükmünde bizleri ve çok yerleri harekete getiriyorsunuz. Allah sizden ebeden razı olsun. Bin âmîn âmîn.

Size, Hizb-ül-Kur'anî'den evvel gönderilen Risale-i Nur'un Vird-ül-Âzam'ına ilhak etmek için bir parçayı yazdık, bir parçayı da Yirmidokuzuncu Lem'ada yerini gösterdik. Benim hususî tefekküratım o neviden olduğu cihetle bana ihtar edildi, ben de yazdım.

105'deki mektubun devamı

Sâniyen : Bir kaç gün evvel, size gönderdiğim son mektubdaki, hayat-ı dünyeviye'nin hayat-ı diniyeye galebe etmesine dair ikinci mes'lesi münasebetiyle gayet ince ve kaleme alınmaz bir mânâ kalbe zâhir oldu. Yalnız gayet kısa o mânâyâ bir işaret edeceğim. Şöyle ki :

Bu acib asrın hayatperest ehl-i dalâleti aldatan, sarhoş eden ; fânilerden sûrî aldıkları zevki, gayet acı ve elîm olduğunu ; ve ehl-i îmanın ve hidayetini, aynı yerde ve o fâniyâtta bâkiyâne ve ulvî bir zevki bulunduğunu gördüm ve hissettim ; fakat ifade edemiyorum.

Risale-i Nur'un müteaddid yerinde nasıl isbat etmiş ki, ehl-i dalâlet için, zaman-ı hazırda mâadâ herşey mâdum ve firakların elemle-riyle doludur. Ehl-i hidayet için mâzi, müstakbel müstemilâtiyle mevcuddur, nurludur. Aynen öyle de, fâniyatta, yâni geçmiş muvakkat vaziyetler, ehl-i dünya için fena-yı mutlak karanlıklarında mâdumdur ; ehl-i hidayet için mevcuddur, diye gördüm. Çünkü, eski zaman da çok alâkadar olduğum zevkli veya kıymetli ve şerefli muvakkat vaziyetleri mütehassirâne hatırladım, müştâkane arzuladım. Neden bu mübarek vaziyetler mâzide kalıp fâni olsun düşünürken, İman-ı Billâh nuru, ihtar etti ki ; o vaziyetler gerçi sûreten fânidirler, bir kaç cihette mevcuddurlar. Çünkü, Cenab-ı Hakk'ın bâki isimlerinin cilveleri olan o vaziyetler, dâire-i ilimde ve elvah-ı mahfûzada ve elvah-ı misâliyede bâki oldukları gibi ; nûr-u imanın verdiği bakiyâne münasebet noktasında fevkazzaman bir vaziyette mevcuddurlar. Sen, o vaziyetleri çok cihetle ve çok mânevî sinemalarla görebilir ve girebilirsin diye anladım. Ve dedim : "Madem Allah var, her şey var" darb-ı mesel cümlesi, bu büyük hakikatı da ifade eder. Kimin için Allah varsa, yâni Allah'ı bilse, herşey mevcuddur ; kim Allah'ı bilmezse, ona herşey mâdumdur, diye delâlet eder. Demek : Elemli, karanlıklı, tahassürlü bir dirhem zevki, aynı yerde yüz derece ziyade dâimî, elemsiz bir zevke, sefahetle tercih edenler, aksi maksudlarıyla aynı zevkte elîm elemeleri alır.

* * *

E-101
104-123
Ş-675-33
72

S-312
S-277*
L-128

S-198
S-61-63

S-104
156-157

L-252
Ede edilmiş istinâzın
ve ele geçirilmeyen
Feyz-i İlahî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بَعْدَ ثَوَابَاتِ قِرَاءَةِ حُرُوفَاتِ الْقُرْآنِ الَّتِي قَرَأْتُمُوهَا بِنَيْتِنَا فِي رَمَضَانَ

Azîz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim,

Hâfız Ali'nin bu defaki mektubunda çok mübarek duaları beni ve bizi en derin ruhumuzdan mesrur edip şükre sevketti. Ve her musibetzedeye ve hüzün ve kederlere düşenlere mânâ-yı işârisiyle mededres ve halâskâr ve şifa ve medar-ı sürur olan

هر musibetzedeye bak-
انَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ve اَللّٰهُ يَشْرَحُ لَكَ صَدْرَكَ

«Biz senin göğsünü açmadık mı?» «Her zorluktan sonra bir kolaylık vardır»

tığı gibi, bu geçen hastalık cihetiyle bize de baktığını yazıyor. Evet Hâfız Ali o noktayı tam görmüş. Ben de tasdiklen derim ki : Eğer 73 So hastalık yirmi derece tezâuf etseydi, bizlere kazandırdığı neticeye nisbeten yine ucuz düşerdi ve rahmet olurdu. (Fakat Hâfız Ali'nin kendi üstadı hakkında, benim haddimden pek çok ziyade isnad ettiği meziyet ve mâsumiyeti ; onun mâsum lisaniyle hakkımda medih olarak değil, belki bir nevi dua olarak tasavvur ediyoruz. 714=2347

Hem Hâfız Ali'nin, Sava gibi yerler, karyeler ve Isparta, birer Medrese-i Nuriye hükmüne geçmesi ve Risale-i Nur'un sâdık şâkirdleri hârikulâde olarak günden güne yükselmeleri ve tenevvür etmeleri, bizleri belki Anadolu'yu belki Âlem-i İslâm'ı mesrur ve müferah eden bir hakikatlı haber telâkki ediyoruz.

Âhir fıkrasında, Muhbir-i Sâdık'ın haber verdiği "Mânevî fütuhat yapmak ve zulûmatı dağıtmak, zaman ve zemin hemen hemen gelmesi" diye fıkrasına, bütün ruh u canımızla Rahmet-i İlâhiye'den niyaz ediyoruz ; temenni ediyoruz. Fakat biz Risale-i Nur Şâkirdleri ise : Vazifemiz hizmettir, vazife-i İlâhiyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber ; kemmiyete değil, keyfiyete bakmak ; hem çoktanberi sukut-u ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle hayat-ı uhreviye tercih ettirmeye sevkeden dehşetli esbab altında Risale-i Nur'

MÜHBERİ SADIĞIN
VERMİŞ OLUĞU HABERİ
K-NUR GERÇEKLEŞTİRMİŞ

un şimdiye kadar fütuhâtı ve zındıkların ve dalâletlerin savletlerini kırması ve yüzbinler biçarelerin îmanlarını kurtarması ve herbiri yüzeye ve bine mukabil yüzer ve binler hakikî mü'min talebeleri yetiştirilmesi, Muhbir-i Sâdık'ın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuat ile isbat etmiş ve inşaallah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki; inşaallah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sînesinden onu çıkaramaz. Tââhirzamanda, hayatın geniş dairesinde asıl sahipleri, Cenab-ı Hak'ın izniyle gelir, o daireyi genişlettirir ve o tohumlar sünbülленir. Bizler de kabrimizde seyredip, Allah'a şükrederiz.

Hâfız Ali'nin kıymetdar bir kardeşimiz olan Aydınlı Hasan Âtîf hakkında medhi ve tafsili bizi minnetdar etti. O kardeşimiz de haslar içinde her sabah yanımızdadır.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Sizi tebrik ediyoruz, hakikaten müdakkik hâfızlarsınız. Husrev'in yazdığı Kur'an'da incecik sehivlerini bulmanız hıfzınızın kuvvetine tam delâlet ediyor. Bizler size minnetdar olduk ve teşekkür ediyoruz. Cenab-ı Hak sizlerden ebeden râzî olsun. Bu münasebetle Risale-i Nur'un kahramanı olan Husrev, Risale-i Nur'un hizmetinde gösterdiği hârikaları, nümune olmak için bir kısmını beyan edeceğiz. Şöyle ki:

Bu zât, dokuz-on sene zarfında dört yüz risale kadar dikkatli ve tevafuklu olarak Risale-i Nur'dan yazdığı gibi; hâfız olmadığı halde yazdığı iki mükemmel Kur'an ile ve üçüncüsü - müteferrik surette - gözle görünür bir nevi i'caz-ı Kur'an'ı gösterir bir tarzda üç Kur'an'ı yazmış; tam mukabele edilmeden bize gelmiş; biz de mukabele etmeden size göndermiştik. Sizler de kemal-i dikkatle hareke ve harflerde gördüğünüz kırk-elli sehiv, Husrev'in kaleminin ne derece hârika olduğunu gösterir. Çünkü her Kur'an'ın üç yüz bin altı yüz yirmi harfinde, o kadar hareke ve sükûnlarında yalnız kırk - elli sehiv bulunması, o kalemin isabette hârika olduğunu gösterir.

Lâtıftir ki: Husrev'in sehivini bulan bir zât, iki harfte bir sehiv etmiş. Husrev yüzbin harfte bir sehiv etmiş. Tashih eden, iki harfte noktayı bırakıp sehiv etmiş. Demek o dikkatli hâfızın o sehvi, Husrev'in o sehivini afvettiriyor.

Hem bu Husrev'in kalemi gibi ; fikri, kalbi de o nisbette hârika diyebiliriz. Risale-i Nur'a karşı irtibatı ve iştıyakı ve kanâatı gittikçe terakki ve inkişaf ediyor. Hiçbir hâdise onu sarsmıyor, fütur vermiyor.

Hem onun bir hârikası odur ki : Risale-i Nur'a beş sene yabani kaldığı halde birden intisab edip, bir ay zarfında ondört risaleyi Risale-i Nur'dan yazmış.

Hem Kur'an'ın gözle görülen bir nevi lem'a-i i'caziyeyi, beş-altı mushafda işaretler yaptım, hatt-ı arabî-i Kur'anîleri mükemmel olan kardeşlerime taksim ettim. Bunların içinde hatt-ı arabî-i Kur'an'da Husrev onlara yetişemediği halde, birden umum o kâtiblere ve hatt-ı arabî muallime tefevvuk eyledi. Ve hatt-ı arabîde, en mümtaz kardeşlerimizden on derece geçti. Umumen onlar tasdik edip : "Evet bizden geçti, biz ona yetişemiyoruz" dediler. Demek Husrev'in kalemi, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın ve Risale-i Nur'un mu'cizevarî kerametleri ve hârikalarıdır.

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

TH-195

105'deki mektubun devamı

(75) (Evvelce, Hayat-ı Dünyaeviyeyi Hayat-ı Uhreviyeye Tercih Etmeye Dair Yazılan İki Parçaya Tetimmedir)

Bu acib asrın hayat-ı dünyeviyeyi ağırlaştırması ve yaşamak şerâitini ağırlatması ve çok etmesi ve hâcat-ı gayr-ı zaruriyeyi görenekle, tiryaki ve mübtelâ etmekle hâcat-ı zaruriye derecesine getirmesiyle hayatı ve yaşamayı, herkesin her vakitte en büyük maksad ve gayesi yapmıştır. Onunla hayat-ı diniye ve ebediye ve uhreviyeye karşı ya sed çeker veya ikinci, üçüncü derecede bırakır. Bu hatâsının cezası olarak öyle dehşetli bir tokat yedi ki, dünyayı başına cehennem eyledi.

İşte bu dehşetli musibette, ehl-i diyanet dahi büyük bir vartaya düşüyorlar ve kısmen anlamıyorlar.

Ezcümle : Ben gördüm ki ; ehl-i diyanet belki de ehl-i takvâ bir kısım zâtlar, bizimle gayet ciddî alâkadarlık peyda ettiler. O bir iki zâтта gördüm ki ; diyaneti ister ve yapmasını sever, tâ ki hayat-ı

E: 86

dünyeviyesinde muvaffak olabilsin, işi rastgelsin. Hattâ tarikatı, keşf¹³⁴ ve keramet için ister. Demek âhiret arzusunu ve dinî vezâifin uhrevî meyvelerini dünya hayatına bir dirsek, bir basamak gibi yapıyor. Bilmiyor ki; saadet-i uhreviye gibi saadet-i dünyeviye dahi medar olan hakaik-ı dîniyenin fevâid-i dünyeviyesi, yalnız müreccih (tercih edici) ve teşvik edici derecesinde olabilir. Eğer illet derecesine çiksa⁵⁼⁴⁸² ve o amel-i hayrın yapmasına sebep o faide olsa, o ameli iptal eder; lâakall ihlâsı kırılır, sevabı kaçar.^{m=455}

İ: 85 *
L: 131

262

E: 166

Bu hasta ve gaddar ve bedbaht asrın belâ ve vebâsından ve zulüm ve zulmetinden en mücerreb bir kurtarıcı, Risale-i Nur'un mîzanları ve müvazeneleriyle, neşrettiği nur olduğunu kırkbin şahid vardır. Demek Risale-i Nur'un dairesine yakın bulunanlar, içine girmezse, tehlike ihtimali kavidir.¹⁰⁵

122

197

Evet, ^{14:3} لَيْسَ يَجْبُونُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ işaretiyle, bu asır, hayat-ı dünyeviye hayati uhreviye, Ehl-i İslâm'a da, bilerek severek tercih ettirdi. Hem bin üçyüz otuzdört tarihinden başlayıp, öyle bir rejim Ehl-i İslâm içine de sokuldu. Evet, عَلَى الْآخِرَةِ cifir ve ebced hesabıyla 1333 veya dört ederek, aynı vakitte eski Harbi Umumî'de İslâmiyet düşmanları galebe çalmakla, muahede şartlarını, dünyayı dine tercih rejimi mebdesine tevafuk ediyor. İki-üç sene sonra bilfiil neticeleri görüldü.

1333
300
1716

bu'nun maddi fayde istemeli' dedi
dini temsileklerinin birer ihlâsıdır

* * *

(76)

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu şiddet-i soğukta sizden haber almadığım için merak eyliyorum. Size, bu soğğun bana verdiği şefkatli bir endişeden çıkan arkadaki mes'eleyi gönderiyorum. Belki size de faidesi olur.

Hem buraca faidesi görülen haşre dair parçaları Onuncu Söz'ün âhirinde toplayıp, bir lâhikası hükmüne gelmiştir. Birinci parça, Do-¹³⁻
kuzuncu Şuâ olan mukaddeme-i haşriye, Onuncu Söz'ün arkasında yazılacak. Ve bunun arkasında, o mukaddeme-i haşriyenin birinci makamının yerinde ve bedeline Otuzuncu Lem'anın İsm-i Hayy'a dair Dördüncü Remiz yazılacak. Bunun arkasında, İkinci Şuâ olan ⁵²

56,250-
3-233

Tevhid Risalesinin haşrı isbatına dair **Hâtimesinin** başından, tâ “Bu haşrin dört mes’eleşi şimdilik yeter. Yine sadedimize dönüyoruz” cümlesine kadar yazılacak. Sonra bunun arkasında **İhtiyarlar Lem’ası’nın Beşinci Ricasının** ortasından başlayan, “Evet, nass-ı hadîs ile **nev-i beşerin en mümtaz şahsiyetleri olan yüz yirmi dört bin Enbiyânın ilââhir..**” tâ **Altıncı Rica’ya** kadar yazılacak. **Eğer haşre âit, sâir risalelerde bunlar gibi parçalar varsa, münasib görseniz ilâve edersiniz. Bunların hey’et-i mecmuasının te’siri büyüktür.**

(Gayet ehemmiyetlidir)

TH=2961

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَأَنْ مِنْ شَيْءِ الْإِسْبِاحِ بِحَمْدِهِ

75

Şiddet-i şefkat ve rikkatten, bu kısım şiddetli soğuşuyla beraber **mânevî ve şiddetli bir soğuk ve musibet-i beşeriyeden biçarelere gelen felâketler, helâketler, sefâletler, açlıklar, şiddetle rikkatime dokundu.** Birden ihtar edildi ki : **Böyle musibetlerde kâfir de olsa hakkında bir nevi merhamet ve mükâfat vardır ki, o musibet ona nisbeten çok ucuz düşer. Böyle musibet-i semâviye, mâsumlar hakkında bir nevi şehâdet hükmüne geçiyor.**

Üç-dört aydır ki, dünyanın vaziyetinden ve harbinden hiç bir ha-^{m-335}berim yokken Avrupa’da, Rusya’daki çoluk-çocuğa acıyarak tahattur ettim. **O mânevî ihtarın beyan ettiği taksimat, bu elîm elem-i şefkate bir merhem oldu. Şöyle ki :**

O musibet-i semâviyeden ve beşerin zâlim kısmının cinayetinin neticesi olarak gelen felâketten vefat eden ve perişan olanlar **eğer onbeş yaşına kadar olanlar ise, ; ne dinde olursa olsun şehid hük-^{s-648}mündedir. Müslümanlar gibi büyük mükâfat-ı mânevîyeleri, o musibeti hiçe indirir.**^{E=39}

Onbeşinden yukarı olanlar, eğer mâsum ve mazlum ise ; mükâfatı büyüktür belki onu Cehennem’den kurtarır. Çünkü, âhîrzamanda mâdem fetret derecesinde din ve Dîn-i Muhammedî’ye (A.S.M.) bir lâkaydlık perdesi gelmiş. Ve mâdem âhîrzamanda Hazret-i İsa’nın (A.S.) din-i hakikîsi hükmedecek, İslâmiyet’le omuz omuza gelecek. Elbette şimdi, fetret gibi karanlıkta kalan ve Hazret-i İsa’ya (A.S.) mensub Hristiyanların mazlumları çektikleri felâketler, onlar hak-

253- 76
f=346

m=385

(77)

m=57

kında bir nevi şehâdet denilebilir. Hususan ihtiyarlar ve musibetzedeler, fakir ve zaifler, müstebid büyük zâlimlerin cebir ve şiddetleri altında musibet çekiyorlar. Elbette o musibet onlar hakkında medeniyetin sefâhetinden ve küfrânından ve felsefenin dalâletinden ve küfründen gelen günahlara keffaret olmakla beraber ; yüz derece onlara kârdır, diye hakikattan haber aldım. Cenab-ı Erhamürrâhimî-ne hadsiz şükrettim. Ve o elîm elem-i şefkatten teselli buldum.

Eğer o felâketi gören, zâlimler ise ve beşerin perişanîyetini ihzar eden gaddarlar ve kendi menfaati için insan âlemine ateş veren hodgâm, alçak insî şeytanlar ise ; tam müstehak ve tam adalet-i Rabbaniye'dir.

Eğer o felâketi çekenler, mazlumların imdadına koşanlar ve istirahat-ı beşeriye için ve esasât-ı diniyeyi ve mukaddesat-ı semâviyeyi ve hukuk-u insaniyeyi muhafaza için mücadele edenler ise ; elbette o fedakârlığın mânevî ve uhrevî neticesi o kadar büyüktür ki ; o musibeti onlar hakkında medar-ı şeref yapar, sevdirebilir.

* * *

Kardeşlerim,

Bugünlerde Rumuzat-ı Semaniye'ye ait iki risaleyi ehemmiyetli talebelere bir yere gönderdim. Yol kapandı, gitmedi. O iki risaleyi tekrar dikkatle mütalâa ettim. Fikren dedim ki : "Bu zevkli, güzel, meraklı, şirin bir maksada giden bu tevafuklu yolda ne için sevkedilmeden perde indi, başka yolda sevkedildik, çalıştırıldık."

Birden ihtar edildi ki : O gaybî esrarı açacak olan meslekten yüz derece daha ehemmiyetli ve kıymetli ve umumî ihtiyaca medar ve herkes bu zamanda ona şiddetle muhtaç ve İslâmiyet'in temel taşları olan hakaik-ı İmaniye hazinesine hizmet etmeye ve istifadeye zarar gelecekti. En büyük ve en yüksek maksad olan hakaik-ı İmaniye, ikinci derecede bırakacaktı. Onun için idi."

Sûre-i **اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ** remzinde, esrar-ı gaybiye gösterildi ; birden kapandı, perde indi.

Hem bu sır içindir ki, o yolda fazla istihdam edilmedik. Yalnız o meslek-i tevafukiyenin tereşshatından Risale-i Nur'un hakkaniye-

tine bir imza ve cezâletine bir zînet ve huruf-u Kur'aniye'nin intizamından ve vaziyetlerinden tezahür eden bir nevi i'caz çıktı. Daha o yolda çalıştırılmadık.

Umum kardeşlerimize ve Risale-i Nur'da ders arkadaşlarıma birer birer selâm ve dua ederiz ve dualarını rica ederiz.

* * *

Azîz, Sıddık, Mübarek, Mâsum Kardeşlerim,

Sizin çok mübarek ve nazarımızda çok kıymetdar ve benim na-

zarımda Cennet'in ^{Ebedi çocuklar} **وَلَدَانِ مُحَمَّدَوْنَ** tarafından ebedî ve Firdevsî bir he-

diye-i kudsiye gibi geçen ve gelen iki bayramı, Cennet'in şekerleme-leri ve tatlıları gibi tatlaştıran ve zînetlerin ve nakışların yetmiş tarzlarını giyen Hurilerin hulleleri ve libasları gibi, mânevî meclisimizi zînetlendiren kalem hediyenizi aldık. Bu hediye, Risale-i Nur hizmeti noktasından ne derece ehemmiyetli olduğunu bu günlerde başıma gelen ve rü'yama giren bir hâdise ile anlayınız. Şöyle ki :

Bu çok kıymetdar mânevî hediye almazdan üç gün evvel, ay-nen hediyeniz Kastamonu'ya geleceği anında rü'yada görüyorum ki ; terfi-i makam ve rütbe için bizlere bir ferman-ı şâhâne mânevî bir canibden geliyor, kemal-i hürmetle ellerinde tutup bize getiriyor-dular. Biz baktık ki ; o ferman-ı âlî, Kur'an-ı Azîmüştân olarak çıktı. O halde bu mânâ kalbe geldi : Demek Kur'an yüzünden Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsi ve biz şâkirdleri, bir terfi ve terakki fermanını âlem-i gaybdan alacağız.

Şimdi tâbiri ise ; o fermanı temsil eden mâsumların kalemiyle manevî tefsir-i Kur'an'ı aldığımızdır. Bu rü'yanın şimdiki tâbiri çıkmadan bir-iki saat evvel, Feyzi ile Emin'in gösterdikleri tâbir dahi haktır ve ehemmiyetlidir.

Hem bu medar-ı sürur ve ferah olan hediye-i nûraniyeyi, bir hissi kablelvuku' ile benim ruhum tam hissetmiş, akla haber vermemiş idi ki o gelmeden iki gün evvel, Feyzi ve Emin'in fıkrasında beyan edilen rü'yayı gördüğüm gecenin gününde, sabahtan akşama kadar ve ikinci günü de kısmen, hiç görmediğim bir tarzda bir sevinç, bir sürur hissedip mütemadiyen bir bahane ile ferahımı izhar edip, otuz-kırk defa tebessüm ile güldüm.

Hem ben ve hem Feyzi çok taaccüb ve hayret ettik. (Hâşiye) Otuz günde bir defa gülmeyen bir günde otuz defa gülmek bizleri hayrette bıraktı. Şimdi anlaşıldı ki ; o sürur, o sevinç, mezkûr mânevî fermanı temsil eden mâsumların ve ümmilerin kalemlerinin yazıları nesl-i âtînin sahâif-i hayatlarına, Âlem-i İslâm'ın sahife-i mukadderatına ve ehl-i îman istikbalinin defterlerine neşri envâr edceklerinin ve o mâsumların hâlis ve sâfi amelleri ve hizmetleriyle sahife-i a'mâlimizde hasenatlarını yazıp kaydetmesinin ve Risale-i Nur şâkirdlerinin mukadderatını mes'ûdane idamesinin haberini veren, o daha gelmeyen hediye den geliyordu. Benim, o azîm yekûndan hissemeye düşen binden bir cüz'ü ruhan hissedilmiş, beni mesrûrane heyecana getirmiş idi.

Evet, böyle yüzer mâsumların makbul amelleri ve reddedilmez duaları sâir kardeşlerimin defterlerine geçmesi misillü, benim gibi bir günahkârın sahife-i a'mâline dahi girmesi, binler sürur ve sevinç verir. Böyle karanlık bir zamanda, bu ağır şerâit altında böyle mâsumane ve kahramanâne çalışmak için biz, hem o mâsumları ve o ümmileri ve muallimlerini tebrik, hem peder ve vâlidelerini tebrik, hem köylerini tebrik, hem memleketlerini, hem milletlerini, hem Anadolu'yu tebrik ederiz.

Mübarek mâsumların ve ümmilerin herbirisine birer hususî teşekkürnâme ve tebriknâme yazmak elimden gelseydi yazacaktım ; öyle ise bu arzumu bilfiil yazılmış gibi kabul etsinler. Ben, onların isimlerini bir daire suretinde yazacağım, dua vaktinde bakacağım. Hem onları Risale-i Nur'un has şâkirdleri dairesine dâhil edip, bütün mânevî kazançlarıma hissedar edeceğim.

Benim tarafımdan onların peder ve vâlidelerine veya akraba ve üstadlarına selâmlarımı tebliğ ediniz. Cenab-ı Hak, onları ve evlâdlarını dünyada ve âhirette mes'ud eylesin, âmîn.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ederiz ve dualarını Kur'an'ın medh ü senasına mazhar olan bu leyâlî-i aşr olan on gecelerde rica ediyoruz. Emin ve Feyzi'nin rü'yaya dair fıkralarını da leffen gönderiyoruz.

(Hâşiye) : Evet, hiç bir vakit üstadımızı bu kadar neş'eli görmemiştik. Sebebini bilmediğimizden hayret ediyorduk.

576=174
 78 P-3
 mek: 249
 137
 İsparta'daki Kardeşlerimize,

Lâtif bir rü'yanın, kadere ait bir mes'eleyi şuhud derecesinde bize kanaat verdiği gibi, o lâtif rü'yanın ciddî ikinci parçası, bizlere mânevî bir müjde ve beşaret verdiği cihetle, siz kardeşlerimize beyan ediyoruz. Şöyle ki :

İki gün evvel Üstadımız rü'yada görüyor ki : Ben yâni Feyzi ile beraber gezmeye çıkıyoruz. Giderken, birden ben Üstadıma söylüyorum ki : Buradan ben ayının tesbihini toplayacağım. Üstadım da bakıyor ki, beyaz ipler gibi dolaşmış birşey görüyor. Bu acib güldürecek sözümden ve ayıya tesbih isnad etmek vaziyetinden çok şiddetli gülerek uyanmış. Uyandıktan sonra da gülmüş. Akşama kadar hiç görülmemiş bir tarzda, yirmi-otuz defa o hâdis-e nevmi-yeyi gülerek benimle mülâtafa etti. Münasebet olmıyan bazı şeyler ile tâbire çalıştıksa da, tâbire münasebet tutmadı. Sonra ikinci gün, âdet-i müstemirrede, kendi tecrübesiyle, rü'ya-yı sâdıkânın kısmen aynı günde, kısmen ikinci günün aynı saatinde bana benziyen bir dost -ki, rü'yada Üstadıma benim suretimde görünmüş- Üstadımızın yanına geldi. Dedi ki : "Ayının yağını toplayanlardan alıp ve müezzin ve tesbih yapan bir adamın tavsiyesiyle mühim bir adama, her sabah hastalık için yutmasını nasıl görüyorsun? Üstadımız da, rü'yada güldüğü gibi aynen öyle gülmüş. Birden rü'ya hatırına gelip bu acib ve aynı aynına tâbiri kemal-i taaccüb ve hayretle karşılayıp, ona demiş : "Sakin isti'mal etmesin."

Yirmisekizinci Mektub'un rü'yaya ait Birinci Risalesinin Altıncı Nüktesi'nde ; rü'ya-yı sâdika, Kader-i İlâhî'nin herşeyi ihâta ettiğine bir hüccet-i kâtiâ hükmünde. Üstadımız binler tecrübe ile gördüğü gibi, aynen bu vâkıa dahi bizlere şuhud derecesinde kat'î isbat etti ki ; hâdisat, vücuda gelmeden evvel mukadderdir, mâlumdur, muayyendir, Kader-i İlâhî'nin mizaniyle geliyor diye, bu rükn-ü îmanîye bize gayet lâtif ve kat'î bir nümune oldu.

Hem aynı rü'yanın ikinci tabakasında Üstadımız görüyor ki ; Risale-i Nur'un hey'etine bir ferman geliyor. Birden geldi, o kudsî ferman Kur'an çıktı. Bunun tâbiri, aynı günün aynı tecrübe saatinde, Kur'an'ın Hizb-ül-Ekber'i -ümid edilmediği bir vakitte, malûm Âsiye Hanım'ın hanesinde etrafı tezyin edilen Hizb-ül-Ekber'i- yüz senelik bir güzel kab içinde, o kabın üstünde sırma ile padişahların

mühim fermanlarında turra-i şahane işlenmiş olduğunu gördük. Üstadımız dedi ki : Ferman geldi diye Kur'an çıktı. Şimdi de, Kur'an'ın Hizb-ül-Ekber'i geldi. Üstünde ferman turrası bulunduğundan, Risale-i Nur'un hey'etine beşaretli ve medar-ı feyz ve terakki bir Ferman-ı Rabbanî hükmüne geçeceğini Rahmet-i İlâhiye'den bekliyoruz. Bu tâbirden sonra ikinci günü, sizin çok kıymetdar hediyeniz hakikî tâbirini güneş gibi meydana çıkardı.

Risale-i Nur talebelerinden ve daimî hizmetçilerinden
Emin ve Küçük Husrev olan Feyzî

* * *

④1 **S**Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bütün ruh-u canımla bayramınızı tebrik ederim. Ve bu bayramımı çok mübarekleştiren mübarek mâsumların ve muhterem ümmî ihtiyarların ve üstadlarının bu defa gönderdikleri kıymetdar risaleleri beş cild olarak güzelce ciltlettirerek tanzim ettik.

İnşâallah onlardan çok istifade edilecek. O mübarek mâsumların ve muhterem ümmîlerin mâsumane ve hâlisane yazdıkları risaleler, Risale-i Nur'un kerametine yazıları da bir keramet ilâve ettiğini ve en güzel yazılardan ziyade te'sirli olduğunu hissediyoruz.

Hattâ Feyzî'nin güzelce cildlettiği çocukların tevafuklu mecmuasını getirdiği vakit kuluncum ziyade ağrıyordu. Dedim : "Aman kardeşim! Benim kuluncumu tut.. pek ağrıyor." Birden o mecmuayı açtık. Baktık ; birden öyle bir şifa oldu ki, kuluncumu unuttuk. Sonra tahattur ettik, hayret ettik. Hem o risaleleri yazarların isimlerini, hem yaşlarını, o beş mecmuanın başlarında medar-ı ibret ve onlara dua ettirmek için dercedeceğiz. Onları ve hususan üstadlarını ve peder ve vâlidelerini benim tarafımdan birer birer, hem bu hizmetlerini hem bayramlarını tebrik ediniz.

Hem Isparta hakkında benim büyük ümidimi fiilen isbat ettikleri için, bana büyük bir teselli verdikleri için, ölünceye kadar minnetdarlığımı onlara ve Mübarekler Hey'etine ve medrese-i nuriye ve Nur ve Gül fabrikası sahiblerine tebliğ ediniz.

103 Namaz tesbihatının sırrına göre : Nasıl ki ; namazdan sonra tes-

Trd 319'9

لا اله الا الله

bih ve zikir ve tehlil ile bir hatme-i muazzama-i Muhammediye (A.S.M.) ve zikir ve tesbih eden ve rûy-u zemin kadar geniş bir halka-i tahmidat-ı Ahmediye (A.S.M.) dairesine tasavvuran ve niyeten girmek medar-ı füyuzat olduğu gibi; ben ve biz de, Risale-i Nur'un geniş daire-i dersinde ve halka-i envârında ders alan ve dua eden ve çalışan binler mâsum lisanların ve mübarek ihtiyarların dualarına ve a'mal-i salihalarına hissedar olmak ve dualarına âmîn demek hükmünde olarak, onlarla tayy-ı mekân ederek, hayâlen omuz omuza, diz dize bulunmak hayaliyle ve niyetiyle ve tasavvuriyle kendimizi fevkalhad bahtiyar biliyoruz. Hususan âhir ömrümde böyle kıymetdar, mâsum mânevî evlâdları ve yüzer küçük Abdurrahman'ları bulmak, benim için dünyada bir Cennet hayatı hükmüne geçiyor.

Geçen Ramazan-ı Şerif'te, hastalığım münasebetiyle, herbir kardeşim benim hesabımla birer saat çalışmalarının pek büyük neticelerini aynelyakîn ve hakkalyakîn gördüğümünden; böyle duaları reddedilmez mâsumların ve mübarek ihtiyarların ve bahtiyar üstadlarının, benim hesabıma ara sıra lisanen ve kalben duaları ve çalışmalarını, kalemleriyle yardımları, benim Risale-i Nur'a hizmetimin uhrevî bir netice-i bâkiyesini dünyada dahi bana gösterdi.

الحمد لله هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

(Çok ehemmiyetlidir)

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu günlerde, gayet sâdık ve dikkatli bir kardeşimizin ihtiyatsızlığından küçük bir tokat yemesi münasebetiyle, hem bu dört ay müddetçe, binler adam kadar alâkadar olduğum halde; ahvâl-i âlemden, siyaset ve harbden kat'iyen bir haber almayıp ve istemeyip ve merak etmez bir tarzda bulunmamdan, Feyzi ve Emin gibi has kardeşlerimin hayretleri ve istifsarları sebebiyle bir hakikattan, çok defa beyan ettiğim gibi yine bir parça ondan bahsetmek lüzum oldu. Şöyle ki :

Hakaik-ı îmaniye, herşeyden evvel bu zamanda en birinci maksad olmak ve sair şeyler ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalmak; ve

E1-56

34

37

Tr-299

136

576:9

112

Risale-i Nur'la onlara hizmet etmek en birinci vazife ve medar-ı merak ve maksud-u bizzat olmak lâzım iken; şimdiki hâl-i âlem hayat-ı dünyeviyeyi hususan hayat-ı içtimaiyeyi ve bilhassa hayat-ı siyasiyeyi ve bilhassa medeniyetin sefahet ve dalâletine ceza olarak gelen gadab-ı İlâhînin bir cilvesi olan harb-i umumînin tarafgirâne, damarları ve âsabları tehyîc edip, bân-ı kalbe kadar, hattâ hakaik-ı îmaniyenin elmasları derecesine o zararlı, fânî arzuları yerleştirecek derecesinde bu meş'um asır öyle şırınga etmiş ve ediyor.. ve öyle aşlamış ve aşıyor ki; Risale-i Nur dairesi hâricinde bulunan ulemalar, belki de velîler; o siyasî ve içtimaiî hayatın râbitaları sebebiyle, hakaik-ı îmaniyenin hükmünü ikinci, üçüncü derecede bırakıp, o cereyanların hükmüne tâbi olarak hemfikri olan münafıkları sever, kendine muhalif olan ehl-i hakikatı, belki ehl-i velâyeti tenkid ve adâvet eder; hattâ hissiyat-ı diniyeyi o cereyanlara tâbi yaparlar.

İşte bu asrın bu acib tehlikesine karşı, Risale-i Nur'un hizmet ve meşgalesi, şimdiki siyaseti ve cereyanlarını o derece nazarımdan iskat etmiş ki; bu harb-i umumîyi bu dört ayda merak etmedim, sormadım.

113 Hem Risale-i Nur'un has talebeleri, bâki elmaslar hükmünde olan hakaik-ı îmaniyenin vazifesi içinde iken, zâlimlerin satranç oyunlarına bakmakla vazife-i kudsiyelerine fütur vermemek ve fikirlerini onlar ile bulaştırmamak gerekir.

Cenâb-ı Hak bize nur ve nuranî vazifeyi vermiş; onlara da, zulümlü zulümatlı oyunları vermiş. Onlar bizden istîğna edip yardım etmedikleri ve elimizdeki kudsî nurlara müşteri olmadıkları halde, biz onların karanlıklı oyunlarına vazifemizin zararına bakmağa tenezzül etmek hatâdır. Bize ve merakımıza, dairemiz içindeki ezvak-ı mâneviye ve envâr-ı imâniye kâfi ve vâfidir.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve bayramlarını tebrik ederiz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ دِقَطَرَاتِ التَّلْحِجِ

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Tekrar bayramlarınızı bu havâlideki kardeşlerimiz ile beraber tebrik ediyoruz. Sizin beş-altı mektubunuza mukabil beş-altı mektub yazmak hakkınızdır ; fakat benim ümmîliğim için kusura bakmazsınız. Bir kısa mektub ile iktifa ediyorum.

Evvelâ : Husrev'in mektubu, Risale-i Nur'a hizmet edemediği için teessüfüne mukabil ona yazınız ki : Husrev'in câzibedar yazıları ve nüshaları onun yerinde pek parlak bir surette hizmet ediyorlar.

Ve Hulûsi'nin Yirmiyedinci Mektub'a giren mektubları dahi onun bedeline çalışıyorlar, vazifesini kısmen görüyorlar. Ve merhume vâlidesine mahsusana dua edilecek.

251 Ve Aydınli Hasan Âtîf'in, Hâfız Ali'nin mektubunun hâşiyesinde yazdığı, misli görülmemiş şu dua : "Yâ Rab ! Güldür Said'i, tâ gülmesinden güller açılınsın" diye pek garib fıkrası, Risale-i Nur'a onun sadakat ve ihlâsının acib bir kerametidir ki ; otuz günde bir defa gülmeyen o biçâre Said, bir günde otuz defa güldüğünün yazılması ve size o mektubun gönderilmesi zamanına tam tamına tevafuk ediyor.

Marangoz Ahmed'in, cidden beni sürurla ağlattıran ve çok meraklarımı izale eden Risale-i Nur'un mübarek şâkirdlerinin kerametkârane, bir gecede oraya gelen mektubları lâzım gelen yerlere göndermek için yazmaları, beni fevkalâde mesrur ve müteşekkir eden mektubu, bir kitab kadar ve on mektub yerinde kabul ettik. Merhum ve kıymetdar ve çok vefakâr ve fedakâr ve sekiz sene bana hizmet eden bir kardeşimiz Marangoz Mustafa Çavuş yerine, Cenab-ı Hak rahmetiyle, kahraman Marangoz Ahmed'i verdi.

Nur fabrikasının sahibi Hâfız Ali'nin mektubları, çok ince ve çok yüksek hissiyatını ve kerametkârane ihlâsının derecelerini gösterdiğinden, pek uzun bir mukabele ister. Fakat şimdilik bu kadar de-

riz : O, umumun hesabına bizlerin bayramını tebrik ettiğine, biz de onu tevkil edip, umumumuz nâmına herbir kardeşimize tebriki tekrar ediyoruz.

Mübarekler, Tâhir ile beraber ; Tâhir'in bize o kıymetdar kalemiyle Cennet taamları gibi çok tatlı ve huri libası gibi çok güzel yazıları, burada herkesi lezzetle mütalâaya sevk ediyor. Hâfız Ali'nin mektubunda, Tâhir'in yazdığı ve göndereceği Sözlere'i daha almadık. Ve onun mâsume iki mübarek kızlarının yazdıkları nüshalar burada, kadınlar, kızlar âleminde geziyor ; görenleri Risale-i Nur'a cezbediyor. Çok çalışkan ve fedakâr Tâhir'in kesretli hediyeleri, bizleri çok borç altında bıraktı.

Risale-i Nur'un postacısı mübarek Abdullah ne halde olduğunu soracaktım. Hâfız Ali'nin mektubunda, sormadan cevabımı aldım. Allah, ikisinden râzı olsun. O mektubun âhîrinde, mâzî ve müstakbel ve semâvat ehlini dahi mesrur eden mâsumların ve mübarek ümmî ihtiyarların hediye-i mâsumaneleri beyanındaki fıkrası gayet güzel düşmüş.

Nur iskelesinin nâzır-ı bînazîri Sabri-i Basiret-basîr'in hususî mektubunda yazdığı mübarek bir hemşiremin Cevşen-ül-Kebîr'i ezber etmesi, eskidenberi o hemşire, Risale-i Nur talebeleri içinde bulunduğu istihkakını gösteriyor. Onun nâmiyle beraber duada nâmi zikredilen ve Hazret-i Mevlânâ Hâlid'in cübbesini tam muhafaza edip bize yetiştiren Âsiye Hanım'ın birden lisanına gelen bir fıkra size gönderilecek. nr=283
s=206

O Kozca Hatibi, Risale-i Nur'la tam alâkadarsa, Sabri benim belime ona selâm etsin.

Bize gelen mâsum ve ümmîlerin ve üstadlarının risalelerini, yedi cild olarak güzelce tasnif ettik. Mâsumların tevafuklu güzel parçaları bir cild ve ihtiyarların güzel parçaları içinde kahraman Şükrü'nün Mu'cizat-ı Ahmediye güzel nüshası içinde olarak ikinci cild. Yedi cildin herbirinin başında üçüncü sahifede gelen fıkra, medar-ı ibret olarak yazılmıştır. Umuma selâm.

“Risale-i Nur'un küçük ve mâsum şâkirdlerinin elli-altmış talebesinin ve kırk-elli ümmî mübarek ihtiyarların ve kıymetdar üstadlarının yazdıkları tevafuklu ve şirin nüshaları bize göndermişler. O parçaları yedi cild içinde cem'ettik.

(85) Bu mübarek ümmî ihtiyarların kırk sene sonra Risale-i Nur hâtırı için her işe tercihan yazıya başlamaları ve mâsum çocukların, Risale-i Nur'dan ders aldıkları ve yazdıkları risalelerin bir kısmıdır. Onların bu zamanda, bu ciddî çalışmaları gösteriyor ki, Risale-i Nur'da öyle mânevî zevk ve câzibedar bir nur var ki, mekteplerde çocukları okumağa şevkle sevk etmek için icad ettikleri her nevi eğlence ve teşviklere galebe edecek bir lezzet, bir sürur, bir şevk Risale-i Nur veriyor ki; çocuklar ve ümmî ihtiyarlar böyle hareket ediyorlar.

Hem bu hal gösteriyor ki, Risale-i Nur kökleşiyor. İnşâallah onu hiçbir şey koparamıyacak; ensal-i âtiyede de devam edip gidecek. Aynen bu mâsum küçük şâkirdler gibi, Risale-i Nur'un câzibedar dairesine giren bu ümmî ihtiyarların, kısmen çobanların ve yörük ve efelerin bu zamanda, bu acîb şerait içinde herşeye tercihan Risale-i Nur'a bu surette çalışmaları gösteriyor ki, bu zamanda Risale-i Nur'a ekmekten ziyade ihtiyaç var ki; çiftçiler, çobanlar, yörük efeler (Hâşiye) hâcât-ı zaruriyeden ziyade bir hâcât-ı zaruriyeyi, Risale-i Nur'un hakaikını görüyorlar."

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu tarafta yol kapandı, posta gelmiyordu. Sizlerden gelecek bir mektub veya bir risaleyi bekliyordum. Şimdi, ruhuma bir ihtar ile daha beklemyerek, burada hüsn-ü te'sirini gösteren üç parçayı gönderiyorum. Mâsumların ve ümmî mübarek ihtiyarların ve kahraman Tâhirî'nin nüshaları, daimî parlak bir tarzda fütuhât yapıyorlar. Yalnız cüz'î bir kaç parçayı tashih ederken zahmet çektim. Fakat o zahmet, bana tatlı geliyordu. Hem, ayn-ı rahmet oldu. Beni de o mâsum ve mübareklerin kafilesine dâhil ederek, benim hattıma benzedikleri için, kendim o parçaları yazmışım gibi tam sahib oldum. Eğer ben yazsaydım, aynen onlar gibi olurdu.

* * *

(Hâşiye): Bilhassa Risale-i Nur kahramanlarından Şükrü Efe ve bilhassa dağ kumandanı Çoban Veli'nin ve yörük aşiretlerinden Bahadır Süleyman'ın ve emsâlinin gayretlerine işaretir.

(Kastamonu'daki Kardeşlerimize Hitaben Yazılan Bir Hakikattir. Belki size de faidesi olur diye gönderdim.)

[Risale-i Nur, kendi sâdık ve sebatkâr şâkirdlerine kazandırdığı çok büyük kâr ve kazanç ve pek çok kıymetdar neticeye mukabil fiat olarak, o şâkirdlerden tam ve hâlis bir sadakat ve dâimî ve sarsılmaz bir sebat ister. Evet, Risale-i Nur onbeş senede kazanılan kuvvetli îman-ı tahkikîyi, onbeş haftada ve bazılara onbeş günde kazandırdığına, yirmi senede, yirmibin zât tecrübeleriyle şahadet ederler.

Hem, iştirâk-i a'mâl-i uhreviye düsturiyle, her bir şâkirdine, her bir günde binler hâlis lisanlar ile edilen makbul duaları ve binler ehl-i salâhatin işledikleri a'mâl-i salihanın misil sevablarını kazandırıp, her bir hakikî, sâdık ve sebatkâr şâkirdini amelce binler adam hükmüne getirdiğini; kerametkârane ve takdirkârane İmam-ı Ali'nin (Radıyallahü Anhü) üç ihbarı ve keramet-i gaybiye-i Gavs-ı Âzam'daki (K.S.) tahsînkârane ve teşvikkârane beşareti ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın kuvvetli işaretiyle, o hâlis şâkirdler ehl-i saadet ve ashab-ı Cennet olacaklarına müjdesi pek kat'î isbat ederler. Elbette böyle bir kazanç, öyle bir fiat ister.

Madem hakikat budur. Risale-i Nur dairesinin yakınında bulunan ehl-i ilim ve ehl-i tarikat ve soft-meşreb zâtlar, onun cereyanına girmek ve ilim ve tarikattan gelen eski sermayeleriyle ona kuvvet vermek ve genişlemesine çalışmak ve şâkirdlerini teşvik etmek ve bir buz parçası olan enaniyetini, tam bir havuzu kazanmak için, o dairedeki âb-ı hayat havuzuna atıp eritmek gerektir ve elzendir. Yoksa, Risale-i Nur'a karşı rakîbane başka bir çığır açmak ile hem o zarar eder, hem bu müstakim ve metin cadde-i Kur'aniyeye bilmiyerek zarar verir; zındıkaya bir nevi yardım olur.

[Sakin, sakın!. Dünya cereyanları, hususan siyaset cereyanları ve bilhassa hârice bakan cereyanlar sizi tefrikaya atmasın. Karşınızda ittihad etmiş dalâlet fırkalarına karşı perişan etmesin!]

أَحِبُّ فِي اللَّهِ وَالْبَغْضُ فِي اللَّهِ düstur-u Rahmanî yerine, (el-ıyâzü

billah) أَحِبُّ فِي السِّيَاسَةِ وَالْبَغْضُ لِلْسِّيَاسَةِ düstur-u şeytanî

hükmedip, melek gibi bir hakikat kardeşine adâvet; ve el-hannas gibi bir siyaset arkadaşına muhabbet ve tarafdarlık ile zulmüne rıza gösterip, cinayetine mânen şerik eylesin.

E1=56

56

Evet bu zamanda siyaset, kalbleri ifsad eder ve asabî ruhları azab içinde bırakır. Selâmet-i kalb ve istirahat-ı ruh istiyen adam, siyaseti bırakmalı. Evet, şimdi küre-i arzda herkes ya kalben, ya ruhen, ya aklen, ya bedenen gelen musibetten hissedardır, azab çekiyor, perişandır. Bilhassa ehl-i dalâlet ve ehl-i gaflet, Rahmet-i Umumiye-i İlâhiye'den ve Hikmet-i Tâmmе-i Sübhaniye'den habersiz olduğundan, nev-i beşere rikkat-i cinsiye, alâkadarlık cihetiyle kendi eleminden başka nev-i beşerin şimdiki elîm ve dehşetli elemle-

(87)

28

dahi müteallim olup azab çekiyor. Çünkü, lüzumsuz ve mâlâyânî bir surette vazife-i hakikiyelerini ve elzem işlerini bırakıp âfâkî ve siyasî boğuşmalara ve kâinatın hâdisatına merak ile dinliyerek, karışarak, ruhlarını sersem ve akıllarını geveze etmişler. Ve bilerek kendi zararına fiilen rıza göstermek cihetinde, zarara râzı olana

şefkat edilmez mânâsındaki الرّاضى بالضرر لا ينظر له kaide-i esasi-

S=147

yesiyle şefkat hakkını ve merhamet liyâkatını kendilerinden selbetmişler. Onlara acınmayacak ve şefkat edilmez. Ve lüzumsuz başlarına belâ getirirler.

F=295

215

Br=261

Ben tahmin ediyorum ki: Bütün küre-i arzın bu yangınında ve fırtınalarında, selâmet-i kalbini ve istirahat-ı ruhunu muhafaza eden ve kurtaran, yalnız hakikî ehl-i îman ve ehl-i tevekkül ve rızadır. Bunların içinde de en ziyade kendini kurtaranlar, Risale-i Nur'un dairesine sadakatla girenlerdir.

30-105-110

F=313

249

149-110,122

F=344

220

Br=481

E1=25

L=310

m=243

Çünkü bunlar, Risale-i Nur'dan aldıkları îman-ı tahkikî derslerinin nuriyle ve gözüyle, herşeyde Rahmet-i İlâhiye'nin izini, özünü, yüzünü görüp, her şeyde kemal-i hikmetini, cemâl-i adâletini müşahede ettiklerinden kemal-i teslimiyet ve rıza ile, Rububiyet-i İlâhiye'nin icraatından olan musibetlere karşı teslimiyetle, gülerek karşıyorlar, rıza gösteriyorlar. Ve merhamet-i İlâhiyeden daha ileri şefkatlerini sürmüyorlar ki, elem ve azab çeksinler. İşte buna binaen, değil yalnız hayat-ı uhreviyenin, belki dünyadaki hayatın dahi saadet ve lezzetini istiyenler, -hadsiz tecrübelerle- Risale-i Nur'un îmanî ve Kur'anî derslerinde bulabilirler ve buluyorlar.]

E1=57

F=672

T.17=241

L.11=24

69,66,220

F=12

E1=57

75

106

Bugünlerde iki hâtıradan iki ihtar :

Birincisi : Bu şehirde Risale-i Nur'a intisab eden ihtiyâre hanımlar sebat ettiklerini ve başkalar gibi sarsılmadıklarını düşündüm.

C2:48-212

Birden bu Hadîs-i Şerif ihtar edildi : عَلَيْكُمْ بِدِينِ الْحَجَّازِ yâni : Âhir-

zamanda, ihtiyâre kadınların samimî dinlerine ve kuvvetli itikadlarına tâbi olunuz." Evet, ihtiyare kadınlar fitraten zaife ve hassâse ve şefkatli olmalarından, herkesten ziyade dindeki teselli ve nura muhtaç olduğu gibi ; herkesten ziyade fitratlarında fedakârane şefkat cihetiyle, dinde bulunduğu nihayetsiz şefkatperverâne bir nur-u teselli ve iltifat-ı merhamet-i Rahman ve nokta-i istinad ve nokta-i istimdada ihtiyacı var. Tam sebat etmek, fitratlarının muktezasıdır. Onun için, bu zamanda o hâcâtı tam yerine getiren Risale-i Nur, herşeyden ziyade onların ruhlarına hoş geliyor ve kalblerine yapıyor.

İkincisi : Bugünlerde benim yanıma müteaddid ayrı ayrı zâtlar geldiler. Ben onları âhiret için zannettim. Halbuki ya ticaret veya işlerinde bir kedad ve muvaffakiyetsizlik olduğundan, bize ve Risale-i Nur'a, muvaffakiyet için ve zarardan kurtulmak niyetiyle müracaat edip, dua ve istişâre istediklerini anladım.

Ben, bunlara ne edeyim ve ne diyeyim? diye tahattur ettim. Birden ihtar edildi : "Ne sen divâne ol ve ne de onları divânelikte bırakıp divânece konuşma. Çünkü : Yılanlar zehirine karşı tiryak tedarikiyle ve onları kaçırmasıyla meşgul ve vazifedar bir tek adam, yılanlar içinde duran ve sineklerin ısırmasına mâruz olan ve sinekleri kaçırmak için çok yardımcıları bulunan diğer bir adama, yılanların ısırmasını bırakıp ona, sinekler ısırmasına yardım için koşan divânedir. Ve onu çağırın dahi divânedir. O sohbet dahi divânece bir konuşmaktır." Evet, hadsiz hayat-ı uhreviyeye nisbeten muvakkat ve fâni kısacık hayat-ı dünyeviye'nin zararları, sineklerin ısırması gibidir. Hayat-ı ebediyenin zararları, ona nisbeten yılanların ısırmasıdır.

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Çok Muhterem Üstadımız Efendimiz,

Bin üçyüz yirmi bir tarihinde, Mu'cizat-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm'ı ve Keramet-i Gavsıye Risalelerini âlem-i menamda görmüştüm. Bunun hikmetini şimdiye kadar anlayamamıştım. Gördüğüm rü'ya aynen şöyle idi :

Tarih-i mezkûrda, Ceziret-ül-Arab'ın Necid Kıt'ası'nın Bilâd-ı Kasım'de, bir gece rü'yamda ; üç güneşin tulû etmiş olduğunu gördüm. Yanımda tanıyamadığım bir zâta sordum : "Bu üç güneş nasıl olur?" dedim. Yanımdaki zât : "Bu güneşin birisi Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın güneşi ; diğeri Gavs-ı Geylânî'nin ; üçüncüsü de, diğeri bir güneştir." Üçüncü güneşin Risale-i Nur olduğunu şimdi bildim.

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ
تَمْسَسْهُ نَارٌ نَوْراً عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ لِيَتْأَمَّ

Âyet-i Kur'aniye, o rü'ya hakikatına işaret etmiş. Bu nuranî rü'ya, mezkûr Âyet-i Nur'un on işaretle, on parmak ile gösterdiği hakikatı, aynen gösteriyor ; otuzsekiz sene evvel haber veriyor. (Evet, üç nur-u âzam olan güneşlerin -Allahu a'lem- tâbiri şu olmak gerekir.

Güneşlerin birincisi : Bu asırda Risale-i Nur'dur. Ve en parlak bir nuru da, Mu'cizat-ı Ahmediye (Aleyhissalâtü Vesselâm) nâmındaki risale-i hârikadır.

İkincisi : Hazret-i İsa'nın (A.S.) dîn-i hakikîsinden çıkan nur-u semavî güneşidir.

Üçüncüsü : Tarikatlar ruhunda ve tasavvuf menbaından çıkacak

bir güneştir ki; şimdi Şeyh-i Geylânî timsaliyle o mânâ gösterilmiş. Risale-i Nur'a işaret eden otuzüç Âyet-i Kur'aniye'nin en birinci âyeti olan Âyet-in-Nur on vecihle Risale-i Nur'a işaret ettiği **Birinci Şuâ** Risalesinde gözümle gördüm, isteyen görebilir.

Sizi nefsinden ziyade seven âciz şâkirdiniz
Binbaşı Muhyiddin

* * *

Azîz, Sıddık, Metin, Sebatkâr Kardeşlerimize,

Biz, bu havâlideki Risale-i Nur talebeleri nâmına sizlere pek çok selâm ile beraber, arz-ı şükran ediyoruz. Ve sizlere ebeden minnetdarız ki, muktedir ve parlak kalemlerinizle bizleri hem uyandırdınız, hem yardım ettiniz. Bu vilâyeti, nuranî kalemlerinizle inşâallah Isparta'ya benzettireceksiniz. Ve bilhassa çok ehemmiyetli kardeşimiz kahraman Tâhirî'nin parlak ve muvaffakiyetli ve tevafuklu kalemi, kerametkârâne fütuhât yapıyor. Ve onun iki mâsumeleri ve mâsumların ve ümmî ihtiyarların rengârenk, çeşit çeşit meziyetlerini gösteren yazıları, bizleri teshir ediyor, herkesi şevkle okumağa sevk ediyor. Cenâb-ı Hak, sizlerden ebeden râzı olsun ve sizi muvaffak etsin, âmin.

Çok mühim ve mübarek kardeşimiz Hâfız Mustafa'nın bize verdikleri ehemmiyetli hâdise-i taarruziye haberi, bizi hayrete düşürdü. Ve Üstadımızın o zamanda endişelerinin ve heyecanının hikmetini anladık. Bir hiss-i kablevuku' ile mütemadiyen bizlere der idi : **"Dikkat ediniz.. Sebat ediniz ! Münafıklar, taarruz plânı çeviriyorlar"** diye bizi ihtiyata sevk ediyor ; hem **"Bir halt edemezler"** diyordu.

Evet, Isparta'lı kardeşlerimizin bize haber verdikleri gibi, bu ehemmiyetli hâdise-i taarruziye teşebbüs vukuu zamanında muhabereimiz kesildiği halde, mütemadiyen, her vakit Üstadımız, aynı taarruz mârüz bulunuyoruz gibi bizi, yâni Emin ve Feyzi'yi ikaz ediyor... (90)
"Dikkat ediniz, dört cihetle bize taarruz var. Demir gibi sebat ediniz... Bir halt edemezler." Biz de bakıyorduk ki ; bizde bir şey yok, hissetmiyorduk.

Hem, o gaybî hâdiseyi bertaraf etmek için, tam mutabık bir mektub bize yazdırıp size göndermiştik.

Risale-i Nur talebelerinden
Nazif, Salâhaddin, Tevfik, Hilmi, Emin, Feyzi

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِجِسْمِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Azîz, Siddık Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniye'de Kahraman Arkadaşlarım,

Bundan evvel üç mektup, emaneti aldıktan sonra göndermiştim. Bu defaki Hâfız Ali'nin mektubunda onlardan bahsetmemiş, merak ettim. Nur fabrikası sahibi Hâfız Ali'nin hastalığı beni müteessir etti, bizi duaya sevketti. Cenab-ı Hak kuvvet ve şifa ihsan eylesin, âmîn.

Hâfız Ali'nin mektubiyle Risale-i Nur'un ehemmiyetli rükünlerinden olan Halil İbrahim'in sisteminde Ahmed Feyzi'nin mektupları, şahsıma aid haddimden yüz derece fazla hüsn-ü zanları bir tarafta kalsa -ondan kat'ı nazar- o havalide Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsine karşı, Halil İbrahim'le Ahmed Feyzi'nin sarsılmaz, gayet kuvvetli irtibatlarını gösterdiğinden, bizi cidden mesrur eyledi.

Evet, onların o şiddetli alâkadarlıkları, o havâlide Risale-i Nur'u yerleştiriyor, idame ettiriyor. O ikisinin mektupları, suret-i zâhiriye-de benim şahsıma atf-ı ehemmiyet etmeleri gerçi muvafık değil, mübalâğadır. Fakat o yanlış suretin altındaki hakikat, Risale-i Nur şâkirdlerinin samimî tesanüdlerinden süzülen bir şahs-ı mânevîye ve Risale-i Nur'un Kur'an'dan gelen hakikatına karşı tam mutabık ve hak olarak sarfedilecek. O mektublardaki tâbirat, benim gibi, bir cüz'î ferde karşı sarfedilmiş. Benim haddimden bin derece fazla olmakla beraber ; o şahs-ı mânevî nâmına ve Risale-i Nur'un hakikatı hesabına ve o ehemmiyetli ve çok muhtaç memlekette fevkalâde bir alâka ve faaliyete alâmet olmak cihetiyle kabul ettim.

Ahmed Feyzi'nin de, inşaallah Kastamonu Feyzi'si gibi, bütün kuvvetiyle Risale-i Nur'a çalışacak bir azm ve karar suretinde mektubunu telâkki ediyoruz. Fakat, mahviyeti ve tevazuu pek fazla ve istedikleri de pek fazla ve mektubundaki duaları da güzel olduğundan ; dâimî duamızda, buranın Feyzi'siyle omuz omuza girdi.

Halil İbrahim'in mektubu, belki her mektubu hem onun, hem

İnce Mehmed'in namına kabul ediyorum. İkisine, Husrev'le Rüşdü gibi, bir ruh iki ceset nazariyle bakıyorum. Cenab-ı Hak onları muvaffak etsin ve emsâlini oralarda çoğaltsın. Ve o mektubda, Risale-i Nur'un talebelerinden Hâfız Mehmed Emin ve Mustafa Çavuş ile beraber, Siirt'li Ahmed ve Salâhaddin ve İzzeddin gibi zâtlar da Risale-i Nur'la alâkadar olduklarını bildiriyor. Biz de onlara birer birer hem selâm, hem onları da Risale-i Nur talebeleri içinde duada teşrik edeceğiz.

Hâfız Ali'nin mektubunda, eline geçen mektubumuzu güzelce takdir ve hülâsa etmiş. Risale-i Nur, saadet-i ebediye dükkânı ve bâki elmasları sattığından, fâni, kırık cam parçaları ondan istenilmemeli, tâbiri çok güzel düşmüş.

Hem Isparta, hem Manisa'daki bütün kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ediyoruz ve dualarını istiyoruz. Hapishanede, Risale-i Nur'un son kâtibi kahraman Şefik acaba sağ mıdır? Nerededir? Merak ediyorum. Halil İbrahim'den sorunuz.

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Şuhûr-u Muharreme'den sonra, hususan bahara yakın, hayat-ı dünüveviye gafleti bir derece fütur vermekle beraber; bazı sarsıntılar ve hastalıklar ve askerliğe gitme cihetinde Risale-i Nur'un hizmetine bir derece zaaf gelmiş diye endişe ediyordum. Cenâb-ı Hakka şükür ki; mektublarınız ve Âtîf Hasan'ın gelmesiyle o endişe zâil oldu. O mektubunuzda, çok ehemmiyetli bir hâdise-i nuriyeden bahis var ki, Hizb-ül-Ekber-ül-Kur'an'ı tab'etmek teşebbüsüdür.

Evet, o Hizb-ül-Ekber'deki âyât; bütün Resâil-i Nuriye'nin ruhu, esası, mâdeni, üstadı ve güneşidir. Onun tab'ından sonra mümkünse, Risale-i Nur'un Hizb-ül-Ekberi nâmında arabiyy-ül-ibare ve iki Âyet-ül-Kübra ve münacâtın hülâsası olan risaleyi dahi tab'etmek lâzımdır. Fakat elinizdeki nüsha, benim nüsham gibi mükemmel değil. Biz burada yazıp, isterseniz size gönderelim. İsterseniz, İstanbul'da matbaada olan vekilimize gönderelim. Adresini bildiriniz.

251 Kardeşimiz Hasan Âtîf, hakikaten Risale-i Nur'un hizmetine pek çok lâıyk ve müstaidir. Müstesna hattıyla beraber ihlâsı, irtibatı, alâkadarlığı, ciddiyeti, sadakatı dahi mükemmeldir. Cenab-ı Hak,

onun emsalini çoğaltsın. Bu kardeşimizi, yirmi mektub yerinde, size canlı bir mektub olarak gönderdik.

52) Hâfız Ali'nin buradaki kardeşlerine çok yüksek, çok te'sirli yazdığı mektuba karşı başta Feyzi, Emin olarak umum nâmına Feyzi diyor ki : "Biz bu memleket talebeleri, Isparta kahramanlarının küçük kardeşleri, belki onların talebeleriyiz. Dersi, hizmeti ve ciddiyeti onlardan alıyoruz. Her birisi, bizim için birer üstaddir. Onların ellerinden öper, arz-ı hürmet ederiz. Cenâb-ı Hak, o kahramanlardan ebeden razı olsun, âmîn." diyorlar.

Risale-i Nur'un iskele nâzırı Sabri'nin birinci talebesi ve Risale-i Nur'un ehemmiyetli küçük bir talebesinin küçücük mektubundaki güzel yazı bizi mesrur etti. Cenab-ı Hak, onu ve onun gibi Risale-i Nur'a çalışan mâsumlara tevfik ve selâmet ve saadet ihsan eylesin, âmîn.

Hâfız Mustafa'nın bizce pek çok ehemmiyetli olan mektubu, çoktanberi beklediğim bir hakikatı gösterdi ki ; Risale-i Nur dairesindeki şâkirdler, istişare suretinde, tab'etmek gibi çok ehemmiyetli işleri görmeye başlamalarıdır.

* * *

Azîz, Sıddık, Sâdık, Hâlis ve Muhlis Kardeşlerim,

Dört-beş kardeşlerime ait birer kısacık konuşacağım :

Birincisi : Medrese-i Nuriye'nin mürşidi, müessisi ve müdebbiri Hacı Hâfız kardeşimizin bu defa üçüncü olarak bir teberrükünü gördük. Tâ Barla'da iken, tatlı lokmaların kerametli, acib bereketi ; ve Isparta'da İktisad Risalesi'ni tathlaştıran iki buçuk okka balın hârîka bir hâdiseye sebebiyet vermesi (Hâşiye), bu üçüncü defa da, bin mübarek ve mâsum hatırlarını ve iltifatlarını temsil eden ve parçalanmıyan bir hediyeyi göndermiş. Altmış senelik bir kaide-i hayatiyemi, o bin hatırın hatırı için, o kaidemin hatırını kırdım.

İkincisi : Âtîf Hasan'ın hakikaten fevkalâde yazdığı tevafuklu Mu'cizat-ı Kur'aniye'yi, o gittikten sonra temaşâ ettim. Elimden gelseydi, herbir yaprağına mukabil bir lira verecektim. İnşâallah

(Hâşiye) : Şimdi ben tahmin ediyorum, o bal da onun imiş ; fakat tam tahattur edemiyorum.

o nüsha ile binler adam istifade edip, onun hayat-ı bakiyesine bir çeşme hükmünde vâridat verecek. Husrev'in ve kahraman Tâhîrî'nin bir üçüncüsü oluyor.

Üçüncüsü : Risale-i Nur'un eski ve ehemmiyetli ve çalışkan bir şâkirdi olan Kâtib Osman'ın, sâdık ve hikmetli rü'yâsı ve mutabık tâbiri onları müferrah ettiği gibi, bizleri de mesrur eyledi. Ve o mektubuyla, merak ettiğim şeyleri ; ve Husrev ve Rüşdü, Hâfız Ali, Zühdü Bedevi, Nuri ve Nur fabrikası sahibi, Tâhîrler, mübarekler hey'eti, medrese-i nuriye ve ümmî ihtiyarlar ve mâsum çocuklar, umumlarının selâmlarını yazıyor. Biz de onlara birer birer selâm ediyoruz. Muvaffakiyetlerine ve selâmetlerine dua ediyoruz.

Bu havâlide dahi, belki çok yerler de ; sizin faaliyetinizden şevka gelip Risale-i Nur ziyade tevessü' ettiğiinden ; ehl-i dünyayı düşünürüyor, nazar-ı dikkati celbettiriyor. Bazı ufak tefek ilişmek de ondan ileri geliyor. İhtiyat her vakit olduğu gibi yine lâzımdır.

Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü Anhü iki defa ^{gizli gizli nurlanır} سِرِّاتِنُورَت demesi,

Risale-i Nur perde altında tenevvür ve tenvir eder diye işaret ediyor. Mümkün olduğu kadar geçici rüzgârlara ehemmiyet vermeyiniz, bakmayınız. Zaten mâbeyninizde samimî tesanüd ve meşveret-i şer'iyeye, sizi öyle şeylerden muhafaza eder. İçinizdeki şahs-ı mânevînin fikrini, o meşveretle bildirir .

Kardeşiniz ve sizinle dünyada, berzahda, âhirette müteşekkîrâne iftihar eden ve edecek, hizmet-i Kur'aniyede arkadaşınız
Said Nursî

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu yeni hâdise-i taarruziyeden müteessir olmayınız. Çünkü, mükerrer tecrübelerle Risale-i Nur inayet altındadır. Hiçbir taife, şim diye kadar böyle bir ehemmiyetli hizmette bizler kadar az meşakkatle kurtulan olmamış.

Hem geçen Ramazan'daki hastalığım ve Eskişehir'deki musibetimiz gibi çok vâkıalarla zâhîrî sıkıntılı meşakkatli hâlât altında Risale-i Nur'un faidesine olarak inkişafatı ve daha tesirli fütuhatı görülmüş.

* "Ve Ey arz suyunu yut. Ey gök suyunu kes". denildi. Su azaldı, iç bi'tti. Gemi yüksek bir dağa oturdu. Ve kahrolsun zalimler! denildi?

İnşâallah, bu sıkıntılı hâdisе dahi, münafıkların aks-i maksudiyle, Risale-i Nur'un fütuhatını başka bir mecrâda teshile vesile olur.

3 Beşinci Şuâ, yirmibeş sene evvel mesâili yazılan, yalnız bir-iki sahife tatbikat ilâve edilip Şuâlar'a giren Beşinci Şuâ ellerine geçmesi ehemmiyetlidir. Fakat bunda da bir hikmet var. Belki onlara, kendi mesleklerini bildirmek ve Cehennem'e gidenin mahiyetini bilmek için fevkalâde iktidar hâricinde bir kazâ-i İlâhîdir, diye Cenab-ı Hakk'ın hikmetine ve inayetine ve hıfzına itimad edip, merak etmeyiniz.

Br:261

248

215
F:735

Hem siz, hem onlar bilsinler ki sadaka belâyı def'ettiği gibi; Risale-i Nur Anadolu'dan, hususan Isparta, Kastamonu'dan âfât-ı semaviye ve arziyenin def' u ref'ine vesiledir. Evet Sabri'nin

17,207

* يَا أَرْضُ اْبَلِّغِي ... وَأَسْتَوْتِ عَلَى الْجُودِيِّ âyetinden istihrac ettiği mânâ, haktır ve mutabıktır.

(57) Evet Risale-i Nur, Sefine-i Nuh gibi Anadolu'yu Cebel-i Cûdi hükümüne getirip, küre-i arzın yangınından ve tûfanından kurtulmasına bir sebeptir. Çünkü, za'f-ı îmandan gelen tuğyan, ekser musibet-i âmmeyi celbettiği gibi; îmanı fevkalâde kuvvetlendiren Risale-i Nur, o musibet-i âmmeyi dairesinin hâricine bırakmağa rahmet-i İlâhiye tarafından vesile oldu. Bu ehl-i dünya, bu Anadolu halkı Risale-i Nur'a girmeseler de ilişmesinler. Eğer ilişmeler; yakında bekliyen yangınlar, tufanlar, zelzeleler ve tâunların istilâsına uğrayacaklarını düşünsünler, akıllarını başlarına alsınlar. Mâdem biz onların dünyalarına karışmıyoruz, onların da lüzumsuz bir halde bu derece âhiretimize karışmalarında onlara felâket getirmek ihtimali kavîdir.

F=308-324

207,262

17,441

25,51,33

İşte, bu sekiz aydır, hususan bu heyecan veren bu hâdisenizle beraber; şimdi yanımdaki Feyzi ile Emin ve bütün bana temas eden dostlar şahiddirler ki, bu sekiz ay zarfında bir tek defa, ne Harb-i Umumî'yi, ne siyaseti sormamışım. Ve odamdan işitilen radyoyu da, üç senedir dinlemedim. Halbuki benim, binler adam kadar dünyaya bakmak münasebet var. Demek bize işişen, doğrudan doğruya îmana tecavüz eder. Onları, Cenab-ı Hakk'a havale ediyoruz. Hem ehl-i siyasete hiç münasebetimiz olmadığı halde, kat'î bilsinler ki; bu memlekette, bu asırda, milleti anarşilikten, tereddidi ve tedenni-i mutlakadan kurtaracak yegâne çaresi, Risale-i Nur'un esasatıdır.

207

133

137,72

mek:71

E:1031

sorumluğumuz
Arapı dışlamak

241

1905-1911
1910
1915

E:33
E:25

Ağınlık -
Teşkilatlık

25
E:37

146,
265,122,161,241
262,
265-241
E:197
E:153

Bu hâdisede sıkıntı çeken mâsumlar ve üstadları bilsinler ki ; ağır şerâit altında bir saat nöbet, bir sene ibadet ve hakikî tefekkür-ü 228 îmaniye ile bir saati, bir sene tâat hükmüne geçtiği gibi, inşâallah onların sıkıntıları da öyle sevaba medar olur. Onlar da, merak ve teessürle değil, ferah ve sürurla karşılamalı. Fakat Hazret-i Ali'nin

(Gizli gizli, acı, gizli gizli nurları)

(R.A.) iki defa سِرّاً تَنْوَرَتْ سِرّاً بَيَانَةً demesine binâen, biz her vakit tam ihtiyat ve tam sakınmak vaziyetini muhafaza etmekle mükellefiz.

Risale-i Nur'un mensubları, şuur ve ihtiyarları hâricinde birbiriy-le münasebetdar, birbirinin hâdiseleriyle alâkadar olduğuna bir delil de bu günlerde oldu. Şöyle ki :

Oradaki hâdisenin vukuundan bu güne kadar, buradaki muhtelif tabakalardaki talebelerin vaziyetleri, ehemmiyetli bir hâdiseyüzünden değişmiş gibi çekinmek ve münafıkların nazarını kendilerine ve bizlere celbetmemek için bir tevakkuf devresi geçti. Ben de hayret ediyordum. Hem, Nazif gibi bir kaç zâtın rü'yalarının tâbirleri, sizin hâdiseniz olduğunu anladık.

Umum kardeşlerimize birer birer ve bilhassa musibetzedelere se-lâm ve dua ediyoruz. Cenab-ı Hak, onları çabuk kurtarıp vazifeleri-nin başına göndersin, âmîn.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ كَلِمَاتِ الْقُرْآنِ وَحُرُوفَاتِهَا

Azîz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniye'de Kuv-vetli, Fa'al, Sebatkâr Arkadaşlarım,

Bu günlerde benimle altı adam, başta Marangoz Ahmed, âhirinde ben, mânevî ihtara binâen birer mes'eleye medar olmuşuz :

Birincisi : Fa'al, cidden çalışkan, Risale-i Nur ve Medrese-i Nuriye talebelerinden Marangoz Ahmed'in mektubunda, Eşref namında on yaşında bir mâsum çocuğun ; köyünü, malını terkedip, iki gün

17 Haziran 2017
de uymamanın
cezasını 3. sene çektim

38

mesafeden gelip, hiç yazı yazmadığı halde, on gün zarfında Risale-i Nur'u yazmağa muvaffak olması, Risale-i Nur'un bir kerameti olduğu gibi, Medrese-i Nuriye'nin de hârika bir çiçeğidir deniliyor.

Evet, biz de deriz ki : Maddî bir kışta güzel çiçeklerin açılması, bir hârika-i kudret olduğu gibi ; bu asrın mânevî ve dehşetli kışında, Sava Karyesinin, yâni Sava şeceresi bin güzel çiçekler ve Cenet meyveleri açması ve Isparta memleket bahçesi, binler gül-ü Muhammedî (A.S.M.) çiçekleri açması (Hâşiye); elbette hârika bir mu'cize-i rahmet ve bu memlekete hârika bir keramet-i inâyet-i Rab-baniye ve Risale-i Nur talebelerine hârikulâde bir ikram-ı İlâhîdir diye itikad edip, Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükrederiz. 20

Marangoz Ahmed'in mektubunda, Dârıviran Köyü'nün eski zamanın çalışkan talebelerini andıran fedakâr talebeler, bizi ve eski zaman talebelerini tahassürle yâd eden medreseden yetişme, Risale-i Nur talebelerine derin bir sürur verdi. Medrese-i Nuriyenin hanımlar talebeleri ; evrad-ı Kur'aniye ile dualariyle, evradlariyle çalışkan kalemlere mânevî yardımları çok güzeldir. Bu havâlideki hanımlara da tam bir ders olur. Cenab-ı Hak, onlardan ve o medresenin umum talebelerinden ve üstadlarından ebeden râzı olsun. 116

Ahmed'in rü'yası çok mübarek ve güzeldir. Hazret-i İsa'nın (A.S.) kuvvetli sadâsını işitmek, İsevîlerden kuvvetli bir imdat Hizb-ül Kur'an'a iltihak etmeye işaret olabilir. 175

İkinci Adam ve Mes'elesi : Risale-i Nur talebelerinden bir genç hâfız, pek çok adamların dedikleri gibi, dedi : "Bende unutkanlık hastalığı tezayüd ediyor, ne yapayım?" Ben de dedim : "Mümkün oldukça nâmahreme nazar etme." Çünkü rivayet var. İmam-ı Şâfiî'nin (R.A.) dediği gibi : "Haram nazar, nisyan verir." 482

Evet, Ehl-i İslâm'da nazar-ı haram ziyadeleştikçe, hevesat-ı nefsanîye heyecana gelip, vücudunda sû-i isti'malât ile israfa girer. Haf-tada bir kaç defa gusle mecbur olur. Ondan, tibben kuvve-i hâfızasına zaaf gelir. 198

Evet, bu asırda açık-saçıklık yüzünden, hususan bu memâlik-i harrede o sû-i nazardan sû-i isti'malât, umumî bir unutkanlık hastalığı-

(Hâşiye) : Ve her biri (sad berk) olarak, yâni herbir çiçekte yüz parça yaprak.

mı netice vermeğe başlıyor. Herkes cüz'î küllî o şekvâdadır. İşte, bu umumî hastalığın tezayüdiyle, Hadîs-i Şerif'in verdiği müdhîş bir haberin te'vili ucunda görünüyor. Ferman etmiş ki: "Âhirzâmanda, hâfızların göğsünden Kur'a n nez'ediliyor, çıkıyor, unutuluyor." Demek bu hastalık dehşetlenecek, hıfz-ı Kur'an'a bu su-i nazarla bazılarda sed çekilecek ; o Hadîs'in te'vilini gösterecek.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

Üçüncü Adam ve Mes'elesi : Bizlerle pek çok alâkadar bir zât, çok defa dehşetli şekvâ ediyor ki : "Ben adam olamıyorum, gittikçe fenalaşıyorum, mânevî hizmetlerimin neticelerini göremiyorum" diye meded istiyor. Ona yazıyoruz ki :

"Bu dünya dar-ül-hizmettir, ücret almak yeri değildir. A'mâl-i sâlihânın ücretleri, meyveleri, nurları ; berzahda, âhirettedir. O bâkî meyveleri bu dünyaya çekmek ve bu dünyada onları istemek, âhireti dünyaya tâbi etmek demektir. O amel-i sâlihîn ihlâsı kırılır, nuru gider. Evet ; o meyveler istenilmez, niyet edilmez. Verilse, teşvik için verildiğini düşünüp şükreder."

Evet, bu asırda -bir iki mektubda beyan edildiği gibi- o derece hayat-ı dünyeviye damarına dokunmuş ve yaralamış ve heyecana getirmiş ki ; mübarek ve ihtiyar ve hoca ve ehl-i salâhat olan bir zât dahi, dünyada bir nevi hayat-ı uhreviye ezvakımı istiyor ; birinci derecede, dünyada zevk-i hayat onda hükmediyor.

Dördüncüsü : Bizimle alâkadar bir zât, pek çokların şekva ettikleri gibi ; eskiden, şiddetli bir tarikatta okuduğu evradındaki zevk ve şevkini kaybettiğini ve sıkıntı ve uyku galebe ettiğini, müteessifâne şekva etti. Ona dedik :

Maddî hava bozulduğu vakit nasilki sıkıntı veriyor, asabî sînelerde inkıbaz hali başlıyor. Öyle de, bazan mânevî hava bozuluyor. Hususan mânevîyattan yabanileşmiş bu asırda ve bilhassa hevesat ve müştehiyat-ı nefsanîyeyi taammüm etmiş memleketlerde ve hususan şuhûr-u muharreme ve şuhûr-u mübarekede mânevî havayı tasfiye eden, Âlem-i İslâm'ın intibah ve teveccüh-ü umumîsi, o mübarek şuhûrun gitmesiyle tevakkuf etmesinden fırsat bulup havayı bozan dalâletlerin te'sirleri zamanında ve bilhassa kış tazyikatı al-

MÂNEVÎ HİZMETLERİMİN NETİCELERİNİ
DÜNYADA GÖREMİYORUM

110,107
Em=86
95

mek=461
263
E=12

212

197
m=68
L=250
104

Ş=317
Brl=249

tında, bir derece hayat-ı dünyeviye ve hevesat-ı nefsanîyenin tasallutlarının noksanîyetinden, Ehl-i İslâm ve ehl-i İmânda, hayat-ı uhrevîyeye çalışmak iştîyakı ; baharın gelmesiyle hayat-ı dünyeviye-
nin ve hevesat-ı nefsanîyenin inkişâfiyle o iştîyak-ı uhrevîyeyi gizle-
mesi anında elbette böyle kudsî evradlarda zevk, şevk yerinde, es-

nemek ve fütur gelir. Fakat mâdem ^{49:10} خَيْرُ الْأُمُورِ أَحْمَرُهَا ^{5=312,314} ^{8r=330} ^{Tr=492} sirriyle ;

83 meşakkatli, külfetli, zevksiz, sıkıntılı a'mâl-i salîha ve umûr-u hayri-
ye daha kıymetli, daha sevâblıdır ; o sıkıntıda, o meşakkatteki ziya-
de sevâbı ve makbuliyeti düşünüp, sabır içinde mesrûrane şükret-
mek gerektir.

E1=130 Beşincisi : Risale-i Nur'un bir talebesi, Risale-i Nur'a çalışmadı-
ğının bir sebebi, derd-i maişetin ziyadeleşmesi olduğunu söyledi. Biz ⁷⁼³¹⁸⁻⁴⁸⁶ ²¹⁻⁶⁰⁻²⁴³⁻²⁵⁹ ⁵⁹⁻²⁰¹

235 de ona dedik : Risale-i Nur'a çalışmadığın için derd-i maişet sana
şiddetlendi. Çünkü bu havâlide her talebe itiraf ediyor ve ben de
ediyorum ki : Risale-i Nur'a çalıştıkça, yaşamakta kolaylık ve kalb-
de ferahlık ve maişette suhulet görüyoruz.

36 Altıncısı : Bu biçâre Said'dir. Herkesin arzu ettiği ve istediği ve
ferahla kabul ettiği, şahsına karşı hürmet ve muhabbet ve sohbet,
fakat Risale-i Nur'a taallûk eden noktalar hâricinde bana ağır geli-
yor, beni sıkıyor, müteessir ediyor. Tahmin ediyorum ki, Risale-i
Nur'un yüksek hâsîyetleri ve şâkirdlerinin şahs-ı mânevîsinin pek
büyük meziyetleri, şahsım gibi meslek-i aczde fazla ileri giden bir
âciz ve biçârenin zaif omuzuna o dağ gibi mânâlar yüklense altında
ezilir, sıkılır diye anladım. Bu âhirki iki mes'elede pek kısa kesmeye
kâğıt mecbur etti. Nur, Gül ve Lütfi'nin kahraman vârisleri, Müba-
rekler yüksek hey'eti ve Medrese-i Nuriye ve mâsumlar ve ümmî
ihtiyarların her birisine binler selâm ediyoruz.

Duanıza muhtaç, size müştak kardeşiniz
Said Nursî

* * *

98P.3

Azîz, Sıddık, Sarsılmaz, Yılmaz, Sebatkâr, Fedâkar Kardeşlerim,

Böyle şiddetli taarruzlara karşı sizi teşcîe lüzum görmüyorum.
Sizin kuvvetli metanetiniz ve Risale-i Nur'a gelen her hâdise-i elî-

menin altında bir inayet ve rahmet bulunduğuna itikadınız, teşcünüze kâfidir, biliyoruz. Yalnız bir noktayı merak ediyorum. Elde edilen bütün Risale-i Nur, yalnız bir takım mıdır ve kimin imiş? Anlamak istiyorum. Her kiminse merak etmesin. Daha ehemmiyetli makamlarda onun hesabına fütuhât yaparlar, sevab kazandırır. Ona, bir takım Risale-i Nur tedarik edilebilir. Hem tevkif altında kimse var mı? Hem, ona havale edilen hoca kimdir?

Sâniyen : Sabri ile Hâfız Ali'nin re'yi ile teshil-i muhabere için verdiği karar ile bazan Atabey yoluyla muhabereyi onlar gibi biz de kabul ettik. Lütfi'nin bir vârisi Abdullah Çavuş nâmiyle, adre siyle gönderilecek.

Sâlisen : Sabri'nin mektubunda, tevafuklu yazdığı Mu'cizat-ı Kur'aniye ve Risale-i Nur hakkındaki istihracı bizi fevkalâde mesrur eyledi. Hasan Âtîf'in bize yazdığı şa'şaalı ve câzibedar Mu'cizat-ı Kur'an'ı esas yapıp, sâir risalelerde, i'caz-ı Kur'an'ın nüktelerine dair mebâhisi ona zeyiller şeklinde ilhak ettik, güzel bir surete geldi.

Ezcümle : Âyet-ül-Kübrâ'nın Kur'an'a dair onyedinci mertebesi, Yirminci Söz ve Sûre-i Feth'in âhirki âyetin mu'cize olduğuna dair Yedinci Lem'a ve Fihriste'nin Rumuzat-ı Semaniye'ye dair mühim parçaları ve Kenz-ül-Arş'ın iki nüktesi gibi parçalar o zeyillere girmiş. Aynen, Mu'cizat-ı Ahmediye'nin zeyilleri gibi parlamış. Nurlar santralı Sabri, o yazdığı güzel Mu'cizat-ı Kur'aniye'yi inşâallah onlarla tam güzelleştirir.

Râbian : Merhum Lütfi'nin hakikî ve pek ciddî bir vârisi olan Abdullah Çavuş'un mektubu, onun derece-i sadakat ve ihlâsını ve irtibatını gösterdi. Her vakit İslâmköy'lü Abdullah ile o Abdullah Çavuş'u duada beraber yâdediyordum. Elhak, o makama lâıyk olduğunu gösteriyor. İsteddiği Fihriste'nin musahhah son kısmı inşâallah ona gönderilecek. Fakat zannettiği gibi çok tashihat edilmemiş. Çünkü, taksim-ül-a'mâl suretiyle, o mübarek kardeşlerimin yazılarını, mübarek yadigâr gördüm ve değıştirmeğe kıyamadım.

Hâmisen : Bugünlerde, o hâdisede, Risale-i Nur'un bir derece tevakufuna ve dünyaya bakmağâ ve yirmi senedir konuşmadığım adamlarla konuşmağâ ve hizmet-i Kur'aniye noktasında memnû olduğumuz siyasete temas etmeğe mecbur olacağım diye, endişeden gelen şiddetli bir teessürden, zâhiren görülmez, mânen tehlikeli bir

hastalık bana taarruz etti. Müstemir âdetimi bitamam yerine getiremediğimden, yine Ramazan hastalığı gibi, ben kardeşlerimden, yine mânevî muavenetlerini çok rica ediyorum. Fakat merak etmeyiniz, yatakta değilim. Yalnız fazla yazılan nüshaları tashih edemiyorum.

Sâdisen : Risale-i Nur bir cephede tevakkuf etse de, başka cephelerde fütuhâtı o tevakkufun yerini tutar. Hattâ bu hâdise münasebetiyle burada bir derece ihtiyata binaen tevakkufa niyet edip tervic ettiğimiz halde ; bilâkis Isparta tevakkufuna karşı, buralarda

inkişâfat ile tezahür etti. **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي**

En ziyade bize nezaretle, bizimle ve siyasetle alâkadar mühim bir memur yanıma geldi. Ona dedim ki :

37 "Bu onsekiz senedir sizlere müracaat etmedim ve hiçbir gazete okumadım ; bu sekiz aydır, bir defa cihanda ne oluyor, diye sordum ; üç senedir buradan işitilen radyoyu dinlemedim ; tâ ki kudsi hizmetimize mânevî zarar gelmesin. Bunun sebebi şudur ki : **İman hizmeti, iman hakaiki, bu kâinatta herşeyin fevkindedir ; hiç bir şeye tâbi ve âlet olamaz.** Fakat bu zamanda ehl-i gaflet ve dalâlet ve dinini dünyaya satan ve bâki elmasları şişeye tebdil eden gafil insanlar nazarında o hizmet-i îmaniyeyi hâriçteki kuvvetli cereyanlara tâbi veya âlet telâkki etmek ve yüksek kıymetlerini umumun nazarında tenzil etmek endişesiyle, Kur'an-ı Hakîm'in hizmeti bize, kat'î bir surette siyaseti yasak etmiş.

Sizler ey ehl-i siyaset ve hükümet ! Evham edip bizlerle uğraşmayın. Bilâkis teshilât göstermeniz lâzım. Çünkü hizmetimiz, emniyet ve hürmet ve merhameti te'sis ile hem âsâyişi, hem inzibatı, hem hayat-ı içtimaiyeyi anarşilikten kurtarmağa çalışıp, sizin hakikî vazifenizin temel taşlarını tesbit ediyor, takviye ve te'yid ediyor."

100 Sâbian : Hâfız Ali'nin mektubunda bazılara hitaben yazdığımız bir mektub ile ve hâdise-i hâzıra dair hafif geçeceğine ait son mektub, bu günden bir hafta evvel postaya verilmiş. Hâfız Ali, yoldaki o iki mektubu okumuş gibi mektubunu yazması, sadakatının bir lem'a-i kerameti olduğu gibi ; aynı günde, -hiç vuku' bulmamış- yanıma ehemmiyetli büyük bir me'mur-u siyasî gelmesini Nazif'in arkadaşlarından Köroğlu Ahmed rü'yada aynen görüp, o me'murdan

üç saat evvel rü'yayı bize hikâye edip tâbir istedi ; tâbiri, te'vilsiz çıktı.

Umum kardeşlerimize birer birer, hususan musibetzedelere selâm ve dua ederiz.

* * *

Azîz, Sıddık Mübarek Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniye ve İmaniye Sebatkâr, Sarsılmaz, Yılmaz Arkadaşlarım ve Bu Misafirhane-i Dünyada Şefkatkâr ve Fedakâr ve Vefâdar Yoldaşlarım,

Bu defa Nur fabrikasının sahibiyle ve tam bir muavini ve tam bir Husrev olan kahraman Tâhir'in beşaretli mektubları, ve Medrese-i Nuriyenin kahramanlarından Marangoz Ahmed'in ikinci rü'yası ve üçüncü rü'yanın âhirinde, mâlûm musibetin akibinde sarsılmıyan fa'al Hâfız Mehmed'in çocuklara hatim duasını yapması ve Risale-i Nur'u okutması, üstümüzden dağ gibi mânevî ağırlıkları kaldırdılar. Cenâb-ı Hak, sizleri ve onları âfât-ı mâneviye ve maddiyeden muhafaza etsin, âmîn.

Marangoz Ahmed'in ikinci rü'yası, Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vesselâm ile alâkadarlık ve sürurlu olduğu cihetinden rü'ya-yı sâdıka olduğuna, o Medrese-i Nuriye'nin civarlarındaki kardeşlerin ve hemşirelerin maddî hizmetleri canlı ve ruhlu bir suret alıp, Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın sünnet-i seniyyesinin ihyâsına medar olacağına işaret verdiği münasebetiyle, mektubunuzu almadan iki gün evvel gördüğüm bir rü'yayı beyan ediyorum. Şöyle ki :

Gördüm : Şimdiki reis veya şimdiki reisler, tanıdığım ehemmiyetli bir-iki hocaya, hilâfet rütbesini ve mes'elelerini tatbik etmeye ve hilâfet, o hocalara veya reislere hangisine verileceğini rü'yada anladım. Ve o netice-i kararları bana göstermek için, bana karşı geldiklerini gördüm. Sonra uyandım. Sabahleyin kardeşlerime söyledim. Dedim : Allahu a'lem, Isparta havâlisinde, Risale-i Nur'un maddî mağlûbiyeti içinde mânevî bir galibiyeti olmuş ki ; büyük makamat-ı resmîyede en mühim mesâil-i İslâmîye medar-ı bahs olacak. Biz Isparta'da o musibetin ne derece ileri gittiğini bilemediğimizden ve çoktanberi de ne hâl-i âlemden ve ne de resmî halden anlamayıp dinlemediğimiz halde, bu rü'yanın rü'ya-yı sâdıka olduğuna bir emare olan, beni bir gün baktırdı. O emare şudur ki :

Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir talebesi Ankara'dan gelip, ben sormadan dedi: "Reis, ^(is) Kur'an'a yeni bir tefsir yazmayı emretmiş, o da yazıyormuş."

Hem söylemiş ki: Dahiliye Vekili, yirmi senelik bir âdete muhalif olarak, "Dinsiz bir millet yaşyamaz" diye din lehinde beyanatta bulunduğunu ve Maarif Nâzırı da, âdâb-ı İslâmiye lehinde, eski prensiplerine muhalif olarak beyanatta bulunduğu gibi, ehemmiyetli bir değişikliği ihsas ettiğinden; kulağımı kapadığım sekiz aydan sonra, bu rü'ya hatırı için, bu haberleri aldım. Bunun sebebini anlamak cidden arzu ettim. Birden ihtar edildi ki: Ehl-i dalâlet, me'mur-u siyasiyeyi aldatıp, Risale-i Nur aleyhinde genişçe, buradan oraya kadar bir daire içinde taarruz edip, derece-i kuvveti anlamak istediler. Gördüler ki, sökülmiyecek, mağlûb edilmeyecek bir kuvvette gördüklerinden, ehemmiyetli büyük makamât-ı resmîyede, mahiyetini medar-ı bahs ve dikkat ettiklerinden, bilmeceburiye, bir nevi muşalâhaya yol hazırlamak; ve şimdiye kadar hakikat ve hikmete muhalif olarak iyilikleri ölen reise ve fenalıkları millete, orduya vermek yerinde, o hatâ-yı azîmeye bedel, bütün fenalıkları ölene verip, kendilerini bir derece o dehşetli hatîattan kurtarmak çaresini aramağa, bir zemin teşkil etmeye çalışmış ki; hem rü'ya, hem bu haberler haber veriyor. Birinci, ikinci Hulûsî'lerin müşterek mektupları, bu iki rükn-ü mühimmenin gayretleri, sadakatleri çelikten daha metin olduğu her hâdise ile gösteriliyor.

Said Nursî

* * *

Azîz, Sıddık Sebatkâr Kardeşlerim ve Hakikî Vârislerim,

Bu günlerde, Risale-i Nur'a sû-i kâsd edenlerin ve sizlere sıkıntı verenlerin haklarında, bana verdiği bir hiddet neticesinde bedduaya teşebbüs ettim. Birden Isparta'ya kıyamadım. Kaç defadır niyet ettim, Isparta'daki iyilerin yüzünden sû-i kâsdçılar kurtuldular. Kıyamadım, beddua yerine; "Yâ Rab! Mâdem Isparta Risale-i Nur'un ²²⁹ bir Medreset-üz-Zehra'sıdır, sen oradaki fena me'murları dahi ıslâh eyle ve hüsn-ü âkîbet ver" diye dua eyledim ve ediyorum.

(102) Sâniyen: Bu günlerde Salâhaddin'in İstanbul'dan getirdiği Habbe, Katre, Şemme, Hubab gibi arabî risalelere baktım. Gördüm ki;

Yeni Said'in doğrudan doğruya harekât-ı kalbiyesinde müşahede ettiği hakikatlar, Risale-i Nur'un çekirdekleri hükmündedir. Zâten bunlar, hem Şûle ve Zühre Risale-i Nur'un arabî parçalarıdır. Onlar, doğrudan doğruya benim nefsimin dersi olduğu için arabî ve kısa ibarelerle ifade edilmiş, başka adamlar nazara alınmamış.

O zaman, başta Şeyh-ül-İslâm ve Dâr-ül-Hikmet âzâları ve İstanbul'un büyük âlimleri, tahsin ve takdirle karşıladılar. Bunlar Yeni Said'in eserleri olduğundan, Risale-i Nur'un eczalarıdır. Eski Said'in ise, arabî risalelerinden yalnız **İşârât-ül-İ'caz**, Risale-i Nur'da en mühim bir mevki almış.

153 Hem her iki Said'in iştirakiyle, bir tek Ramazan'da iki hilâl ortasında te'lif edilen ve kendi kendine, ihtiyarım haricinde bir derece manzum şeklini alan ve **İşârât-ül-İ'caz** kıt'asında elli-altmış sahife bulunan Türkçe olarak **Lemeat** nâmındaki risale dahi Risale-i Nur'a girebilir. Maatteessüf bir nüsha elde edemedim. Herkesin hoşuna gittiği için, matbu' nüshaları kalmamış.

Hem Eski Said'in ilm-i mantık noktasında bir şaheser hükmünde bulunan gayr-ı matbu' **Ta'likat**'tan süzülen i'cazlı bir îcaz-ı hârikada, müdakkik ulemaları hayret ve tahsinle dikkate sevkeden, matbu' "**Kızıl İcaz**" nâmındaki risale-i mantıkiye Risale-i Nur'la bağlanmasına ve şâkirdlerinin âlimler kısmının nazarına göstermek lâıyk gördüm. Fakat çok derindir. Bu günlerde, Feyzi'ye bir parça ders verdim. Belki bir zaman, Feyzi kendisi, başkasının da anlaması için dersini Türkçe kaleme alacak.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim, Sebatkâr ve Hakiki Vârislerim,

Bu günlerde, Risale-i Nur talebeleri hesabına gayet ehemmiyetli, endişeli bir suâl-i mânevî kalbime ihtar edildi. Sonra anladım ki; ekser Risale-i Nur talebelerinin lisan-ı halleri bu suali soruyor ve soracaklar. Birden bir cevap hatıra geldi, Feyzi'ye söyledim. Dedi: "Hiç olmazsa icmâlen kaydedilsin."

154 **Endişeli Sual:** Bu âhırzaman fitnesinde, **açlık** ehemmiyetli bir 5-583
193 rol oynayacak. **Onunla ehl-i dalâlet, biçare aç ehl-i îmanı derd-i mai-**
198 **şet içinde boğdurup, hissiyat-ı diniyeyi ya unutturup, ya ikinci, üçün-**
201 **cü derecede bırakmağa çalışacak diye, rivayetlerden anlaşılıyor. Aca-**

ba,¹ herşeyde hattâ kahr azabında ehl-i îman ve mâsumlar için bir vech-i rahmet ve² kader-i İlâhî cihetinde adalet olduğu, bunda ne tarzda olur?³ Ve ehl-i îman, hususan Risale-i Nur talebeleri bu musibete karşı îman ve âhîret hesabına ne cihetle istifade edip, nasıl davranacaklar ve mukavemet edecekler?

Elcevab¹: Şu musibetin en ehemmiyetli sebebi; küfran-ı nimet ve şükürsüzlük ve nimet-i İlâhiyenin kıymetini takdir etmemeklikten gelen bir isyan olduğundan, Adil-i Hakîm, nimetinin hususan gıda kısmının, hususan hayat noktasında en büyük nimet olan ekmeğin hakikî lezzetini ve çok ehemmiyetli kıymetini ve nimetiyet noktasında fevkalâde derecesini göstermekle, hakikî şükre sevk etmek hikmetiyle, Ramazan gibi riyazet-i diniyeye riayet etmiyen şükürsüz insanlara bu musibeti verip, aynı hikmet için adalet etmiş.

① Ehl-i îman, ehl-i hakikat, hususan Risale-i Nur talebelerinin vazifesi; bu musibetli açlığı, Ramazan riyazet-i diniyesinin tarzındaki açlık gibi vesile-i iltica ve nedamet ve teslimiyet yapmağa çalışmaktır. Ve zaruret bahanesiyle, dilencilige ve hırsızlığa ve anarşiliğe yol açmasına meydan vermemektir. ② Ve aç fakirlere acımayan bir kısım zengin ve bazı ehl-i maaş dahi Risale-i Nur'u dinleyip, bu mecburî açlık hissiyle açlara merhamete gelip zekâtla yardımlarına koşturur. Ve nefsinin güzel yemeklerle şımartan, serkeş eden ve hevesat-ı rezîle ve tuğyanlara sevk edip sarhoş eden gençler dahi, Risale-i Nur'un irşadiyle, bu hâdiseden merdane istifade ederek, fuhşiyat ve günahlardan ellerini bir derece çektiği ve nefislerinin zevklerini ve pisliklere karşı galeyanlarını kırdığı vesilesiyle tâate ve hayrata girip, o hâdiseyi kendi aleyhlerinden çıkarıp, lehlerinde istimal etmektedir. Ve ehl-i ibadet ve salâhat dahi, ekser insanların aç kaldığı bu zamanda ve çok karışmış ve haram ve helâl farkedilmeyecek bir tarza gelmiş ve şüpheli mal hükmünde ve mânen müsterek olan erzak-ı umumiyyeden helâl olmak için mikdar-ı zaruret derecesine kanaat ediyorum diye, bu mecburî belâyaya bir riyazet-i şer'iyye nazariyle bakmaktır. Kader-i İlâhiyeye karşı şekva ile değil, rıza ile karşılamaktır.

Umum kardeşlerime hususan musibetzedelere çok selâm ve selâmetlerine dua ediyorum.

Sabri kardeşim ! Seni tevkil edip selâm gönderenlere, ben de seni

tevkil ediyorum. Onlara birer birer selâm ediyorum. Senin bu defaki mektubun gerçi geç geldi, fakat bir kaç noktada beni çok memnun etti. Sabri'nin elmas ve çelik gibi metanetini ve isabet-i fikrini gösterdi. Mâdem Hâfız Ali ile siz, Atabey yoluyla da muhabere etmeyi münasip görmüşsünüz. Atabey'de Abdullah Çavuş'un veya münasib gördüğünüz birisinin adresini bildiriniz. Abdullah Çavuş'un sizin nâmınıza istediği Onuncu Şuâ namındaki Fihriste'nin ikinci cildini yazdırdık ve Hizb-ül-Ekber-i Nuriye'yi Feyzi yazdı. Yakında inşâallah göndereceğiz.

Said Nursî

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu defa Sabri ve Hâfız Ali'nin mektupları, Risale-i Nur'un fevkalâde bir kerametini ve hârîka kuvvetini gösteriyor. Medrese-i Nuriyenin çalışkan ve gayyur talebeleri bir kaç gün zarfında, Hâfız Mehmed'in zâyî olan kitaplarına mukabil umurunun yazılmasını ve ona verilmesini taahhüd edinmelerine, bu havâlideki şâkirdleri fevkalâde mesrur eyledi. Hâfız Ali'nin tahkikatına gelenlerin, "Mağazalarda kâğıt kalmadı, Risale-i Nur şâkirdleri kâğıdı bitirdiler" diye demeleri ve Mehmed Zühdü'nün kitapları kendine iade edilmeleri, Risale-i Nur şâkirdlerini müftehirane teşci' ve teşvik eden bir hâdisedir. Sabri mektubunda, "İki-üç senedir Risale-i Nur, te'lif cihetinde tevakuf devresini geçiriyor" diye hikmetini soruyor. Bunun cevabı uzundur. Hem te'lif, ihtiyarımız dairesinde değil. Hem, Risale-i Nur şâkirdlerinin te'lifden hisseleri kalmak için, bazı ehemmiyetli esbab ve ârizalar mâni' oldu.

Burada başta Âsiye olarak Ulviye, Lütfiye gibi çok çalışkan hanım şâkirdler, Medrese-i Nuriyedeki hemşirelerine ve selâm gönderen Sabri'nin refikasına hem kardeşlerine arz-ı hürmet ve selâm ve dua ederler.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ederiz.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Kahraman Tâhîrî'nin ve Kâtib Osman'ın mektupları hakikaten

benim için bir ilâç hükmüne geçti. Yarım maddî, yarım mânevî endişe hastalığına bir tiryak hükmüne geçti. Cenab-ı Hak, onlardan ve sizlerden ebeden râzı olsun. Evet, azm ve sebatınız ve ihlâs ve ciddiyetiniz, ehl-i dünyayı mağlûb etmiş ve ediyor. Yoksa bir tek Tesettür Risalesi'yle yüz yirmi adamı tevkif edenleri, yüzotuz risale ile bir tek adamı tevkif edemediklerinin sebebi ; ihlâsınız ve metanetinizdir, hükmediyor.

105 Tâhiri'nin Hizb-ül-Ekber ve Vird-ül A'zamı tab' için İstanbul'a gitmesini bütün ruhumuzla onu tebrik ve muvaffakiyetine dua ediyoruz. İstanbul'da, Şefik'ten başka Risale-i Nur'la ciddi alâkadarlar çoktur ; fakat adreslerini bilmiyorum. Yalnız, Barla'lı Hacı Bekir ve İnebolu'lu icra dairesinde bulunan Hâfız Emin ve Güran'lı Mehmed Efendi'yi de Şefik vasıtasıyla bulabilir. İstanbul dostları münasebetiyle, meşhur bir vâiz benim ile görüşmek için gelmiş, görüşmeden gitmiş. Bir zâta yazılan bir mektubun sureti size gönderiliyor ; belki oradaki bazı adamlar, bu adam gibi o hitaba muhtaçtırlar.

İstanbul'a uğrayan Risale-i Nur şâkirdleri senin gayret ve ciddiyetini ve te'sirli vaazını bize haber verdiler. Senin gibi metin ve hâlis bir zâtı, Risale-i Nur dairesinde görmek arzu ediyorlar. Ben de onlar gibi cidden seni Risale-i Nur dairesinde görmek istiyorum. Bilirsin ki, iki elif ayrı ayrı olsa iki kıymeti var. Bir çizgi üstünde omuz omuza verse, onbir kıymet aldığı gibi, senin te'sirli nasihatınla ihzar ettiğin hizmet-i îmaniye tek başıyla kalsa, şimdiki tehacümat-ı müttehediye karşı dayanması çok müşkil. Eğer Risale-i Nurun hizmetine iltihak etse, o iki elif gibi onbir, belki yüzonbir kıymetinde ve kuvvetinde olacak ve karşıdaki ittifak etmiş dalâletlere karşı dayanacak.

6 Bu zaman, ehl-i hakikat için, şahsiyet ve enaniyet zamanı değil. Zaman, cemaat zamanıdır. Cemaatten çıkan bir şahs-ı mânevî hükmeder ve dayanabilir. Büyük bir havuza sahib olmak için bir buz parçası hükmündeki enaniyet ve şahsiyetini, o havuza atmaktır ve eritmek gerektir. Yoksa, o buz parçası erir zâyi olur ; o havuzdan da istifade edilmez.

Hem mûcib-i taaccüb, hem medar-ı teessüfdür ki ; ehl-i hak ve hakikat, ittifaktaki fevkalâde kuvveti ihtilâf ile zâyi ettikleri halde ; ehl-i nifak ve ehl-i dalâlet, meşreblerine zıd olduğu halde, ittifaktaki

Tr=158
E1=71-63
E2=497
196*

E1=199

E2=99

122

122

ehemmiyetli kuvveti elde etmek için ittifak ediyorlar. Yüzde on iken, 159
doksan ehli hakikatı mağlûb ediyorlar.”

* * *

Azîz, Siddık Kardeşlerim,

Bu dakikada ; Husrev, Rüşdü, Re'fet, Isparta'nın Hâfız Ali'si askerlikten ne vakit geleceğini merak ediyorum. Hususan Husrev'in kalemi, ne vakit Risale-i Nur'un fâtihsine intişarına kavuşacak diye bilmek istiyorum. Onlara da selâmımı tebliğ ediniz. Şimdi, bundan on dakika evvel, cesurca, fakat kalemsiz iki adam, Risale-i Nur dairesine biri birisini getirdi. Onlara dedim ki : “Bu dairenin 96 - 98
verdiği büyük neticelere mukabil sarsılmaz bir sadâkat ve kırılmaz 125
bir metanet ister. Isparta kahramanlarının gösterdikleri hârikalar 106
ve cihan-pesendâne hidemât-ı nuriyenin esası, hârika sadâkatları ve
fevkalâde metanetleridir. Bu metanetin birinci sebebi : Kuvvet-i İma- 106
niye ve ihlâs hasletidir. İkinci sebebi : Cesaret-i fitriyedir.” Onlara dedim : “Sizler cesaretle ve efelikle tanınmışsınız ve dünyaya ait
ehemmiyetsiz şeyler için fedakârlık gösterirsiniz. Elbette Risale-i
Nur'un kudsi hizmetinde ve cihana değer uhrevî neticelerine muka- 106
bil, merdâne ve fedakârâne cesaret ve metanet gösterip sadâkatınızı
muhafaza edersiniz” dedim. Onlar da tam kabul ettiler.

* * *

Azîz, Siddık Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniye'de Kuvvetli Arkadaşlarım,

Bu defa kahraman Tâhir'i umumunuz nâmına gördüm ve onda bir Lütfi, bir Hâfız Ali, bir Husrev ve bir Said (fakat genç Said) müşahade ettim. Cenab-ı Hakk'a çok şükrettim. Bu defa onun kokusunu alıp o daha gelmeden, benim yanıma gelen komiser ve taharri adamları münasebetiyle, benden talebeler tarafından suâl edilen bir mes'ele ; belki size de bir fâidesi var diye gönderildi.

Dâimî Hizmetinde Bulunan Risale-i Nur Şâkirdleri Tarafından Edilen Bir Suâle Cevabdır.

Suâl : Bu kadar zamandır hizmetinizde bulunuyoruz. Dünyaya, hayat-ı içtimaiyeye ve siyasete dair bir alâkanızı, merakınızı görmedik. Dâima İman ve âhiret dersinden başka bir meşgalenizi görmü-

yoruz. Öyle anlamışız ki ; bu onsekiz senedir vaziyetiniz böyle imiş. Nedendir ki ; Isparta'da hiçbir şey yokken memleketi heyecana getirip sizi mahkemeye verdiler. Ve yüz arkadaşınızı, dört ay mahkeme tahkikatı neticesinde dünya ile, siyaset ile alâkaya dair hiçbir şey bulamadılar. Yalnız kendilerini ve mahkemelerini ebedî mahcub edecek bir bahane buldular ; ve yüzden, yalnız beş-on adama beş-altı ay ceza verdiler. Hem burada altı seneden ziyade karakolun nezareti ve nazarı altında oturduğun, odanın pencereleriyle dâima senin her vaziyetin karakolca görüldüğü halde ; bundan iki-üç ay evvel kadar her vakit gizli ve âşikâre seni tarassud, kaç defa taharri etmeleri, dostları senden kaçırarak için tahkikatlarla sana en mühim ve karışık bir siyasetçi gibi bakmaları nedendir? Biz bundan hem müteessir, hem mütehayyiriz. Ancak, iki-üç aydır yanınıza serbest gelebiliyoruz. Evvelde korkarak, gizli gelebilirdik. Bu mes'eleyi bize izah et.

Elcevab : Ben de sizin gibi, belki sizden çok ziyade bu vaziyetten hem hayret, hem taaccüb ediyordum. Bu suâlinizin izahlı cevabı, Yirmiyedinci Lem'a olan mahkemeye karşı Müdafaat Lem'asiyle, Onaltıncı Mektub risalesidir. Şimdilik kısaca bir-iki esas beyan ediyorum :

Birincisi : Âsâyişi te'min ve idare me'murları, inzibat polisleri ve komiserleri bize ve mesleğimize karşı değil tevehhüm-kârâne taarruz ve evhama düşmek, belki himayet-kârâne teşvik ve teşci' etmek vazifelerinin muktezasıdır. Çünkü : Onların vazifelerinin temel taşı, **hürmet, merhamet, helâl - haramı bilmekle, itaat düsturiyle hayat-ı içtimaiye emniyet dairesinde cereyan edebilir.** Risale-i Nur hayat-ı içtimaiyeye baktığı vakit, bu esasları te'min ediyor. Neticesi de, bilfiil görülmüş. Risale-i Nur'un en mühim merkezi Isparta ve Kastamonu olduğundan, sâir memlekete nisbeten, zâbita me'murları insafla dikkat etseler, Risale-i Nur'un onlara parlak yardımını görecekler.

Hem talebelerinde bu kadar kesret ve kuvvet ve hak ellerinde bulunduğu halde, âsâyişe hiçbir zararı dokunmadığını ve talebelerden bin adam, on adam kadar hayat-ı içtimaiyeye zarar vermediklerini, kalbi bozuk olmıyan görür. Bu mes'elenin sırr-ı hikmeti budur ki : **Âlem-i insaniyette ve İslâmiyette üç muazzam mes'ele olan iman ve şariat ve hayattır.** İçlerinde en muazzamı iman hakikatları oldu-

ğundan bu hakaik-ı îmaniye-i Kur'aniye başka cereyanlara, başka kuvvetlere tâbi ve âlet edilmemek ve elmas gibi o Kur'an'ın hakikatları, dini dünyaya satan veya âlet eden adamların nazarında cam parçalarına indirmemek ve en kudsî ve en büyük vazife olan îmanı kurtarmak hizmetini tam yerine getirmek için, Risale-i Nur'un has ve sâdik talebeleri, gayet şiddet ve nefretle siyasetten kaçıyorlar. Hattâ sizin bu kardeşiniz -siz de bilirsiniz- bu onsekiz senedir, o kadar muhtaç olduğum halde siyasete, hayat-ı içtimaiyeye temas etmemek için, hükümete karşı bir tek müracaatım olmadığını ve bu sekiz-dokuz aydır, küre-i arzın bu herc ü mercinden bir tek defa ne suâl ve ne de merak etmek ve ne de anlamak ve ne de medar-ı sohbet etmediğimi hattâ şimdi sulh olmuş mu, harb bitmiş mi, İngiliz ve Alman'dan başka kimler harbediyor?.. bilmediğimi, biliyorsunuz.

207, 131 Hem herkesi geveze ve sersem eden ve üç senedenberi odamdan işitilen radyoyu, iki defadan başka ne dinlediğimi ve ne de sordüğümü, benimle beraber olan sizler biliyorsunuz. Bu derece bu vaziyetlere karşı alâkasız ve lâkayd bir adamın tâkib ettiği mesleğe taarruz eden ve evhama düşüp tarassudla sıkıntı veren, ne derece insaftan uzak düştüğünü en insafsız da tasdik eder.

Tr-302 İkinci Esas : Ey kardeşlerim! Sizler biliyorsunuz ki ; bizim mesleğimizde benlik, enaniyet şân ü şeref perdesi altında makam sahibi olmaktan, öldürücü zehir gibi ondan kaçıyoruz. Onu ihsas eden hâlâttan şiddetle ictinab ediyoruz. Elbette burada, altı-yedi sene gözünüzle ve yirmi seneden beri tahkikatınızla anlamışsınız ki, ben şahsıma karşı hürmet ve makam vermek istemiyorum. Sizleri o noktada şiddetle tekdir etmişim. (Benim) haddimden fazla mevki vermeyiniz, diye sizden darılıyorum. Yalnız, Kur'an-ı Hakîm'in bu zamanda bir mu'cize-i mâneviyesi olan Risale-i Nur hesabına, ben de onun bir şâkirdi olmak haysiyetiyle ona karşı tasdikârane teslimi ve irtibatı, şâkirane kabul ediyorum. İşte bu derece enaniyetten ve benlikten ve şân ü şeref nâmı altındaki riyakârlıktan kaçmayı düstur-u hareket ittihaz eden adamlara karşı ehl-i hükümetin, ehl-i idare ve zâbitanın evhama düşmeleri ne kadar mânâsız ve lüzumsuz olduğunu divaneler de anlar.

Said Nursî

* * *

Azîz, Sıddık, Sebatkâr Kardeşlerim,

Musibetzedelerin mânevî galebesi, beraeti ; değil yalnız sizleri ve bizleri, belki bu memleketteki bütün ehl-i îmanı sevindirir bir mahiyettedir. Çünkü, Risale-i Nur'un hürriyetine meydan açtı. Şimdiye kadar, müsadere tevehhümüyle pek çok ihtiyata mecbur olmuştuk. Bu onsekiz senede ve bilhassa buradaki altı senede, risaleleri gizlemek hususunda pek çok zahmet çektim ve daima endişe ederek azab çekiyorduk.

Cenâb-ı Hakk'a Risale-i Nur'un hurufatı adedince hamd ü sena ve şükür olsun ki; bu defa mânevî galebesiyle o zâlimane ve zulmet-kârâne perdeyi parçaladı. Az bir zahmetle büyük bir ücret ve geniş bir fütuhata zemin hazırladı. Ve bu iki ay tevakkuf müddeti, aynen hapsimiz hâdisesi gibi, başka bir tarzda, daha geniş bir dairede Risale-i Nur'un intişarına vesile oldu. Sizleri ve bilhassa musibetzedeleri ve hususan Hâfız Mehmed'i tebrik ediyoruz ve geçmiş olsun deriz. Bir Tesettür Risalesi'yle yüz adamı, yüz gün tevkif eden ve onun gibi yüzer risalelerle bir tek adamı bir gün tevkif edemiyen bir mahkemeye hükmedip galebe çalan, sizlerin hârîka sadâkatınız + ve fevkalâde ihlâsınız ve sarsılmaz metanetiniz ve kuvvetli tesânüdünüz olduğu bizce kat'iyet kesbetti, şübhemiz kalmadı. Cenab-ı Hak sizden ebeden râzı olsun, âmîn.

* * *

105) Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

cux-okundu ↓

Evvellâ : Seksen küsur sene bir ömr-ü mânevîyi sizlere kazandıracak olan şuhur-u selâse-i mübarekeyi ve bilhassa bu geceki Leyle-i Regâib'i tebrik ediyoruz. Sizin beraetiniz ve mânen galebeniz, zâlimleri şaşırtdı. Cepheyi, burada değiştirdiler. Düşmanâne taarruzdan vazgeçip, dostâne hulûl edip, has talebeleri Risale-i Nur'un hizmetinden geri bırakmak için, me'muriyet gibi bir meşgale buluyorlar veya terfian işi çok diğer bir me'muriyete veya diğer bir meşgaleyi buluyorlar. Burada, o neviden çok vâkıalar var. Bu taarruz, bir cihette daha zararlı görünüyor.

E=125,214
76-197-24-152

Sâniyen : Burada, lise mektebine te'sirli bir nur girdi. O da Otuzikinci Söz'ün Birinci Mevkıfı, Otuzuncu Lem'a'nın İsm-i Adl ve Hakem Nükteleri, Tabiat Lem'ası hâtimesine kadar, Âyet-ül-Kübra'nın,

E=2=53

56,250,222
3=679
mh.85

"Evet, bu dünya memleketine ve misafirhanesine giren herbir misafir..." diye başlayan Birinci Makam'ın başından -ilham, vahiy mertebeleri hariç kalıp- tâ Onsekizinci mertebe olan kâinatın hudus hakikatı tâ imkâna kadar, yeni hurufla, bir ihtar-ı mânevî ile izin verdik. Daktilo (el makinası) ile kendilerine yazdılar. Siz de bu dört parçayı, birden cilt yapıp, yeni hurufla, ehl-i inkâra onikilik top güllesi gibi atabilirsiniz.

Ben, bu sene çok zaif ve ihtiyar ve âciz bir halde bulunduğumdan, genç kardeşlerimden mânevî muavenetlerini bu mübarek şuhur-u selâsede rica ediyorum. Herbirisine birer birer selâm ve dâreyinde selâmetlerine dua ediyoruz.

Said Nursî

* * *

(Bu mektub gayet ehemmiyetlidir)

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

H.R.:109

Bu günlerde, Kur'an-ı Hakîm'in nazarında, imandan sonra en ziyade esas tutulan takva ve amel-i sâlih esaslarını düşündüm. Takvâ, menhiyattan ve günahlardan içtinab etmek⁽¹⁾, ve amel-i sâlih, emir dairesinde hareket ve hayrat kazanmaktır. Her zaman def'i şer, celb-i nef'a racih olmakla beraber; bu tahribat ve sefahet ve cazibedar hevesat zamanında bu takvâ olan, def'i mefasid ve terk-i kebâir üss-ül-esas olup, büyük bir rüçhaniyet kesbetmiş.

Bu zamanda tahribat ve menfi cereyan dehşetlendiği için takva, bu tahribata karşı en büyük esastır. Farzlarını yapan, kebirleri işlemeyen, kurtulur. Böyle kebir-i azîme içinde amel-i salihin ihlâsla muvaffakiyeti pek azdır. Hem az bir amel-i salih, bu ağır şerait içinde çok hükmündedir.

Hem, takva içinde bir nevi a'mel-i salih var. Çünkü, bir haramın terki vâcibdir. Bir vâcibi işlemek, çok sünnetlere mukabil sevabı var. Takva, böyle zamanlarda, binler günahın tehacümünde bir tek içtinab, az bir amelle, yüzer günah terkinde, yüzer vâcib işlenmiş oluyor. Bu ehemmiyetli nokta^x niyetiyle, takva nâmiyle ve günahdan kaçınmak kasdiyle menfi ibadetten gelen ehemmiyetli a'mâl-i sâliha'dır.

Risale-i Nur şâkirdlerinin bu zamanda en mühim vazifeleri, tahribata ve günahlara karşı takvayı esas tutup davranmak gerektir.

Def-i şer başta gelir fıkrı euzü billahiminesşeytairacim. Sona 1916h, irahman
ve Rahim geldiği gibi.
menhiyat: Yapmamam gerekenleri yapmam. Misal: İki işmeme layım, öcme.
günahlar ise: Yapmam gerekenleri yapmamam. Misal: Nemez kılmamam gibi

Mâdem her dakikada, şimdiki tarz-ı hayat-ı içtimaiyede yüz günah insana karşı geliyor; elbette takva ile ve niyet-i içtinab ile yüz amel-i salih işlemiş hükmündedir. Malûmdur ki; bir adamın bir günde harab ettiği bir sarayı, yirmi adam yirmi günde yapamaz ve bir adamın tahribatına karşı yirmi adam çalışmak lâzım gelirken; şimdi, binler tahribatçıya mukabil, Risale-i Nur gibi bir tamircinin bu derece mukavemeti ve te'sirâtı pek hârikadır. Eğer bu iki mütekabil kuvvetler bir seviyede olsaydı, onun tamirinde mu'cizevâri muvaffakiyet ve fütuhat görülecekti.

5-706
5-586-
E2-58

müm=14

Ezcümle: Hayat-ı içtimaiyeyi idare eden en mühim esas olan hürmet ve merhamet gayet sarsılmış. Bazı yerlerde gayet elîm ve bîçare ihtiyarlar ve peder ve vâlideler hakkında dehşetli neticeler veriyor. Cenab-ı Hakk'a şükür ki; Risale-i Nur, bu müdhîş tahribata karşı girdiği yerlerde mukavemet ediyor, tamir ediyor. Sedd-i Zülkarneyn'in tahribiyle Ye'cüc ve Me'cücün dünyayı fesada vermesi gibi; Şeriat-ı Muhammediye (A.S.M.) olan Sedd-i Kur'anî'nin tezeliyle, Ye'cüc ve Me'cüc'den daha müdhîş olarak, ahlâkta ve hayatta zulmetli bir anarşilik ve zulümlü bir dinsizlik fesada ve ifsada başlıyor.

145-241

30-

5-345

38
5-227, 588
E2=153

Risale-i Nur'un şâkirdleri, böyle bir hâdisede mânevî mücadeleleri, inşâallah zaman-ı Sahâbedeki gibi az amelle, pek çok büyük sevab ve a'mâl-i sâlihaya medar olur.

12

Aziz Kardeşlerim! İşte böyle bir zamanda, bu dehşetli hâdisata karşı, ihlâs kuvvetinden sonra bizim en büyük kuvvetimiz, iştirak-i a'mâl-i uhrevî düsturuyla birbirimize kalemler ile, herbirinin a'mâl-i sâliha defterine hasenat yazdırdıkları gibi; lisanlariyle, herbirinin takva kal'asına ve siperine kuvvet ve imdat göndermektir. Ve bilhassa fırtınalı tehacüme hedef olan bu fakir ve âciz kardeşinize, bu mübarek şuhûr-u selâse ve eyyâm-ı meşhurede yardımına koşmak, sizin gibi kahraman ve vefadar ve şefkatkârların şenidir. Bütün ruhumla bu imdad-ı mânevîyi sizden rica ediyorum. Ve ben dahi, iman ve sadâkat şartlariyle, Risale-i Nur talebelerini bütün dualarıma ve mânevî kazançlarıma, yirmidört saatte, iştirak-i a'mâl-i uhreviye düsturiyle, bazan yüz defadan ziyade Risale-i Nur talebeleri ünvanıyla hissedar ediyorum.

51=125
15-40

Said Nursî

* * *

R. Nur'u anlayışına ait parçaları bulmak R. Nur'u dolayısıyla Allah'ı maksadına alet ediyor
Avam tabakası gözü tabakadır. Gösterileni görür. Gördüklerini gösterir. Gösterdiklerini gösterir.

(111)

207

37

Azîz, Siddık Kardeşlerim

Dün Emin, bu havâliye gelen bir kolordu münasebetiyle, istemediğim ve Rus'un harbe devamını bilmediğim halde, Rusya'nın Kafkas'la ittisali kesilmesini söyledi. Ben onun sözünü kesip susturdum halde, kalbim ehemmiyetle bir alâka gösterdi. Sonra bugün namazda ve tesbihatında iken, mânevî tarzda denildi ki : Küre-i arz-^{E1-58} da çarpışan, mücadele eden cereyanlardan herhalde birisi İslâmi-⁸⁰ yet'e ve Kur'an'a ve Risale-i Nur'a ve mesleğimize taraftar olacak ; bu noktadan ona karşı bakmak gerekir. Bakmamak için bir iki mektubda yazdığım sebebler çendan kalbe, akla kâfidir ; fakat meraklı ve hevesli olan nefse kâfi gelmiyor diye kalbime geldi. Aynen tesbihatta ihtar edildi ki :

E=56

m=361-448-450

Ehemmiyetli sebebi ise: Bakmakta bir tarafa tarafgirlik hissi uyarır. Tarafgir nazarı, taraftar olduğu taraf cereyanın kusurunu görmez, zulmüne rıza gösterir, belki alkışlar. Halbuki küfre rıza, küfür olduğu gibi ; zulme râzı olmak dahi zulümdür. Elbette zemin yüzünde bu dehşetli düelloda semavâtı ağlatacak zulümler ve tahribat oluyor, çok mâsum ve mazlumların hukukları kayboluyor, mahvoluyor. Mimsiz gaddar medeniyetin zâlimane düsturu olan "Cemaat için ferd feda edilir, milletin selâmeti için cüz'î hukuklara bakılmaz" diye, öyle dehşetli bir zulüm meydana açmış ki, kurûn-u ûlâ vahşetlerinde de emsali vukubulmamış. Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın adalet-i hakikiyesi, bir ferdin hakkını cemaata feda etmez. "Hak, haktır ; küçüğe büyüğe, aza çoğa bakılmaz" diye kanun-u semavî ve hakikî adalet noktasında Risale-i Nur şâkirdleri gibi hakikat-i Kur'aniye ile meşgul adamlar, zaruret olmadan lüzumsuz, yalnız hevesli bir merak için, netice itibariyle faidesi bulunan ve netice daha gelmeden evvel lüzumsuz bakmak ve zâlimâne tahribatlarını alkışlamak suretiyle İslâmiyet ve Kur'an lehine hizmet edeceği o cereyanın harekâtını fikren takib etmekle meşgul olmak münasib olmadığı için ; nefis de, akıl ve kalbe tâbi olup merakımı bırakmış diye anladım.

mek:27

İkinci Mes'ele : Risale-i Nur'un Isparta'da kat'î galebesi, zındıkların şaşırtdı. Fakat bazı mütemerrid ve muannid ve ölen herifin ru h-u habîsi hükmünde bazı zındıklar, o mağlûbiyete karşı gelmek fikriyle, baştan aşağıya kadar Kur'an ve Peygamber (A.S.M.) aleyhinde, fakat perde altında, aynen münazara-i şeytaniye bahsinde hizb-üş-

E1=204
151

şeytanın, Peygamber (A.S.M.) ve Kur'an hakkında mesleklerince söyledikleri tâbiratı başka bir tarzda o zındık herif istimâl etmiş. Onun gibi yahudi, mütemerrid ve dinsiz feylesoflarından ve Avrupa'nın zındıklarının eskidenberi Kur'an ve Peygamberin (A.S.M.) hâlâtından medar-ı tenkid buldukları noktaları, bu İslâm ismi altındaki zındık, kurnazcasına, safdil Müslümanlara ve Risale-i Nur'u görmiyenlere dinlettirmek ve göstermek için öyle bir tarzda gitmiş ve küfrünü gizlemeye çalışmış ki; şeytanette, şeytandan ileri gitmiş. Beni çok müteessir etti.

Kardeşimiz Sabri'nin mektubunda, muannid mülhidlerin, Risale-i Nur'un cereyanına karşı kurdukları çürük ve vâhi hud'aları, örümcek ağı ve yuvası gibi kuvvetsiz ve o şeytanet perdeleri kıymetsiz ve mukavemetsizdir. Risale-i Nur'a karşı yırtılır ve yırtılacak dediği gibi; bu zındık ve muannid ve mütemerrid ve ölen herifin ruh-u habîsi olan zındığın yazdığı ve zâhiren Müslümanlara Türkçülük lehinde, fakat hakikatta Kur'an ve Peygamber'in (A.S.M.) azamet ve haşmet-i mânevîyelerini kırmak ve hiçe indirmek ve âdileştirmek niyetiyle yazılan bu matbu eser de, Mu'cizat-ı Kur'aniye ve Mu'cizat-ı Ahmediye'ye (A.S.M.) karşı, örümcek ağı da olamaz, parçalanır. Fakat binler teessüf ki; Risale-i Nur'u görmeyenlere kat'î zarar verdiği gibi, Risale-i Nur'u görenler de merak edip, "Acaba ne var?" demekle, sâfi kalblerini bulandırır. Lâekall vesvese ve evham verir.

Risale-i Nur'un kahraman şâkirdleri böyle şeylere karşı müteyakız davranmak ve faaliyetlerini ziyadeleştirmek lâzım geliyor. Fena şeyle zihnen meşgul olmak da, fena olduğu için kısa kesiyorum. Sakın ona ehemmiyet vermekle halkları meraklandırıp baktırılmasın. Belki ehemmiyetsiz, dinsizcesine, yalnız Esmâ-i Mübareke ve Âyât-ı Mübarekenin bazı meâli içinden hâriç kalmak itibariyle ehemmiyetsiz bir paçavradır, bilinsin. Bu herifin ne derece haddinden tecavüz ettiğini bu temsilden anlayınız. Meselâ: Çok uzak bir mecliste, mütehassıs ve müdakkik âlimlerin okudukları ve tedkik ettikleri bir kitaba ve ders aldıkları bir zâta, pek uzak bir mesafede bakmak istiyen ve görmiyen bir ebleh, o âlimlerin aksine hüküm verip onları tenkid eden, divanece hezeyan eder.

Cenab-ı Hak, ehl-i îmanı ve Risale-i Nur şâkirdlerini böylelerin serrinden muhafaza eylesin, âmîn.

Said Nursî

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Sizin fevkalâde sebat ve ihlâsınızın galebesi ve o musibeti def'inden sonra, ehl-i dünya cepheyi değiştirdi. Zındıkanın desiseleriyle, bu havalide bizlere karşı perde altında maddî ve mânevî tahşidatı başlamış. Gayet dikkatle ve Şeytancasına, şâkirdlerin hakikî kuvvetleri olan tesanüdü bozmağa çalışıyorlar. Sizlere risaleleri iade ettikleri halde, kurnazcasına dolaplar çevriliyor. Biz, sizin bir şube-niz hükmünde olduğumuz halde, bizi asıl ve merkez telâkki ettiklerinden, daha ziyade desiseleri bize karşı isti'mal ediyorlar. Hâfız-ı Hakikî Cenab-ı Hak'dır. İnşâallah hiçbir zarar edemiycekler. Fakat, bu şuhûr-u mübârekenin eyyam ve leyâli-i mübarekesinde hâlis dualarınız ile bize yardım ediniz. Birşey yok.. Fakat mümkün oldukça ihtiyatlı ve dikkatli olunuz. Hazret-i Ali (Radıyallahü Anhü) ve Gavs-ı Geylânî (Kuddise Sirruhu) gibi kahramanların mânevî te'minatı

وَلَا تَخْشَ ve قُلْ وَلَا تَخَفْ hitabları, bize her vakit cesaret ve kuvve-i mâneviyye veriyor.

Kâtib Osman'ın mektubunda, kahraman Rüşdü'nün bahadır biraderi Burhan'ın, risalelerin kurtulmasına çok hizmet ettiğini yazıyor. Zaten o cesur kardeşimizin eskiden de bu çeşit hizmetleri vardı. Hem ona, hem Risale-i Nur'un kurtulmasına çalışanlara ve medhali bulunanlara, hattâ mahkeme reisine ve insafılı âzâlarına hem dua, hem teşekkür ediyoruz. Münasib görölse, mahkeme reisine hususî teşekkürümüzü beyan edersiniz.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ دَعَائِرَاتِ دَقَائِقِ هَذِهِ الشُّهُورِ الثَّلَاثَةِ

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Evvelâ : Sizin geçmiş Leyle-i Mi'rac ve gelecek Leyle-i Beratinızı tebrik ediyoruz ve makbul dualarınızı rica ediyoruz.

140 Sâniyen : Yirmibeşinci Söz olan Mu'cizat-ı Kur'aniye'nin nısf-ı âhiri, s=635 acelelik belâsiyle gayet mücmel kalmasına bedel ; size evvelce yazdığım gibi, bazı lâhikaları onun âhirinde ilhak etmiştik. Şimdi en mühim bir parça, yirmi sene evvel tab'edilen Lemeat'ta gördük. Onun E1=42 da Mu'cizat-ı Kur'aniye zeyilleri içine derci pek münasib görüldü. Kahraman Tâhirî'nin bana getirdiği bir nüsha Lemeat'ı çok kıymetdar gördüm. Eğer bir nüsha daha o havalide varsa, siz de o parçayı nüshalarınızın âhiline yazarsınız. Zâten Lemeat, kendisi de hârika-dır. Ramazan-ı Şerif'te, yirmi gün zarfında, nesir bir surette tekel-lüfsüz, birden yazılmış. Sonra baktık, sehl-i mümteni' gibi bir nesir s=390 manzum ve bir nazm-ı mensur suretini almış. İçinde bu parça daha E2=46 hârikadır. Lemeat'ta o parçanın serlevhası : “İcaz ile beyan, İ'caz-ı Kur'an.”

119 “Bir zaman rü'yada gördüm ki : Ağrı Dağı altındayım. Birden dağ patladı, dağ gibi taşları âleme dağıttı, sarstı cihanı.” Bundan tâ, “Tarz-ı nazar ikidir ; biri zulmetdar, diğeri ziyâdar” serlevhasına kadar. Eğer Lemeat sizin elinize geçmemişse o parçayı buradan size göndereceğiz.

Sâlisen : Hem lâtif, hem güzel, zarif bir hâdiseyi söyleyeceğim : Bu memlekette Risale-i Nur'a, erkeklerden ziyade fedakârane yapı-şan ihtiyare hanımlar ve ihtiyare hükmünde mâsume genç hanım-lar, eski zaman sırmalı ve yaldızlı gelinlik cihazatının içinde kıymet-dar parçaları Risale-i Nur'un eczalarının cildleri üstüne çekip, bütün risaleler altun yaldız ile cildlemiş gibi bir tarza girdi. Risale-i Nur'un mânen güzelliğine ve Husrev ve Tâhirî ve Ali'lerin ve Hasan Âtîf ve Âsım gibi kardeşlerimizin yaldızlı yazılarının cemaline, cildi üstünde de şirin bir güzellik daha ilâve ettiler. Hâfız Ali'nin mektu-bunda yazdığı Ümmühan ve Şâhide değerinde burada, Risale-i Nur'a 142 bütün kuvvetiyle çalışan çok hemşirelerimiz var. Meselâ ; Âsiye, Sâniye, Ulviye, Lütfiye, Aliye gibi Risale-i Nur'un şâkirdleri, orada-ki hemşirelerine ve kardeşlerine selâm ve dua ediyorlar.

* * *

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِمَجْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ دَعَائِرِ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ شَهْرِ شَعْبَانَ وَرَمَضَانَ

Azîz, Sıddık, Mübarek, Metin Kardeşlerim,

Sizin Leyle-i Berat'ınızı ve gelen Leyâli-i Ramazan-ı Mübareke'nizi tebrik ederiz. Cenab-ı Hakk'a yüzbinler şükür olsun ki, Risale-i Nur kendi kendine tevessü' ediyor. Her tarafta fütuhâtı var. Ehl-i dalâletin hileleri onu durdurmuyor, bilâkis çok dinsizler teslim-i silâh ediyorlar. Hâfız Ali'nin dediği gibi korkuları pek ziyadedir. Şimdi, dinsizlik taassubiyle değil, korku cihetiyle ilişiyorlar. O korku, Risale-i Nur lehine dönecek inşâallah.

Nur fabrikasının sahibi, bu defaki mektubundaki hârika ve yüksek duası, onun fevkalâde ihlâs ve sadakatinin bir teresşuhatı nazariyle baktığımızdan, bin derece haddimden ziyade hüsn-ü zannını Risale-i Nur hesabına kabul edip, duasına âmîn deriz. O Nur fabrikasının mektubu Hasan Âtîf'in mektubuyla Leyle-i Berat akşamında elimize geçti. O gecemize, bereketli ve mübarek bir tebrik nev'inde telâkki eyledik.

115 Azîz Kardeşlerim,

Bu mübarek Ramazan'da dahi geçen Ramazan gibi, bu âciz ve zaif kardeşinize, mânevî ve uhrevî sa'y ve çalışmanızdan, zekât miktarınca vermenizi ve onun hesabına bir miktar çalışmanızı ve ziyade hüsn-ü zannınız ile ona tahmil ettiğiniz ağır yüke o cihette yardımınızı pek çok rica ederim.

Derd-i maişet sersemliğiyle, ekser halk âhîret işlerine ikinci derecede bakmalarından, ehl-i dalâlet istifade edip onları avlıyorlar. Risale-i Nur şâkirdleri kanaat ve iktisad düsturlarıyla bu mânevî hastalığa da mukabele ederler, inşâallah.

Umum kardeşlerimize ve hemşirelerimize birer birer selâm ve dua ederiz.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Sizin mübarek Ramazan-ı Şerîf'inizi tebrik ediyoruz, Cenab-ı Erhamürrahimîn bu Ramazan-ı Mübareke'nin hürmetine **Rahmeten-lil-Âlemin** olan Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ümmetine rahmetiyle imdat eylesin! **Âmîn. Âsâr-ı gadab-ı İlâhî olan âfât ve dalâletlerden muhafaza eylesin! Âmîn.** Ve Risale-i Nur şâkirdlerini neşri envâr-ı Kur'âniyede muvaffak eylesin! **Âmîn.**

Hizb-ül-Âzam-ı Kur'ânî'nin gelmesini iştîyakla bekliyoruz.

Sâniyen: Hâfız Ali'nin mektubunda, kahraman Süleyman Rüşdü'nün gelmesini tebşir ediyor. Biz de ona, "**Binler safâlarla geldin**" deyip ve üç cihetle onu ve mâsumlarını tebrik ediyoruz. Ve ²⁵¹Hasan Âtîf'in, Demirci Mehmed nâmını verdiği Bedevî kardeşimize yazdığı uzun mektubu buradaki kardeşlerimize ihlâs noktasında ehemmiyetli te'siri var. İhlâs Risalesi'nin sırrını ve düsturlarını yerleştirmeye çalışması, bizi çok mesrur eyledi. Cenab-ı Hak onun gibi hâlis kardeşleri çoğaltsın. Ve Âtîf'in o mektubunda Medrese-i Nuriye'deki kahramanlardan kıymetdar bir-iki yüksek ihtiyarın Risale-i Nur'a parlak irtibatları bizi sürur yaşıyla ağılattırdı.

Bu defa, evvelce size gönderilen **gençler ikaznâmesinin** bir tetimmesi olarak, bu havâlideki tehlikeli vaziyette bulunan gençlere bir ihtarnâme nâmında bir fıkra gönderiyoruz. Tâ ki Risale-i Nur'un ⁽¹¹⁶⁾ genç şâkirdlerinin gittikleri istikamet ve iffet ve ittiba-i sünnet-i seniyye, gençlik noktasında ne kadar kıymetdar bulunduğunu ve hakiki ve zevkli gençlik ise o tarzdaki bahtiyarların gençlikleri olduğunu bir kat daha isbat edip, hakikî genç Türkler kimler olduğunu göstereyim.

Umum kardeşlerimize ve hemşirelerimize selâm ve dua ederiz. Ve mübarek dualarını bu mübarek Ramazan-ı Şerîf'te ve bire bin kazancı kazandıran eyyam ve leyâli-i mübarekede rica ediyoruz. ⁽¹¹⁷⁾

الْباقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz Said Nursî

BİRKAÇ BİÇARE GENÇLERE VERİLEN BİR TENBİH, BİR DERS, BİR İHTARNAMEDİR.

S=145(-)

(Bu defadan evvelce size gönderilen gençler
ikaznamesinin bir tetimmesi)

Bir gün yanıma parlak bir kaç genç geldiler. Hayat ve gençlik ve hevesat cihetinden gelen tehlikelerden sakınmak için te'sirli bir ihhtar almak istediler. Ben de eskiden Risale-i Nur'dan meded isteyen gençlere dediğim gibi onlara dedim ki :

Sizdeki gençlik kat'iyen gidecek. Eğer siz daire-i meşruada kalmazsanız, o gençlik zâyi olup başınıza hem dünyada hem kabirde hem âhirette kendi lezzetinden çok ziyade belâlar ve elemeler getirecek. Eğer terbiye-i İslâmiye ile o gençlik nimetine karşı bir şükür olarak iffet ve namusluluk ve tâatte sarfetseniz o gençlik mânen bâki kalacak ve ebedî bir gençlik kazanmasına sebeb olacak.

Hayat ise eğer îman olmazsa veyahut isyan ile o îman te'sir etmezse, hayat zahirî ve kısa bir zevk ve lezzetle beraber binler derece o zevk ve lezzetten ziyade elemeler, hüzünler, kederler verir. Çünkü insanda akıl ve fikir olduğu için hayvanın aksine olarak, hazır zamanla beraber geçmiş ve gelecek zamanlarla da fitraten alâka- dardır. O zamanlardan dahi hem elem, hem lezzet alabilir. Hayvan ise, fikri olmadığı için hazır lezzetini geçmişten gelen hüzünler, gele- cekten gelen korkular, endişeler bozmuyor. İnsan ise; eğer dalâlet ve gaflete düşmüşse, hazır lezzetine geçmişten gelen hüzünler ve gelecekten gelen endişeler o cüz'î lezzeti cidden acılaştırıyor, bozu- yor. Hususan gayr-ı meşru ise, bütün bütün zehirli bir bal hükmün- dedir.

Demek hayvandan yüz derece lezzet-i hayat noktasında aşağı düşer. Belki ehl-i dalâletin ve gafletin hayatı belki vücudu belki kâinatı, bulunduğu gündür. Bütün geçmiş zaman ve kâinatlar onun dalâleti noktasında ma'dumdur, ölmüştür. Akıl alâkadarlığıyla ona zulümatlar, karanlıklar veriyor. Gelecek zamanlar ise, i'tikadsızlığı cihetiyle yine ma'dumdur ve ademle hasil olan ebedî firaklar mütemadiyen onun fikir yoluyla hayatına zulümatlar veriyor.

Eğer iman hayata hayat olsa, o vakit hem geçmiş hem gelecek zamanlar imanın nuriyle ışıklanır ve vücud bulur. Zaman-ı hazır gibi ruh ve kalbine iman noktasında ulvî ve mânevî ezvaki ve envâr-ı vücudiyeyi veriyor. Bu hakikatın İhtiyar Risalesi'nde Yedinci Rica'da izahı var, ona bakmalısınız.

İşte hayat böyledir. Hayatın lezzetini, zevkini isterseniz hayatınızı imanla hayatlandırınız ve ferâizle zinetlendiriniz ve günahlardan çekinmekle muhafaza ediniz. Hergün ve her yerde her vakit vefiyatların gösterdikleri dehşetli hakikat-ı mevt ise, size başka gençlere söylediğim gibi bir temsil ile beyan ediyorum. Meselâ :

Burada gözümüz önünde bir darağacı dikilmiş, onun yanında bir piyango fakat pek büyük bir ikramiye biletleri veren dairesi var. Biz buradaki on kişi alâ külli hal, ister istemez, hiç başka çare yok, oraya dâvet edileceğiz. Bizi çağracaklar. Ve çağırma zamanı gizli olmasından, her dakika ya "Gel idam ilâmını al, darağacına çık" veyahut "Gel milyonlarla altunu kazandıran bir ikramiye bileti sana çıkmış, gel al" demelerini beklerken birden kapıya iki adam geldi. Biri yarı çıplak güzel ve aldatıcı bir kadın, elinde zâhiren gayet tatlı fakat zehirli bir helva getirip yedirmek istiyor. Diğer biri de, aldatmaz ve aldanmaz ciddî bir adam o kadının arkasından girdi. Dedi ki : "Size bir tılsım bir ders getirdim. Bunu okursanız, o helvayı yemezseniz, o darağacından kurtulursunuz. Bu tılsımla o emsalsiz ikramiye biletini alırsınız.

İşte bakınız bu darağacını da zaten gözünüzle görüyorsunuz ki, bal yiyenler oraya giriyor ve oraya girinceye kadar da o helvanın zehirinden dehşetli karın sancısı çekiyorlar. Ve o büyük ikramiye biletini alanlar çendan görünmüyorlar ve zâhiren onlar da o darağacına çıkıyorlar. Fakat onlar asılmadıklarını belki oradan kolayca ikramiye dairesine girmek için basamak yaptıklarını milyonlar, milyarlar şahidler var, haber veriyorlar.

İşte pencerelerden bakınız.. En büyük me'murlar ve bu işle alâ-kadar büyük zatlar, yüksek sesle ilân ediyorlar, haber veriyorlar ki ; o darağacına gidenleri aynelyakîn gözünüzle gördüğünüz gibi, bu ikramiye biletini tılsımcılar aldıklarını hiç şek ve şübhe getirmez, görür gibi, gündüz gibi kat'i biliniz" dedi.

(118)

İşte bu temsil gibi ; zehirli bir bal hükmünde olan gayr-ı meşru dairedeki gençliğin sefahetkârâne zevkleri, hazine-i ebediyenin ve saadet-i sermediyenin bileti ve vesikası olan imanı kaybettiği için, darağacı hükmünde olan ölüm ve ebedî zulümat kapısı olan kabrin musibetine aynen zâhiren görüldüğü gibi düşer. Ve ecel gizli olduğu için genç - ihtiyar farketmiyerek, her vakit ecel cellâdı başını kesmek için gelebilir. Eğer o zehirli bal hükmünde olan hevesat-ı gayr-ı meşrûayı terkedip, tılsım-ı Kur'anî olan imanı ve ferâizi elde etmekle, o fevkalâde mukadderât-ı beşer piyangosundan çıkan saadet-i ebediye hazinesi biletini alacağına, yüzyirmidört bin Enbiya (Aleyhimüsselâm) ile beraber hadd ü hesaba gelmiyen ehl-i velâyet ve ehl-i hakikat ve ehl-i tahkik müttefikan haber veriyorlar ve âsârını gösteriyorlar.

Elhâsıl : Gençlik gidecek. Sefahette gitmiş ise ; hem dünyada hem âhirette binler belâ ve elemeler netice verdiğini ve öyle gençler ekseriyetle sû-i isti'mâl ile, israfat ile gelen evhamlı hastalıkla, hastahanelere veya taşkınlıklarıyla hapishanelere veya sefaletanelere veya mânevî elemelerden gelen sıkıntılarla meyhanelere düşeceklerini anlamak isterseniz, hastahanelerden ve hapishanelerden ve kabristanlardan sorunuz. Elbette hastahanelerin ekseriyetle lisan-ı hâlinden, gençlik saikasıyla israfat ve sû-i isti'mâlden gelen hastalıktan "en'inler" "eyvahlar" cevabını işittiğiniz gibi, hapishanelerden dahi ekseriyetle gençlik saikasıyla gayr-ı meşru' dairedeki harekâtın tokatlarını yiyen, bedbaht gençlerin teessüfatını işiteceksiniz. Ve kabristanda ve mütemâdiyen oraya girenler için kapıları açılıp kapanan o âlem-i berzahda, ehl-i keş-el-kuburun müşahedesıyla ve bütün ehl-i hakikatın tasdikiyle ve şehadetleriyle ekser azablar, gençlik sû-i isti'mâlâtının neticesi olduğunu bileceksiniz. Hem nev'-i insanın ekseriyetini teşkil eden ihtiyarlardan ve hastalardan sorunuz. Elbette ekseriyet-i mutlaka ile esefler, hasretlerle "Eyvah gençliğimizi bâd-i heva, belki zararlı zâyî ettik, sakın bizim gibi yapmayınız" diyecekler.

Çünkü beş-on senelik gençliğin gayr-ı meşru zevki için, dünyada çok seneler gam ve keder ve berzahda azab ve zarar ve âhirette cehennem ve sakar belâsını çeken adam, en acınacak bir halde oldu-

ğu halde الرَّاضِي بِالضَّرْرِ لَا يُنْظَرُ لَهُ سِرِّيYLE hiç acınmaya müstehak

olamaz. Çünkü, zarara rızasıyle girene merhamet edilmez ve lââyık değildir.

Cenab-ı Hak bizi ve sizi bu zamanın câzibedar fitnesinden kurtar-sın ve muhafaza eylesin. Âmin.

* * *

Azîz, Sıddık, Risale-i Nur Şâkirdleri Kardeşlerim,

Risale-i Nur şâkirdlerinin zaif kısımlarına zarar veren, hatıra gel-miyen, ihtiyar bir zât tarafından bir itiraz münasebetiyle ve o gibi itirazların esasını kesecek bir hakikatı beyan etmeye mecbur oldum. ^{mh=43} ¹⁹¹ ^{L:273} ⁽¹¹³⁾
Evvelce birisine dediğim gibi, bunu tekrar ediyorum :

¹⁴⁴ Hem mucib-i taaccüb hem medar-ı teessüftür ki, ehl-i hakikat, ^{L= 85}
ittifaktaki fevkalâde kuvveti zâyi ettikleri ve ziya'ıyla mağlûb ol-
dukları halde ; ehl-i nifak ve dalâlet, meşrebine zıd olduğu halde,
ittifaktaki ehemmiyetli kuvveti elde etmek için ittifak ediyorlar. Yüz-
¹⁴⁴ de on iken, doksan ehl-i hakikatı mağlûb ediyorlar. Ve en ziyade
medar-ı taaccüb ve medar-ı hayret şudur ki : En ziyade muavenet ^{L:214}
ve teşvik beklediğimiz ve onlar da o yardıma İslâmiyetce ve mes-
lekçe ve vazife-i diniyece mükellef oldukları bize yardımı yapmayıp
bilâkis, yanlış anlamasına binâen, Risale-i Nur'un hizmetine fütur
verecek bir tarzda, mevki-i içtimaiyelerinin ehemmiyetine istinâden
itiraz etmişler. Bir hakikate dair beyânata itiraz etmişler.

Ben bilmiyorum hangi mes'eledir, hangi âyete dâirdir. Olsa olsa,
gayet mahrem kısmından olan Birinci Şuâ nâmında İşârât-ı Kur'a-
niye'den bir mes'eleye dair olacaktır. ^{Ş: 681 (+)} ^{TH-305} ^{ST=65}
Bu âciz kardeşiniz, hem o
eski dost zâta, hem ehl-i dikkate ve sizlere beyan ediyorum ki :

Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın feyziyle Yeni Said, hakaik-ı îmaniye-
ye dair o derece mantıkça ve hakikatça bürhanlar zikrediyor ki ;
değil Müslüman uleması, belki en muannid Avrupa feylesoflarını
da teslime mecbur ediyor ve etmektedir.

Amma, Risale-i Nur'un kıymet ve ehemmiyetine işarî ve remzî
bir tarzda, Hazret-i Ali (R.A.) ve Gavs-ı Âzam'ın (K.S.) ihbaratı
nev'inden, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın dahi bu zamanda bir mu'cize-i
mânevîsi olan Risale-i Nur'a nazar-ı dikkati celbetmesine mânâ-yı

işârî tabakasından rumuz ve îmaları, i'cazının şe'nindendir. Ve o lisan-ı gaybın, belâgat-ı mu'cizekârânesinin muktezasıdır.

Evet Eskişehir hapishanesinde, dehşetli bir zamanda ve kudsi bir teselliye pek çok muhtaç olduğumuz hengâmda, mânevî bir ihtarla, "Risale-i Nur'un makbuliyetine dair eski evliyâlardan şâhid"

getiriyorsun. Halbuki

* وَلَا رُطْبٌ وَلَا يَأْسُ إِلَّا فِي كِتَابِ مُبِينٍ

sırrıyla en ziyade bu mes'elede söz sahibi Kur'andır. Acaba, Risale-i Nur'u, Kur'an kabul eder mi? Ona ne nazarla bakıyor?" denildi. O acib sual karşısında bulundum. Ben de Kur'an'dan istimdat eyledim. Birden, otuzüç âyetin mânâ-yı sarîhinin teferruatı nev'indeki tabakattan, mânâ-yı işârî tabakasında ve o mânâ-yı işârî külliyyetinde dâhil bir ferdi, Risale-i Nur olduğunu; ve duhulüne, medar-ı imtiyazına bir kuvvetli karine bulunmasını, bir saat zarfında hissettim; ve bir kısmı, bir derece izah ve bir kısmını mücmelen gördüm. Kanaatımda, hiçbir şek ve şübhe ve vehim ve vesvese kalmadı.

E-61-51

Ben de, ehl-i îmanın îmanını, Risale-i Nur'la muhafaza niyetiyle o kat'î kanaatımı yazdım ve has kardeşlerime mahrem tutulmak şartıyla verdim. Ve o risalede, biz demiyoruz ki, âyetin mânâ-yı

sarîhi budur; ta hocalar فِيهِ نَظْرٌ desin. Hem dememişiz ki, mâ-

nâ-yı işârînin külliyyeti budur. Belki diyoruz ki:

Mânâ-yı sarîhinin tahtında müteaddid tabakalar var. Bir tabaka- sı da, mânâ-yı işârî ve remzîdir. Ve o mânâ-yı işârî de, bir küllîdir. Her asırda cüz'iyatları var. Risale-i Nur dahi bu asırda o mânâ-yı işârî tabakasının külliyyetinden bir ferddir. Ve o ferdin kasden bir medar-ı nazar olduğuna ve ehemmiyetli bir vazife göreceğine eskidenberi ulemâ mâbeyninde cârî bir düstur-u cifrî ve riyazî ile karineler, belki hüccetler gösterilmiş iken Kur'an'ın âyetine veya sarahtına değil incitmek, belki i'caz ve belâgatına hizmet ediyor. Bu nevi işârât-ı gaybiyeye itiraz edilmez. Ehl-i hakikatın, nihayetsiz işârât-ı Kur'aniyeden hadd ü hesaba gelmiyen istihracatlarını inkâr edemiyen, bunu da inkâr etmemeli ve edemez.

Amma, benim gibi ehemmiyetsiz bir adamın elinde böyle ehem-

bunu bir babın
lozüm demekdir.

44- 186
5-391-401
5-268
L-34

E-2-26
F-386
224-

miyetli bir eserin zuhur etmesini istiğrab ve istib'ad edip itiraz eden zât, eğer buğday tanesi kadar çam çekirdeğinden dağ gibi çam ağacını halkeylemek azamet ve kudret-i İlâhiyeye delil olduğunu düşünse, elbette bizim gibi acz-i mutlak ve fakr-ı mutlakta ve böyle ihtiyac-ı şedid zamanında böyle bir eserin zuhuru, vüs'at-rahmet-i İlâhiyeye delildir demeye mecbur olur. E2:73
Ş:158
imes=213

Ben, sizi ve mu'terizleri, Risale-i Nur'un şeref ve haysiyetiyle temin ediyorum ki ; bu işaretler ve evliyânın îmalî haberleri, remizleri beni dâima şükre ve hamde ve kusurlarımdan istiğfara sevk etmiş. Hiçbir vakitte hiçbir dakika, nefis-i emmareme medar-ı fahr ve gurur olacak bir enaniyet ve benlik vermediğini size bu yirmi sene hayatımın göz önünde tereşsuhatiyle isbat ediyorum. mek=379
Ş:747

Evet bu hakikatla beraber insan, kusurlardan nisyanadan sehivden hâli değil. Benim bilmediğim çok kusurlarım var. Belki de fikrim karışmış, risalelerde hatâlar da olmuş. Fakat Kur'an'ın hurufât-ı kudsiyesinin yerine, beşerin tercümesini ikame perdesi altında, noksan huruflarla, yeni hat altında, tahrifkârâne, ehl-i dalâletin te'vilât-ı fâsideleri, âyâtın sarahatını incitmelerine bakmıyor gibi ; bîçare, mazlûm bir adamın, kardeşlerinin îmanını kuvvetleştirmek için, bir nükte-i i'caziyeyi beyan ettiği için, hizmet-i îmaniyesine fütur verecek derecede itiraz ; elbette değil öyle zâtlar, belki zerre mikdar insafı bulunan itiraz edemez. m=279
Ş=651

Benim şahsım için mucib-i hayrettir ki : O itiraz eden zât, benim silsile-i ilimde en mühim üstadım olan Şeyh Fehim'in (K.S.) bir tilmizi ve en ziyade merbut olduğum İmam-ı Rabbanî'nin (R.A.) bir talebesi olduğu halde ; herkesten ziyade, kusurlarıma, eski karışık hayatlarıma, taşkınlıklarına bakmıyarak bütün kuvvetiyle imdadıma koşmak lâzım iken ; maatteessüf, ondan tereşsuh eden bir itiraz, bazı zaif arkadaşlarımıza fütur ve ehl-i dalâlete bir sened hükmüne geçtiğini çok teessüfle işittik. (12)

O ihtiyar zâtın, çabuk bu sû-i tefehhümü izale etmek için tamire çalışmasını ; hem duasiyle, hem te'sirli nasihatiyle yardımını bekleriz. Bunu da ilâveten beyan ediyorum :

Bu zamanda, gayet kuvvetli ve hakikatlı milyonlar fedakârları bulunan meşrebler, meslekler bu dehşetli dalâlet hücumuna karşı

zâhiren mağlûbiyete düştükleri halde ; benim gibi yarım ümmî ve kimsesiz, mütemadiyen tarassud altında, karakol karşısında ve müdhiş, müteaddid cihetlerle aleyhimde propagandalar ve herkesi benden tenfir etmek vaziyetinde bulunan bir adam elbette dalâlete karşı gâlibane mukavemet eden ve milyonlar efradı bulunan mesleklerden daha ileri daha kuvvetli dayanan Risale-i Nur'a sahib değildir. O eser, onun hüneri olamaz.. Ve onunla iftihar edemez.. Belki doğrudan doğruya Kur'an-ı Hakîm'in bu zamanda bir mu'cize-i mânevîyesi, rahmet-i İlâhiye tarafından ihsan edilmiştir. O adam, binler arkadaşıyla beraber o hediye-i Kur'aniyeye el atmışlar. Her nasılsa birinci tercümanlık vazifesi ona düşmüş. Onun fikri ve ilmi ve zekâ-²¹⁰ sının eseri olmadığına delil : Risale-i Nur'un öyle parçaları var ki ; ^{m:324} bazı altı saatte, bazı iki saatte, bazı bir saatte, bazı on dakikada yazılan risaleler var. Ben, yeminle te'min ediyorum ki ; Eski Said'in kuvve-i hâfızası beraber olmak şartıyla, o on dakikalık işi, on saatte fikrimle yapamıyorum. O bir saatlik risaleyi, iki gün istidadımla, zihnimle yapamıyorum. Ve o altı saatlik risale olan Otuzuncu Söz'ü, ne ben ne de en müdakkik dindar feylesoflar, altı günde o tahkikatı yapamaz. Ve hakezâ...

Demek, biz müflis olduğumuz halde, gayet zengin bir mücevherat dükkânının dellâlı ve birer hizmetçisi olmuşuz. Cenab-ı Hak, fazl ü keremiyle, bu hizmet-i kudsiyede hâlisâne, muhlisâne bizi ve umum Risale-i Nur şâkirdlerini dâim muvaffak eylesin, **âmîn.**

Said Nursî

* * *

Lemeât'ın

Fâtihanın Âhırinde İşaret Olunan Üç Yolun Beyanı

Ey birader-i pür-emel! Hayalini ele al, benimle beraber gel. İşte bir zemindeyiz, etrafına bakarız ; kimse de görmez bizi.

Çadır direkleri hükmünde yüksek dağlar üstünde karanlıklı bir bulut tabakası atılmış, hem o dahi kaplatmış zeminimizin yüzü.

Müncemid bir sakf olmuş, fakat altı yüzü açılmış, o yüz güneş görürmüş. İşte bulut altındayız, sıkıyor zulmet bizi.

Sıkıntı da boğuyor ; havasızlık öldürür. Şimdi bize üç yol var. Bir âlem-i ziyâdar, bir kere seyrettimdi, bu zemin-i mecâzi.

Evet bir kerre buraya da gelmişim, üçünde ayrı ayrı gitmişim. **Birinci yolu budur :** Ekseri burdan gider ; o da devr-i âlemdir, seyahatta çeker bizi.

İşte biz de yoldayız, böyle yayan gideriz. Bak şu sahranın kum deryalarına, nasıl hiddet saçıyor, tehdit ediyor bizi!

Bak şu deryanın dağvâri emvacına! O da bize kızıyor. İşte Elhamdülillâh öteki yüze çıktık ; görürüz güneş yüzü.

Fakat çektiğimiz zahmeti ancak da biz biliriz. Of, tekrar buraya döndük şu zemin-i vahşetzar, bulut damı zulmettar. Bize lâzım :
Revnekdar eder kalbdeki gözü.

Bir âlem-i ziyadar. Fevkalâde eğer bir cesaretin var ; gireriz de beraber, bu yolu pür-hatarkâr. **İkinci yolumuzu :**

Tabiat-ı arzı deleriz, o tarafa geçeriz. Ya fitrî bir tünelden titreyerek gideriz. Bir vakitte bu yolda seyrettim de geçtim bî-nâz ve pür-niyazî.

Fakat o zaman tabiatın zemini eritecek, yırtacak bir madde var idi elimde. Üçüncü yolun o delil-i mu'cizi, Kur'an onu bana vermişti.

Kardeşim arkamı da bırakma, hiç de korkma! Bak hâ şurada tünel-
vâri mağaralar, tahtel'arz akıntılar beklerler ikimizi.

Bizi geçirecekler. Tabiat ta, şu müdhiş cümûdiyeleri de seni hiç
korkutmasın. Zira bu abûs çehresi altında, merhametli sahibinin
tebessümlü yüzü.

Radyumvâri o madde-i Kur'anî ışığıyla sezmiştim. İşte, gözüne ay-
dın! Ziyâdar âleme çıktık. Bak şu zemin-i pür-nâzi

Bu fezâ-yı lâtif, şirin. Yâhu başını kaldır! Bak semavâta ser çekmiş,
bulutları da yırtmış, aşağıda bırakmış. Dâvet ediyor bizi

Şu şecere-i tûbâ, meğer o Kur'an imiş. Dalları her tarafa uzanmış.
Tedelli eden bu dala biz de asılmalyız, oraya alsın bizi

(123) O şecere-i semâvî, bir timsali zeminde olmuş şer'-i enveri. Demek
zahmet çekmeden o yol ile çıkardık, bu âlem-i ziyâya, sıkmadan
zahmet bizi.

Madem yanlış etmişiz, eski yere döneriz, doğru yolu buluruz. Bak
üçüncü yolumuz: Şu dağlar üstünde durmuş olan şehbâzi,

Hem de bütün cihana okuyor bir ezanı. Bak müezzin-i âzama
Muhammed-ül-Hâşimî (A.S.M.) dâvet eder insanı, âlem-i nur-u enve-
re. İlzam eder niyaz ile namazı.

Bulutları da yırtmış, bak bu Hüda dağlarına. Semavâta ser çekmiş,
bak şeriat cibaline. Nasıl müzeyyen etmiş zeminimizin yüzü gözü.

İşte çıkmalıyız buradan himmet tayyaresiyle. Ziya nesim orada, nur
u cemal orada. İşte buradadır Uhud-u Tevhid, O Cebel-i Azîzi.

İşte şuradadır Cûdi-i İslâmiyet, o cebel-i selâmet. İşte Cebel-ül-Kamer
olan Kur'an-ı Ezher. Zülâl-i Nil akıyor o muhteşem menbadan, iç
o âb-ı lezîzi!..

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٣﴾ وَأَخِرْدُعُونَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Ey arkadaş şimdi hayali başdan çıkar, akli kafaya geçir! Evvelki
iki yolun mağdûb ve dâllîn yolu; hatarları pek çoktur, kıstır dâim
güz yazı..

Yüzde biri kurtulur. Eflâtun, Sokrat gibi. Üçüncü yol: Sehildir,

hem karib-i müstakîmdir. Zaif, kavi müsavi. Herkes o yoldan gider.

En rahatı budur ki; şehid olmak, ya gazi.

İşte neticeye gireriz: Evet dehâ-yı fennî; evvelki iki yoldur ona meslek ve mezheb. Fakat hüda-yı Kur'anî; üçüncü yoldur onun sırat-ı müstakîmi, îsal eder o bizi.

اللَّهُمَّ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ آمِينَ

* * *

Hakikî Bütün Elem Dalâlette, Bütün Lezzet İmandadır Hayal Libasını Giymiş Muazzam Bir Hakikat

Ey yoldaş-ı hüşdar! Sırat-ı müstakîmin o meslek-i nuranî, mağdub ve dâllînin o tarîk-ı zulmanî, tam farklarını görmek eğer istersen ey aziz,

Gel vehmini ele al, hayal üstüne de bin, şimdi seninle gideriz zulümat-ı ademe. O mezar-ı ekberi, o şeh-i pür-emvâtı bir ziyaret ederiz.

Bir Kadîr-i Ezelî, kendi dest-i kudretle bu zulümat kıt'adan bizi tuttu çıkardı, bu vücuda bindirdi, gönderdi şu dünyaya; şu şeh-i bî-lezaiz.

İşte şimdi biz geldik şu âlem-i vücuda, o sahra-yı hâile. Gözümüz de açıldı, şeş cihette biz baktık. Evvel istîtafkârâne önümüze bakarız.

Lâkin beliyyeler, elemeler önümüzde düşmanlar gibi tehacüm eder. Ondand korktuk, çekindik. Sağa sola, anâsır-ı tabâyia bakarız, ondan meded bekleriz.

Lâkin biz görüyoruz ki, onların kalbleri kasiyye, merhametsiz. Dişlerini bilerler, hiddetli de bakarlar; ne nâz dinler, ne niyaz!

Muztar adamlar gibi me'yusane nazarı yukarıya kaldırdık. Hem istimdatkârâne ecrâm-ı ulviyeye bakarız, pek dehşetli tehditkâr da görürüz.

Güya birer gülle bomba olmuşlar, yuvalardan çıkmışlar, hem etraf-ı

fezada pek sür'atli geçerler, her nasılsa ki onlar birbirine dokunmaz.

Ger birisi yolunu kazara bir şaşırırsa, el'iyâzübillah şu âlem-i şehadet ödü de patlayacak. Tesadüfe bağlıdır, bundan dahi hayır gelmez.

Me'yusane nazarı o cihetten çevirdik, elîm hayrete düştük. Başımız da eğildi, sînemizde saklandık, nefsimize bakarız, mütalâa ederiz.

İşte işitiyoruz zavallı nefsimizden, binlerle hâcetlerin sayhaları geliyor. Binlerle fâkatlerin enînleri çıkıyor. Teselliye beklerken tevahhuş ediyoruz.

Ondan da hayır gelmedi. Pek ilticakârâne vicdanımıza girdik ; içine bakıyoruz, bir çareyi bekleriz. Eyvah! Yin^e bulmayız ; biz meded vermeliyiz.

Zira onda görünür binlerle emelleri, galeyanlı arzular, heyecanlı hissiyat, kâinata uzanmış. Her birinden titreriz, hiç yardım edemeyiz.

O âmâl sıkışmışlar vücud, adem içinde. Bir tarafı ezele, bir tarafı ebede uzanıp gidiyorlar. Öyle vüs'atları var ; ger dünyayı yutarsa o vicdan da tok olmaz.

İşte, bu elîm yolda nereye bir baş vurduk, onda bir belâ bulduk. Zira mağdûb ve dâllîn yolları böyle olur. Tesadüf ve dalâlet, o yolda nazar-endaz.

O nazarı biz taktık, bu hale böyle düştük. Şimdi dahi halimiz ki mebde' ve meadi, hem Sâni' ve hem Haşri muvakkat unutmuşuz.

Cehennemden beterdir, ondan daha muhr'ikdir, ruhumuzu eziyor. Zira o şeş cihetten ki onlara baş vurduk. Öyle hâlet almışız

Ki yapılmış o hâlet, hem havf ile dehşetten, hem acz ile ra'şetten hem kalâk ve vahşetten, hem yütm ve hem yeisden mürekkeb vicdan-sûz.

Şimdi her cihete mukabil bir cepheyi alırız, def'ine çalışırız. Evvel, kudretimize müracaat ederiz, vâesefâ görürüz

(125) Ki âcize zâife. Sâniyen : Nefisde olan hâcâtın susmasına teveccüh ediyoruz. Vâesefâ durmayıp bağırırlar görürüz.

Sâlisen : İstimdatkârâne, bir halaskârı için bağırır çağırırız, ne kimse işitiyor, ne cevabı veriyor. Biz de zannediyoruz :

Herbir şey bize düşman, herbir şey bizden garib. Hiçbir şey kalbimize bir teselli vermiyor, hiç emniyet bahşetmez, hakikî zevki vermez.

Râbian : Biz ecrâm-ı ulviyeye baktıkça, onlar nazara verir, bir havf ile dehşeti. Hem vicdanın müz'ici bir tevahhuş geliyor, akıl-sûz, evham-sâz!

İşte ey birader! Bu dalâletin yolu, mahiyeti şöyledir. Küfürdeki zulmeti, bu yolda tamam gördük. Şimdi de gel kardeşim, o ademe döneriz.

Tekrar yine geliriz. Bu kerre tarîkımız sırat-ı müstakîmdir, hem imanın yoludur. Delil ve imamımız, inayet ve Kur'an'dır, şehbaz-ı edvâr-pervaz.

İşte Sultan-ı Ezel'in rahmet ve inayeti, vaktâ bizi istedi. Kudret bizi çıkardı, lütfen bizi bindirdi kanun-u meşîete, etvâr üstünde per-daz.

Şimdi bizi getirdi, şefkat ile giydirdi şu hil'at-ı vücudu, emanet rütbesini bize tevcih eyledi. Nişanı, niyaz ve namaz.

Şu edvâr ve etvârın, bu uzun yolumuzda birer menzil-i nâzıdır. Yolumuzda teshilât içindir ki, kaderden bir emirnâme vermiş, sahifede cephemiz.

Her nereye geliriz, herhangi taifeye misafir oluyoruz, pek uhuvvet-kârâne istikbal görüyoruz. Malımızdan veririz, mallarından alırız.

Ticaret muhabbeti, onlar bizi beslerler, hediyelerle süslerler, hem de teşyi' ederler. Gele gele işte geldik, dünya kapısındaız işitiyoruz âvâz.

Bak girdik şu zemine ; ayağımızı bastık şehadet âlemine : Şehrâyine-i Rahman, gürültühâne-i insan. Hiçbir şey bilmeyiz, delil ve imamımız Meşîet-i Rahman'dır. Vekil-i delilimiz, nâzenin gözlerimiz. Gözlerimizi açtık, dünya içine saldık. Hatırına gelir mi evvelki gelişimiz?

Garib, yetim olmuştuk, düşmanlarımız çoktu, bilmezdik hâmîmizi. Şimdi nûr-u îman ile o düşmanlara karşı bir rûkn-ü metinimiz

İstinâdî noktamız, hem himayetkârımız def'eder düşmanları. O İman-ı Billâh'dır ki, ziya-ı ruhumuz, hem nur-u hayatımız, hem de ruh-u ruhumuz.

İşte kalbimiz rahat, düşmanları aldırılmaz, belki düşman tanımaz. Evvelki yolumuzda, vaktâ vicdana girdik ; işittik ondan binlerle fer-yâd u fizar ve âvâz.

(126) Ondan belâyâ düştük. Zira âmâl, arzular, istidad ve hissiyat, dâim ebedi ister. Onun yolunu bilmezdik, bizden yol bilmemezlik, onda fizar u niyaz.

Fakat **Elhamdülillâh**, şimdi gelişimizde bulduk nokta-i istimdad ki dâim hayat verir o istidad, âmâle. Tâ ebed-ül-âbâda onları eder pervaz,

Onlara yol gösterir. O noktadan istidad hem istimdad ediyor, hem âb-ı hayatı içer, hem kemâline koşuyor, o nokta-i istimdad, o şevk-engiz remz ü nâz.

İkinci kutb-u îman ki, tasdik-ı Haşir'dir. Saadet-i Ebedî ; o sadefin cevheri îman, bürhanı Kur'an. Vicdan, insanî bir râz.

Şimdi başını kaldır, şu kâinata bir bak, onun ile bir konuş. Evvelki yolumuzda pek müdhiş görünürdü. Şimdi de mütebessim her tarafa gülüyor, nazenînâne niyaz ü âvâz.

Görmez misin? Gözümüz arı-misal olmuştur, her tarafa uçuyor. Kâinat bostanıdır, her tarafta çiçekler, her çiçek de veriyor ona bir âb-ı leziz.

Hem ünsiyet, teselli, tahabbübü veriyor. O da alır getirir ; şehd-i şehadet yapar. Balda bir bal akıtır, o esrar-engiz şehbaz.

Harekât-ı ecrama, ya nücum, ya şümûsa nazarımız kondukça, ellerine verirler Hâlik'in hikmetini. Hem mâye-i ibreti, hem cilve-i rahmeti alır, ediyor pervaz.

Güya şu Güneş bizlerle konuşuyor. Der :

"Ey kardeşlerimiz! Tevahhuşla sıklamayınız, ehlen sehlen merhaba, hoş teşrif ettiniz. Menzil sizin, ben bir mumdar-ı şehnaz.

Ben de sizin gibiyim, fakat sâfi isyansız, mutî bir hizmetkârım. O Zât-ı Ehad-i Samed ki, mahz-ı rahmetiyle hizmetinize beni müsahhar-ı pür-nur etmiş. Benden hararet, ziya ; sizden namaz u niyaz."

Yâhu, bakın Kamere! Yıldızlarla denizler her biri de kendine mahsus birer lisanla : "Ehlen sehlen merhaba!" derler, "Hoş geldiniz, bizi tanımaz mısınız?"

Sırr-ı teavünle bak, remz-i nizamla dinle. Herbirisi söylüyor : “Biz de birer hizmetkâr, Rahmet-i Zülcelâl’in birer âyinedarıyız ; hiç de üzülmeyiniz, bizden sıkılmayınız.”

Zelzele na’raları hâdisat sayhaları sizi hiç korkutmasın, vesvese de vermesin. Zira onlar içinde bir zemmeme-i ezkâr, bir demdeme-i tesbih, velvele-i nâz u niyaz.

Sizi bize gönderen o Zât-ı Zülcelâl, ellerinde tutmuştur bunların dizginlerini. İman gözü okuyor yüzlerinde âyet-i rahmet, herbiri birer âvâz.

Ey mü’min-i kalbi hüşyar! Şimdi gözlerimiz bir parça dinlensinler. Onların bedeline hassas kulağımızı îmanın mübarek eline teslim ederiz, dünyaya göndeririz. Dinlesin leziz bir saz.

(127) Evvelki yolumuzda bir mâtem-i umumî, hem vâveylâ-yı mevtî zan-nolunan o sesler, şimdi yolumuzda birer nevaz u namaz, birer âvâz-ı niyaz, birer tesbihe âğâz.

Dinle, havadaki demdeme, kuşlardaki civcive, yağmurdaki zemzeme, denizdeki gangama, raadlardaki rakraka, taşlardaki taktaka birer mânidar nevaz...

Terennümat-ı hava, naarat-ı ra’diye, nağamat-ı emvâc, birer zikr-i azamet. Yağmurun hezecatı, kuşların seceatı, birer tesbih-i rahmet, hakikata bir mecaz.

Eşyada olan asvat, birer savt-ı vücuddur : “Ben de varım” derler. O kâinat-ı sâkit birden söze başlıyor : “Bizi câmid zannetme, ey insan-ı boşboğaz!”

Tuyurları söylettirir ya bir lezzet-i nimet, ya bir nüzul-ü rahmet. Ayrı ayrı seslerle, küçük âğâzlarıyla rahmeti alkışlarlar, nimet üstünde iner, şükür ile eder pervaz.

Remzen onlar derler : “Ey kâinat kardeşler! Ne güzeldir halimiz, şefkatle perverdeyiz, halimizden memnunuz” Sivri dimdikleriyle feza-yaya saçıyorlar birer âvâz-ı pür-naz.

Güya bütün kâinat ulvî bir musikîdir, îman nuru işitir ezkâr ve tesbihleri. Zira hikmet reddeder tesadüf vücudunu, nizam ise tardeder ittifak-ı evhamsaz.

Ey yoldaş! Şimdi şu âlem-i misaliden çıkarız, hayalî vehimden ineriz, akıl meydanında dururuz, mîzana çekeriz, ederiz yolları ber-endaz
 Evvelki elîm yolumuz mağdûb ve dâllîn yolu. O yol verir vicdana tâ en derin yerine hem bir hiss-i elîmi, hem bir şedîd elemi. Şuur onu gösterir. Şuura zıd olmuşuz.

Hem kurtulmak için de muztar ve hem muhtacız; ya o teskin edilsin, ya ihsas da olmasın; yoksa dayanamayız, feryad ü fizar dinlenmez.

Hüda ise şifadır. Heva, ibtal-i hisdir. Bu da teselli ister, bu da tegafül ister, bu da meşgale ister, bu da eğlence ister. Hevesat-ı sihirbaz

Tâ vicdanı aldatsın, ruhu tenvim edilsin, tâ elem hissolmasın. Yoksa o elem-i elîm, vicdanı ihrak eder, fızara dayanılmaz, elem-i ye's çekilmez.

Demek sırat-ı müstakîmden ne kadar uzak düşse, o derece nisbeten şu hâlet te'sir eder, vicdanı bağirttırır. Her lezzetin içinde elemi var, birer iz.

Demek heves, heva, eğlence, sefahetten memzuc olan şa'saa-i medenî, bu dalâletten gelen şu müdhiş sıkıntıya bir yalancı merhem, uyutucu zehir-baz.

128

Ey aziz arkadaşım! İkinci yolumuzda, o nuranî tarikde bir hâleti hissettik. O hâletle oluyor hayat, mâden-i lezzet. Âlâm olur lezâiz.

Onunla bunu bildik ki; mütefavit derecede, kuvvet-i îman nisbetinde ruha bir hâlet verir. Cesed ruhla mültezdir, ruh vicdanla mütelezziz.

Bir saadet-i âcile, vicdanda münderiçdir. Bir firdevs-i mânevî, kalbinde mündemiçdir. Düşünmekse deşmektir, şuur ise şiar-ı raz.

Şimdi ne kadar kalb ikaz edilirse, vicdan tahrik edilse, ruha ihsas verilse, lezzet ziyade olur. Hem de döner ateşi nur, şitâsı yaz.

Vicdanda firdevslerin kapıları açılır, dünya olur bir Cennet. İçinde ruhlarımız eder pervaz u perdaz, olur şehbaz u şehnaz, yelpez namaz u niyaz.

Ey aziz yoldaşım! Şimdi Allah'a ısmarladık. Gel, beraber bir dua

ederiz, sonra da buluşmak üzere ayrılırız.

اللَّهُمَّ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ آمِينَ

* * *

Îcaz İle Beyan İ'caz-ı Kur'an

Bir zaman rü'yada gördüm ki: Ağrı Dağı altındayım. Birden o dağ patladı, dağ gibi taşları âleme dağıttı, sarstı cihanı.

Füc'eten bir adam yanımda peyda oldu. Dedi ki: Îcaz ile beyan et, icmal ile îcaz et, bildiğin envâ-i i'caz-ı Kur'an'ı!

Daha rü'yada iken tâbirini düşündüm, dedim: Şuradaki infilâk, beşerde bir inkılâba misal. İnkılâbda ise elbet hüda-yı Fırkanî her tarafta yükselip hem de hâkim olacak. İ'cazının beyanı zamanı da gelecek! O sâile cevaben dedim: İ'caz-ı Kur'anî,

Yedi menâbi-i külliyyeden tecelli, hem yedi anâsırdan terekküb eder.

Birinci menba': Lâfzın fesâhatından selâset-i lisanı ;

Nazmın cezâletinden, mânâ belâgatından, mefhumların bedaatından, mazmunların berâatından, üslûbların garabetinden birden tevellüd eden bârika-i beyanı.

Onlarla oldu mümteziç, mîzac-ı i'cazında acib bir nakş-ı beyan, garib bir san'at-ı lisanî. Tekrarı hiç bir zaman usandırmaz insanı.

İkinci unsur ise: Umûr-u kevnîyede gaybî olan esasat. İlâhî hakaik-ten, gaybî olan esrardan, gaybî-yi âsumanî.

Mâzide kaybolan gaybî olan umurdan, müstakbelde müstetir kalmış olan ahvalden birden tazammun eden bir ilm-ül-guyub hızanı.

Âlem-ül-guyûb lisanı, şehadet âlemiyle konuşuyor erkânı, rumuz ile beyanı, hedef nev-i insanî, i'cazın bir lem'a-i nûranî..

Üçüncü menba' ise: Beş cihetle hârîka bir câmiyyet vardır. Lâfzında, mânâsında, ahkâmında, hem ilminde, makasidinde mîzanı.

Lâfzı tazammun eder pek vâsi' ihtimalât hem vücuh-u kesire ki, her biri nazar-ı belâgatta müstahsen, arabîyece sahih, sırr-ı teşriî lâyıç görüyor ânı.

Mânâsında: Meşârib-i evliya, ezvak-ı ârifini, mezâhib-i sâlikîn, turuk-u

mütekellimîn, menâhic-i hükema ; o i'caz-ı beyanî
Birden ihata etmiş, hem de tazammun etmiş. Delâletinde vüs'at,
mânâsında genişlik.. Bu pencere ile baksan, görürsün ne geniştir
meydanı!

Ahkâmdaki istiâb : Şu hârika şeriat ondan olmuş istinbat, saadet-i
dareynin bütün desatirini, bütün esbab-ı emni,
İçtimaî hayatın bütün revabıtını, vesâil-i terbiye, hakâik-ı ahvâli
birden tazammun etmiş onun tarz-ı beyanı.

İlmindeki istiğrak : Hem ulûm-u kevnîye, hem ulûm-u İlâhî, onda
meratib-i delâlât, rumuz ile işârât, sûreler surlarında cem'etmiştir
cinanı.

Makasid ve gâyatta : Muvazenet, ittirad, fitrat desatirine mutaba-
kat, ittihad ; tamam müraat etmiş, hıfzeylemiş mîzanı.

İşte lâfzın ihatasında, mânânın vüs'atında, hükümün istiâbında, il-
min istiğrakında, müvazene-i gâyatta câmiyet-i pür-şânî!

Dördüncü unsur ise : Her asrın derece-i fehmine, edebî rütbesine,
hem her asırdaki tabakata, derece-i isti'dat, rütbe-i kabiliyet nisbe-
tinde, ediyor bir ifaza-i nûranî.

Her asra, her asırdaki her tabakaya kapısı küşade. Güya her dem-
de, her yerde taze nazil oluyor, o Kelâm-ı Rahmanî.

İhtiyarlandıkça zaman, Kur'an da gençleşiyor. Rumuzu hem tavaz-
zuh eder, tabiat ve esbabın perdesini de yırtar, o Hitab-ı Yezdanî.

Nur-u Tevhidi, her dem her âyetten fıskırır. Şehadet perdesini gayb
üstünde kaldırır. Ulviyet-i hitâbı dikkate dâvet eder, o nazar-ı insanı.

Ki o lisan-ı gaybtır, şehadet âlemiyle bizzat odur konuşur. Şu un-
surdan bu çıkar hârika tazeliği bir ihâta-i ummanî!

Te'nîs-i ezhan için akl-ı beşere karşı İlâhî tenezzülât. Tenzilin üslû-
bunda tenevvüü, mûnisliğidir mahbub-u ins ü cânı.

Beşinci menba' ise : Nakil ve hikâyatında, ihbar-ı sâdıkada esasî
noktalardan hazır müşahid gibi bir üslûb-u bedi-i pür-maânî

Naklederek, beşeri onunla îkaz eder. Menkulâtı şunlardır : İhbar-ı
evvelîni, ahvâl-i âhirîni, esrar-ı cehennem ve cinânı.

Hakâik-ı gaybiye, hem esrar-ı şehadet, serâir-i İlâhî, revâbıt-ı kevnî-
ye dair hikâyatıdır hikâyet-i ayânî

30) Ki ne vâki' reddeylemiş, ne mantık tekzib etmiş. Mantık kabul etmezse, red de bile edemez. Semavî kitabların ki matmah-ı cihanî. İttifakî noktalarda musaddıkane nakleder. İhtilâfî yerlerinde mu-sahhîhane bahseder. Böyle naklî umurlar bir ümmîden suduru, hârîka-i zamanî...

Altıncı unsur ise: Mutazammın ve müessis olmuş Dîn-i İslâm'a, İslâmiyet misline ne mâzî muktedirdir, ne müstakbel muktedir ; araştırsan zaman ile mekânî!..

Azrımızı senevî, yevmî dâiresinde şu hayt-ı semavîdir, tutmuş da döndürüyor. Küreye ağır basmış, hem dahi ona binmiş, bırakmıyor isyanı.

Yedinci menba' ise: Şu altı menba'dan çıkan envâr-ı sitte, birden eder imtizac. Ondan çıkar bir hüsün. Bundan gelir bir hads, vâsîta-i nuranî.

Şundan çıkan bir zevktir, zevk-i i'caz bilinir, tâbirine lisanımız yetişmez. Fikir dahi kasırdır, görünür de tutulmaz o nücüm-u âsumanî.

Onüç asır müddette meyl-üt-tahaddî varmış Kur'an'ın a'dâsında. Şevk-i taklid uyanmış Kur'an'ın ahbabında. İşte i'câzın bir bürhanı.

Şu iki meyl-i şedidle yazılmıştır, meydanda milyonlarla kütüb-ü arabiye, gelmiştir kütübhane-i vücuda. Onlar ile tenzîli, düşerse bir mîzânı

Müvazene edilse, değil dâna-i bi-müdânî, hattâ en âmî adam, göz kulakla diyecek: Bunlar ise insanî, şu ise âsumanî!

Hem de hükmedecek: Şu bunlara benzemez, rütbesinde olamaz. Öyle ise ya umumdan aşağı; bu ise, bilbedahe mâlûm olmuş butlanı.

Öyle ise, umumun fevkindedir. Mazmunları o kadar zamanda, kapı açık, beşere vakfedilmiş; kendine dâvet etmiş ervah ile ezhanı.

Beşer onda tasarruf, kendine de mâletmiş. Onun mazmunları ile yine Kur'an'a karşı çıkmamış, hiçbir zaman çıkamaz; geçti zaman-ı imtihanı.

Sâir kitablara benzemez, onlara makîs olmaz; zira yirmi sene zarfında münecemen hâcetlere nisbeten nüzulü müteferrik, mütekatı', bir Hikmet-i Rabbanî.

Esbab-ı nüzulü muhtelif, mütebâyin. Bir maddede es'ile mütekerrir,

mütefavit. Hâdisat-ı ahkâmı müteaddit, mütegayir. Muhtelif, mütefarik nüzulünün ezmanı.

Hâlât-ı telâkkisi mütenevvi', mütehalif. Aksam-ı muhatabı müteaddid, mütebaid. Gâyât-ı irşadında mütederric, mütefavit. Şu esaslara müstenid binâı, hem beyanı,

(131)

Şevabı, hem hitabı. Bununla da beraber selâset ve selâmet, tenasüb ve tesanüd, kemalini göstermiş. İşte onun şâhidi : Fenn-i Beyan Maânî.

Kur'an'da bir hassa var, başka kelâmı yoktur. Bir kelâmı işitsen, asıl sahib-i kelâmı arkasında görürsün, ya içinde bulursun. Üslûb: âyine-i insanî.

Ey sâil-i misalî! Sen ki icaz istedin ; ben de işaret ettim. Eğer tafsil istersen, haddimin haricinde!.. Sinek seyretmez âsumanı.

Zira o kırk envâ-ı i'cazından yalnız bir tekini ki, cezâlet-i nazmıdır, İŞÂRÂT-ÜL-İ'CAZ'da sıkışmadı tıbyanı.

Yüz sahife tefsirim ona kâfi gelmedi. Senin gibi ruhanî ilhamları ziyade. Ben istiyorum senden tafsil ile beyanı!

Ulaşmaz dest-i edeb-i Garb-ı hevesbâr-ı hevâkâr-ı dehâdar
De'b-i edeb, ebed-müddet. Kur'an-ı ziyabâr-ı şifakâr-ı hüdâdar.

Kâmilîn insanların zevk-i meâlisini hoşnud eden bir hâlet, çocukça bir hevese, sefihçe bir tabiat sahibine hoş gelmez,

Onları eğlendirmez. Bu hikmete binâen, bir zevk-i süflî, sefih, hem nefsi ve şehvânî içinde tam beslenmiş, zevk-i ruhiyi bilmez.

Avrupa'dan tereşşuh etmiş şu hâzır edebiyat, romanvarî nazarla, Kur'an'da olan letâif-i ulviyet, mezâyâ-yı haşmeti göremez, hem tadamaz,

Kendindeki mihengi ona ayar edemez. Edebiyatta vardır üç meydan-ı cevelân, onlar içinde gezer, hâricine çıkamaz :

Ya aşkla hüsündür, ya hamâset ve şehâmet, ya tasvir-i hakikat.
İşte yabanî edebse, hamâset noktasında hakperestliği etmez.

Belki, zâlim beşerin gaddarlıklarını alkışlamakla kuvvet-perestlik his-sini telkin eder. Hüsün ve aşk noktasında, aşk-ı hakikî bilmez.

Şehvet-engiz bir zevki nefislere de zerkeder. Tasvir-i hakikat madde-
sinde, kâinata san'at-ı İlâhî suretinde bakmaz.

Bir sıbga-i Rahmanî suretinde göremez. Belki tabiat noktasında tu-
tar, tasvir ediyor, hem ondan da çıkamaz.

Onun için telkini, aşk-ı tabiat olur. Maddeperestlik hissi kalbe de
yerleştirir, ondan ucuzca kendini kurtaramaz.

Yine ondan gelen dalâletten neş'et eden ruhun ızdırabatına, o edeb-
sizlenmiş edeb müsekkkin, hem münevvim ; hakikî fayda vermez.

Tek bir ilâcı bulmuş ; o da romanlarıymış. Kitab gibi bir hayy-ı
meyyit, sinema gibi bir müteharrik emvat! Meyyit hayat veremez.

Hem tiyatro gibi tenasühvâri, mâzi denilen geniş kabrin hortlakları
gibi, şu üç nevi romanlariyle hiç de utanmaz.

(132) Beşerin ağzına yalancı bir dil koymuş, hem insanın yüzüne fâsık
bir göz takmış, dünyaya bir âlüfte fistanını giydirmiş. Hüsn-ü mü-
cerred tanımaz.

Güneşi gösterirse, sarı saçlı güzel bir aktrisi karie ihtar eder. Zâhi-
ren der : Sefahet fenadır, insanlara yakışmaz.

Netice-i muzırırayı gösterir. Halbuki sefahete öyle müşevvikane bir
tasviri yapar ki, ağız suyu akıtır, akıl hâkim kalamaz.

İştihayı kabartır, hevesi tehyiç eder, his daha söz dinlemez. Kur'-
an'daki edebse hevâyı karıştırmaz.

Hakperestlik hissi, hüsn-ü mucerred aşkı, cemelperestlik zevki, ha-
kikatperestlik şevki verir. Hem de aldatmaz.

Kâinata tabiat cihetinde bakmıyor belki bir san'at-ı İlâhî, bir sıbga-i
Rahmanî noktasında bahseder, akılları şaşırtmaz.

Mârifet-i Sâni'in nurunu telkin eder. Her şeyde âyetini gösterir.
Her ikisi, rikkatli birer hüzün de veriyor, fakat birbirine benzemez.

Avrupazâde edebse ; faked-ül-ahbaktan, sahipsizlikten neş'et eden gam-
lı bir hüznü veriyor, ulvî hüznü veremez.

Zira sağır tabiat, hem de bir kör kuvvetten mülhemane aldığı bir
hiss-i hüzn-ü gamdâr. Âlemi bir vahşetzar tanır, başka çeşit
göstermez,

O surette gösterir. Hem de mahzunu tutar, sahipsiz de olarak yabani-
niler içinde koyar, hiç bir ümid bırakmaz.

Kendine verdiği şu hiss-i heyecanla git gide ilhada kadar gider,
ta'tile kadar yol verir. Dönmesi müşkil olur, belki daha dönemez.

Kur'an'ın edebi ise ; öyle bir hüznü verir ki, âşıkane hüzündür, yetî-
mâne değildir. Fırak-ul-ahbabdan gelir ; fakd-ül-ahbabdan gelmez.

Kâinatta nazarı, kör tabiat yerine, şuurlu, hem rahmetli bir san'at-ı
İlâhî onun medar-ı bahsi. Tabiattan bahsetmez.

Kör kuvvetin yerine ; inayetli, hikmetli bir Kudret-i İlâhî ona medar-ı
beyan. Onun için kâinat, vahşetzar suret giymez.

Belki muhatab-ı mahzunun nazarında oluyor bir cemiyet-i ahabab.
Her tarafta tecavüb, her canibde tahabbüb ; ona sıkıntı vermez.

Her köşede istînas, o cemiyet içinde mahzunu vaz'ediyor. Bir hüzn-ü
müştâkane, bir hiss-i ulvî verir ; gamlı bir hüznü vermez.

İkisi birer şevki de verir: O yabani edebın verdiği bir şevk ile nefis
düşer heyecana, heves olur münbasit ; ruha ferah veremez.

(133) Kur'an'ın şevki ise : Ruh düşer heyecana, şevk-i maâlî verir. İşte
bu sırra binâen, Şeriat-ı Ahmedîye (A.S.M.) lehviyatı istemez.

Bâzı âlât-ı lehvi tahrim edip, bir kısmı helâl diye izin verip.. Demek
hüzn-ü Kur'anî veya şevk-i tenzilî veren âlet zarar vermez...

Eğer hüzn-ü yetîmî veya şevk-i nefsanî verse, âlet haramdır. Deği-
şir eşhâsa göre ; herkes birbirine benzemez.

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

Tevhid'in İki Bürhan-ı Muazzamı Ve Sûre-i İhlâs'ın Bir Nükte-i İ'câziyesi

Şu kâinat tamamiyle bir bürhan-ı muazzamdır. Lisan-ı gayb, şehadetle müsebbihdir, muvahhidir. Evet tevhid-i Rahman'la, büyük

bir sesle zâkirdir ki: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Bütün zerrât hüceyratı, bütün erkân u âzâsı birer lisan-ı zâkirdir ;

o büyük sesle beraber der ki: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

O dillerde tenevvü' var, o seslerde meratib var. Fakat bir noktada

toplar onun zikri, onun savtı ki: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Bu bir insan-ı ekberdir, büyük sesle eder zikri ; bütün eczası, zerratı,

küçücük sesleriyle, o bülemlerle beraber der ki: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Şu âlem halka-i zikri içinde okuyor aşrı, şu Kur'an maşrik-ı nuru.

Bütün zîruh eder fikri ki: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Bu Furkan-ı Celîl-üş-Şân, o tevhide nâtik bürhan, bütün Âyât sadık

lisan. Şuaât-ı bârika-i îman. Beraber der ki: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Kulağı ger yapıştırsan, şu Furkan'ın sinesine, derinden tâ derine,

sarihan işitirsin semavî bir sadâ der ki : **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

O sestir gâyeten ulvî, nihayet derece ciddî, hakikî pek samimî, hem nihayet mûnis ve mukni' ve bürhanla mücehhezdir. Mükerrer der ki :

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

(134) Şu bürhan-ı münevverde cihat-ı sittesi şeffaf ki, üstünde münakkaştır müzehher sikke-i i'caz, içinde parlıyan nur-u hidayet der ki :

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Evet, altında nescolmuş mühefhef mantık ve bürhan, sağında aklı

istintak, mürefref her taraf, ezhan "Sadakte" der ki : **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

Yemîn olan şimalinde , eder vicdanı istişhad. Emâmında hüsn-ü ha-

yırdır, hedefinde saadettir. Onun miftahıdır her dem ki : **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

Emâm olan verâsında ona mesned semavîdir ki, vahy-i mahz-ı Rab-

bânî. Bu şeyş cihet ziyâdardır! Bürûcunda tecellidar ki : **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

Evet vesvese-i sârik, bâvehm şübhe-i târik, ne haddi var ki o mârik, girebilsin bu bârik kasra. Hem şârik ki sur sûreler şâhik, her kelime

bir melek-i nâtık ki : **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

O Kur'an-ı Azîmüşşan nasıl bir bahr-ı tevhiddir. Bir tek katre, misal için bir tek Sûre-i İhlâs, fakat kısa bir tek remzi nihayetsiz rumûzundan. Bütün enva-ı şirki reddeder, hem de yedi enva-ı tevhi-di eder isbat. Üçü menfi, üçü müsbet şu altı cümlede birden :

Birinci cümle : **قُلْ هُوَ** karinesiz işaretidir. Demek itlakla tâyindir. O

tâyinde taayyün var : **أَيُّ لَأَهْوِإِلَآهُوَ**

Şu tevhid-i şuhuda bir işarettir. Hakikat-bîn nazar tevhide müstağrak

olursa der ki : **لَأَمْشُهُودَإِلَآهُوَ**

İkinci cümle : **اللَّهُأَحَدٌ** dir ki, tevhid-i Ulûhiyete tasrihtir. Hakikat,

hak lisanı der ki : **لَأَمْعُبُودَإِلَآهُوَ**

Üçüncü cümle : **اللَّهُالصَّمَدُ** dir. İki cevher-i tevhide sadeftir. Birinci

dürrü : Tevhid-i Rububiyet. Evet nizam-ı kevn lisanı der ki :

لَأَخَالِقُإِلَآهُوَ

İkinci dürrü : Tevhid-i Kayyûmiyet. Evet serâser kâinatta, vücud ve

hem bekada, müessire ihtiyaç lisanı der ki : **لَأَقْبُومَإِلَآهُوَ**

Dördüncü **لَمْيَكِدْ** dir. Bir tevhid-i Celâlî müstetirdir ; envâ-ı şirki reddeder, küfrü keser bîiştibah.

(135) Yâni tagayyür, ya tenasül, ya tecezzi eden elbet ne Hâlik'dır, ne Kayyûmdur, ne İlâh.

Veled fikri, tevellüd küfrünü **لَمْ** reddeder, birden keser atar. Şu

şirkten dir ki, olmuştur beşer ekserisi gümrah.

Ki İsa (A.S.) ya Üzeyr'in (A.S.) ya melâik, ya ukûlün tevellüd şirki meydan alıyor nev-i beşerde gâh bâ-gâh.

Beşincisi : **وَلَمْيُؤَلِّدْ** Bir tevhid-i sermedî işareti şöyledir : Vâcib, kâdîm, ezeli olmazsa olmaz İlâh.

Yâni : Yâ müddeten hâdis ise, ya maddeden tevellüd, ya bir asıldan münfasıl olsa, elbette olmaz şu kâinata penah.

Esbab-perestî, nücüm-perestlik, sanem-perestî, tabiat-perestlik şirkin birer nev'idir, dalâlette birer çâh.

Altıncı: **وَلَمْ يَكُنْ** Bir tevhid-i câmi'dir. Ne zâtında nazîri, ne ef'alinde de şerîki, ne sıfâtında şebîhi **لَمْ** lâfzına nazargâh.

Şu altı cümle mânen birbirine netice, hem birbirinin bürhanı, müselseldir berâhin, mürettebdir netâic şu sûrede karargâh.

Demek şu **Sûre-i İhlâs'ta**, kendi mikdar-ı kametinde müselsel, hem müretteb otuz sûre münderiç; bu bunlara sehergâh..

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

(136)

بِسْمِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu parça hem Lâhika'ya, hem İ'caz-ı Kur'an'ın âhiline yazılacak. Bir kaç gün sonra, ehemmiyetli bir parçayı da göndereceğiz.

36 Mübarek Ramazan'ın Leyle-i Kadir sırrıyla, seksenüç sene bir ömr-ü mânevî kazandırması sırr-ı hikmetiyle ve Risale-i Nur'un şâ-19-7 kirdlerindeki sırr-ı ihlâs'la, tesanüd ve iştirâk-i a'mâl-i uhrevî düsturiyle herbir sâdik şâkird, o fevkalâde mânevî kazancı elde edeceğine gayet kuvvetli bir delili budur ki: Bu daire içinde kırkbin, belki yüzbin hâlis, hakikî mü'minlerin içinde hakikat-ı Leyle-i Kadr'i elde edecek bir-iki, on-yirmi değil, belki yüzlerin elde etmesi ihtimâli kavîdir.

Sırr-ı İhlâsla ve iştirâk-i a'mâl-i uhrevî düsturunun sırrıyla biz ve siz bu hakikata müteveccihen, bu Ramazan-ı Şerif'te herbirimiz umumun hesabına ve umum arkadaşları içinde kendini farzedip, nun-u mütekellim-i maalgayr, yâni daima

بِزِي هِدَايَةِ عَدَدِ (Bizi bapışla) (Bizi koru)
أَجْرَنَا إِرْحَمْنَا وَأَعْفِرْنَا وَوَفِّقْنَا وَاهْدِنَا
(bizi muvaffak kil) (bize merhamet et)

وَأَجْعَلْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي هَذَا الرَّمْضَانَ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

Ve bu ramzandaki kadir gecesini hakkımızda bin aydan daha hayırlı kil. Amin? gibi kelimelerde نا içinde umum kardeşlerini niyet etmektir. Ve

bilhassa, en zaif olan bu kardeşinizi, ağır vazifesinde o hususî niyetle yardım etmektir.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Hem sizi, hem bizi, hem Risale-i Nur dairesini ve hususan kahraman Tâhir'i, bu Vird-ül-Âzam-ı Kur'anî'nin bu tarzda zuhura gelmesiyle tebrik ediyoruz. Evet, bunun tab'ında iki emr-i azîm var:

Birisi: Mu'cizatlı Kur'an-ı Hakîm'in ve kerametli Risale-i Nur'un tab'larına matbaada görülmemiş bir çığır açtı.

İkincisi: Tâhir'e ve Hâfız Ali'ye ve arkadaşlarına kazandırdığı fevkalâde bir sevab noktasıdır ki ; bu sırra delil-i zâhir, emsali matbaada, tab'da görülmemiş bir tarzda, aynen Tâhir'in hattı fotoğrafı alınmış gibi, kim bakıyorsa, "**Bu Tâhir'in yazısıdır, matbu' değildir**" der.

Hem kâğıt, hem vakit dar olduğundan bâki umuma selâm.

Kardeşiniz

Said Nursî

137

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu Ramazan-ı Şerif'te âfâka bakmamak ve dünyayı unutmaya çok muhtaç olduğum halde ; maatteessüf, dünyaya ara sıra bakma-¹³⁶ğâ bizi mecbur ediyorlar. İnşâallah, bu bakmakta niyetimiz hizmeti-îmaniye olduğundan ; o da bir nevi ibadet sayılır.

Evet, size iliştikleri gibi bize de ayrı ayrı suretlerde tecavüzlerini ihsas ediyorlar. Fakat Cenab-ı Hakk'a şükür ki, onların tecavüzleri, aksülâmel nev'inde, Risale-i Nur'un fütuhatına yardım ediyor. İstanbul'daki ihtiyar adamın itirazı münasebetiyle kahraman Nazif yazıyor ki ; o itiraz, Risale-i Nur'un İstanbul'da fütuhat yapmağa ve parlamaya vesile oldu. Ve bize karşı başka cihetlerde küçük tecavüzler de öyle netice veriyor. Fakat şimdi, bîçare bazı hocaları ve sofuları Risale-i Nur'a karşı bir çekinmek, bir soğukluk vermek için hiç hatıra gelmiyen bir vesileyi bulmuşlar. Şöyle ki :

Diyorlar : "**Said, yanında başka kitabları bulundurmuyor.. Demek onları beğenmiyor. Ve İmam-ı Gazalî'yi de (R.A.) tam beğenmiyor ki, eserlerini yanına getirmiyor.**" İşte bu acib, mânâsız sözlerle bir bulantı veriyorlar. Bu nevi hileleri yapan, perde altında ehl-i zındıkadır ; fakat, safdil hocaları ve bazı sofuları vasıta yapıyorlar.

Buna karşı deriz ki : Hâşâ, yüz defa hâşâ!.. Risale-i Nur ve şâkirdleri, Hüccet-ül-İslâm İmam-ı Gazalî ve beni Hazret-i Ali ile bağliyan yegâne üstadımı beğenmemek değil, belki bütün kuvvetleriyle onların tâkib ettiği mesleği, ehl-i dalâletin hücumundan kurtarmak ve muhafaza etmektir.

Fakat, onların zamanında bu dehşetli zındıka hücumu, erkân-ı

İmaniyeyi sarsmıyordu. O muhakkik ve allâme ve müçtehid zâtların asırlarına göre münâzara-i ilmiyede ve diniyede isti'mâl ettikleri silâhlar hem geç elde edilir, hem bu zaman düşmanlarına birden galebe edemediğinden ; Risale-i Nur, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'dan hem çabuk, hem keskin, hem tam düşmanların başını dağıtacak silâhları bulduğu için, o mübarek ve kudsî zâtların tezgâhlarına müracaat etmiyor. Çünkü, umum onların merci'leri ve menba'ları ve üstadları olan Kur'an, Risale-i Nur'a tam mükemmel bir üstad olmuştur. Ve hem vakit dar, hem bizler az olduğumuz için vakit bulamıyoruz ki, o nuranî eserlerden de istifade etsek.

77 Hem Risale-i Nur şâkirdlerinin yüz mislinden ziyâde zâtlar, o kitablarla meşguldürler ve o vazifeyi yapıyorlar. Biz de, o vazifeyi onlara bırakmışız. Yoksa hâşâ ve kellâ! O kudsî üstadlarımızın mübarek eserlerini ruh u canımız kadar severiz. Fakat, herbirimizin birer kafası, birer eli, birer dili var, karşımızda da binler müteceviz var. Vaktimiz dar. En son silâh, mitralyoz gibi Risale-i Nur bürhanlarını gördüğümüzden, mecburiyetle ona sarılıp iktifa ediyoruz." 77

Lâtif bir tevafuk :

Bu mektubu, başda **بَعْدَ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ شَهْرِ رَمَضَانَ** deyip,

müteaddid işler meydana geldi, daha yazamadık. Tâ, mübarek Âtîf'in mübarek mektubu geldi. Başında **بَعْدَ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ شَهْرِ رَمَضَانَ**

kelimeleri mektubumuzun başına tevafuk etmek için bizi beklettirdi. O kerametkâr kalemiyle bu memlekete evvelce gönderdiği parlak yazıları Risale-i Nur'u, bu havalide imdadımıza göndermek niyeti, pek büyük bir hizmet-i nuriye olarak, bir fedakârlıktır; fakat kendine de çok lâzımdır.

Şimdiden, buradaki Risale-i Nur şâkirdleri nâmına ona binler teşekkür ve o hizmette onu tebrik ediyoruz. Ve onun kerametli kalemi, cazibedar esrar-ı tevafukiyeden yüzünü çevirip doğrudan doğruya Risale-i Nur'un neşrine sarılması, bizi çok minnetdar ve mesrûr eyledi. Cenab-ı Hak, onun gibi hâlis, muhlis talebeleri çoğaltsın, âmîn.

Mektublarınızda ara sıra Sıddık Süleyman'ın, eski zamanda hara-

retli sadakati ve alâkadarlığı ve kuvvetli şâkirdliği ile bahsi geçiyor. Ben ölünceye kadar onun sadakati ve selâmet-i kalbini ve bana ve Risale-i Nur'a hâlisane hizmetini unutamıyorum.

* * *

Azîz, Sıddık, Hâlis, Muhlis Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniyede Ciddî, Hakikî Arkadaşlarım,

Bu yakında hem Isparta'da, hem bu havâlide Risale-i Nur'un İhlâs Lem'aları intişara başladığı münasebetiyle ve bir-iki küçük hâdise cihetiyle şiddetli bir ihtar kalbe geldi. Riyaya dair "Üç Nokta" yazılacak. İmes-83-188

Birincisi: Farz ve Vâciblerde ve Şeâir-i İslâmiye'de ve Sünnet-i Seniyye'nin ittibânda ve haramların terkinde riya giremez. İzharı riya olamaz. Meğer, gayet za'f-ı îmanla beraber, fitraten riyakâr ola. Belki Şeâir-i İslâmiye'ye temas eden ibadetlerin izharları, ihfâsından çok derece daha sevablı olduğunu Hücjet-ül-İslâm İmam-ı Gazalî (R.A.) gibi zâtlar beyan ediyorlar. Sâir nevâfilin ihfâsı çok sevablı olduğu halde; şeâire temas eden, hususan böyle bid'alar zamanında ittibâ-ı sünnetin şerafetini gösteren ve böyle büyük kebâir içinde haramların terkindeki takvayı izhar etmek, değil riya belki ihfâsından pek çok derece daha sevablı ve hâlidir. E=246,175

İkinci Nokta: Riyaya insanları sevkeden esbabın

Birincisi: Za'f-ı îmandır. Allah'ı düşünmiyen, esbaba perestîş eder, halklara hodfüruşlukla riyakârâne vaziyet alır. Risale-i Nur şâkirdleri, Risale-i Nur'dan aldıkları kuvvetli îman-ı tahkikî dersiyeler; esbaba ve nâsa ubudiyet noktasında bir kıymet, bir ehemmiyet vermiyor ki, ubudiyetlerinde onlara gösterişle riya etsinler. L=54
Tr=678
185

İkinci Sebebe: Hırs ve tama', za'f u fakr noktasında teveccüh-ü nâsı celbine medar riyakârâne vaziyet almıya sevk ediyor. Risale-i Nur'un şâkirdleri, iktisad ve kanaat ve tevekkül ve kismetine rıza gibi, Risale-i Nur'un dersinden aldıkları izzet-i îmaniye, inşâallah onları riyadan ve dünya menfaatleri için hodfüruşluktan men'eder.

Üçüncü Sebebe: Hırs-ı şöhret, hubb-u cah. Makam sâhibi olmak, emsaline tefevvük etmek gibi hisler ve insanlara iyi görünmek, tasannu'kârâne haddinden fazla kendine ehemmiyet verdimsek

varlıkta yok olmak lazımken, yokta varlıklı görünmek hiç yakışır mı?

ve tekellüfkârâne lâyük olmadığı yüksek makamlarda görünmek tarzını takinmek ile riya eder. Risale-i Nur şâkirdleri, ene'yi nahnü'ye tebdil ettikleri, yâni enaniyeti bırakıp, Risale-i Nur dairesinin şahs-ı mânevîsinin hesabına çalışması, ben yerine biz demeleri.. ve ehl-i tarikatın fena fi-ş-şeyh ve fena fi-r-resûl ve nefsi emmareyi öldürmek gibi riyadan kurtaran vasıtaların bu zamanda birisi de fena fi-l-ihvan, yâni şahsiyetini kardeşlerinin şahs-ı mânevîsi içinde eritip öyle davrandığı için, inşaallah, ehl-i hakikatın riyadan kurtulmaları gibi, bu sır ile onlar da kurtulurlar.

Üçüncü Nokta : Vazife-i diniye itibariyle, nâsa hüsn-ü kabul ettirmek, o makamın iktiza ettiği yüksek tavırlar ve vaziyetler, hodfü-ruşluk ve riya sayılmaz ve sayılmamalı. Meğer o adam, o vazifeyi kendi enaniyetine tâbi edip isti'mâl ede. 1467, 234, E2, 154 mes-51

Evet, bir imam imamet vazifesinde tesbihatları izhar eder, isma' eder ; hiç bir cihetle riya olamaz. Fakat vazife haricinde, o tesbihatları âşikâre halklara işittirmeye riya girebildiği için, gizlisi daha sevablıdır. 5-304

Risale-i Nur'un hakikî şâkirdleri, neşriyat-ı diniyelerinde ve ittibâ-i sünnetteki ibadetlerinde ve içtinab-ı kebâirdeki takvâlarında, Kur'an hesabına vazifedar sayılırlar. İnşâallah riya olmaz. Meğer ki, Risale-i Nur'a başka bir maksad-ı dünyeviye için girmiş ola. 96, 184-78

Daha yazılacaktı, fakat bir tevakkuf hali kesti.

* * *

(140) Küçük Husrev Feyzi'nin Bir İstihracıdır
(Otuzüçüncü Âyetten Hâfız Ali'nin İstihracının Bir Zeyli ve Lâhikasıdır.)

39:22 أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ

âyeti azîmenin mânâ-yı sarîhinden başka bir mânâ-yı işarî tabakasının külliyyetinde dâhil bir ferdi Risale-i Nur ve tercümanı olduğuna kuvvetli bir delil buldum.

Çünkü أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ cümlesi, hesab-ı cif-

rî ve ebedî ve ^{hesab} riyazî ile bin üçyüz yirmidokuz veya sekiz eder.

Demek مَنْ külliyyetinde ve فَهُوَ işaretilinde dâhil ve medar-ı nazar

bir ferd, inşirah-ı sadr (Hâşiye) nuriyle başka bir hâlete girip, eski sıkıntıdan kurtulup, nuranî bir mesleğe giren bir şahsı, eski ve yeni ^{Her şeyin evveli ve başlangıcını en iyisi.} harb-i umumînin gelmeye hazırlanmaları olan o dehşetli tarihe ve o ferdin vaziyetine remzen bakar.

فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ deki نُورٍ مِّن رَّبِّهِ kelimesi, Risale-i Nur ismine ve mânâsına hem cifri, hem sureti, hem mânâsı tevafuk ettiği gibi أَمَّنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ cümlesinin de makam-ı cifrîsi gösterdiği tarihte Risale-i Nur'un tercümanı olan Üstadımın -tahkikatımla- aynen vaziyetine tevafuk ediyor.

Çünkü, o zamanda harb-i umumînin mebdelerinde, Üstadım eski âdetini vesâir ulûm-u felsefeyi ve ulûm-u âliyyeyi bırakıp, tam bir inşirah-ı sadrda Risale-i Nur'un fâtıhası ve birinci mertebesi olan İŞÂRÂT-ÜL-İ'CAZ tefsirine başlayıp, bütün himmetini, efkârını Kur'an'a sarfetmeğe başladığına tevafuku kavî bir emaredir ki; bu asırda o küllî mânâ-yı işârîde medar-ı nazar bir ferdi, Risale-i Nur'un tercümanı ve şâkirdlerinin şahs-ı mânevîsini temsil eden mümessilidir.

160 Evet, madem Kur'an-ı Mu'ciz-ül-beyan her asırda her ferde hitab eder bir ilm-i muhit ve bir irade-i şâmile ile herşeye bakabilir; ve madem ulemâ-i İslâm'ın ittifakıyla, âyetlerin mânâ-yı sarîhinden başka işârî ve remzî ve zımnî müteaddid tabakalarda mânâları vardır.

(141) Ve madem يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا gibi hitablarda her asır gibi, bu asır ^{'Ey iman edenler'}

(Hâşiye): Bu şerh-i sadra münasebetdar bir tevafuktur ki, Üstadımdan anladım; yirmibeş senedir daima ve en mühim bir duası

اللَّهُمَّ اشْرَحْ صَدْرِي لِلْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ münâcâtı olmuş.

'Allah'im gönlümü iman ve islama aç'

daki ehl-i îman, Asr-ı Saadetteki mü'minler gibi dâhildir.

Ve madem İslâmiyet noktasında bu asır, gayet ehemmiyetli ve dehşetlidir. Kur'an ve Hadîs ihbar-ı gaybî ile, ehl-i îmanı onun fitnesinden sakınmak için şiddetle haber vermiş.

Ve madem hesab-ı cifrî ve ebcedî ve riyazî, eskidenberi sağlam bir düsturdur ve kuvvetli bir emare olabilir.

Ve madem Risale-i Nur ve tercümanı ve şâkirdleri îman ve Kur'an hizmetinde parlak ve te'sirli vazifeleri gayet ehemmiyet kesbetmiştir.

Ve madem bu büyük âyet, hesab-ı cifirle bu asra ve iki harbi umumîye bakar. Eski harbin patlamasına ve Risale-i Nur'un zuhuru-na tevafuk ettiği gibi, mânên de gösterir. Elbette mezkûr hakikatlara ve kuvvetli karinelere binâen bilâ-tereddüd hükmederiz ki: Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsi ve tercümanı, bu âyet-i azîmenin mânâ-yı işarî tabakasının külliyyetinde dâhil ve medar-ı nazar bir ferdidir. Ve bu âyet ona işaret eder. Ve mânâ-yı remziyle ondan da haber verir. Ve ihbar-ı gayb nev'inden bir lem'a-i i'caziyeyi gösterir, denilebilir ve deriz.

T a h l i l : Bir ش iki ر yediyüz. ل م ن ف ikiyüz. ا ص ده yüz.

م س yüz. İsm-i Celâl altmışyedi. İki ل altmış. هُوَ doksanbir.

لِلْإِسْلَامِ daki iki veya üç elif, iki veya üç. ح sekiz.

نُورٍ مِنْ رَبِّهِ , "Risale-i Nur" Her ikisinde نُورٍ var. "Risale" de

ر , رَبِّهِ 'deki ر 'ya mukabildir. Eğer نُورٍ deki tenvin sayılsa,

النُّورِ da dahi şeddeli ن sayılır, yine ittihad ederler. نُورٍ den başka

ه , ل , س iki Elif doksanyedi ederek, Risale-i Nur'da kalan

dahi doksanyedi ederek, tam tevafuk eder. Türkçe telaffuzda Ri-

sale-i Nur hemze ile okunması zarar vermez.

(5:16)' Şüphesiz size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitab gelmiştir. Allah o nur ile rizasına tabi olanları selamet yollarına iletir. Ve onları kendi izzıyla karanlıklardan nura çıkarır ve doğru yolu onlara gösterir.
(4:174)' Ey 188 insanlar; Gerçekten Rabbinizden size açık bir delil gelmiştir. Ve size apaçık bir nur indirirdik.
YİRMİYEDİNCİ MEKTUBDAN

Sûre-i Mâide'nin ondördüncü âyeti

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ 5:16 يَهْدِي بِهِ اللَّهُ

Sûre-i Nisâ'nın âhirinde

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا 4:174

âyeti gibi, Risale-i Nur mâna ve cifir cihetiyle, mânâ-yı işârî efradından olduğuna kuvvetli bir karine buldum.

İkinci âyet olan Sûre-i Nisa âyeti, Birinci Şuâ olan İşârât-ı Kur'a-niye'de, Üstadım işaretini beyan etmiş. Birinci âyet olan Sûre-i Mâide'nin ondördüncü âyeti hem bunun işaretini te'yid ediyor, hem de Allah'ın, kalbini İslama açtığı 39-72 âyetinin işârâtını tasdik ediyor. kimse?

Evet, bu asırda mânâ-yı işârî tabakasından tam bu âyetin kudsî mefhumuna bir ferd, Risale-i Nur olduğuna kim insaf ile baksa tasdik edecek.

Madem Risale-i Nur bir ferdi olduğuna mânevî münasebet kavîdir. Madem bu âyetin makam-ı cifrîsi bin üçyüz altmışaltıdır, eğer meddeler ve okunmayan hemzeler sayılmazsa altmışikidir. Ve madem Risale-i Nur, Kur'an-ı Mübîn nurunu ve hidayetini neşreden bir kitab-ı mübindir. Ve madem zâhiren ondan daha ileri, o vazifeyi ağır şerâit altında yapanları görmüyoruz. Ve madem âyetler, sâir kelâmlar gibi cüz'î bir mânaya münhasır olamaz. Ve madem delâlet-i zımnî ve işârî ile kaideten mefhum-u kelâmda dahil oluyor. Ve madem Necmeddin-i Kübra ve Muhyiddin-i Arabî (R.A.) gibi pek çok ehl-i velâyet, mânâ-yı zahirîden başka bâtinî ve işârî mânâlar ile ekser âyâtı tefsir etmişler; hattâ tefsirlerinde Mûsa (A.S.) ve Fir'avn'dan murad, kalb ve nefistir dedikleri halde ümmet onlara ilişmemiş; büyük ulemâdan çokları onları tasdik etmişler. Elbette Âyetin delâlet-i zımnîye ile Risale-i Nur'a kuvvetli karineler ile işareti kat'îdir, şübhe edilmemek gerekir.

Tahlil: نُورٌ ten- yüz elliye. مِنَ اللَّهِ yüz altmışdokuz. قَدْ جَاءَكُمْ تahlil:

vin ile beraber üçyüzaltı. **وَكِتَابٌ مُّبِينٌ** tenvinlerle beraber altıyüz

otuzbir. **يَهْدِي بِهِ اللَّهُ** yüzüç. Yekûnu, bin üçyüz altmışaltı. Eğer

meddeler ve okunmayan hemzeler sayılmazlarsa, bu seneki muharrem tarihine; yani, bin üçyüz altmışikiye tamam tevafuk eder.

Eğer **مُبِينٌ** deki tenvinde vakfedilse, bin üçyüz onaltıdır ki; hem

Risale-i Nur'un mukaddematına, hem tenvin ile tekemmülüne ve Birinci Şuâ'da beyan edildiği gibi, çok âyâtın ehemmiyetle gösterdikleri aynı meşhur tarihe tevafuk eder.

* * *

143 576-194

(EHEMMİYETLİ BİR HOCANIN ÜSTAD HAKKINDA ZİYADE HÜSN-Ü ZANNINI TA'DİL ETMEK MÜNASEBETİYLE YAZILMIŞ, BELKİ SİZE DE FAİDESİ OLUR DİYE GÖNDERİLDİ.)

بِسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بَعْدَ دَعَائِرِ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ شَهْرِ رَمَضَانَ

Azîz, Sadık, Muhterem Kardeşimiz Hoca Haşmet,

Senin, müceddid hakkındaki mektubunu hayretle okuduk ve üstadımıza da söyledik. Üstadımız diyor ki:

Evet bu zaman; **hem îman ve din için, hem hayat-ı içtimaiye ve şeriat için, hem hukuk-u âmme ve siyaset-i İslâmiye için, gayet ehemmiyetli birer müceddid ister. Fakat en ehemmiyetlisi, hakaik-ı îmaniyeyi muhafaza noktasında tecdid vazifesi, en mukaddes ve en büyüğüdür. Şeriat ve hayat-ı içtimaiye ve siyasiye daireleri ona nisbeten ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalıyor.**

22 - 26 - 193

Ei: 257*

Rivayât-ı hadîsiyede, tecdid-i din hakkında ziyade ehemmiyet ise, îmanî hakaikdeki tecdid itibariyledir. Fakat efkâr-ı âmmede, hayat-perest insanların nazarında zâhiren geniş ve hâkimiyet noktasında câzibedar olan hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye ve siyaset-i diniye cihetleri daha ziyade ehemmiyetli görüldüğü için, o adese ile o nokta-i nazardan bakıyorlar, mânâ veriyorlar.

Hem bu üç vezâifi birden bir şahısta, yahut cemaatte, bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerhetmemesi pek uzak, âdeta kabil görülmüyor. Âhırzamanda, Âli Beyt-i Nebevî'nin (A.S.M.) cemaat-i nuraniyesini temsil eden Hazret-i Mehdi'de ve cemaatindeki şahs-ı mânevîde ancak içtima edebilir. Bu asırda, Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, Risale-i Nur'un hakikatına ve şâkirdlerinin şahs-ı mânevîsine, hakaik-ı îmaniye muhafazasında tecdid vazifesini yaptırmış. Yirmi seneden beri o vazife-i kudsiyede te'sirli ve fâtihane neşriyle gayet dehşetli ve kuvvetli zındıka ve dalâlet hücumuna karşı tam mukabele edip, yüzbinler ehl-i îmanın îmanlarını kurtardığını kırkbinler adam şahadet eder.

Amma, benim gibi âciz ve zaif bir biçarenin, böyle binler derece haddimden fazla bir yükü yüklemek tarzında, şahsımı medar-ı nazar etmemeli diyor. Ve size selâm ediyor. Biz de zâtınıza ve oradaki Risale-i Nur'la alâkadar olanlara selâm ediyoruz.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Emin, Feyzi, Kâmil

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İ. Rabbani 255 mektub
sh. 568

Tr= 269 la beraber oku

Kardeşlerim,

Kur'an'ın bir tek âyetinin bir tek işareti, ihbar-ı gayb nev'inden bir lem'a-i i'caziyeyi tevacuk suretiyle gösterdiğini mânevî bir ihtar ile gördüm.

43:12 اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا اَنْ يَّاْكُلَ لَحْمَ اَخِيْهِ مَيْتًا Bu âyet-i kerimenin makam-ı cifrîsi

-şedde ve tenvin sayılmazsa- bin üçyüz ellibir, مَيْتًا 'in aslı مَيْتًا

S= 381
mek= 283
B= 267
STG= 63
meko 275

olmasından bin üçyüz altmışbir ederek ; bu tarihte, umur-u azîme- 327
den bir dehşetli gıybeti, bu âyetin mânâ-yı işarı külliyetinde dâhil
ediyor. Umûr-u azîmeden böyle bir acib gıybet aynı tarihte, aynı
senede vukua geldi. Şöyle ki :

Onsekiz sene müddetinde Sünnet-i Seniyyeyi muhafaza için başı- 159
na şapka koymadığından, onsekiz senedir haps-i münferid hükmün-
de ihtilâttan men' ve yalnız bir odada hayatını geçirmeye mecbur
edilen ve hususî ibadetgâhında Ezan-ı Muhammedî okuyup "Allahü
Ekber" dediğinden ve "Lâ ilâhe illâllah" hakikatını güneş gibi gös-
terdiğinden yüz arkadaşıyla taht-ı tevkife alınan ve mahkûm edilen
bir adamı, yüzer emare ve karinelere istinaden inayet-i İlâhiyeden
geldiğine kat'î bir kanaatı ile işârât-ı Kur'aniyeden bir müjdeyi hem
kendine, hem musîbetzede arkadaşlarına bir teselli niyetiyle beyan
ettiği için, onu gıybet ve galiz tâbiratla teşhir etmek ; ve onun
dersleriyle imanlarını kurtaran mâsum şâkirdlerini ondan tenfir edip
şüheler vermek ; güya ortalıkta medar-ı inkâr hiçbir şey yok ve
hiçbir münkeratı ve cinayeti görmüyor gibi, yalnız o biçarenin mev-
hum bir hatâsını, sekiz senede seksen müdakkiklerin nazarında sak-
lanan ve sathî ve inadî nazarına göre bir içtihadî yanlısını görüyor
zanniyle galiz tabirler ile zemmetmek ; elbette bu asırda, bu memle-
kette Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın kasden işaretine medar olabilir azîm
bir hâdisedir. Bence, Kur'an'ın nasıl ki her sûre ve bazan bir âyet
ve bazan bir kelime bir mu'cize olur ; öyle de, bu âyetin tek bir
işareti, ihbar-ı gayb nev'inden bir lem'a-i i'cazîyedir.

Bu âyetin bu işareti, bu asırda, Risale-i Nur şâkirdlerinin hakkın-
daki gıybete baktığına üç emare var:

Birincisi : Birinci Şûa olan **İşârât-ı Kur'aniye** Risalesinde, Risale-i 694
Nur'a ve tercümanına da işaret eden beşinci âyet olan

6-122 **أَوْ مَن كَانَ مِثًا فَأَخِيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ**

145 gayet kuvvetli karinelere **مِثًا** kelime-i kudsiyesi cifir ve ebced she-

sabiyle ve üç cihet-i mânâsiyle Said-ün-Nursî'ye tevafuk etmesidir.

İkinci emare : **أَيْحِبُّ أَحَدَكُمْ** ilâ âhir... âyetinin makam-ı cifrîsi ve

riyazîsi bin üçyüz altmış bir etmesidir ki ; aynı tarihte, o acib hâdis oldu.

Üçüncü emare :

İhtiyarım haricinde, beş vecihle zemmi zemmeden ve mu'cizane

gyıbetten altı cihetle zecreden **أَيُّجِبُّ أَحَدَكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا**

âyeti karşımda kendini gösterip temessül eyledi. Mânen, “Bana bak!” dedi. Ben de baktım, birden tesbihat içinde gördüm ki : “Bin üçyüz ellibirden, tâ bin üçyüz altmışbir tarihini gösterdi. Hâlimize baktım ; perde altında ellibirden, ta altmışbire kadar Risale-i Nur medded beklediği İstanbul âfâkında, perde altında bir nevi taarruz bulunmuş ve altmışbirde birden patlamasıdır.

T a h l i l : خ ت bin. م م م yüz. ل ل ل yüz. Üçüncü م م م yüz. د ح ح ح otuz. Dördüncü م on. Beş elif, bir

ه ile beraber on. Âhirdeki tenvin vakfen elif olduğu için yekûnu bin üçyüz ellibir. **مَيْتًا** aslı yâ-i müşeddede olduğundan bin üçyüz altmışbir eder.

(Hâşiye) : Bu Âyet, bizi şiddetle gyıbetten men'ettiğinden, bizi gyıbet edenleri unutmamız, medar-ı gyıbet etmemeliyiz. İnşâallah, daha tekerrür etmiyecek.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بَعْدَ دِحْرُوفٍ رَسَائِلِ التَّوْرِ الْمَقْرُوءَةِ وَالْمَكْتُوبَةِ

Azîz, Siddık Kardeşlerim,

Size “Üç Nokta” yı beyan etmeye kalbde bir ihtiyac oldu :

Birincisi: “Bir hâdisede hem insan eli, hem kader müdahalesi olduğundan; insan zâhirî sebebe bakıp bazan haksız hükmedip zulmeder. Kader, o musibetin gizli sebebine baktığı için adalet eder” diye, Risale-i Nur’da bir kaide-i esasiyedir. E=192
300

Hem, şimdiye kadar Risale-i Nur’un başına gelen hâdiselerde bir dest-i inâyet, bir vech-i rahmet bulunduğu tecrübelerle sabittir.

Bu iki cihette kalbden bir sual çıktı: “Acaba Nur hakkındaki bu yeni İstanbul hâdisesinde vech-i adalet ve rahmet nedir?” Hatıra böyle bir cevap geldi ki:

Risale-i Nur’a, ehl-i ilim ve ehl-i dikkati ciddiyetle bakmaya ve tedkik etmeye sevketti. Elbette Risale-i Nur’u tedkik eden bir âlim, insafî varsa taraftar olur. Ve Risale-i Nur, ulema dairesinde ve İstanbul âfâkında tezahür edecek. İşte vech-i rahmet ve inayet!

Amma, Kader-i İlâhî’nin vech-i adaleti şudur ki:

Risale-i Nur’un hakikatiyle ve şâkirdlerinin şahs-ı mânevîsiyle tezahür eden fevkalâde imânî hizmetlerin ehemmiyetli bir kısmını biçare tercümanına vermek ve ehl-i dünya ve ehl-i siyaset ve avâmın nazarında birinci derece ve hakikat nazarında îmana nisbeten ancak onuncu derecede bulunan siyaset-i İslâmiye ve hayat-ı içtimaiye-i ümmete dair hizmeti, kâinatta en büyük mes’ele ve vazife ve hizmet olan hakaik-ı imaniyenin çalışmasına râcih gördüklerinden; o tercümana karşı arkadaşlarının pek ziyade hüsn-ü zanları ehl-i siyasete, inkılâpçı bir siyaset-i İslâmiye fikrini vermek cihetinde, Risale-i Nur’a karşı hayat-ı içtimaiye noktasında cephe almak ve fütuhatına mâni olmak pek kuvvetli ihtimali vardı. Bunda hem hatâ, hem zarar büyüktür. Kader-i İlâhî, bu yanlış tashih etmek ve o ihtimali izale etmek ve öyle ümid besliyenlerin ümidlerini ta’dil etmek için, en ziyade öyle cihetlerde yardım ve iltihaka koşacak olan ulemeden ve sâdâttan ve meşâyih’ten ve ahabandan ve hemşehriden birisini muâriz çıkardı, o ifratı ta’dil edip adalet etti. “Size kâinatın en büyük mes’elesi olan iman hizmeti yeter” diye bizi merhametkârane o hâdiseye mahkûm eyledi. Sonra lillâhilhamd, o muârizı susturdu, o ateşi söndürdü. Fakat münafıklar söndürmemek için çalışıyorlar.

İkinci Nokta: Bu dehşetli ihtikârdan çıkan kaht u galâ ve açlık ve zaruret, yaşamak damarını şiddetle yaralandırıyor. Bu ya-

ra, hissiyat-ı ulviye-i dîniyeyi bir derece susturmaya vesile olup, ehl-i dalâlete yardım ediyor. Herkes midasını düşünmeye başlıyor. Kalb, hakikatten ziyade ekmeği düşünüp hayata, yaşamağa yardımcı koşup, vazife-i hakikiyesini ikinci derecede bırakır. Buna karşı Risale-i Nurun şâkirdleri bir uzun Ramazan nazariyle bakıp, keffaret-üzzünûb ve bir riyazet-i şer'iyeye çevirebilirler. Alenen nakz-ı sıyamla Ramazanın hürmetini kıran bedbahtlara gelen o musibet, mâsumları da incitir. Fakat Risale-i Nur şâkirdleri ve mâsumları, o musibeti lehlerine döndürüp, hayırlı bir riyazete kalbederler. Kanaat ve iktisadla karşılarlar.

Üçüncü Nokta: "İki Mes'ele"dir.

Birincisi: Müdakkik Hoca Sabri, Feyzi'nin istihracına dair Feyzi'ye yazdığı mektub güzeldir. Lâhika'ya girdikten sonra, hocalar

* فيه نظر dememek için bazı kelimatı ta'dil edildi.

İkinci Mes'ele: İstanbul ulemasının en büyüğü ve en müdakkiki ve çok zaman Müftiy-ül-Enam olan eski Fetva Emîni meşhur Ali Rıza Efendi, Birinci Şuâ İşârât-ı Kur'aniye ve Âyet-ül-Kübra gibi risaleleri gördükten sonra, Risale-i Nur'un mühim bir talebesi olan Hâfız Emin'e demiş ki:

"Bediüzzaman, şu zamanda, Dîn-i İslâm'a en büyük hizmet eylediğini ve eserlerinin tam doğru olduğunu ve böyle bir zamanda, mahrumiyet içinde, feragat-ı nefis edip yâni dünyayı terkedip, böyle bir eser meydana getirmek hiç kimseye müyesser olmadığını ve her suretle şâyân-ı tebrik olduğunu ve Risale-i Nur, müceddid-i din olduğunu ve Cenab-ı Hak, onu muvaffak-un-bi-l-hayr eylesin, âmîn" diyerek; bazılarının sakal bırakmamaklığına itirazları münasebetiyle; Mevlâna Celâleddin-i Rumi'nin pederleri olan Sultan-ül-Ulemâ'nın bir kıssası ile onu müdafaa edip, demiş:

"Bu misillü, Bediüzzaman'ın dahi elbette bir içtihadı vardır. İtiraz edenler haksızdır" demiş. Ve Hoca Mustafa'ya emretmiş, "Söylediğimi yaz!"

"Bediüzzaman'a kemal-i hürmetle selâm ederim. Te'lifatınızın ikmaline hırz-ı can ile dua etmekteyim (yâni, ruha nüsha olacak kadar

Feyh-ül İslâm
in bir temâ

Tr-462
6

kıymetdardır). Bazı ulemâ-üs-sû'un tenkidine uğradığına müteessir olma. Zira, yemişli ağaç taşlanır, (Hâşiye) kaziyesi meşhurdur. Mücâhedatınıza devam buyurun. Cenab-ı Hak ve Feyyâz-ı Mutlak âcilen murad ve matlubunuza muvaffak-un bi-l-hayr eylesin!.. Bâki Hakk'ın birliğine emanet olunuz.

Eski Fetva Emîni Ali Rıza

İşte böyle müdakkik ve ilim ve şeriat ve Kur'an cihetinde bu zamanda söz sâhibi en büyük âlim böyle hükmetmiş. Risale-i Nur'un talebeleri, bu mes'eleyi -ihtiyaten- yabanilere onun ismini vermekle teşhir etmemek gerektir ve dualarına onu dâhil etmek lâzımdır.

Umum kardeşlerimize selâm.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Azîz, Sıddık, Müstakim Kardeşlerim,

Gayet ciddî bir ihtar ile bir hakikatı beyan etmeye lüzum var. Söyle ki :

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

① sırriyle ehl-i velâyet, gaybî olan şeyleri bil-

Gaybi ancak Allah bilir

dirilmezse bilmezler. En büyük bir veli dahi, hasmının hakikî hâlini bilmedikleri için, haksız olarak mübareze etmesini Aşere-i Mübeşşere'nin mâbeynindeki muharebe gösteriyor. Demek ; iki velî, iki ehl-i hakikat birbirini inkâr etmekle makamlarından sukut etmezler. Meğer, bütün bütün zâhir-i şeriate muhalif ve hatâsı zâhir bir içtihad ile hareket edilmiş ola. Bu sırra binâen

(Hâşiye) : Yâni : Mübarek, tatlı meyveleri bulunan ağaçlara taş atanlar, akılları varsa tatsınlar ve yesinler ; çürütmeye lâyık ve kabil değiller, demektir.

Feyzi

ZAHİRİ ŞERİAT
MUHALEFET EDENİN
DURUMU

576-195
Tr# 308

m=452
l=53

E1=204
m=453

sona iyilik yapana kötülük yapıyorsun...sona kötülük yapana nasıl iyilik yapacaksın? Öyle senin variften kötülük yapana iyilik yapmaktır!

Ötekelerini yularlar ve insanları af ederler.

3:134 **وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ** deki ulüvv-ü cenab düsturuna

ittibâen; ve ⁽²⁾ avâm-ı mü'mininin şeyhlerine karşı hüsn-ü zanlarını kirmamakla, imanlarını sarsılmadan muhafaza etmek ve Risale-i Nur'un erkânlarının haksız itirazlara karşı **haklı, fakat zararlı hiddetlerinden kurtarmak lüzumuna binâen**; ye ehl-i ilhadın iki taife-i ehl-i hakkın mâbeynindeki husumetten istifade ederek, birinin silâhiyle, itiraziyle ötekini cerhedip ve ötekinin delilleriyle berikini çürütüp ikisini de yere vurmak ve çürütmekten ictinâben, Risale-i Nur şâ-kirdleri, **bu mezkûr dört esasa binâen, muarızlara hiddet ve tehevürle ve mukabele-i bilmissille karşılammalı.** Yalnız kendilerini müdafaa için **musalâhakârane, medar-ı itiraz noktaları izah etmek ve cevap vermek** gerektir.

Çünkü bu zamanda enaniyet çok ileri gitmiş. **Herkes**, kameti miktarında bir buz parçası olan enaniyetini eritmeyip, **bozmuyor**; kendini mâzur biliyor, **ondan nizâ çıkıyor.** Ehl-i hak zarar eder, ehl-i dalâlet istifade ediyor.

İstanbul'da mâlûm itiraz hâdisesi îma ediyor ki: İleride, meşrebi-ni çok beğenen bazı zâtlar ve hodgâm bazı sofi-meşrebler ve nefsi-emmaresini tam öldürmeyen ve hubb-u cah vartasından kurtulmuş bazı ehl-i irşad ve ehl-i hak, Risale-i Nur'a ve şâkirdlerine karşı kendi meşreblerini ve mesleklerinin revâcını ve etba'larının hüsn-ü teveccühlerini muhafaza niyetiyle itiraz edecekler, belki dehşetli mukabele etmek ihtimali var. Böyle hâdiselerin vuku'unda bizlere; **itidali dem ve sarsılmamak ve adavete girmemek ve o muâriz tâifenin de rüesâlarını çürütmemek** gerektir.

Fâş etmek hâtırıma gelmiyen bir sırrı, fâş etmeye mecbur oldum. Şöyle ki:

Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsi ve o şahs-ı mânevîyi temsil eden has şâkirdlerinin şahs-ı mânevîsi "**Ferid**" makamına mazhar oldukları için, değil hususî bir memleketin kutbu, belki -ekseriyet-i mutlak ile- Hicaz'da bulunan Kutb-u Âzamın tasarrufundan hâriç olduğunu.. ve onun hükmü altına girmeye mecbur değil. Her zamanda bulunan iki imam gibi, onu tanımağa mecbur olmuyor. Ben, eskide, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsini, o imamlardan birisini zannediyor-

Ferdîyet → Nokta-i istinad olmak (Cem-i kutbiyet de denir)

Garîbiyet → Nokta-i istinad olmak

Evliyullahın başı olmak. Ve layet mertebelerinden yüksek bir makam sahibi olmak.

Dr=143
Sto=149,152
Ş=362

dum. Şimdi anlıyorum ki ; Gavs-ı Âzam'da, kutbiyet ve gavsiyetle beraber, "ferdiyet" dahi bulunduğundan, ahirzamanda, şâkirdlerinin bağlandığı Risale-i Nur, o ferdiyet makamının mazharıdır. Bu gizlenmeye lâîyk olan bu sırr-ı azime binâen, Mekke-i Mükerreme'de dahi -farz-ı muhal olarak- Risale-i Nur'un aleyhinde bir itiraz Kutb-u Âzam'dan dahi gelse ; Risale-i Nur şâkirdleri sarsılmayıp, o mübarek kutb-u âzamin itirazını iltifat ve selâm suretinde telâkki edip, teveccühünü de kazanmak için, medar-ı itiraz noktaları o büyük üstadlarına karşı izah etmek, ellerini öpmektir.

Evet kardeşlerim ; bu zamanda öyle dehşetli cereyanlar ve hayatı ve cihâmı sarsacak hâdiseler içinde hadsiz bir metanet ve itidali dem ve nihayetsiz bir fedâkârlık taşımak gerektir.

110 ^{14:3} لَيْسَ جَبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ Âyetinin sırr-ı işârîsiyle, âhire-

ti bildikleri ve îman ettikleri halde, dünyayı âhirete severek tercih etmek ve kırılacak şeyi bâki bir elmasa, bilerek rıza ve sevinçle tercih etmek ; ve âkibeti görmeyen kör hissiyatın hükmüyle, hazır bir dirhem zehirli lezzeti, ileride bir batman sâfi lezzete tercih etmek, bu zamanın dehşetli bir marazı, bir musibetidir. O musibet sırrıyla, hakikî mü'minler dahi bazan ehl-i dalâlete tarafdâr olmak gibi dehşetli hatâda bulunuyorlar. Cenab-ı Hak, ehl-i îmanı ve Risale-i Nur şâkirdlerini bu musibetlerin şerrinden muhafaza eylesin, âmîn.

134-118

S-148
S-172
25

Said Nursî

* * *

(150)

Azîz, Siddık Kardeşlerim,

Risale-i Nur'un intişârına ve fütuhâtına karşı gelen biri semavî, biri arzî iki musibete mukabele edecek ayrı bir inayet-i İlâhiye cilvesi görülmeye başladı.

Arzî ve insanî olan musibet : Isparta'da ve İstanbul'da olduğu gibi ; Kastamonu'nun havâlisinde de, ehl-i dalâlet, Risale-i Nur'un intişârına sed çekmek için, has talebelerin ve ciddî çalışanların sevklerini kırmak ve onlara fütur vermek için, ayrı ayrı tarzlarda, umûmî bir plân dâhilinde taarruz ediliyor. Hâlislere fütur veremediklerinden, başka meşgaleler bulmakla çalışmalarına zarar veriyorlar.

Tr-691

(151)
147-196-
m=426
Br=316

140

Semavî musibet ise : İhtikâr neticesinde, hayat ve yaşamak hissi, hissiyat-ı diniyeye galebe çalıp, ekser nâs midelerini, maişetini daima düşünüyor. Hattâ ekser fukara kısmından olan Risale-i Nur talebeleri, bu musibete karşı çabalamak mecburiyetiyle hakikî ve en mühim vazifesi olan neşir hizmetini bırakmağa mecbur oluyor.

Hem insanların zihinleri, fikirleri kasden ve bizzat hakaik-ı îmaniyeeye karşı bu yüzden bir derece lâkaydlık bir vaziyeti almasından, bir tevakkuf devri gelmesine mukabil ; Cenab-ı Hakk'ın inayet ve rahmetiyle başka bir tarzda Risale-i Nur'un intişar ve fütuhata meydan açmış. Ezcümle : İstanbul âfâkından yüksek ulemânın ; eski Fetva Emîni Ali Rıza, Ahmed-i Şirânî ve parlak vâizlerden Şemsi gibi zâtlar, Risale-i Nur'la ciddi ve takdîrkârane münasebettar olmağa başlamalarıdır.

Hem, hatırımızda olmadığı halde yeni hurufla tab'etmek üzere başta Âyet-ül-Kübra'nın en mühim parçası ; yedi parça, bir mecmu-ada tab'etmek ; ve gençleri uyandıran üç-dört parça ayrı bir risalede, Hâfız Mustafa ile beraber tab'etmek için matbaaya gönderdik.

Hem, mühim bir zât teşebbüs ediyor ki : Mühim parçalardan bir kısmını Ankara'da, büyük rütbeli birisinin muavenetiyle tab'etmek niyeti var. Ben şimdilik muvafakat etmedim.

Velhasıl ; bir kapı kapansa, inâyet-i İlâhiye daha parlak kapıları Risale-i Nur yüzünden açıyor, yol veriyor. Risale-i Nur'un mektub ve mefuz hurufatı adedince Cenab-ı Erhamürrahimîn'e hamd ü se-

nâ ve şükür olsun... هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي Buna binâen, bu tevakkuf ve

muvakkaten fütura merak etmeyiniz. Zaten şimdiye kadar çalışmaları tohumlar nev'inde, istikbalde kâfi sünbüller verebilir. Farz-ı muhal olarak, hiç çalışılmasa da yine kifâyet eder. Kat'iyen takarrur etmiş ki ; Risale-i Nur hakikatlarına, gıdaya ihtiyaç gibi bu zamanda ihtiyaç var. Bu ihtiyaç ise onu tevakkufta bırakmaz, işlettirecek inşaallah.

(151)

Hâfız Mustafa ile umumunuza bedel görüştük, fakat pek az bir zamanda. Cenab-ı Hak, onu ve Tâhiri'yi tab' mes'elesinde muvaffak eylesin, âmin.

Hâfız Ali'nin mektubunda, Medrese-i Nuriye'nin üstadı olan Hacı Hâfız ile gayet samimâne ve uhuvvetkârane görüşmeleri ve meşve-retleri bizleri çok mesrur eyledi.

Said Nursî

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Nur fabrikasının sahibi, Birinci Şuâ'nın Dördüncü Âyeti bahsinde, hakikat-ı İslâmiyetin yedi esası parlak bir surette isbat edildiği cümlesine dair soruyor ki : Erkân-ı İslâmiyeti beş biliyoruz. Hem vücub-u zekât rüknü, risalelerde ne suretle izah edildiğini soruyor.

Elcevab : İslâm'ın rükünleri başkadır, hakikat-ı İslâmiyet'in esasları yine başkadır. Hakikat-ı İslâmiyet'in esasları; altı erkân-ı îmaniye ile (Hâşiye) ve esas-ı ubudiyet ki, İslâmın beş rüknü olan (Savm, Salât, Hac, Zekât, Kelime-i Şehadet) mecmûununun hülâsasıdır. Risale-i Nur, altı rükn-ü îmaniye ile bu esas-ı ubudiyeti isbat edip

(Sana Kur'anda 7 ayet - Fatıha süresini ve Kur'an-ı Azimî verdik)

634
15-18 ^{Kur'anın} سَبْعَ الْمَثَانِي ciltvesine mazhariyeti muraddır. Vücub-u zekâtın izâ-
(Kur'an demektir)

hından murad ise, zekâtın teferruat tafsilâtı değil; belki zekâtın, hayat-ı içtimaiyede derece-i lüzumu ve ehemmiyetli kıymeti isbat edilmiş demektir. Evet, Risale-i Nur'dan evvel yazdığımız risalelerde, hem de Risale-i Nur'un müteaddid yerlerinde, vücub-u zekâtın hayat-ı içtimaiyede ne derece ehemmiyetli olduğu kat'iyen ve vâzihan isbat edilmiş demektir.

Isparta'da Risale-i Nur'un ders ve neşrine iki köşkünün bir zaman tahsis eden kardeşimiz Şükrü Efendi'nin iki genç evlâdının vefatı, beni müteessir etti. Çünkü, beş-altı yaşında iken, mâsume kerimesi yanıma geldikçe, her defa : "Adın nedir?" soruyordum. Mâsumane, kemal-i fahirle "Hayrünnisa" derdi, beni şefkatle güldürüyordu. Cenab-ı Hak, o mübarek mâsumeyi birden Cennet'ine aldı, şu dünya Cehennem'inden kurtardı. Ve merhum mahdumu Hayati ise, hastalık inşaallah onu da Hayrünnisa gibi günahsız, mâsum yaptı. Bera-

(Hâşiye): "Beraber" kelimesi Şuâda noksan olduğu için, şübhe edilmiş.

ber Cennet tarafına gittiler. Bu nokta-i nazardan ben, o iki çocuğu tebrik ediyorum. Ve peder ve validelerini de hem tâziye, hem mânen tebrik ediyorum ki ; o iki evlâdları ^{< Ebedî çocuklar >} ^{56:17-} **وَلَدَانِ مَخْلُودُونَ** sırrına mazhar oldular. Ben, o ikisini, Risale-i Nur'un vefat eden şâkirdleri içinde dualarımıza dâhil ettik. 113

Rüşdü Efendi benim tarafımdan Şükrü Efendi'ye, tâziyenamesi olan Onyedinci Mektub'u, benim yerimde okusun.

Risale-i Nur'un kaptanı Sabri, Nis adasındaki bir kardeşimiz ve Onuncu Söz'ün tab'ından sonra tehlikeden muhafaza için, kaç ay hanesinde saklıyan ve peder ve vâlidesiyle, bizimle ciddî alâkadar bulunan Veli Efendi'nin peder ve vâlidesinin vefat haberlerini yazıyor. Cenab-ı Hak onlara rahmet eylesin. Ben, inşâallah çok zaman onları mânevî kazançlarıma şerik edeceğim.

* * *

(153 p.3) **Azîz, Sıddık Kardeşlerim,**

Bu zamanda hususan bu sıralarda, Risale-i Nur'un şâkirdleri tam bir metanet ve tesanüd ve dikkat etmeye muhtaçtırlar. Lillâhilhamd, Isparta ve havâlisi kahramanları demir gibi bir metanet göstermesiyle, başka yerlere de hüsn-ü misal oldu.

Ey Husrev! Te'sirli ve güzel mektubunu aldım. Vazifenin başına geçmen, bizi fevkalâde mesrur etti. Binler safâlar ile geldin. Sen, birbuçuk sene maddî kalemin işlemediğinden merak etme. Senin yerine ve kerametli kaleminin yadigârı olan Mu'cizat-ı Ahmediye'nin biri Vilâyât-ı Şarkiyede fa'alâne geziyor. Diğer son yazdığın nüsha da, İstanbul'da senin yerinde çalışıp, inşâallah fütuhât yapar. Senin yazdığın mu'cizeli iki Kur'an-ı Azîmüşşan'ın bu havâlide hususan Ramazan-ı Şerif'de sana kazandırdıkları sevabları ve tahsin ve tebriklerini, inşâallah yakında tab'a girmesiyle, Âlem-i İslâm'dan senin ruhuna yağacak rahmet dualarını düşün, Allah'a şükreyle.

Hâfız Ali'nin mektubunda, İslâmköyü'ndeki hocalara muhabbete ve dostluğa karar vermesi bizi memnun eyledi. Evet, İslâmköyü, nasilki Risale-i Nur'a pek ziyade alâkadarlıkta imtiyaz ve sebkât kazanmış. Öyle de, ben orada iken, sâir hocalara nisbeten İslâmkö-

yü hocaları dahi daha ziyade insaflı ve Risale-i Nur'u takdir ettiklerini gördüğümünden, bu havâlideki hocaların lâkaydlıklarına karşı onları hüsn-ü misal gösteriyorum. İnşâallah, onlardan zarar gelmez. Ben, İslâmköyü'nü Nurs köyü gibi biliyorum, o hocalara da akrabam nazariyle bakıyorum, onlara da selâm ediyorum. Evet, onların insaflı ve Risale-i Nur'a karşı dostluklariyle, Nur Fabrikası o köyde dağdağsız teessüs etti tahmin ediyorum.

(154) Ey Sabri Kardeş! Başın sağ olsun. Cenab-ı Hak, o vâlidemizi mağfiret eylesin! Âmîn. Benim, karabet-i nesebiyeyi ihsas eden parmaklarındaki nişan ve bu yedi-sekiz sene Abdülmecid'den daha hararetli fa'alâne kardeşlik vazifesini yaptığınızdan, elbette senin merhume vâliden benim de vâlidemdir. Onu da, vâlidem yanına mânevî kazançlarıma ve dualarıma hissedar ediyorum. Cenab-ı Hak sana, sabr-ı cemîl ihsan ve o merhumeyi de garîk-ı rahmet eylesin! Âmîn.

* * *

(152 p. 3) Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Ben, pek kat'î bir surette ve bine yakın tecrübelerim neticesinde kat'î kanaatım gelmiş ve ekser günlerde hissediyorum ki : Risale-i Nur'un hizmetinde bulunduğum günde, o hizmetin derecesine göre kalbimde, bedenimde, dimağımda, maişetimde bir inkişaf, inbisat, ferahlık, bereket görüyorum. Hem orada iken, hem burada çok kardeşlerimden aynı hâleti hissettim ve ediyorum. Ve çokları itiraf ediyor ki, "Biz de hissediyoruz" derler. Hattâ, size geçen sene yazdığım gibi, benim pek az gıda ile yaşadığımın sırrı, o bereket imiş.

Hem, İmam-ı Şâfiî'den (R.A.) rivayet var ki : "Hâlis talebe-i ulûmun rızıkına, ben kefalet edebilirim" demiş. Çünkü rızıklarında vüs'at ve bereket olur. Madem hakikat budur ve madem hâlis talebe-i ulûm ünvanına Risale-i Nur şâkirdleri bu zamanda tam liyâkat göstermişler ; elbette şimdiki açlık ve kahta mukabil Risale-i Nur hizmetini bırakmak ve zaruret-i maişet özüyle, maişet peşine koşmak yerine en iyi çare, şükür ve kanaat ve Risale-i Nur talebeliğine tam sarılmaktır.

Evet, her tarafta bu derd-i maişet herkesi sarsıyor. Ehl-i dalâlet bundan istifade eder. Ehl-i diyanet de kendini mâzur bilir, "Zarurettir.. ne yapalım?" der. Demek ki, Risale-i Nur şâkirdleri bu açlık

ve zaruret musibetine karşı, yine Nur'la mukabele etmeli. Her şakirdin vazifesi, yalnız kendi îmanını kurtarmak değil; belki başkasının îmanlarını da muhafaza etmeye mükelleftir. O da hizmete ciddi devam ile olur.

263-196

ş=397-365
E=62
ş=320

E=108

Size yazmıştık ki, muarızlara adavetle mukabele etmeyiniz. Mükün olduğu kadar, ehl-i takva, ehl-i ilme karşı dostane vaziyet alınız. Fakat bu noktaya dikkat ediniz ki, Risale-i Nur'un zararına ve şakirdlerinin salâbet ve metanetlerine ilişecek bir tarzda daireniz içine sokmayınız. Oyleler niyet-i hâlisâ ile girmezse, belki fütür verirler. Eğer enâniyetli ve hodfuruş ise, Risale-i Nur şakirdlerinin metanetlerini kırarlar; nazarlarını, Risale-i Nur'un hâricine çekip dağıtırlar. Şimdi çok dikkat ve metanet ve ihtiyat lâzımdır.

Müm-196
247

E=225
48
L.N. 22

Bu havâlide, hakikaten ümidimin fevkinde, Risale-i Nur talebelelerinden iki kahraman yetiştiler. Baba, oğul; Ahmed Nazif, Salâhaddin. Bu iki zât Risale-i Nur'un neşrinde ikiyüz adam kadar çalıştıklarını görüyoruz. Ezcümle: Birisi yâni oğul, Kars'da durup hem Van'a, hem Erzurum'a, hem Konya'ya, hem buralara -size leffen gönderdiğim mektub gibi- muhaberelele ile te'sirli bir surette çalışıyor; tam bir Abdurrahman'dır.

Kardeşiniz

Said Nursî

154 p. 2

83

Risale-i Nur, tarikat değil hakikattir. Âyât-ı Kur'aniyeden tereshuh eden bir nurdur. Ne şarkın ulûmundan ve ne de garbın fûnûnundan alınmış değil. Kur'an-ı Mu'ciz-ül-beyan'ın bu zamana mahsus bir i'caz-ı mânevîsidir. Menfaat-i şahsiye yoktur. Risale-i Nur'un -hiç olmazsa- Söz ve Mektublarını tamamiyle okuyunca bir çok hakikatlar tezahür edeceğinden, bugünkü düşüncenizden, yâni Risale-i Nur'u yazmakta çekinmek ve çekilmekten derhal teberri edeceksiniz.

Muhterem değerli kardeşim! Derhal yazmaya başlayınız, korkmayınız. Hizmet-i Kur'an, inşâallah muhafaza edecektir. Diğer Efendi'yi ziyarete gidenlere ve Risale-i Nur'u yazan o havâlideki kardeşlerimize geçmiş olsun (Hâşiye). Hâfız-ı Hakikî inşâallah muhafaza ede-

(Hâşiye): Kardeşimiz Salâhaddin burada, Isparta'da olduğu gibi, bunlara da

cektir. İmam-ı Ali'nin (Radıyallahü Anhü)

² 'Nur lambası gizlice nurlanır'

¹ 'Nur lambası gizlice tutuşur'

تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا بَيَانَةً ﴿۱﴾ تَقَادُ سِرَاجُ السُّرُجِ سِرًّا تَوْرَتَ

emrine inkıyâd etmek icab ettiğinden, Risale-i Nur'u gizli okumak, gizli yazmak, gizli neşretmek lâzımdı. O kardeşlerimizin bu emre riayet etmemesinden ileri geldiğinden, hafif şefkat tokadı yediklerinden tekrar geçmiş olsun.

Hiç merak etmesinler, hiçbir şey yapılmaz ve yapamaz ve görmezler. Bu hâdiseden müteessir olup çekinmeyiniz. Bilâkis çalışmanızı ziyadeleştirin ki, tecrübe-i meydan-ı imtihanında muvaffak olasınız. Risale-i Nur'a sık sık ilişirler, fakat bir halt edemezler. Çünkü, Gavs-ı Âzam (K.S.) ve İmam-ı Ali (R.A.) gibi zâtların himayetleri ve duaları berekâtına, Hâfız-ı Hakikî hıfzeder.

155

الحمد لله هذا من فضل ربي

Ruhanî inkıbaz inşaallah geçecektir. Ri-

sale-i Nur ^{41:44} ^{ve şifadır.} ^{hidayettir} ^{iman edenkilerin} ^{41:44} ^{ve şifadır.} ^{hidayettir} ^{iman edenkilerin} sırrına mazhardır. Ondan istimdat et. Risale-i Nur talebeleri birbirinin ibadetinden hissedar olduklarından, dâimî virdleri olan bu Âyet-i Azîme size de şifa verir. Risale-i Nur'u yazınız. İhtiyata riayet ediniz.

Bütün kardeşlerime selâm ve hürmetler. Risale-i Nur'a çalışmanızı tekrar tavsiye ederim, kardeşlerim.

Kardeşiniz
Salâhaddin

* * *

Risale-i Nur'u aramak için evlerini taharri edip sıkıştırdıkları zaman, hıfz-ı İlâhî ile birşey bulamadıkları zamanki hâdiseye işaret ediyor.

Feyzi

بِسْمِ سُبْحَانَهُ

Azîz Kardeşlerim,

Bu defa mektub yerinde bu meyveyi gönderiyoruz.

KARADAĞ'IN BİR MEYVESİ

Bir Âyetin mânâ-yı îşârîsinin külliyyetinden bir ferdi, hürriyetten bu âna kadardır. Teşrin-i sâni otuzuncu gün, bin üçyüz ellisekizde, Karadağ başına çıkıyordum. "İnsanların, hususan Müslümanların bu teselsül eden helâketleri ve hasaretleri ne vakitten başladı, ne vakte kadar devam eder?" hâtıra geldi. Birden, her müşkilimi halleden Kur'an-ı Mu'ciz-ül-beyan, Sûre-i Ve'l-Asrı'yı karşıma çıkardı. Dedi: "Bak!". Baktım. Her asra hitab ettiği gibi, bu asrımıza daha

ziyade bakan ^{103:2} إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ^{103:1} وَالْعَصْرِ âyetindeki

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (şedde ve tenvin sayılır) makam-ı cifrîsi bin ⁵⁻⁷¹⁹

üçyüz yirmidört (1324) edip, hürriyet inkılâbiyle başlayan tebeddül-ü saltanat ve Balkan ve İtalyan Harpleri ve Birinci Harb-i Umumî mağlûbiyetleri ve dehşetli muâhedeleri ve şeâir-i İslâmiyenin sarsılmaları ve bu memleketin zelzeleleri ve yangınları ve İkinci Harb-i ²²⁵ Umumî'nin zemin yüzünde fırtınaları gibi, semavî ve arzî musibet-

lerle hasâret-i insaniye ile إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ âyetinin bu asra da hi bir hakikatı, maddeten aynı tarihiyle gösterip, bir lem'a-i i'câzını

gösteriyor. ^{103:3} إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (âhirdeki ت, ه sayılır, şedde ⁵⁻⁷¹⁶

sayılır) ise makam-ı cifrîsi bin üçyüz ellisekiz ve dokuz olan bu senenin ve gelecek senenin aynı tarihini göstermekle, o hasâretlerden bâhusus mânevî hasâretlerden kurtulmanın çare-i yegânesi iman ^{148,209} ve a'mâl-i sâliha olduğu gibi ve mefhum-u muhalifiyle, o hasâretin ⁵⁻⁷³ de sebeb-i yegânesi küfür ve küfran, şükürsüzlük ; yâni imansızlık, ⁵⁻²⁹² fisk ve sefahet olduğunu gösterdi. Sûre-i Ve'l-Asrı'nın azametini ve

II. DÜNYA SAVAŞININ GİRMEZİNİN ASLI SEBEBİ

kudsiyetini ve kısalığıyla beraber gayet geniş ve uzun hakaikin hazinesi olduğunu tasdik ederek, Cenab-ı Hakk'a şükrettik.

Evet Âlem-i İslâm'ın, bu asrın en büyük hasareti olan bu dehşetli İkinci Harb-i Umumî'den kurtulmasının sebebi : Kur'an'dan gelen iman ve a'mâl-i sâliha olduğu gibi; fakirlere gelen acı açlık ve kahrın sebebi dahi, orucun tatlı açlığını çekmedikleri; ve zenginlere gelen hasaret ve zâyiatın sebebi de, zekât yerinde ihtikâr etmeleridir. Ve Anadolu'nun bir meydan-ı harb olmamasının sebebi

E1: 33

« Ancak o kimseler ki iman ettiler »

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا kelime-i kudsiyesinin hakikatını fevkalâde bir surette ^{17, 14}

yüzbin insanın kalblerine tahkikî bir tarzda ders veren Risale-i Nur olduğunu, pek çok emareler ve şâkirdlerinden binler ehl-i hakikat ve dikkatin kanaatları isbat eder.

Ezcümle : Emarelerden biri, Risale-i Nur'a sıkıntı veren veyahut hizmetinden çekilen pek çok adamların tokat yemeleri gibi; bu sene, bu memleketin etrafında umumî bir tarzda Risale-i Nur'un intişarına sıkıntı verip şimdiki bir nevi tevakkuf devresi vermek hatâsiyle, şimdiki umumî sıkıntının bir sebebi olduğunu göstermesidir.

(Sûre-i Ve'l-Asr'ın Dağ Meyvesi Nâmındaki Nüktesine Bir Hâşiyedir)

576=54

27

الصَّاحَاتِ deki ت , âhirdeki "tâ" lar ekseriyetce vakfa rast

gelmesiyle cifirce ه sayılabilir, إِلَّا beraberdir. Bu noktada ¹⁹⁴² (1358) bu zamanımızı gösterir. Ve telâffuzca ه okunmadığından ت kalabilir.

Bu noktadan, şeddeler sayılmazsa ve إِلَّا beraber değil, ikiyüz kü-

sur sene zamana kadar iman ve amel-i sâlih ile beraber bir taife-i azîme, hasârât-ı azîmeye karşı mücadeleye devam edeceğine işaret

edip, Fâtiha'nın âhirinde صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ (bin beşyüz

kırkyedi veya bin beşyüz yetmişyedi) gösterdiği zamana ; hem

2158-2161

15

1547
584
2131

1577
584
2161

1558
200
584
142

Tarihler

E1: 208-3, 21,
4, 5: 27-54
7: 266-269-719,
224-27

1547
1577

157) ²¹²⁹ ²⁰⁹⁰ ²¹²⁶ birinci لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ*

cümle, bin beşyüz makamiyle âhîrzamanda bir tâife-i mücahidînin son zamanlarına ; ve ikinci cümle, bin beşyüzaltı makamiyle, gâliba-¹⁷ ne mücahedenin tarihine ; ve üçüncü cümle ; bin beşyüz kırkbeş makamiyle pek az bir farkla, hem Fâtiha'nın, hem Ve-l'Asrı Süresi'nin iki cümlesinin gaybî işaretlerine işaret edip, tevafuk eder. Demek, bu Hadîs-i Şerif'in üç cümlesinden herbirisi, bin beşyüz tarihine ve mücahedenin ne kadar devam edeceğine dair işaretlerine, aynen

bu ^{193:3} الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ şedde sayılmazsa, bin beşyüz altmış bir makamiyle, hem وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ (şedde sayılır fakat بِالصَّبْرِ lâmdir) bin beşyüz altmış makamiyle iştirak

edip, o taife-i azîmenin mücahadatları ne kadar devam edeceğini mânâ-yı işarî ve cifrî ile gösterirler. Ve Fâtiha ve Hadîs'in irâe ettikleri tarihe, makam-ı ebcedleriyle takarrüb edip, farklı bir derece tevafuk ederler ve mânâleriyle de tam tetabuk ederek, parlak bir lem'a-i i'caziye-i gaybiyeyi gösteriyorlar.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Eski Said çok zaman Medreset-üz-Zehra'yı gaye-i hayal ederek ⁷⁹ çalışmış. Cenab-ı Hak kemal-i merhametinden, Isparta'yı o Medreset-üz-Zehra hükmüne getirdi. Ve nahiyemiz olan küçük Isparta'nın mahdud akraba ve ahabab yerine, mübarek Isparta Vilâyetini verip binler kardeşi ihsan eyledi. Belki muhtemeldir ki, o küçük Isparta'nın aslı, bu büyük Isparta'dan gitmiş. Benim vatan-ı aslîm, bu Isparta olmak câizdir. Hattâ Isparta'lı kim olursa olsun, başkalarına nisbeten benimle ve Risale-i Nur'la fazla alâkadar görüyorum. Hattâ buradaki bütün zâbitan içinde biri müstesna, en ziyade bize ve Risale-i Nur'a ciddî alâkadar bu hâmil-i mektub Isparta'lı Hilmi Bey'i gördüm. Onu Risale-i Nur'un has şâkirdleri içinde kabul eyledik.

Isparta'da ve Sava'daki taarruz bir derece umumîdir. Risale-i Nur'un intişar ettiği her tarafta bu sıralarda, şimdiye kadar bir plân

103:3) İman edip yararlı edenler müstesna' ¹ Ümmetinden bir grup, tağlîbane olarak devam edecekler. Nihayet Allah, emrini yerine getirir.

561
16
145

545
584
2129

1560
584
2144

dâhilinde Risale-i Nur'un fütuhâtına karşı tecavüz var. Bir derece, şevk ve neş'eye zarar verdi, bir devre-i tevakkuf açtı. Şimdiki kahtlığa o tevakkuf sebebiyet veriyor. Fakat Cenab-ı Hakk'a şükür, Isparta ve havâlisi kahramanları çelik gibi bir metanet göstermeleri, sâir yerlerin de kuvve-i mânevîyelerini takviye ediyorlar. ⁽¹⁵⁸⁾ Bazı ihtiyatsız ve dikkatsizlerin yüzünden cüz'î zararlar olduğundan, ihtiyat ve dikkat her vakit lâzımdır. Barla'da Risale-i Nur'un muvakkat tatili ^{Et-37} sebebiyle yağmursuzluk başladığı gibi ve Risale-i Nur'un müdahalesiyle yağmurun, Barla etrafındaki daireye mahsus olarak gelmesi ve Isparta'nın, Risale-i Nur'a karşı iştiaqlariyle, Husrev'in dediği gibi, yağmur fevkalâde bir surette imdada gelmesi gibi, pek çok emarelerle ve burada Risale-i Nur münasebetiyle vücuda gelen yüzer hâdiselerin delâletiyle deriz ki : Bu Anadolu'ya aynı rahmet olan Risale-i Nur'a karşı, bu acib zamanda böyle umumî ve geniş bir taarruzla ve bazı yerlerde tatile mecbur olması, bu kaht u galâyı ve bu acib ihtikârı ve bereketsizlik ve açlığı netice verdiği bize kanaat verdi. Şimdi yanımdaki Emin ve Feyzi gibi, sair arkadaşlarım da aynı kanaattadırlar.

Said Nursî

* * *

(Risale-i Nur Şâkirdleri Tarafından Sorulan Suale Cevabdır)

37
131
146
150
117
Sual : Geçen sene sizden sormuştuk ki ; elli gündür merak edip dünya cereyanlarına bakmadınız ve sormadınız. O zaman bize bir cevap verdiniz. Gerçi o cevap hakikattir ve kâfidir. Fakat Risale-i Nur'un intişarı ve hizmeti ve Âlem-i İslâmiyet'in menfaati noktasında bir derece bakmanız lâzım iken, şimdi onüç ay oluyor aynı hâl devam ediyor. Merak edip hiç sormuyorsunuz.

14:34 "Gerçekten insan çok zalimdir; çok nankördür"
m=264 Elcevab : إِنَّ الْإِنْسَانَ لَأَطْلُومٌ âyetine en a'zam bir tarzda şimdiki

boğuşan insanlar mazhar olmalarından, onlara değil tarafdar olmak veya merakla o cereyanları tâkib etmek ve onların yalan, aldatici propagandalarını dinlemek ve müteessirane mücadelelerini seyretmek, belki o acib zulümlere bakmak da câiz değil. Çünkü, zulme ^{Br=196} rıza zulümdür ; tarafdar olsa, zâlim olur. Meyletse

«Zulmedenlere meyletmeyin yoksa ateş size de dokunur»

11113

M=361

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا كُمُ النَّارُ

âyetine mazhar olur.

S.19

Evet, hak ve hakikat ve din ve adalet hesabına olmadığına ve belki inad ve asabiyet-i milliye ve menfaat-i cinsiye ve nefsin enaniyetine dayanan dünyada emsali vuku' bulmayan gaddarâne bir zulüm hesabına olduğuna kat'î bir delil şudur ki :

Bin mâsum çoluk-çocuk, ihtiyar, hasta bulunan bir yerde, bir-iki düşman askeri bulunmak bahanesiyle, bombalarla onları mahvetmek ve tabakat-ı beşer cereyanları içinde, burjuvaların en dehşetli müstebidleri ve sosyalistlerin ve bolşeviklerin en müfritleri olan anaristlerle ittifak etmek ve binler, milyonlar mâsumların kanlarını heder etmek ve bütün insanlara zarar olan bu harbi idâme ve sulhu reddetmektir.

İşte böyle hiçbir kanun-u adalete ve insaniyete ve hiçbir düstur-u hakikata ve hukuka muvafık gelmeyen boğuşmalardan, elbette Âlem-i İslâm ve Kur'an teberri eder. Yardımcılıklarına, tenezzül edip tezellül etmez. Çünkü onlarda öyle dehşetli bir fir'avunluk bir hodgâmlık hükmediyor, değil Kur'an'a, İslâm'a yardım belki kendine tâbi ve âlet etmekle elini uzatır. Öyle zâlimlerin kılınçlarına dayanmak, hakkaniyet-i Kur'aniye elbette tenezzül etmez.

E2= 217

Ve milyonlarla mâsumların kaniyla yoğrulmuş bir kuvvet yerine, Hâlik-ı kâinatın kudret ve rahmetine dayanmak, ehl-i Kur'an'a farz ve vâcibdir. Gerçi zındıka ve dinsizlik, o boğuşanların birisine dayanıp ehl-i diyaneti ezer. O zındıkanın tazyikinden kurtulmak, onun aksi cereyanına tarafdar olmak bir çaredir. Fakat şimdiye kadar o tarafdarlık, bir menfaat vermiyerek çok zararları dokunmuş.

Hem zındıka, nifak hâsiyetiyle her tarafa döner. Senin dostunu kendine dost edip, sana düşman eder. Senin tarafdarlık cihetiyle kazandığın günahlar, faidesiz boynunda kalır. Risale-i Nur şâkirdlerinin vazifeleri îman olduğundan, hayat mes'eleleri onları çok alâkadar etmez ve merakla baktırmaz. İşte bu hakikata binâen, değil onüç ay, belki onüç sene (Hâsiye) dahi bakmasam hakkım var. Siz-

(Hâsiye): Hem tam yedi senedir aynı hal devam etti. Ne merak etti ve ne de sordu ve ne de bildi.

ler baktınız. Günahlardan başka ne kazandınız? Ben bakmadım, ne kaybettim?

576:197 İkinci Sual: İşârât-ı Kur'aniye Risalesi'nde, Fâtiha'nın âhirinde

« Kendilerine nimet verdiklerin ve ihsanda buldukların »

Sırat-ı Müstakim Ashabı ki, الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ âyetiyle tarif edi-

len taife içinde, hem لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي* ilâ âhir.. hadîsinin âhir-
zamanda gösterdikleri mücahidler içinde ve hem Ve-l'Asri Sûresi'-

nin ^{103:3} إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا dan başlayan üç cümlenin mânâ-yı işaretinde husu-²⁰⁴

sî bir surette bir ferdi, Risale-i Nur'un has şâkirdleri olduğuna se-¹⁹⁶⁻
beb nedir ve vech-i tahsisi nedir?

Elcevab: Sebebi ise; Risale-i Nur, yüze yakın din tılsımlarını ^{mek-372}
ve hakaik-ı Kur'aniyenin muammalarını hall ve keşfetmiştir ki; her ^{m=34}
bir tılsımın bilinmemesinden çok insanlar şübehata ve şükûke düşüp,
tereddüdlerden kurtulamayıp, bazan îmanını kaybederdi. Şimdi, bü-
tün dinsizler toplansalar, o tılsımların keşfinden sonra galebe ede-
mezler. Yirmisekizinci Mektub'daki İnâyât-ı Seb'ada bir kısmına işaret
edilmiş. İnşâallah bir zaman o tılsımlar, müstakil bir risalede cem'
edilecek.

* * *

(160) بِاسْمِهِ سُجَّانَهُ ﴿١٠﴾ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Kahraman Tâhirî ve Hâfız Mustafa'nın yaptıkları hizmet çok gü-
zeldir. Onların tedbirleri isabetlidir, hakdır. Nur fabrikasının diva-
nında verdiğiniz kararlar, ne olursa kabulümüzdür. İşârât-ı Kur'ani-
ye tevabi'leriyle beraber çok güzel. Yalnız, Seyyid Şefik'e giden mek-
tub, şahsına ait kısmı girmiyecekti. Lâhika'dan aldığınız parçalar
da çok güzel. Büyük Ali sisteminde, küçük ve ikinci Ali'nin mâni-

DİKKAT! = Risale-i Nur'u yabancı dillere çevrilmesin mi? Osmanlıcaya
has kılarak buna karşı çıkmak çıkmaz mı?

T.H.: 162

mek: 428

E: 82

77-198

1487

5-537

5-295

5-415

ESKİ HURUF

dar fıkrası iyidir, fakat muhtasardır. En evvel gençlere ait üç-dört dersin ki, -Hâfız Mustafa'ya vermiştik- el makinesiyle, mümkünse eski hurufla, değilse yeni hurufla (Hâşiye) Nur fabrikasının divanındaki hey'et münasib görse ve hal müsaade etse, yazılsın. Bize de bazı nüshalar gönderilsin. Mübareklerin İŞÂRÂT-ÜL-İ'CAZ'larına bedel bir nüshamı posta ile gönderdik. Cuma gününe rast gelen bu bayram, çok kıymetdar olan Hacc-ül-Ekber olduğundan, hacca bu sene gidenler çok kazanmışlar. Cenab-ı Hak bizi de onların hayırlı dualarına hissedar eylesin, âmîn. Tekrar be tekrar o bayramınızı ve umum Risale-i Nur şâkirdlerinin bayramlarını ve Nur ve Gül fabrikalarının hey'etlerini ve medrese-i nuriye şâkirdlerinin ve üstadlarının ve Barla siddıklarının ve mâsumların ve ümmî ihtiyarların, ricâlen ve nisâ-en umumunun birer birer bayramlarını tebrik ediyoruz.

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ دِ حُرُوفٍ مَا كُتِبْتُمْ وَطَبَعْتُمْ

Azîz, Sıddık, Muktedir, Müteyakkız Kardeşlerim,

Sizin mübarek leyâli-i aşerenizi ve Kurban Bayramınızı tebrik ederiz. Nur fabrikası sahibi Hâfız Ali'nin haşr-i cismanî hakkındaki hatırına gelen mes'ele ehemmiyetlidir ve mektubun âhirindeki temsili gayet güzel ve mânidardır. O hatıra ile Dokuzuncu Şuâ'ın Mukaddeme-i Haşriye'den sonraki dokuz bürhan-ı haşriyeyi istiyor diye anladım. Fakat maatteessüf, bir-iki senedir te'lif vazifesi tevakuf etmiş. Resâil-in-Nur'un mesâili; ilim ile, fikir ile, niyet ile ve kasdî bir ihtiyarla değil; ekseriyet-i mutlaka ile sünühat, zuhûrat, ihtârât ile oluyor. Bu dokuz berahine şimdi ihtiyacı hakiki kalmamış ki, te'lif sevkolunmuyoruz.

Evet, erkân-ı îmaniye içinde "İman-ı Billâh" ve "İman-ı Bilyevmil-

(Hâşiye): Risale-i Nur'un bir vazifesi; huruf-u Kur'aniyeyi muhafaza olduğundan, yeni hurufa zaruret derecesinde inşaallah müsaade olur.

İslam dininde Osmanlıca zaruret-i diniyeden değildir ki, R. Nur'da zaruret olsun. Dinde arapsa okumak, yazmak zaruretten değildir Osmanlıca zaruret olsun. Burada zaruret Osmanlıcaya öğrenene kadardır demektir. R. Nurun değişmez prensipleri zarurettir. R. Nurun zarureti demek: terk edilmesinde dava mahvolacak. Mesela: istigna, maddi mübarezeğe girmek. Siyasete girmek. Zaruret-i diniyeden değildir ki, Osmanlıca zaruret olsun.

Tr=694
212

244

E2=10
Nik=196
L=168

Bk=10p3

161p6

Br=154sonu

Bk=10

m=375

162

142

M=279

kalbe gelen mana lar
Büden olan
veren göz
161
167 Mes
ta olmayan
umulmadık hadi
seler. Sünühat

Âhir" Âlem-i İslâmiyet'in iki kutbu ve iki güneşidir.

Birincisini ; Risale-i Nur, tamamiyle bürhanlarını izah etmiş.

İkinci kutub ise ; kısmen müstakil olarak Onuncu Söz, Yirmidokuzuncu Söz, Yirmisekizinci Söz, hususan cismanî lezzetlerin isbatında ve Mukaddeme-i Haşriye gibi risalelerde gayet kuvvetli haşri cismanîyi isbat etmiş, muannidleri de susturmuş. Ve İman-ı billâh gibi, bu dünyadaki mevcudat zâhir bir surette onu göstermediğinden kısm-ı ekserisi ise, sâir erkân-ı İmaniye içinde haşri kuvvetli bir surette isbat eder.

Ezcümle : Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın hakkaniyetini isbat eden bütün hüccetleri, ikinci derecede haşri cismanîyi, binler âyât-ı Kur'anîyenin tasvir ve izahatlarıyla isbat ediyor. Acaba, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın mu'cizâne Cennet'in lezâiz-i cismanîyesinden bahisleri ve izahları derecesinden daha başka bir izaha lüzum kalır mı?

Hem Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın hakkaniyetini isbat eden bütün mu'cizeleri, hüccetleri ikinci derecede haşri cismanîyi ve Cennet ve Cehennem'in lezâiz ve âlâm-ı cismanîsini hârîka belâgatiyle tasvir ve izah ediyor. Ve o izahtan sonra, daha izaha ihtiyâç kalır mı?

Hem, Cenab-ı Hakk'ın vücub-u vücudunu ve Rahîmiyet ve hakîmiyetini ve ilim ve kudretini ve âdiliyyet ve hafiziyyetini ve sıfat-ı kudsiyesini isbat eden bütün bürhanlar, hüccetler, bir cihette haşri isbat ettiği gibi ; Rububiyetin muktezası olan irsal-i Rûsûl ve inzâl-i Kütüb cihetiyle, hem Risalet-i Muhammediye'yi (A.S.M.) istilzam..

Hem Kur'an, O'nun konuşması ve kelâmı olduğunu isbat etmekle, haşri cismanîyi tafsilâtiyle bu iki noktadan yine isbat ediyor.

Elhasıl : Risale-i Nur'da, İman-ı Billâh ve İman-ı Bilyevm-il-Âhir olan iki kutb-u İmanî, tam birbirine müsavi gelecek bir derecede isbat edilmiş. Yalnız bu kadar var ki, haşri cismanî kısmen sarfhan ve kısmen zımnî ve tebaî isbat edilmiş. Çünkü bu âlem-i şehadet, Sâniini gayet sarîh ve zâhir gösteriyor ; ve haşri, zımnî ve perdeli haber verir. İnşâallah bir zaman, Risale-i Nur'un şâkirdlerinden birisi veya bir kaç tanesi, o dokuz makamı ve berâhini te'lif edecek ve Mukaddeme-i Haşriye'nin başındaki âyât-ı a'zâmın dokuz fıkrasının hazinelerini, Risale-i Nur'da münteşir haşri cismanî berâhiniyle

HAŞİR İMAN-İ BİLLAH GİBİ ÇOK AÇIK VE ZAHİR DEĞİL

ve kalblerine gelen sünihat ve ilhamat ile açıp ; Dokuzuncu Şuâ'ın Onuncu Söz'den daha parlak, daha kuvvetli bir tarzda tekmil edecek.

Bütün kardeşlerimize birer birer selâm ve bayramlarımızı tebrik ediyoruz.

Said Nursî

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

2:216 عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ sırriyle; ^① çok tecrübelerin neti-

cesinde, çok defa zâhirî muvaffakiyetsizlik, hakkımızda birer inayet perdesi olduğuna bir emaresi, belki bir delili de ; bu sene biz, her tarafta bir nevi taarruz, o taarruzdan bir nevi cüz'î tevakkuf, hem matbaaların kapıları şimdilik Risale-i Nur'a -hattâ yeni hurufla dahi-kapanması hayırdır. Bir kaç cihette inayettir ve himayettir.

Evvelâ ^②: Bu sene -perde altında- insanlar, eşedd-i zulüm ile rızık hakkında bir dehşetli ameliyat ; ve kader-i İlâhî hakîmane bir adaletle, çoktan beri teraküm eden zekâtları ve cizyeleri almak ve had-den çok ziyade tecavüz eden hırsı ve ihtikârı tokatlamak için, umumî bir ameliyat-ı cerrahiye hengâmında, elbette yalnız îmana ve âhirete hasr-ı nazar eden ve vazife noktasında hayat-ı içtimaiyeye çok bakmıyan ve ihlâs-ı tamını kazanmak için hiçbir maksada âlet ve hiçbir dünyevî cereyana tâbi olmıyan Risale-i Nur'un parlak ve kuvvetli hizmeti, ^③tesettür perdesi altından çıkıp âşikâr bir tarzda olsaydı, her halde birinci ameliyat-ı insaniye ona ilişecekti. ^④Ve ikinci ameliyat-ı kaderiye rızık ve mide üzerine olması cihetiyle ; ya insanların nazarlarını o hizmetten çevirecekti, mideleriyle meşgul edecekti veyahut o hizmetin ihlâsını bir derece kırıp maişet derdinin bir hissesi onda bulunacaktı.

Sâniyen : Yazılmasına şimdilik lüzum yok.

Sâlisen : İzharına bu zamanda izin yok... Fakat, madem şâkirdlerin gayret ve şevk ve himmetleri şimdiye kadar matbaalara ihtiyaç bırakmamışlar. İnşâallah o kudsî hizmete devam edip, o elmas kalemlemler ile neşr-i envâr edecekler. Madem, bütün bütün mesleğimize muhalif olan yeni hurufu, bir-iki risale için kabul ettiğimiz halde

Dks 104 p 2004
Ş= 305 p 2
L=244 hâşiyet

162

Ş= 248
E1= 26

matbaacılar çekindiler, o hayr-ı azîmî kaybettiler. Siz, o iki risaleyi, bizim hesabımıza, kahraman kardeşlerimizden yirmi-otuz zâta tevzi ederek, yirmi-otuz nüshayı eski hurufla yazdırınız. Yazan kalem sahiblerine dâimî hasenat kazandıran o pek büyük hayrını, siz kazanınız. Eğer yeni hurufla, el makinasiyle o iki risaleden yazılmış nüshalar varsa, bize bazı nüshalar gönderiniz.

* * *

(İşârât-ı Kur'aniye ve üç Kerâmet-i Aleviye ve Kerâmet-i Gavsîye ⁵¹⁶⁻¹³ hakkındaki Sikke-i Gaybiye Risalesi'ne bir tenbih ve ihtardır)

Bu gayet mahrem risaleler, -nasılsa- muannid bir nâmahremine eline bu risalelerden birisi geçmiş. Gayet sathî ve inad nazariyle bir-iki yerine haksız bir itiraz ile ehemmiyetli bir hâdiseye sebebiyet verdiğinden ; bu mecmua, Risale-i Nur'un has talebelerine belki ehass-ı ²⁴⁸ havassa mahsus olduğu halde ve benim vefatımdan sonra intişarına müsaade olmasıyla beraber ; şimdi, mezkûr hâdisenin sebebiyle her-kese değil, belki ehl-i insaf ve Risale-i Nur'la alâkadar ve talebelelerinden bulunanlara, haslardan bir kaç şâkirdin tensibiyle gösterilebilir fikriyle yazdık.

İkinci Nokta : Bu risale (Sikke-i Gaybiye) baştan aşağıya kadar bir tek neticeye bakar. Bine yakın emarelerle, Risale-i Nur'un makbuliyetine gaybî bir imza basıldığını isbat ediyor. Böyle bir tek dâvâya bu derece kesretli ve ayrı ayrı cihetlerde binler emareler ve îmalar onu göstermesi ilmelyakîn değil, belki aynelyakîn, belki hakkalyakîn derecesinde o dâvâyı isbat eder.

Üçüncü Nokta : Bu risaleyi mütalâa eden zâtlar, inceden inceye, hususan cifrî hesabâtına meşgul olmağa lüzum yok. Hem, bir kısmı anlaşılmasa da zararı yok. Hem, umumunu okumak da lâzım değil. Hem Keramet-i Gavsîye'nin âhirinde, ikiyüz yirmidördüncü sahifede, Şamlı Hâfız Tevfik'in fıkrasından başlayıp âhire kadar mütalâadan sonra ve baştaki mukaddemeyi de okuduktan sonra istediği parçayı okusun.

* * *

Azîz, Siddık Kardeşlerim,

Hem Kâtib Osman'ın hem mübareklerden İbrahim'in, hem Nur

fabrika sahibinin, hem Hulûsi-i Sâni'nin mektupları bir-iki günde geldiler. Merak ile mahzun kalbimizi müferrah eylediler. Kâtib Osman'ın mektubunda, hususî selâmlarını gönderdiği zâtların, hususan kahraman Rüşdü, Zühdü Bedevi ve Nuri kardeşlerimize hassaten ve umuma selâm ve selâmetlerine dua. Ve Husrev'in yakında gelmesinin tebşiri, onun hakkındaki merakımızı izale etti. Mâşâallah Kâtib Osman da, Husrev gibi mûcib-i merak noktaları yazıyor. Onun mektubunu getiren Halıcı İbrahim demiş ki: "Sıddık Süleyman, Rüşdü buraya gelmek ihtimali var." O kahraman kardeşim yakînen bilsin ki ben, ondan ziyade ona müştakım. Fakat o her gün, has dairesinin birinci safında mânen yanımızda bulunuyor, mânevî kazançlarımıza da hissedar oluyor. Bizim mesleğimizde sohbet-i sûriye ehemmiyeti azdır. Hem, bu dehşetli ameliyat-ı dâhiliye hengâmında ve yol masrafı çok ziyade olduğundan, gelmek münasib olmuyor. Ve vehham ehl-i dünya, burada ziyade bize dikkat ediyorlar. Hattâ bu bayramda kapımı ziyaretçilere kapadık.

(164) Hâfız Ali'nin mektubunda Rüşdü'nün bir teşebbüsü var ki ; gençlere ait dört-beş parça ders ki, Hâfız Mustafa'ya vermiştim ki tab' etsin. Cenab-ı Hakk'a şükür, sizin kesretli kalemleriniz matbaaya ihtiyaç bırakmıyor. Eğer kolayca, ucuzca mümkün olsa, eski veya yeni hurufla yaparsınız.

Hâfız Ali'nin mektubunda, Risale-i Nur'a karşı kemal-i mahviyetle kemal-i ihlâsı ve irtibatı, onun eskidenberi takdir ettiğim bir hâsiyet-i mümtâzesini göstermekle beraber, benim gibi bir bîçareyi de şefaatçi yapıp, ben de onun kemal-i samimiyetini şefaatçi yapıp, duasına âmîn derim.

Mübarek köyünden, mübarekler cemaatinden, mübarek İbrahim'in bereketli mektubunu okudum. Beni memnun eden çok sözler var içinde. Ve bilhassa benim başıma yağan yağmurdan rü'yada içmesi ve biraderzadesi Osman'ın ileride Risale-i Nur'a talebe olması için kendini okutması bizi mesrur eyledi. Cenab-ı Hak, öyle mübarekleri o köyde çoğaltsın. Âmîn.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Risale-i Nur'un hakkaniyetine ve ehemmiyetine dair bir imza-yı

gaybî hükmünde olan yazdığımız Mecmua-i İşârât'a, Lâhika'dan in-
tihat ettiğinizden iki misli daha ilâve ettik. Eğer siz de kendinize
öyle bir mecmua yazmışsanız, ilâve ettiğimiz mikdarı size de gönde-
receğiz. Bu mecmuanın gösterdiği kıymet Risale-i Nur'da bulundu-
ğunu, bu zamanın dehşetli fırtınaları isbat ediyor.

Evet kardeşlerim, Hazret-i İsa Aleyhisselâm İncil-i Şerif'te demiş
ki : "Ben gidiyorum... tâ size teselliçi gelsin." Yâni Ahmed Aleyhis-
salâtü Vesselâm gelsin, demesiyle Kur'an'ın beşere gayet büyük
bir neticesi, bir gagesi, bir hediyesi ; tesellisidir.

123 Evet, bu dehşetli kâinatın fırtınaları ve zeval ve tahribatları için¹⁰⁶
de ve bu -boşluk- nihayetsiz fezada herşey ile alâkadar olan insan^{S=43-154}
için, hakikî teselliçi ve istinad ve istimdat noktalarını yalnız Kur'an
veriyor. En ziyade o teselliçi muhtaç bu zamanda, bu asırda en
ziyade kuvvetli bir surette o teselliçi isbat eden, gösteren Risale-i
Nur'dur. Çünkü zulûmat ve evhamın menbaı olan tabiatı, o delmiş
geçmiş, hakikat nuruna girmiş. Onaltıncı Söz gibi ekser parçaların-
da, hakaik-ı îmaniyenin yüzer tılsımlarını keşf ve izah edip, aklı
inkârdan ve tereddütlerden kurtarmış. İşte bu hakikat içindir ki ;
bu çok usandırıcı ve dehşetli zamanda, usandırmayacak bir tarzda,
çok tekrar ile beraber, aklı başında olanları Risale-i Nur'la meşgul
ediyor. Re'fet Bey'in mektubunda dediği gibi, "Risale-i Nur'un en
bâriz hâsiyeti, usandırmamak. Yüz defa okunsa, yüzbirinci defa yi-
ne zevkle okunabilir" diye pek doğru demiş.

Risale-i Nur'un tercümanı, hakikî vazifesinin hâricinde dünyadaki
istikbaliyata ara sıra bakması, bir derece zâhirî bir müşevveşiyet
verir. Meselâ : Bundan otuz-kırk sene evvel diyordu : "Bir Nur gele-
cek, bir nuranî âlemi göreceğiz" deyip ; o mânâ, geniş bir dairede
ve siyasette tasavvur edilmiş.

26 Hem bundan ondört - onbeş sene evvel, "Dinsizliği çevirenler
müdhiş semavî tokatlar yiyecekler" diye ; büyük, geniş, küre-i arz
dairesindeki bu dehşetli hâdiseyi, dar bir memlekette ve mahdud
insanlarda tasavvur etmiş. Halbuki istikbal, o iki ihbar-ı gaybiyeyi
tasavvurunun pek fevkinde tefsir ve tâbir eyledi. Evet, Eski Said'in
"Bir Nur âlemi göreceğiz" demesi, Risale-i Nur dairesinin mânâsını
hissetmiş, geniş bir dâire-i siyasiye tasavvur ettiği gibi Sırr-ı

انا اعطينا 'nın remziyle, onüç-ondört sene sonra "Dinsizliği, zin-

R. NUR'DAN KİMLER
LİSANIR

72
mes=234
S=142
m=258
S=676
D=336,94
S=81
L=285
84

dıklığı neşredenler, pek müdhiş tokatlar yiyecekler” deyip, o hakikatı dar bir dairede, tasavvur etmiş. Şimdi zaman, o iki hakikatı tam tâbir ve tefsir etti. Evet, başta Isparta Vilâyeti olarak Risale-i Nur dairesi, birinci hakikatı pek parlak ve güzel bir surette gösterdiği gibi ; ikinci hakikatı da, medeniyet-i sefihenin tuğyanını ve maddiyunluk (Hâşiye) tânununun aşılmasını çeviren ve idare eden ervahı habîsenin başlarına gelen bu dehşetli semavî tokatlar, geniş bir daire-

26 de, o Sırr-ı إِنَّا آعْطَيْنَا 'nın hakikatını tam tamına isbat etmiş.

5-728 Risale-i Nur, kat'î bürhanlara istinaden, hükümleri ; sâir hakaikde aynı aynına, te'vilsiz, tâbirsiz hakikat çıkması ; ve yalnız işârât-ı tevafukiye ve sünihat-ı kalbiyeye itimaden beyanatı, böyle dünyevî olan mesâil-i istikbaliyede neden bazan tâbir ve te'vile muhtaç oluyor? diye hatırıma geldi.

5-580 Böyle bir cevap ihtar edildi ki: “Gaybî istikbal-i dünyevîde ve dünya işlerinde, başa gelen hâdisatı bildirmemekte, Cenab-ı Erhamürrâhimîn'in çok büyük bir rahmeti saklandığını ; ve gaybı gizlemekte, çok ehemmiyetli bir hikmeti bulunduğu cihetle, gaybî şeyleri haber vermekten yasak edip, yalnız mübhem ve mücmel bir surette, ya ilham veya ihtar ile bir emareyi vesile ederek, keşfiyatta ve rü'ya-yı sâdikada bir kısım gaybî hakikatları ihsas eder. O hakikatların hususî sûretleri vuku'undan sonra bilinir.

166 Kardeşlerim! Bu defa Hilmi Bey ile gelen Re'fet ve Rüşdü'nün mektupları bizi çok sevindirdi. Zaten Husrev, Re'fet, Rüşdü Risale-i Nur'a intisabda eskidenberi beraber bulunmalarından, ben birisini tahattur etsem, üçü birden hatıra geliyor. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ki, bu dehşetli fırtınalar onları ve sizleri sarımadı. Mâşâallah, Re'fet şimdi de eski sadâkatını ve tam alâkasını tamamiyle muhafaza ettiğini anladık. Bir-iki senedir ondan hiçbir mektub ve hizmeti Kur'anîyedeki vaziyetinden bir haber alamamıştım, merak ediyordum. Bu defa mektubunda, “Ne vakit bir araya gelsek, Sözlere'den birini açıp okuyoruz.. tatlı tatlı istifade edip, üstadımızla görüşüyoruz.” demesi, bizi sürur ile şükre sevk etti. Sadakatta namdar Rüş-

(Hâşiye): Evet maddiyunluk tânununun hastalığı nev-i beşere bu dehşetli sızmayı ve küre-i arza bu titremeyi vermiştir.

dü'nün mektubunda merak ettiğim noktaları beyan etmesi ve hizmet-i Nuriye tevakkuf etmemesi ve sizlere sıkıntı olmaması, bizi çok mesrur eyledi.

Lâtif bir tevafuk : Ahmed Nazif'in bu defa çok meşgaleler içinde yazdığı, yalnız **Ondokuzuncu Mektub'da** [Mu'cizat-ı Ahmediye (A.S.M.)] tevafukatın mecmuu, dokuzbin sekizyüz otuzüç adede bâliğ olduğunu gördük. O mektubdaki mu'cizat-ı Ahmediye'nin (A.S.M.) bir kerametidir diye hükmettik.

* * *

(Risale-i Nur Şâkirdlerinden Emin ve Feyzi'nin bir Fıkrasıdır.) STG: 200

Hem, Risale-i Nur'un kasabalara ve cemaatlara berekete medar olması.. ve ona zarar edenlere tokat gelmesi gibi ; şahıslara da, pek zâhir bir surette hem bereket ve hüsn-ü maişet (ona çalışanlara) ; ve gaybî tokatlar, onun aleyhinde çalışanlara gelmesi.. bu havâlide çok hâdiseleri var. Biz, kendi nefsimizde ; çalıştığımız zaman pek zâhir bir surette bir hüsn-ü maişet, bir inayet gördüğümüz gibi, Risale-i Nur veya şâkirdleri aleyhinde çalışanlara şiddetli tokatlar geldiğini görüyoruz. Ezcümle :

51 Risale-i Nur'un erkânından birisi, kat'î bir surette haber veriyor ki : Üç - dört adam, dünya servetinin hatırı için toplanıp, münâfıkane tedbir kurdukları hengâmda ; üç gün sonra o üç - dört adamın haneleri ve birinin dükkânı yapıp, herbiri binler lira zâyiatla tokat yediler.

Hem bir dessay casus adam, Risale-i Nur şâkirdleri aleyhinde çalışıyordu ki, onları hapse attırsın. Bir gün, -serbest olarak- "Ben, bir ipucu bulamadım ki bunları hapse soksam. Eğer bir ipucu bulsam onları hapse sokacağım" diye ilân ettiği vakitten iki gün sonra bir iş yapıp, Risale-i Nur şâkirdleri yerinde, o adam iki sene hapse girdi.

(167) Hem bedbaht, muannid bir adam, Risale-i Nur aleyhinde hem şâkirdlerinin bir rüknü aleyhinde mütecâvizane bulunduğu hengâmda, bir-iki gün sonra meyhaneye gidip içe içe çatlamış, orada ölmüş. Bu neviden çok hâdiseler var. Demek Risale-i Nur dostlara tiryak olduğu gibi, düşmanlara da sâika oluyor.

* * *

(Risale-i Nur Şâkirdlerinden Hâfız Tevfik, Mehmed Feyzi, Emin, Hilmi, Kâmil'in bir fıkrasıdır.)

Gavs-ı Âzam'ın üstadımız hakkında

'Sen gerçekten itina ve gözetim altında korunmaktasın'

فَانَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعَنَاءِ fıkrasıyle, inayet ve teshile mazhar

olduğuna; ve tevafuk, Risale-i Nur'un kerametinin bir mâdeni bulunduğuna pek çok emarelerden, bu bir-iki gün zarfında, küçük ve lâtif, fakat kat'î kanaat veren cüz'î hâdiselerin tevafukunda gözü-müzle gördüğümüz inayet-i Rabbaniyenin nümunelerinden beş-altısını beyan ediyoruz ki onlar, bu iki gün zarfında beraber vuku bulmuş :

Birincisi : Dün üstadımıza, Risale-i Nur'a ait üç hizmet lâzım geldi. Kimse de yok. Biz de uzaktayız. Merdivenden inip, bir çocuğu bulup, bizlere göndermek niyetiyle kapıyı açtı. Risale-i Nur'un o hizmetini görecekle fevkalâde bir tarzda, dakikasıyla üç şâkirdi kapıya geldiler.

İkincisi : İki seneden ziyade Risale-i Nur'un mühim parçaları, Risale-i Nur'un berekâtıyla hanesi yangından kurtulan Hâfız Ahmed kendine yazdırıp başka bir kaza ve nahiyede bulunan bir-iki zât onları, istinsah için aldılar. İki senedenberi ellerinden kaçırıp, mahcubiyetlerinden haber vermedikleri için hem biz, hem Hâfız Ahmed merak, hem hiddet ediyorduk. O kitablar, bugün geldiği aynı vakit, dün aynı saatte, üstadımıza, beş senedenberi, her birkaç gün zarfında kolaylık için bir parça yemek pişirmek ile hatırını soruyordu. İki senedenberi o âdeti terketmişti. Hem komşuluktan da başka yere nakletmesiyle, iki senedir o âdet terkedilmiş iken, yine dün o aynı saatte, iki sene evvelki aynı âdetiyle, o zâtın hanesinden aynen eskisi gibi küçücük bir hatır sormak nev'inde oğlu getirdi. Üstadımız dedi : "İki sene evvelki âdete lüzum kalmamış, siz de komşuluktan gitmişsiniz" dedi. Bugün aynı vakitte, o Hâfız Ahmed'in yazdırdığı kaybolan kitablar, mükemmel bir surette istinsah ile beraber geldi. Bizde şüphe bırakmadı ki, bu lâtif tevafuk da, Risale-i Nur hakkındaki inayetin bir cilvesidir.

Üçüncüsü : Üstadımız, aynı yine bugün Emin'e dedi : Üç - dört aydır her hafta karyesinden buraya gelen hane sahibesi gelmedi, kirasını dört aydır almadı. Herhalde cevap gönderin gelsin, alsın"

dediği aynı dakikada, dört aydan beri yanına gelmiyen o hane sahibi kapağı vurdu, geldi. Beş aylık kirasını aldı. Üstadımız, bu hâdisi inayetten memnuniyeti için, uzak bir nahiyeden gelen, yuvarlak, hiç görmediğimiz ve burada bulunmayan bir küçük ekmeği o hane sahibesine verdi. Aynı vakitte yirmi dakika zarfında, burada bulunmayan aynı ekmekten, iki sene Risale-i Nur'un iki kitabını alıp mütalâasının mânevî ücretinden binde bir ücret olarak geldi. Ve bir parçacık aşure çorbasını dahi yine o ev sahibesine verdi. Aynen, o aşurenin on misli kadar, lâtif üç ekmek, yine iki sene iki kitabın okunmasına binde bir ücreti diye geldi. Gözümüzle gördük.

Hem yine üstadımız, bugün o hane sahibesine, yedi senedir adını bilmediği için "İsmin nedir?" diye sormuş. O da demiş : **Hayriye'** dir. Hayriye isminde olmak tevafukuyla, iki saat sonra, Hayri namında Risale-i Nur'un bir şâkirdi haberimiz yokken İstanbul'a gitmiş. Hem ticaret münasebetiyle iki mühim şâkirdler dahi gidip geç kaldılar. Maddî, mânevî fırtınalar münasebetiyle üstadımız onları, hem oradaki mühim bir şâkirdi çok merak ediyordu. Bugün o Hayri, iki saat Hayriye'den sonra geldi ; o üç şâkird hakkındaki merakı izale ettikten sonra, dört aydan beri devam eden **tefarik** namında üstadımızın bir kokusu bugün bitmişti. Hayri'nin elinde bir küçük şişe.. Dedi : "**Size tefarik getirdim.**" Biz de bu küçük, lâtif tefarik-deki tevafuka **Bârekâllah** dedik.

Bu iki gün zarfında bu küçücük nünuneler gibi, üstadımız **Mucizat-ı Ahmediye'nin** tashihatiyle meşgul olduğu için, bunlardan başka çok nünuneleri görmüş. Madem iki günde böyle inayetin cilvelerini görüyoruz. Risale-i Nur dairesi içinde dikkat edilse herkes -kendi nefsinde- hizmeti derecesinde böyle nünuneleri görebilir.

Risale-i Nur şâkirdlerinden

Hafız	Tevfik	Hilmi	Kâmil	Hayri	Mehmed	Feyzi	Emin
Evet	Evet	Evet	Evet	Evet	Evet	Evet	Evet

Gözümüzle gördük.

Evet, ben de tasdik ediyorum.

Said Nursî

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu şiddetli kışda ve mânevî, dehşetli ayrı tarz bir kışda ve nev-i beşer içtimâî hayatında müdhiş, kanlı diğer tarz bir kışda çırpınan biçarelere, rikkat-i cinsiye ve şefkat-i nev'îye cihetinden gayet derecede bir hüçün ve elem hissettim. Çok yerlerde beyan ettiğim gibi, yine Erhamürrâhimîn ve Ahkemülhâkimîn olan onların Hâlik-ı Kerîm ve Rahîm'in hikmet ve rahmeti, benim kalbimin imdadına yetişti. Mânen denildi ki: "Senin bu şiddetli teessürün, o Hakîm ve Rahîm'in hikmetini, rahmetini bir nevi tenkid hükmüne geçer. Rahmet-i İlâhiye'den ileri şefkat olunmaz. Hikmet-i Rabbaniye'den daha ekmel hikmet, dâire-i imkânda olamaz. Asiler cezalarını; mâsumlar, mazlumlar zahmetlerinden on derece ziyade mükâfatlarını alacaklarını düşün! Senin dâire-i iktidarın haricinde olan hâdisata, O'nun merhamet ve hikmet ve adaleti ve rububiyeti noktasında bakmalısın!.. Ben de o lüzumsuz, şiddetli elem-i şefkatten kurtuldum.

Otuz sene evvel aşâirlerde gezerken böyle sual ettiler: "Acaba şu zaman ve dehrin şikâyetindeki, hattâ büyük zâtlar ve evliyâlar dahi felekten ve zamandan şikâyet ediyorlar. Ondan, Sâni'-i Zülcelâl'in san'at-ı bedüine itiraz çıkmaz mı?

Cevab: Hayır ve asla!.. Belki mânâsı şudur: Güya şikâyetçi der ki: "İstedğim emir ve arzu ettiğim şey ve teşehhi ettiğim hal; hikmet-i ezeliyenin düsturiyle tanzim olunan âlemin mahiyeti müstaid değil; ve inayet-i ezeliyenin pergeliyle nakşolunan feleğin kanunu müsaid değil; ve meşiet-i ezeliyenin matbaasında tab'olunan zamanın tabiatı muvafık değil; ve mesalih-i umumiye'yi te'sis eden hikmet-i İlâhiye razı değildir ki; şu âlem-i imkân, Feyyâz-ı Mutlak'ın yed-i kudretinden, şu ukûlumuzun hendesiyle ve tehevüsümü zün iştihasiyle istediğimiz herbir semeratı koparsın. Verse de tutamaz, düşse de kaldıramaz." Evet, bir şahsın tehevüsü için büyük bir daire-i muhita hareket-i mühimmesinden durdurulmaz.

İşte, otuz sene evvelki cevaba Risale-i Nur dahi zelzeleler bahsinde, böyle küçük bir hâşîye ilhak ediyor ki:

Herbir unsurun, maddî ve mânevî kış ve zelzele gibi hâdiselerin yüzer hayırlı neticeleri ve gayeleri varken; şerli ve zararlı bir tek neticesi için onu vazifesinden durdurmak, o yüzer hayırlı neticeleri

inoyet= iyilikler, lütüfler

5-514 "merak etmeyiniz, bir inoyet altındayız"

L=380 "mühim bir nazar altındayız ve dikkatli bir inoyet nazarındayız
ve kuvvetli bir hifz- inoyet tahtındayız"

KASTAMONU LÂHİKASI

221

terketmekle, yüzer şer yapmak, tâ bir tek şer gelmesin gibi hikme-
te, hakikata, rububiyete münafi olur. Fakat, küllî kanunların taziy-
kinden feryad eden ferdlere, **inâyât-ı hassa** ve **imdâdât-ı hususiye**
ile ve **ihsânât-ı mahsusa** ile Rahmânürrahîm, her bîçarenin imdadına
yetişebilir. Derdlerine derman yetiştirir. Fakat o ferdin hevesiyle
değil, hakikî menfaatiyle yardım eder. Bazan, dünyada istediği bir
cama mukabil, âhirette bir elmas verir.

* * *

576-202 Üstadımızın ve Risale-i Nur'un ciddî hakaikları içinde en tatlı
bir fâkihesi tevafuk olduğu için, kardeşlerimize, yine bu iki gün
zarfında küçük bir-iki **tevfuku**, size bundan evvelki tevafuka hâşi-
ye olarak yazıyoruz :

Evet, nasilki kelimatta ve kelimat-ı mektubede tevafuk, bir kasd,
bir inayet-i hususiyeyi gösteriyor.. Bazan hârika olup keramet dere-
cesine çıkıyor.. Bazan lâtif bir zerafet veriyor. Aynen öyle de, Risale-i
Nur'a ait ve üstadımıza ait hâdisatta da aynen, kasdî ve inayetskâ-
râne tevafuku, akvaldeki o ef'alde dahi görüyoruz. Ezcümle :

Size yazılan, dört ay gelmeyen hane sahibesi için Emin kardeşi-
mize dedi : "Haber gönder" tekellümünde, onun kapı çalması teva-
fuk ettiği gibi ; aynı cümle, iki defa okunduğu zaman, "Emin'e dedi-
ği" kelimesi okunduğu anında, aşağıki kapıyı Emin açtı. Gelmek
zamanı gelmeden geldi. İkinci gün, yine başka bir adama okunduğu
vakit, "Emin'e dediği" kelimesini okuduğu vakit, aynı anda yukarı
kapıyı Emin açtı, gelmek âdetine muhalif olarak geldi, girdi. Bu
iki tevafuk, hâne sahibesinin tevafukuna tevafuku gösteriyor ki ;
en cüz'î işlerimiz de **tesadüf değil, kasdî tevafuktur.**

Hem, dört ay evvel bize bir parça tarhana getiren Risale-i Nur
şâkirdlerinden Fuad'ın İstanbul'a gidip, otuz gün te'hirinden geç
kalmasından endişe ettiğimiz aynı günde, onun tarhanası bittiği ay-
nı günde gelmesi, tevafuk etti.

Hem aynı günde, bir parça tereyağı, -biz ve üstadımız da bunun
bereketini hissediyorduk- bittiği dakikada onun mikdarına tevafuk
edip, zannımızca aynı yerde, aynı mikdar, aynı zamanda geldiği
gibi ; hem buralarda köylerde, kül içinde yapılan bir çörek, üstadı-
mızın hoşuna gittiği için **sabah-akşam ondan yiyip ve onbeş gün**

devam edip, bittiği aynı günde, aynı çörekten, onun akrabasından birisi getirdi. Bu tevacukun hatırı için geri çevirmedi, kabul etti.¹²⁹ Mukabiline bir teberrük verdi. Gözümüzle bu lâtif tevacukdaki şirin inâyet-i İlâhiyenin cüz'î cilvelerini gördük ve anladık ki, kör tesadüf işimize karışmıyor. Mânidar tevacuk, Risale-i Nur'un kelimatında ve hurûfatında olduğu gibi, ona temas eden harekât ve ef'alde de öyle mânidar tevacuklar var. İnâyete temas ettiği için, en cüz'î birşey de olsa kıymeti büyüktür. Böyle uzun yazmak ve ziyade ehemmiyet vermek israf olmaz. Çünkü, mânâsı olan inâyet ve iltifat-ı rahmet muraddır. Ve o bahis dahi, mânevî bir şükürdür.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Emin, Feyzi

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Nur fabrikasının sahibi ile kahraman Tâhirî bizi gayet mesrur eden müjdeler veriyorlar, hem bazı mes'eleleri soruyorlar. Sizlerdeki erkânın verdikleri karar ve münasib gördüğü tarzlar, benim re'yimin fevkinde inşâallah isabet ederler. Madem benim re'yimi de almak istiyorlar. Şimdilik, evvelce nazlanan matbaacılar lüzum yok. Hem mesleğimize muhalif yeni hurufa, Risale-i Nur'un bir nevi müsaadesi hükmüne geçtiği için lâzım değil. Sizler, el makinasiyle yazdığınız mikdar yeter. Zaten Nazif de, el makinasiyle bir derece çalışıyor. Tashihine çok dikkat etmek lâzım. Eski hurufla elmas kalemli kardeşlerim matbaaya ihtiyaç bırakmıyor. Bize yardım etsinler.

Sorduğunuz ikinci cihet ise, Hâfız Mustafa'ya verdiğim yeni hurufla iki risale, çoğu ayrı ayrı olsun, bazı da beraber olsun. Gençlere ait risaleciğin başında isim olarak "SİRAC-ÜL-GAFİLİN" veyahut "GENÇLİK REHBERİ" nâmı; tevhide ait risaleye, "HÜCCETÜLLAH-İL-BÂLİGA" nâmını veyahut "MİSBÂH-UL-İMAN"; Keramet mecmuasının ismi ise, "SİKKE-İ TASDİK-I GAYBÎ" veya "TASDİK-I GAYBİNİN HÂTEMİ" nâmını başında yazarsınız. Arabî "VİRD-ÜL-EKBER-İ NURİYE" tab'edilmişse, arabî bilmiyen Risale-i Nur şâkirdlerine bir teshilât olmak için Yedinci Şuâ Âyet-ül-Kübra ve Yirminci Mektub'da îzah ve tercüme edilen sayfelerinin numaraları, VİRD-ÜL-EKBER'in kenarlarına rakamla bir hâşiyecik gibi yazılsa iyi olur. Yâni "Bu arabî makam, filân

(171)

Lamba

Br-248

S-772-682-543

212

250

56

147

Ev-50

S-167

risalede, filân sahifede izahı var” diye işaret edilse ve elmas kalemlî kardeşlerimiz bunu tevzi edip, herbiri bazı nüshaları böyle işaretlerle kaydetse ve hem el makinesiyle yaptığınız veya matbaadan gelen risalelerden nümune için bir-iki nüshasını bize gönderseniz iyi olur.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu şiddetli maddî ve mânevî kışdaki galâ ve varlık içinde kaht ^{pahallılık} _{E=146} ve derd-i maişet fukaralara ağır basması cihetinde, ekseri fakir-ül-hâl olan Risale-i Nur şâkirdlerinin bu dehşetli hâle karşı sarsılmaları ve tesanüdüleri bozulması ihtimaliyle ziyade endişe ediyordum. Sizler her zamandan ziyade bu fırtınada tesanüdünüzü ve ittihadınızı ve birbirinin kusuruna bakmaması, birbirini tenkid etmemesi, Risale-i Nur’un vazife-i kudsiye-i imaniyesi hesabına mükellef ve muhtaçsınız. _{E=90-90} _{S=302} ₂₃₆₋

Sakın birbirinizden gücenmeyiniz ve tenkid etmeyiniz. Yoksa az bir zaaf gösterseniz, ehl-i nifak istifade edip sizlere büyük zarar verebilirler. Derd-i maişet zaruretine karşı iktisad ve kanaatla mu- kabele etmeye zaruret var. Menfaat-i dünyeviye, çok ehl-i hakikatı, ehl-i tarikatı dahi bir nevi rekabete sevkettiği için endişe ederim. Risale-i Nur şâkirdleri içinde şimdiye kadar bu cihet onları zedelemiş. İnşâallah yine zedelemes. Fakat herkes bir ahlâkta olamaz. Bazıları, meşru’ dairede rahatını istese de, itiraz edilmemeli. Zarurete düşen bir şâkird, zekâtı kabul edebilir. Risale-i Nur’un hizmetine hasr-ı vakit eden rükünlere ve çalışanlara zekâtla yardım etmek de, Risale-i Nur’a bir nevi hizmettir. ₁₉₆ ₁₉₃ _{L=164} ₂₃₄ _{E=246}

Hem yardım edilmeli. Fakat hırs ve tama’ ve lisan-ı hâl ile istemek olmamalı. Yoksa, ehl-i dalâlet ki, hırs ve tama’ yolunda dînini feda etmiş. Onlar nazarında kıyas-ı binnefs cihetiyle, “Risale-i Nur’un bir kısım şâkirdleri dahi, dînini dünyaya âlet ediyorlar” diye cirkin bir ittiham ile taarruzlarına meydan açar. _{L=164}

Sizler, ara sıra, İhlâs’ı ve İktisad Lem’alarını ve bazan Hücumat-ı Sitte Risalesi’ni mâbeyninizde beraber okumalısınız. Sizin şimdiye kadar fevkalâde sebat ve metanet ve tesanüd ve ittifağınız, bu memlekete medar-ı iftihar olacak ve istikbâlini kurtaracak derecededir. Dikkat ediniz!. Bu yeni fırtına, sizin tesanüdünüzü bozmasın. Arabî Vird-ül-Ekber-i Nuriye’ye dâir müjdeniz ve kahraman Tâhir’lerin ve ₂₀₁ ₁₉₆ _{S=500}

(105:1-5 fil sûresi) = Sahibin olan Allah'ın fil ordusuna ne yaptığını görmedi mi? Onların tuzaklarını başa çıkardı, onların üzerine grup gurup kuşlar gönderdi. O kuşlar pısmır samurdan taşlarla onları vuruyordu. Bunun üzerine Rabbin onları kurtlandı ekin gibi yaptı?

mübareklerin, sâri ve dehşetli hastalıklara tiryaklar ve ilâçlar yetiştirmeleri ve mütemâdiyen çalışmaları bizi, belki ruhanîleri ve rical-ül-gayb zâtları dahi sevindiriyor. Hulûsi'nin Ve-l'Asrı nükte-i i'caziyesine karşı tam takdiri ve tasdiki ve Konya'ya tahvili, hizmet-i nuriye noktasında beni memnun eyledi. Evet, Risale-i Nur şâkirdlerinin birincilerinden fa'al birisi, o ehemmiyetli şehre gitmesi lâzım idi.

Kardeşlerim,

Lem'a-i Müdafaat'ta Isparta muhbirleri ünvaniyle, bizi hapse sevkeden Ankara'daki zâlimler irade edilmiş. Mecburiyet tahtında öyle demişiz. Şimdi, Isparta benim mübarek bir vatanım ve çok kıymetdar kardeşlerimin dahi sevgili vatanları olduğundan, Isparta muhbirleri kelimesini o makamlardan kaldırdım, onların yerlerine "mülhid zâlimler" yazdım. Siz de öyle yazınız.

Hem, kahraman Tâhir'in bana yazdığı Müdafaat Risalesi'nde, İhtiyar Lem'ası'nda Ankara'ya ait bahsinde Sekizinci Rica yazmış. Halbuki Yedinci Rica'dır. Onu da tashih ediniz. Tahiri gibi kahraman bir mahduma sahip olan ve hanesinde Risale-i Nur'un altı şâkirdi bulunan kardeşimiz Hüsni Efendi'ye bilmukabele selâm ve tebrik ederiz.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Aziz Kardeşlerim,

Kur'an'a ait en cüz'î; en küçük bir nüktenin de kıymeti büyük olduğundan; işârât-ı Kur'aniyenin bu zamanımıza temas eden küçük bir şuâi bugün, Sûre-i Ve-l'Asrı nükte-i i'caziyesi münasebetiyle, Sûre-i Fil'den mânâ-yı işârî tabakasından tevafuk düsturuna istinaden bir nüktesini beyan etmem ihtar edildi. Şöyle ki:

'Görmedi mi?'

Sûre-i التركييف meşhur ve tarihî bir hâdis-e cüz'iyeyi beyan ile,

küllî ve her asırda efradı bulunan o gibi ve ona benzeyen hâdiseleri ihtar ve tabakat-ı işâriyeden her tabakaya göre bir mânâyı ifade

etmek, umum asırlarda umum nev-i beşerle konuşan Kur'an-ı Muciz-ül-Beyan'ın belâgatının muktezası olmasından, bu kudsî sûre bu asrımıza da bakıyor, ders veriyor. Fenaları tokatlıyor. Mânâ-yı işârî tabakasında, bu asrın en büyük hâdisesini haber vermekle beraber ; dünyayı her cihetle dine tercih etmek ve dalâlette gitmenin cezası olarak, cifir ve hesab-ı ebced ile "Üç Cümle" si, aynı hâdisenin zamanına tetabuk edip işaret ediyor.

Birinci Cümlesi : Kâbe-i Muazzama'ya hücum eden Ebrehe askerlerinin başlarına Ebabil tayyareleriyle semavî bombalar yağdırması- E1=230

Onlara şamurdan sertleşmiş taşlar atıyorlardı
nı ifade eden تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ cümle-i kudsiyesi, bin üçyüz elli- 1359
584
1943

dokuz edip, dünyayı dine tercih eden ve nev-i beşeri yoldan çıkaran medeniyetçilerin başlarına semavî bombalar ve taşları yağdırmasına tevafukla işaret ediyor.

Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı?
İkinci Cümle أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ kelime-i kudsiyesi, eski

zaman hâdisesindeki Kâ'be'nin nurunu söndürmek için, hilelerle hücum edenlerin kendileri yokluk, zulümat dalâletinde aks-ül-amel ile aleyhlerine dönmesiyle tokat yedikleri gibi ; bu asrın aynen hilelerle, desiselerle, zulümlerle Edyan-ı Semaviye Kâbesini, kıblegâhını (İslamiyet, Kur'an ve ehli-hak ve hakikat) dalâlet hesabına tahribe çalışan cebbar, mağrur ehli dalâletin tadlıl ve idlâllerine semavî bombalar tokadıyla cezalanmasına, aynı tarihi

فی تَضْلِيلٍ kelime-i kudsiyesi bin üçyüz altmış makam-ı cifrîsiyle 1360
584
1744
tevafuk edip işaret ediyor.

Görmedin mi, Rabbin Bil sahiblerine ne yaptı?
Üçüncüsü : أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْبَيْتِ cümle-i kudsiyesi, Resûl-i 5=259

Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a hitaben, "Senin mübarek vatanın ve kıblegâhın olan Mekke-i Mükerreme'yi ve Kâbe-i Muazzama'yı hârikulâde bir surette düşmanlarından kurtarmasını ve o düşmanların nasıl bir tokat yediklerini görmüyor musun?" diye mânâ-yı sarîhiyle ifade ettiği gibi ; bu asra dahi hitab eden o cümle-i kudsiye, mânâ-yı işârîsiyle der ki : "Senin dînin ve İslâmiyet'in ve Kur'an'ın ve ehli hak ve hakikatın cebbar düşmanları olan dünyaperest ve

dünyanın menfaati için mukaddesatı çiğniyen o ashab-ı dünyaya
senin Rabb'in nasıl tokatlarla cezalarını verdiğini görmüyor musun?
Gör.. bak!" diye mânâ-yı işâriysiyle bu cümle aynen makam-ı cifrîsiy-
le tam bin üçyüz ellidokuz (1359) tarihiyle, aynen âfât-ı semavî nev'-
inde semavî tokatlarla, "İslâmiyete ihanet cezası olarak.." diye

mânâ-yı işâri ifade ediyor. Yalnız, **أَصْحَابِ الْفِيلِ** yerinde

أَصْحَابِ الدُّنْيَا gelir. "Fil" kalkar, "dünya" gelir. (Hâşiye)

T a h l i l :

تَرْمِيمِمْ بِحَجَارَةٍ : İki ت sekizyüz. İki ر dörtyüz. İki م , bir ب , bir

ح , bir ی yüz. Tenvin vakf olmadığından ن dur, elli. Bir ه , bir

ج , bir (medde Elif) dokuz. Mecmûu, bin üçyüz ellidokuz.

فِي تَضْلِيلِ : İki ی yirmi. İki ل

altmış. Tenvin vakfa rast gelmiş, sayılmaz. Yekûnu, bin üçyüz altmış.

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ : İki ر , bir ت sekizyüz. İki ف , iki

(Hâşiye) : Bu "FİL" lâfzı kalkmasının sırrı : Eski zamanda, dehşetli Fil-i Mah-
mudî azametine, heybetine dayanmış hücum etmişler. Şimdi ise, dünya servetine
ve malına ve o servetle filolar teşkil edip, hattâ kırk milyon bir millet, o fil gibi 24
filolarla dörtyüz milyonu esaret altına almış. Ve Avrupa medeniyetçileri, medeniye-
tin mehasiniyle, iyilikleriyle, menfaatleriyle değil; belki medeniyetin seyyiâtiyle
ve sefahetiyle ve dinsizliğiyle üçyüzelli milyon müslümanların her tarafta hâkimi-
yetlerini imha edip, istibdadına serfûrû etmiş ve bu musibet-i semaviyeye sebebi-
yet vermiş. Ve dünyaperest, gaddar zâlimler, zulümlerine ceza olarak tokatlar gel-
meye; ve fakir ve mâsumlar ve mazlumlara, fâni mallarını ve hayatlarını âhiretle-
rine çevirmek ve kıymetdar eylemek ve dünyadaki günahlarına keffaret-üz-zünüb
etmeye kader-i İlâhiye fetva verdiler. Ben, birbuçuk senedir dünyaperestlerin bu
musibette vaziyetlerini ve safahatlarını ve İkinci Harb-i Umumî sahifelerini kat'iy-
yen bilmiyorum. Fakat iki sene evvelki vaziyetleri, bu sûre-i kudsiyenin mânâ-yı
işâri tabakasından gelen tokatlar tam tamına onların başlarına iniyorlar ve sürenin
bir mânâ-yı işârisini tam tefsir ediyor.

(174)
miladi: 1940-1943

ك ikiyüz. İki ل ,bir م yüz. Bir ع bir ص yüzaltmış. Dört ب
 üç elif, bir ی , bir ح yirmidokuz. الفيل yerine gelen الدنيا daki iki
 د bir elif dokuz. Bir ن elli. Bir ی on. Bir elif, bir. Bu yekûn,

bin üçyüz ellidokuz, eğer okunmayan Selif sayılmazsa, bin üçyüz elli
 sekiz eder. Hem arabî, hem rûmî tarihiyle bu semavî tokatların
 ayrı ayrı çeşidlerinin zamanlarına tevafuk ile parmak basıyor (Hâşi-
 ye). Umum kardeşlerime birer birer selâm ve dualar eylerim.

Kardeşiniz
 Said Nursî

* * *

Azîz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim,

Sabri'nin ta'biriyle, Risale-i Nur'un zülfikarı olan **Hizb-ül-Ekber-i**
 Nuri elhak, me'mulümüzün fevkinde gayet parlak ve güzel ve dik-
 katli ve sıhhatlı ve yanlışları pek az bir tarzda Cenab-ı Hakk'ın
 inayetiyle vücuda gelmiş. Hâfız Ali, Tâhirî, Hâfız Mustafa bu vazı-
 fede elhak tam çalışmışlar. Risale-i Nur'un eline bir elmas kılınc
 verdiler.

Kardeşlerim,

Bu kudsî hediyeiniz bu şehre girdiği aynı zamanda, daha biz ha-
 ber almadan, memleketimizde talebeler bir kitaba başladığı zaman,
 Kürdçe **meftihâne** nâmında bir ziyafet verdiklerine tam bir misal
 olarak, Risale-i Nur'un beş talebesi, ayrı ayrı köylerde, ne biz, ne
 onlar postadan haberimiz yokken, güya bu kudsî kitabın meftihâne-
 si olarak herbiri, ayrı ayrı taamdan mürekkebe bir küçük ziyafet
 getirdikleri nev'inde, hiçbir sebep yokken, bütün bütün âdete muhal-
 lif bir tarzda o beşlerin bu noktada ittifakı ve tevafukları, beşimiz
 (Ben, Emin, Feyzi, Hilmi, Tevfik) müttefikane karar verdik ki, tesa-
 düf kat'iyen imkânı yok. Demek, buradaki medrese-i nuriyenin mef-
 tihânesi olarak, Rahmet-i İlâhiye tarafından bir keramet-i nuriyedir.

(Hâşiye): Evet bu tokattan, pür-şer beşer şirkten şükre girmezse ve Kur'an'a
 tarziye vermezse, melâike elleriyle de ahcâr-ı semaviye başlarına yağacağını bu
 sûre bir mânâ-yı işârî ile tehdid ediyor.

taşlar

Hem otuz günden beri İnebolu'dan her hafta bir-iki defa geldikleri halde ; hiçbiri gelmeden, birden, sebepsiz, bir has talebe üç günde yayan olarak Hizb-ül-Ekber'le beraber geldi. İkinci gün, güya onun için gönderilmiş gibi, matbu' Hizb-ül-Ekber-i Nuriye'nin bir kısmını aldı, götürdü.

Azîz Kardeşlerim,

Bu Hizb-i Nuriye benim şahsıma ait pek büyük bir keramet-i mâneviyesi var. Şimdi beyan etmek zamanı geldi.

Yirmiüç sene evvel, Eski Said Yeni Said'e inkişâb ettiği zaman, tefekkür mesleğinde gittiği için

(176) *(Bir saat tefekkür, bir seniz ibadettin daha hayırlıdır)*

تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ

sırrını aradım. Her bir - iki

senede o sır, ya arabî, ya türkçe bir risaleyi netice verip suret değişiyordu. Arabî Katre Risalesi'nden, ta Âyet-ül-Kübra Risalesi'ne kadar, o hakikat devam edip suretler değiştirerek, tâ Hizb-ül-Ekber-i Nuriye suret-i dairesine girdi. Yirmiüç seneden beridir ki, ne vakit sıkılsam ve fikir ve kalbe yorgunluk ve usanç gelse, bu hizbin bir kısmını mütefekkirâne okumuşsam, o sıkıntıyı ve usanç ve yorgunluğu izale ediyordu. Hattâ bilâ istisna, her gece sabaha yakın dört-beş saat meşguliyetten gelen usanç ve yorgunluk, o hizbin altısından birisini okumasıyla hiçbir eseri kalmadığı bin defa tekerrür etmiş.

Mühim bir hakikatı, bu hakikat münasebetiyle bu zamanda ehl-i medreseye ve hocalara taallûk eden bir mes'eleyi beyan ediyorum. Şöyle ki :

Eski zamandanberi ekser yerlerde medrese tâifesi, tekyeler tâifesine serfüru etmiş ; yâni inkiyad gösterip onlara, velâyet semereleri için müracaat etmişler. Onların dükkânlarında ezvak-ı îmaniyeyi ve envâr-ı hakikatı aramışlar. Hattâ medresenin büyük bir âlimi, tekyenin küçük bir veli şeyhinin elini öper, tâbi olurdu. O âb-ı hayat çeşmesini tekyede aramışlar. Halbuki medrese içinde daha kısa bir yol hakikatın envârına gittiğini ve ulûm-u îmaniyede daha sâfi ve daha hâlis bir âb-ı hayat çeşmesi bulunduğunu ve amel ve ubudiyet ve tarikattan daha yüksek ve daha tatlı ve daha kuvvetli bir tarik-i velâyet ; ilimde, hakaik-ı îmaniyede ve ehl-i sünnetin ilm-i kelâmın-

5-522-124
L-167

0-24-132-31-
E1=104
S=166

5-166

51-31
18

da bulunmasını, Risale-i Nur Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ın mu'cize-i mâneviyesiyle açmış göstermiş, meydandadır.

İşte, Risale-i Nur'a herkesten ziyade kemal-i şevk ile tarafdarâne ve müftehirane medrese tâifesinden olan ulemaların koşmaları lâzım ve elzem iken, maatteessüf, daha medrese ehlinin ekseri, kendi medresesinden çıkan bu âb-ı hayat çeşmesini ve bu kıymetdar bâki hazinesini tanımıyor, aramıyor, muhafaza edemiyor. Lillâhilhamd, şimdi tam tamına başladılar. Sözler Mecmuası, hem hocaları, hem mualimleri nurlara çekti.

Hizb-i Nuriye başındaki türkçe parçasının "tam arabî bilen" kelimesinden sonra bu yazılsın: "Veyahut Âyet-ül-Kübra ve Münacât ve Yirminci Mektub Risaleleri yanında bulunan ve okuyan". Hem dördüncü sahifenin nihayetinden ikinci satırın başındaki

لِلْأَقْوَاتِ (و) tekaddüm etmiş, لِلْأَقْوَاتِ yazılsın, kût'un cem'idir.

Hem yirmiikinci sahifenin dördüncü satırında

فِي صَحِيفَةٍ حَسَنَاتِنَا وَفِي صَحِيفَةٍ kelimesinden sonra Hâfız Ali ve

Tâhirî ve Hâfız Mustafa ve Nazif ilâve edilecek.

وَأَمْثَالِهِ kelimesi de وَأَمْثَالِهِM yazılacak.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

(177) Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki; Isparta Vilâyetini, eski denberi bir gaye-i hayalim olan bir Medreset-üz-Zehra, bir Câmî-ül-Ezher yapmış. Sizin kalemleriniz, Risale-i Nur'u matbaaya muhtaç etmeyeceğini, böyle kısa bir zamanda bu kadar mükemmel tevafuklu nüshaları teksir etmesi, bugün sabahleyin söylediğim bir dâvâya, öğlene yakın, sizin bu cennet bahçelerinin meyveleri gibi tatlı ve güzel hediyenizi Emin getirdi, sabahdaki dâvâyı tam isbat etti. Dâvâ da budur:

236-238-251

E1=240

E2=109-188-88

E2=111*

Demıştim : Risale-i Nur'un hizmet ettiği hakaik-ı îmaniye herşeyin fevkinde olduğu gibi, bu zamanda her şeyden ziyade onlara ihtiyaç var. Fakat, kalbini öldürmüş, nefisini hevesatla şımartmış mülhidler, imandaki hakikatın derece-i ihtiyacını inkâr ettiklerinden, "Ehl-i diyanet ve ehl-i ilmi sevkedemeyen, tahrik eden makasid-ı dünyeviye ve ihtiyacıdır" diye, ittiham ediyorlar. O ittihama göre de, pek insafsızcasına onlara ilişiyorlar. Bu bedbaht mülhidleri kat'î bir surette iskât etmek, bilfiil -maddeten- öyle fedakârlar lâzım ki, dünyanın en mühim meşgaleleri belki büyük zararları, onların hakaik-ı îmaniye ihtiyaçlarını susturmuyor.

Acaba öyleleri var mı? diye hatırlarına geldi. Evet vardır. İşte Isparta Vilâyeti ve havâlisi. İşte, Sandıklı tarafından üç-dört ay zarfında Risale-i Nur'u herşeye tercih eden efeleri ve mücahidleri diye dâvâ etmiştim. İki saat sonra, hiç me'mul etmediğimiz bir tarzda, Rahmetullah nâmını olan Emin, iki sandıklı o dâvâyâ iki hüccet gösterdi.

Kardeşimiz Kâtib Osman'ın mektubu, ayrı ayrı çok meraklarıma bir merhem oldu. Cenab-ı Hak, onun gibi Risale-i Nur'a binler şâkirdleri o medrese-i nurânide yetiştirdi, **âmîn**.

Âtîf'in da Sandıklı tarafına gitmesi, muvaffakiyet kazanması, değil bizleri, melâikeleri de sevindirdi. Karye-i İrfan nâmi inşâallah bir medrese-i nuriye olur. Zaten Âtîf'daki ihlâs, öyle netice vereceğini hissediyordum.

Gül, Nur, Mübarek, Medrese-i Nuriye, Mâsum, İhtiyarlar hey'etine binler selâm ve selâmetlerine dua ediyoruz.

Onüç sene evvel Barla'da, beş misli bereketle keramet derecesine çıkan tatlı lokmaları ve o lokmaları hediye eden, çok mübarek Hacı Hâfız sürur ile hatırımıza getiren bu yeni gelen tatlı lokmaları, beş çeşit tatlı geldi. Herbir tanesine sizlere Cenab-ı Hak Cennet'te binler Cennet tatlıları versin, **âmîn**.

* * *

Azîz Kardeşim Husrev!

Cenab-ı Hak, merhumeyi mağfîret eylesin! Ve sana ve onun evlâdlarına sabr-ı cemîl ihsan eylesin! Ben de matemimize cidden hissedarım.

(178) Senin ağlamana ve ağlıyan mektubuna iştirak ettim. Evet, sen de benim gibi, dünya ile iki cihetle alâkan kesiliyor. Hem öyle lâzım. Senin gibi Risale-i Nur'un bir fedaisi alâkası olmamalı.. ve alâka peyda etmemeli. Alâkalı olsa, fevkalâde bir sebat, bir ihlâsın lüzum ile beraber ; bazı ârızalar içinde sarsılır, tam fedakârlık edemez. O havâlinin kahramanları elhak müstesnadırlar. Alâkalar onları sarsmıyor. Fakat bazıları ; Husrev gibi, Said gibi ve Âtîf ve emsali gibi bütün bütün alâkasız da bulunmak lâzım. ¹³⁰

O merhume şimdiye kadar, Risale-i Nur'un has talebeleri içinde daima, her gün, yüz defaya yakın ve hususî ismiyle de, bir defa fecirde mânevî kazançlarımıza on senedir hissedardır. Şimdi vefatından sonra ismiyle her gün, çok defa hususî dualarda hissedar olduğu zaman gibi, yine yüz defa hissedar oluyor.

Azîz kardeşim Husrev! Seninle çok konuşmak istiyorum. Fakat bu dakikada o kadar vaktim dardır ki, ziyarete gelen dost dört-beş adama karşı "Beni meşgul etmeyiniz" diye lüzumsuz hiddet ettim. Her ne ise.. Oradaki kardeşlerimize hasret ve iştiyakla pek çok selâm ve selâmetlerine dua ediyorum. Buradaki kardeşleriniz de sizi ta'ziye ve oradaki kardeşlerine arz-ı hürmetle selâm ediyorlar.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Hizb-i Nurî'de ; hem تفكر ساعة sırrı, hem küllî bir ubûdi-

yet bulunduğundan ; şimdi bu vakitte, kuvvetli bir emareyi müşahede ettim. Bugün, Risale-i Nur'un Hizb-i Nurî'sinden bir kısmını ve Cevşen-ül-Kebîr'den dahi bir kısmını okurken gördüm ki ; kâinatın envânını ve âlemlerini Yirmidokuzuncu Mektub'un âhir kısmı

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ âyetinin beyanında, seyahat-ı kalbiye ile, herbir

İsm-i İlâhî, bu kâinattaki bir âlemi nurlandırdığını ve zulûmatı dağıttığını gördüğüm gibi ; aynen ve daha başka bir şekilde, Cevşen-ül-Kebîr ve Risale-i Nur ve Hizb-i Nurî dahi kâinatı baştan başa ⁵⁵⁺ nurlandırıyor.. zulûmat karanlıklarını dağıtıyor.. gafletleri, tabiatları parça parça ediyor.. Ehl-i gaflet ve ehl-i dalâletin altında saklan-

mak istedikleri perdeleri yırtıyor gördüm. Kâinatı, envâiyle pamuk gibi hallaç ediyor, taraklar ile tarıyor müşahede ettim. Ehl-i dalâletin boğulduğu en son ve en geniş kâinat perdelerinin arkasında, envâr-ı tevhidi gösteriyor.

(179) 55 Ezcümle : İki gün evvel, İsm-i Hakem Nüktesi'ni okuyan bir Nakşî dervişi, güneşin ve manzumesinin bahsini, Risale-i Nur mesleğine vech-i tatbikini anlamamış. Demiş "Bu da ehl-i fen ve kozmografyacılar gibi bahseder" tevehhüm etmiş. Yanımda ona okundu, ayıldı. 5-772 Bu bütün bütün başkadır dedi. Demek kozmografyacılar gibi ehl-i fennin en son ve geniş nokta-i istinadları ve medar-ı gafletleri olan perdelerde Nûr-u Ehadiyeti gösteriyor. Orada da düşmanlarını tâkib ediyor. En uzak tahassüngâhlarını bozuyor. Her yerde, huzura bir yol gösteriyor. Eğer güneşe kaçsa, ona der. "O bir soba, bir lâmbadır. Odununu, gazyâğını veren kimdir? Bil, ayıl! Başına vurur.

Hem kâinatı baştan başa âyineler hükmünde tecelliyat-ı esmâya mazhariyetlerini öyle gösteriyor ki, gafletin imkâmı olmuyor. Hiçbir şey, huzura mâni olmuyor. Ehl-i tarikat ve hakikat gibi huzur-u daimî kazanmak için kâinatı, ya nefyetmek veya unutmak, daha hatıra getirmemek değil ; belki kâinat kadar geniş bir mertebe-i huzuru kazandırdığını.. ve geniş ve küllî ve daimî kâinat vüs'atinde bir ubudiyet dairesini açtığını gördüm. Daha var. Fakat şimdi bu kadar yazdırıldı.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu defa Hâfız Ali'nin ve Halil İbrahim'in ve Lütfü'nün bir vârisi Abdullah'ın, ehemmiyetli üç mektublarını aldım. Hâfız Ali'nin Hizb-i Kur'anî ve Hizb-i Nuri'deki yanlışlardan teessürünü bildiriyor. Kat'iyen o bilsin ki ; o ve Tâhirî ve Hâfız Mustafa ve arkadaşlarının gayretleriyle tab'edilen o iki hizb, bu zamanda, bu şerâit içinde gayet parlak bir muzafferiyet-i nuriyedir. Onların defter-i a'mâline, her tarafta hasenatları geçirilir. Kim okusa, onların hissesi var. Yanlışları, tahminimizden çok azdır. Lillâhilhamd kolayca tashih ettik. Lâyık ellere girmiş.

Halil İbrahim'in, Risale-i Nur hakkında gayet tatlı ve güzel ve mutabık temsili ve tavsifi, -içinde- samimî ihlâsından ve kanaatin-

dan geldiği cihetle, bizce gayet parlak ve edibâne düşmüş. Risale-i Nur'a ait kısmını lâhikaya yazacağız. Hakikaten, Risale-i Nur'un mühim ve sebatkâr ve dâimî bir rûknü olduğuna şübhe kalmamış. Ona ve rüfekasına her gün hususî dualarımıza, kazançlarımıza, hususan İnce Mehmed hissedar olmalarını ve selâmımızı tebliğ edersiniz.

Merhum Lütfü'nün ciddî ve hakikî bir vârisi olan Abdullah'ın mektubunda, Risale-i Nur'la alâkadâr olan başta Tâhirî ve babası ve Ali ve Vehbi, Şükrü, Mustafa, Mehmed, Hüseyin, Mehmed, Hak-ki ve bilhassa eskiden Risale-i Nur'da mevkii bulunan Büyük Züh-dü gibi kardeşlerimizin selâmları beni çok ziyade mesrur eyledi. Ben de o kardeşlerimize, hem selâm, hem dua, hem istid'a ediyorum. Onun mektubundaki sualleri ise, şimdi bu dakikada ise zihnim baş-ka yerle meşgul, onların cevabına bakamıyor.

Cux okundu

.....
Üçüncü Mes'ele : Bir kardeşimiz, kusurunu görmediği münasebe- tiyle, onu ikaz için yazılmış ince bir mes'eledir. Belki size faidesi olur diye yazdık.

Bir zaman, evliyâ-i azîmeden, nefsi-emmaresinden kurtulanlar- dan bir kaç zâttan, şiddetli mücadele-i nefsiyeler ve nefsi-emmare- den şekvalarını gördüm. Çok hayret ediyordum. Hayli zaman sonra, nefsi-emmarenin kendi desâisinden başka, daha şiddetli ve daha ziyade söz dinlemez ve daha ziyade ahlâk-ı seyyiyeyi idame eden ve heves ve damar ve âsab, tabiat ve hissiyat halitasından çıkan ve nefsi-emmarenin son tahassüngâhı bulunan ve nefsi-emmareyi tezkiyeden sonra onun eski vazife-i seyyiesini gören ve mücadeleyi âhir ömre kadar devam ettiren bir mânevî nefsi-emmareyi gördüm. Ve anladım ki, o mübarek zâtlar hakikî nefsi-emmareden değil, belki mecazî bir nefsi-emmareden şekva etmişler. Sonra gördüm ki, İmâm-ı Rabbanî dahi bu mecazî nefsi-emmareden haber veriyor. Bu ikinci nefsi-emmarede şuursuz kör hissiyat bulunduğu için, akıl ve kalbin sözlerini anlamıyor ve dinlemiyor ki, onlarla ıslah olsun ve kusurunu anlasın. Yalnız tokatlar ve elemeler ile nefret edip veya tam bir fedâiliğe her hissini maksadına feda etsin. Ve Risale-i Nur'un erkânları gibi herşeyini, enaniyetini bıraksın.

Bu acib asırda dehşetli bir aşlamak ve şırınga ile hem hakikî, hem mecazî iki nefsi-emmare ittifak edip ; öyle seyyiata öyle gü-

Ben hiddete geldim.
Aklınlar hiddetlere
meşrepiye göre
hiddetlerin modde
gözüken, maddenin
yapısından farklı
bir şey olmalı. Bu
da böyle. Esma

71 nahlara severek giriyor, kâinatı hiddete getiriyor. Hattâ kendim, bir dakika zarfında yirmi paralık bir sıkıntı ile, altmış liralık bir haseneye tercih etmeye çalıştım. Hem on dakika zarfında, büyük bir mücadele-i mânevîde, benim cephemde, kırkikilik bir top gibi düşmanlarıma atıp yol açtığı halde; o iki nefsi emmarenin, muvakkat bir gaflet fırsatında, hodgâmlık ve meyl-i tefevvuk gibi gayet zulümlü ve zulümatlı hissiyle, büyük bir şükür ve teşekkür yerine, -185 "Ne için ben atmadım" diye, en çirkin bir riya ve rekabet damarım hissettim.

L=162
im=227
246
L=156

Cenab-ı Hakk'a yüzbin şükür ediyorum ki, Risale-i Nur ve bilhas- sa İhlâs Risaleleri, o iki nefsin bütün desâisini izale ve onların açtığı yaraları tedavi ettiği gibi, o bir dakika ve on dakikadaki hâletleri birden izale etti. Ve mânevî bir istiğfar olan kusurumu bildim. O hatânın muaccel cezası olan içindeki elemnden ve azabdan kurtuldum.

m=267

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ederiz.

* * *

(181)

§ Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Cux okundu

Birden ruhuma gelmiş bir endişeyi beyan ediyorum:

H.Ş=45
Ehl-i dalâlet, Risale-i Nur'un elmas kılıncılarına mukabele edemedikleri için, şâkirdleri içinde, derd-i maişet cihetinden ve bahar mevsimi gafletinden istifade ederek; -meşrebler veya hissiyatları muhalefetinden- zayıf damarları bulup şâkirdler içindeki tesanüdü sarsmak istediklerini hissettim ve anladım. Sakın! çok dikkat ediniz.. içinize bir mübâyenet düşmesin. İnsan, hatâdan hâlf olamaz; fakat tevbe kapısı açıktır. Nefis ve şeytan, sizi kardeşinize karşı itiraza ve haklı olarak tenkide sevkettiği vakit deyiniz ki: "Biz, değil böyle cüz'î hukukumuzu; belki hayatımızı ve haysiyetimizi ve dünyevî saadetimizi Risale-i Nur'un en kuvvetli rabatası olan 7 tesanüde feda etmeye mükellefiz. O bize kazandırdığı netice itibarıyla dünyaya, enaniyete ait herşeyi feda etmek vazifemizdir" de-yip, nefsinizi susturunuz!.. Medar-ı niza bir mes'ele varsa, meşveret ediniz. Çok sıkı tutmayınız. Herkes bir meşrebde olmaz. Müsamaha ile birbirine bakmak şimdi elzemdir.

235
223

246-96

Ş=499

L=58,56,6
236

223,243
H.Ş=58
L=150
Ş=500

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ederiz.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki ; bu gaflet mevsimi olan baharda ve derd-i maişet belâsında, Risale-i Nur fütuhâtında devam ediyor. İstanbul'dan yazıyorlar ki ; oraya giden, başta Husrev'in Mu'cizat-ı Ahmediye'si olarak, risaleleri her kim görmüş ve okumuş ise, başta Fetva Emini Ali Rıza olarak herkes hayret ve istihsan ile "Bu tarz-ı ifade ve isbat ve beyan, hiçbir kitabda bulmamışız. Bu şerâit içinde böyle eserler hiç kimseye müyesser olmamış" de-yip, kemal-i iştîyak ile karşılıyorlar. Ve Ankara'da dünyaca yüksek makamlarda, askeriye hey'etinde, kemal-i iştîyak ve takdir ile Risale-i Nur'u yazıp okutturuyorlar. Başta, miralay Mehmed Yümnü olarak mühim askerî paşaları, "Risale-i Nur îman kurtarıcıdır" diye takdir-kârane tam teslimiyetle okuyup istifade ediyorlar. Hattâ burada da pek çok ayrı ayrı tarzda Risale-i Nur aleyhinde yaptıkları desise-ler ve tedbirler ve şâkirdleri soğutmak ve sarsmak plânları, husu-san derd-i maişet belâları, Risale-i Nur'un inkişafını durdurmuyor. Günden güne tevessü' ediyor. Hattâ en ziyade hücum edenler dahi, perde altında istifadeye çalışıyorlar. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, inayet-i İlâhiye ve himayet-i Rabbaniye devam ediyor. Fa-kat, yalnız ehemmiyetli bir plânla, ayrı bir cephede, mütemerrid münafıklar tarafından bir hücum var. Çok ihtiyat ve dikkat ve se-bat ve tesanüd lâzımdır ki, tâ onların bu plânı da akîm kalsın. Plân da budur :

"Risale-i Nur talebeleri içinde tesanüdü bozmak." Onsekiz sene-denberi hakkımızda programları, has talebeleri bizden kaçırmak, so-ğutmak idi. Bu plânları akîm kaldı. Şimdi, tesanüdü bozmak ve bazı menfaatperest fakat ehl-i ilim ve ehl-i dinden, Risale-i Nur'un cereyanına karşı rakib çıkarmak suretiyle intişarına zarar vermeye çalışıyorlar.

Hem Ramazan Risalesi'nin âhîrinde nefsi emmareyi, her nevi azabdan ziyade, açlık ile temerrüdünü terkettiği gibi ; şimdiki ehl-i nifakın mütemerridane sefahetinin cezası olarak, umuma ve mâsum-lara da gelen bu açlık ve derd-i maişet belâsından, ehl-i dalâlet istifade edip, Risale-i Nur'un fakir şâkirdlerinin aleyhine isti'mâl etmek ihtimali var. Madem şimdiye kadar ekseriyet-i mutlaka ile Risale-i Nur şâkirdleri, Risale-i Nur hizmetini her belâya her derde bir çare, bir ilâç bulmuşlar. Biz her gün hizmet derecesinde, maişette

234-154
243-236

mek=465

albag

182

7

122

129

135

kolaylık, kalbde ferahlık, sıkıntılara genişlik hissediyoruz, görüyoruz. Elbette bu dehşetli yeni belâlara, musibetlere karşı da, yine Risale-i Nur'un hizmetiyle mukabele etmemiz lâzımdır.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ediyoruz.

* * *

Azîz, Sıddık, Mübarek, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-beyan'ın bir vech-i i'cazını hârika kalemiyle gösteren ve mütemadiyen defter-i hasenatına, o yazdığı Kur'an'ları okuyanların sevabları yazılan Kıymettar Husrev!

Bana gönderdiğin iki mübarek nüshadan birincisini size, Hilmi Bey'le gönderdim. Bir hiss-i kablelvuku' ile, sen Isparta'dan ayrılacaksınız diye ikisini birden bize göndermiştin. Çok da iyi oldu. Şimdi Isparta Medreset-üz-Zehra-i Ekber ve Medrese-i Nuriye-i Kübra olduğundan; bu kudsî eser orada, hususan şuhûr-u selâse gelmek üzere bir zamanda lâzımdır. İnşâallah orada da, bizim gibi cüzleri ile taksim ile hatmeler okunacak.

* * *

Azîz Sıddık Kardeşlerim,

Bu defa, Hâfız Ali'nin mektubunda büyük bir beşaret hissettik ki, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan'ımızı tab'edilecek esbab var, mâniler yok. Madem mübarek Husrev geldi; en birinci hak, bu mes'eleden onundur. Ve madem iki Ali ile Tâhirî, Hâfız Mustafa, hârika tesâ-nüdleriyle ve şimdiye kadar bütün Risale-i Nur talebelerini sevindiren ve ehl-i îmanı memnun ve minnetdar eden meydandaki hizmetleriyle ve kahraman Rüşdü'nün lâyetezelzel sadakatiyle, Husrev'le beraber, bu büyük ve ağır ve kıymetdar hizmet-i Kur'aniye'ye kemali tesanüdle çalışmak lâzımdır. Sakın, dikkat ediniz!. İhtilâf-ı meşrebi- nizden ve zaif damarlarınızdan ve derd-i maişet zaruretinizden ehl-i dalâlet istifade edip, birbirinizi tenkid ettirmeye meydan vermeyiniz. Meşveret-i şer'iyye ile reylerinizi teşettütten muhafaza ediniz. İhlâs Risalesi'nin düsturlarını her vakit göz önünüzde bulundurunuz. Yoksa, az bir ihtilâf bu vakitte Risale-i Nur'a büyük bir zarar verebilir. Hattâ sizden saklamam. İşte şimdi Feyzi de Emin de biliyorlar ki, mâbeyninizde gayet ehemmiyetsiz bir tenkid, bize burada zarar veriyor gibi size, hiç bilmediğim halde, bu noktaya dair

iki mektub yazdım ve ruhen çok endişe ediyordum. "Acaba yeni bir taarruz mu var?" diye muztarib idim.

Hem o zarardandır ki, mübarek Husrev'in ^{cu okundu} gelmesiyle yeni bir sevk ve sür'atle bize Hizb-i Nurî'nin arkasına ilhak edilen münacât parçası onbeş gün te'hire uğradı. Onbeş gün evvel bize geleceğini tahmin ediyordum. İnsan kusursuz olmaz ve rakibsiz de olmaz. Risale-i Nur'un kahraman şâkirdleri her müşkilâta galebe ettikleri gibi; inşâallah bu ehemmiyetli ve dehşetli mevsimde yine galebe ederler. Safvet ve ihlâslarını bozmayacaklar ve hizmetlerine fütur getirmeyecekler. Siz, tedbir-i maddiyeyi benden daha iyi bilirsiniz. Fakat mâdem Husrev'le Rüşdü, Risale-i Nur'da çok ehemmiyetli rükünlerdir. Hem etraflarında Risale-i Nur'un çok ehemmiyetli şâkirdleri var. Ve madem Hâfız Ali, Tâhirî, Hâfız Mustafa, Küçük Ali Risale-i Nur hizmetinde tam muvaffakiyetleriyle tam makbul oldukları tahakkuk etmiş. Bu iki cereyan baştaki iki göz gibi olmalı. Tam bir tesanüd lâzım ki, bu ağır defineye omuzları dayanabilsin.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ederiz.

* * *

Sava Medrese-i Nuriye'nin kıymetdar bir talebesi Marangoz Ahmed'in güzel ve hâlis manzumesi bizi memnun edip, lâhikaya girdi. Hususan Risale-i Nur'un sandalyasından mâsumları inmedikleri ve "O nurlu sandalyada oturan, yangınlar, tuğyanlardan kurtulur." diye sözleri güya, tam Medreset-üz-zehra'nın hakiki bir talebesi, istikbalden zamanımıza gelmiş bize teselli veriyor.. Ve mâsum talebelerin çoğalmasını müjde veriyor.

Risale-i Nur'un te'lifi başında, başkâtib Şamlı Hâfız Tevfiğin haremî merhume Zehra, ben Barla'da iken, Şamlı Hâfız Risale-i Nur'u yazmasına çalışmak için o merhume, Hâfız'ın bedeline belinde odun taşımakla odun getiriyordu.. ve Hâfız'ın işlerini görüyordu.. tâ nurları yazsın. Biz de o merhumeyi o iyiliğine mukabil, Risale-i Nur'un vefat etmiş has talebeleri içinde o vakittenberi duamızda şerik ediyoruz, hem dua edeceğiz.

Kur'an enu mutafa etsin-amin-amin-amin

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu defa beni çok mesrur eden ve şükre sevkeden ve bu sıralarda hâsıl olan endişemi izale eden ve Isparta Vilâyeti mânevî Medreset-²²⁷ üz-Zehra olduğunu ve Isparta şâkirdleri sebatta ve sadakatta her yere fâik olduklarını gösteren, Risale-i Nur erkânlarından üç - dört mektub ve o mektubda isimleri bulunan has kardeşlerimin Risale-i Nur'a hizmet ve kalemleriyle yardım cihetinde bize gösterdikleri fedakârâne ulüvvücenab, böyle bir zamanda ve böyle bir mevsimde²⁵⁵ gayet parlak bir inâyet-i Rabbaniye olduğuna kanaatımız var.

Nur fabrikasındaki Ali'ler ve Tâhirî'nin istedikleri, mu'cizeli Kur'an'ımızla İ'caz-ı Kur'an zeyilleriyle beraber İstanbul'da Hâfız Emin'in yanındadır, okutturuyorlar ve yazdırıyorlar. İsterseniz benim nüshamı Hâfız Emin'den alınız, onun yerine güzelce zeyilli nüshanızdan birisini veriniz, yanında kalsın.

Kur'an'ın son yazılan nüshasını da lüzum olduğu ve bilfiil tab'etmek için geldiğiniz zaman İstanbul'a göndereceğim. Husrev'in uzun ve te'sirli ve kıymetdar mektubu ve hâşiyesinde kahraman Rüşdü'nün küçücük mektubu ve pek çok alâkadâr olduğum ehemmiyetli kardeşlerimizin kalemleriyle bize yardımları ve Risale-i Nur'la işti-gali her şeye tercih etmeleri ve Husrev'in de mütemadiyen geleliden beri çalışması, isbat ediyor ki, Isparta tamamiyle Risale-i Nur'a sahib olmuş ve bir Said yerinde, bin Said'i bulmuş. Cenab-ı Hak'ka nihayetsiz şükür, sena ve hamd olsun. Mu'cizeli Kur'an'ımızın mat-baa ve teclid masrafı otuzbin liraya çıkması cihetiyle, bu azîm mes'ele şimdilik te'hir etmesine mecburiyet var. Re'fet Bey'in bizi hayrete düşüren hayretli ve garib mektubunun baştaki kısmı, lâhikaya medar-ı ibret olarak yazıyoruz. Ve bilhassa "Ene ve Zerre" namındaki Otuzuncu Söz'ü her mü'minin ezber etmesi zarurîdir.. demesi; ve o eserin kırâetinden sonra Barla'da Abdurrahim namını kazanan ve "yâ Rahîm yâ Rahîm" zikrini bize işittiren mübarek kedinin

bir kardeşi olarak diğer mübarek bir kedi, **Ezan-ı Muhammedî'yi** (A.S.M.) müştâkane, insan gibi dinlemesi, bize de sizin kadar hayret ve sürur verdi. Ve **Ezan-ı Muhammedî'yi** (A.S.M.) tam zuhuruna işaret müjdesi telâkki ettik. Ve Kâtib Osman ve Mehmed Zühdü gibi hizmet-i Kur'aniyede eski ve ehemmiyetli ve kıymetdar Tenekeci Mehmed'in de rü'yası ehemmiyetlidir. Allah hayr etsin. Isparta için çok hayırdır ; onun içinde ehemmiyetli bir müjde var.

Re'fet kardeşimizin mektubu dört cihetle beni memnun etmiş. Zaten eskidenberi Husrev, Re'fet, Rüşdü ; hayalimde, tasavvurumda birleşmişler. Cenab-ı Hakk'a şükür ki, onlardan ümid ettiğim kemal-i sadakat ve sebat devam ediyor.

Hem Husrev'in ve Hâfız Ali'nin mektublarında isimleri bulunan sebatkâr kardeşlerime ve Kâtib Osman ve Mehmed Zühdü ve Isparta Hâfız Ali'si ve Sava kahramanlarına birer birer selâm ve dua ediyoruz. Şimdi bu mektubu yazarken, Risale-i Nur santralî Sabri'nin mektubunu Emin getirdi. Açtık, yağmursuzluk bahsine dair Risale-i Münacât'ın kesretle yazılması bereketiyle yağmurun gelmesi ve rahmet-i İlâhiyenin fakir fukaraya imdad eylemesini yazdığını gördük. Benim için ehemmiyetli bir mes'eleyi halletti. E1= 25

E1=32 Burada da yağmura şedid ihtiyaç vardı. Yağmur gelecek hiçbir alâmet hissetmiyorduk. Bu kaht zamanında yağmursuzluk, fakir fukaraya çok ağır gelmişti. Ben üç defa namazdan sonra, mâsum fukaraları ve aç kalan hayvanları ve Risale-i Nur'u şefaathî yapıp dua ettik. Birden aynı gece, me'mulümüzün fevkinde duanın tam kabulünü gördük. Ben hayretle, bu cüz'î duamız, bu küllî mes'eleye ne derece dahli olduğunu bilemedim. Dedim : "Her halde çok mühim dualara, duamız da binden bir hissesi olmuş." Şimdi tahakkuk etti ki ; Isparta nûranileri, nurlu mânevî duaları, bizi de o rahmetten hissedar eyledi. Hattâ o duama arkamdan âmîn diyenlerden Feyzi'ye, bu mânâyı, bu hayretimi de ona şimdi söyledim. Evvelce söyleseydim, onun hüsn-ü zannını ta'dil edemiyecektim. Çünkü o, üstadına en büyük hisse veriyor. E1= 107

Sabri'nin mektubunda, Siddık Süleyman ve Barla'daki kardeşlerimizin selâmları ve eski alâkalarını tam muhafaza eylemeleri, Barla'daki hayatımı tahassürle hatırlattırdı. Ben de onlara çok selâm ederim.

Mübarek Husrev mektubunda, has kardeşlerimizden Re'fet, Rüş-^{214,23} dü, Kâtib Osman, Osman Nurî, Âtîf ve Feyzi'nin bir yadigâr-ı ta-hattur olarak birer nüsha yazılarını bizlere hediye edilmelerini yazıyor. Cenab-ı Hak, onlara, yazdıkları herbir harfe mukabil bin hasene versin, âmîn.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

37

Her vakit ihtiyat iyidir. Zâten Hazret-i İmam-ı Ali (Radiyallahü Anhü) de kerametkârâne bize ihtiyatı tavsiye ediyor. Şimdi, şark tarafında yeni bir hâdise :

Bir şeyh tarafından, kendi müridleri ve halifeleri vasıtasıyla din lehinde, eskidenberi meşhur olmuş Şeyh Ahmed nâmında türbedar-ı Nebevî tarafından vasiyetname-i Peygamberî (A.S.M.) nâmında bir eser, o havâlide gezmiş, intişar etmiş. Oralarda çalışan kahraman Salâhaddin'i bir derece ihtiyata sevkedip, bütün siyasetlerin fevkinde ve siyasetlere tenezzül etmiyen Risale-i Nur cereyanı, öyle siyasete temas edebilen cereyanlarla iştiraki görünmemek için, daha ziyade ihtiyat ve tevakkufa mecbur olmuş. Bugün, beş ay Ankara'ya bir vazife ile gitmek için buraya geldi. Bir hafiye onu tâkib edip o da arkasından girdi. Ben o casusa, Salâhaddin kalktıktan sonra dedim ki :

Risale-i Nur ve ondan tam ders alan biz şâkirdleri, değil dünya siyasetlerine, belki bütün dünyaya karşı da Risale-i Nur'u âlet edemeyiz ve şimdiye kadar da etmemişiz. Biz, ehl-i dünyanın dünyalarına karışmıyoruz. Bizden zarar tevehhüm etmek divaneliktir.

137 Evvelâ : Kur'an bizi siyasetten men'etmiş ; tâ ki elmas gibi hakikatları, ehl-i dünyanın nazarında cam parçalarına inmesin. m=49-48
f=349,192

Evvelâ : Şefkat, vicdan, hakikat, bizi siyasetten men'ediyor. Çünkü tokada müstehak dinsiz münafıklar onda iki ise, onlarla müteallik yedi-sekiz mâsum, biçare, çoluk-çocuk, zaif, hasta, ihtiyarlar var. Belâ ve musibet gelse, o sekiz mâsumlar o belâyâ düşecekler. Belki o iki münâfık dinsiz, daha az zarar görecektir. Onun için, siyaset yoluyla, idare ve âsâyişi ihlâl tarzında neticenin hüsulü de meşkûk olduğu halde girmek, Risale-i Nur'un mahiyetindeki şefkat, merhamet, hak, hakikat şâkirdlerini men'etmiş. m=63
137 166

E: 39-279 Ş=292

Ş=347a
E: 279

H.R.: 111
 Sâlisen: Bu vatan, bu millet ve bu vatandaki ehl-i hükümet, ne şekilde olursa olsun, Risale-i Nur'a eşedd-i ihtiyaçla muhtaçtırlar. Değil korkmak veyahut adavet etmek, en dinsizleri de onun dindarâne, hakperestâne düsturlarına tarafdar olmak gerektir. Meğer ki, bütün bütün millete, vatana, hâkimiyet-i İslâmiyeye hiyanet ola. Çünkü bu millet ve vatan, hayat-ı içtimaiyesi ve siyasiyesi anarşilikten kurtulmak ve büyük tehlikelerden halâs olmak için, beş esas lâzım ve zarurîdir. Birincisi: Merhamet. İkincisi: Hürmet. Üçüncüsü: Emniyet. Dördüncüsü: Haram ve helâlî bilip haramdan çekilmek. Beşincisi: Serseriliği bırakıp itaat etmektir. İşte Risale-i Nur, hayat-ı içtimaiyeye baktığı vakit, bu beş esası te'min edip, âsâyişin temel taşını tesbit ve te'min eder. Risale-i Nur'a ilişenler kat'iyen bilsinler ki; onların ilişmesi, anarşilik hesabına vatan ve millete ve âsâyişe düşmanlıktır. İşte bunun hülâsasını o casusa söyledim. Dedim ki: Seni gönderenlere böyle söyle.

131
 5-227
 145-149
 5-349
 137
 131-265
 5-349

H-Ş-98
 Hem de ki: "Onsekiz senedir bir defa kendi istirahatı için hükümete müracaat etmiyen.. ve yirmibir aydır dünyayı herc ü merc eden harblerden hiçbir haber almayan.. ve çok mühim makamlarda çok mühim adamların dostâne temaslarını istigña edip kabul etmiyen bir adama, ondan korkup, tevehhüm edip, dünyanıza karışmak ihtimaliyle evhama düşüp tarassudlarla sıkıntı vermekte hangi mânâ var? Hangi maslahat var? Hangi kanun var? Divaneler de bilirler ki ona ilişmek divaneliktir" dedik. O casus da kalktı gitti.

Umum kardeşlerimiz, hususan erkânlara ve matbaacılara, hususan Hizb-i Nuriye'nin nâşirleri olan Hâfız Ali, kahraman Tâhirî ve Hâfız Mustafa ve rüfekalarına birer birer selâm ediyoruz.

* * *

Azîz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim,

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ediyorum ki, bu acib zamanda sizin gibi hâlis, muhlis, mahviyetli, fedakâr kardeşleri bize ihsan eylemiş.

Bu defa Husrev'in, Hâfız Ali'nin, Hâfız Mustafa'nın, Küçük Ali'nin birbirine hitaben yazdıkları dört mektublarını okudum. En derin kalbimde bir sürur, bir hiss-i şükran, bir memnuniyet hissettim. Bu çok kıymetdar kardeşlerimin ne derece âlî-himmet ve yüksek ruhlu, Risale-i Nur hizmetinde ne derece fedakâr olduklarını sanla-

dim. Ve Risale-i Nur böyle kuvvetli ve hâlis ellere tevdi' edildiğinden, bize kat'î kanaat verdi ki; Risale-i Nur mağlûb olmayacak. Bu kuvvetli tesanüd, onu daima yaşattırıp parlattırarak.

Evet kardeşlerim! Sizler, ihlâs sırrını tam muhafaza ediyorsunuz... Bu kadar esbab-ı tefrika içinde vahdetinizi muhafaza, hakikaten bir hârikadır. Hâfız Ali'nin hakikaten müstesna bir mahviyet ve tevazuu içinde ihlâsı ve fena fi-l-ihvan düsturunu muhafaza etmesi; ve Husrev'in hakikaten tedbirce bana ihtiyaç bırakmayacak bir derecede tedbir ve dirayeti ve Hâfız Ali gibi yüksek ihlâsı ve mahviyeti; Hâfız Mustafa'nın hizmet-i nuriyede büyük iktidarı içinde kuvvetli bir sadâkatı ve fedakârâne teslimiyeti; ve hem Abdurrahman, hem Lütfi, hem Hâfız Ali mânâsını taşıyan büyük ruhlu Küçük Ali, Risale-i Nur hizmetini dünyada herşeye tercihan hayatının en büyük maksadı yapması ve sebeb-i ihtilâfa karşı kuvvetli mukavemeti bulunduğunu bu dört mektubunuz bana bildirdi. Aynı sistemde, mes'elede alâkadar kahraman Tâhirî ve kahraman Rüşdü'nün dahi aynı hakikatta ve aynı ahlâkta bulduklarını hiç şüphe etmiyoruz. Bu altı rüknün, bu muvakkat sarsıntıdan, hakikî bir tesanüdle birbirine el-ele, omuz-omuz, baş-baş vermesi, altıyüz belki altıbin kıymet-i mâneviyeyi alıyor.. diye, Cenab-ı Hakk'a Risale-i Nur hesabına hadsiz şükür ediyoruz.. ve sizi de tebrik ediyoruz. Isparta içindeki has ve hâlis kardeşlerimizden, bu âhir mektublarda; Mehmed Zühdü, Isparta Hâfız Ali'sinden haber alamadığımdan merak ettim. Rahatsız değiller mi?

Sandıklı tarafında, kemal-i şevk ile ve ciddiyetle faaliyette bulunan Hasan Âtîf kardeşimizin bir mektubundan anladım ki; orada perde altında faaliyetini durdurmak için, bazı hocalar, bir kısım tarikata mensub adamları vasıta edip fütur veriyorlar. Halbuki mesleğimiz, müsbet hareket etmektir. Değil mübareze, belki başkaları düşünmeye de mesleğimiz müsaade etmiyor. Hem, müşterileri de aramaya mecbur değiliz. Müşteriler yalvarmalı.

O kardeşimiz, hakikaten hâlis ve tam sâdık. Kalemi gibi, kalbi, ruhu da güzel. Fakat birden herşeyi mükemmel ister, onun için biraz sıkıntı çeker. Mümkün olduğu kadar hem ihtiyat etsin, hem de mübtedi hocalara mübareze kapısını açmasın. İnşâallah Cenab-ı Hak, onu muvaffak eder. O mıntıkada kendi gibi hâlis rükünleri bulur, belki de bulmuş. Biz, başta onu ve onun etrafındaki Risale-i

terk-i enaniyet

246, 251

E1=210
B=330
L.N=22

251

E1=223

265

E2=241

E1=21

E1=257-10

E2=170-79

imes=8

E2=243

Nur şâkirdlerini tebrik ediyoruz. Onların az hizmetlerine çok naza-riyle bakıyoruz. Ben buradan onlarla muhabere ve müşavere edemediğimden ; sizler benim bedelime, o kardeşlerimize hem selâmımızı, hem mânevî kazançlarımıza haslar dairesinde, Âtîf'ın sadık rüfekası ünvanı altında dâhildirler. Her sabah yanımızda mânen bulunuyorlar.

* * *

Azîz, Sıddık, Müteyakkız, Samimî, Müttehid, Mübarek Kardeşle-
rim,

(188) Ben de sizi tebrik ediyorum ki, şeytan-ı cinnî ve insînin desisele-
rini akîm bıraktınız. Cenab-ı Hak sizi bu hizmet-i nuriyede daima
muvaffak eylesin, âmîn. Ve sizden ebeden râzî olsun, âmîn.

Eskide, bir zaman Barla'da, bütün tarikatların şecere-i külliyesini tanzim ve istinsah etmek için Hâfız Ali ile Husrev o vakit o işde bulundular, çalıştılar. Tâ o vakitte bu iki zât, ileride Risale-i Nur'a ehemmiyetli hizmette bulunacaklarını ve başta iki göz gibi, iki ba-
kar bir görür, diye kuvvetli bir temenni ile ümid etmişim. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki ; o ümidim, o zamandanberi tahakkuk etti ve ediyor ve şimdi tam oldu. 21-117

Kardeşlerim! Sizde vuku' bulan küçücük kusurları çok i'zam et-
meyiniz. Yalnız ben değil, belki zannediyorum ki hakikata muttali' olan herkes tasdik eder ki ; Isparta ve havâlisindeki Risale-i Nur şâkirdlerinde fevkalâde bir sadakat ve sebat ve uhuvvet ve ihlâs ve kahramanlık var ki ; bu acib zamanda binler esbab-ı fesad ve
ifsad içinde vahdetlerini ve ittifaklarını ve hizmette ciddiyetlerini
muhafaza ediyorlar. Bu kadar fırtınalı hâdiseler içinde, Risale-i Nur'u muattal bırakmadınız, söndürmediniz ; belki öyle parlattırdınız ki, bizi de ışıklandırıp gayrete getirdiniz. Ve bilhassa bahar mevsiminde,
umumî gaflette ve derd-i maişetin verdiği dehşetli belâ içinde
böyle kemal-i şevk ve gayretle Risale-i Nur'a çalışmak, hakikaten
bir inayet-i İlâhiyedir. Sizleri, bütün ruhumuzla tebrik ediyoruz. Ve kalemlerini bizim hesabımıza çalıştırmaya karar veren altı müttehid kahraman, bir ruh altı cesed ve altı Yeni Said yerinde, ve yirmibir kardeşimi yirmibir Abdurrahman ve Abdülmecid yerinde kabul ediyorum. Cenab-ı Hak, o kalemlerin siyah nur olan mürekkeblerini, Hadîs-i Sahîh'in nassiyle, herbir dirhemini yüz dirhem şehid kanı 234, 237, 246
223
242
235-259
135
255

kıymetinde yevm-i haşir ve mizanda defter-i hasenatlarına ilâve eyesin, **âmîn**.

Nakkaş Mehmed ve Âsım'ın vârisi Babacan, hem hayatta hem Risale-i Nur hizmetinde bulunmaları beni mesrur eyledi.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Merhum Mehmed Zühdü'nün vefatı, hakikaten Risale-i Nur cihetinde büyük bir zâyıattır. Fakat, Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki; o mübarek zât, az bir zamanda Risale-i Nur'a pek çok hizmet eylemiş. Kırk-elli sene vazife-i nuriyesini, sekiz-on senede tamamiyle yapmış. Ve mânen içimizde, dairemizde o fevkalâde hizmetiyle, parlak bir surette yaşıyor. Hasenat cihetinde ölmemiş, daima defteri-a'mâline, daha kesretli hasenat yazılıyor.

Hattâ ben de, eskide sarih ismiyle bir kaç defa, Risale-i Nur talebesi ünvaniyle yüzer defa onu ve onu Risale-i Nur'a veren merhum pederini mânevî kazançlarıma şerik ettiğim gibi; şimdi sarih ismiyle bâzı gün elli defaya yakın hissedar oluyor. Demek, onun hayat kazancı ziyadeleşmiş. Cenab-ı Hak, onun akaribine sabr-ı cemîl ve ona mağfiret-i kâmile ihsan eyesin, **âmîn**.

O mübarek kalemini bize vermişti; ben de onu, hem Abdurrahman, hem Abdülmecid yerinde kabul etmiştim. Onu vefat etmemiş gibi, daima kalemi işler hükmünde kabul ediyoruz. İkiyüze yakın mâsumları hanesinde, Kur'an'ı ve Risale-i Nur'u ders veren o mübarek zât, aynen Abdurrahman gibi az bir zamanda uzun bir ömrün vazifesini çabuk görmüş, bitirmiş gitmiş. Kardeşimiz Kâtib Osman'ın onun hakkında yazdığı parlak fıkra, lâhikaya girdi. Hakikaten o zât, o fıkraya lâyıktır. İnşâallah Isparta'da o sistemde çoklar daha çıkacak. Bu acıyı unutturacak. Benim tarafımdan onun vâlide-sini ve çocuklarını tâziye ediniz.

Risale-i Nur'un gayet ehemmiyetli bir şâkirdi olan Hulûsi Bey'in ehemmiyetli bir mektubunu gördüm. Elhak, o kardeşimiz birinciliğini daima muhafaza ediyor. Ben onu daima kalem elinde, Risale-i Nur'un işi başında biliyorum. Hem, bütün muhabereilerimde birinci safda muhatabdır. Onun sualleriyle yazılan **Mektubat Risaleleri** ve onun yazdığı samimî mektupları, onun yerinde pek çok insanları

Risale-i Nur dairesine celbetmiş ve ediyor. O dediği gibi, bizden uzak değil. Her gün, çok defa beraberiz. Muhaberemiz hiç kesilmemiş. Sizlerle konuştuğum vakit Hulusî'yi içinde buluyorum. Sabri, nasıl onun hesabıyla benimle konuşuyor ; benim bedelime de onunla konuşsun.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ederiz.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Sizin çok mübarek ve çok faydeli olan nuranî hediyelerinizi ve elmas kalemlerinizin yadigârlarını aldık. Cenab-ı Hak, onları yazan o kalem sahiplerine, herbir harfine mukabil on rahmet eylesin, âmîn. Bu nurlu İhtiyar Risalelerinin bir nevi kerameti şudur ki : Emanet kapıya gelirken, sekiz senedenberi yalnız iki defa yanıma gelen buranın ihtiyar müftüsü, belediye reisi ile hilâf-ı me'mul bir surette gelmeleri ânında, Emin de emaneti kapıya getirmesi ; hem aynı günde, İhtiyarlar emaneti geldiği vakit, bu şehirde, Risale-i Nur'un ümî ihtiyarların başında iki gayet ihtiyar zat, ayrı ayrı yerden, her ikisi ellerinde birer parça yoğurt teberrük getirmeleri ; ve aynı günde Isparta kahramanlarının bir mümessili ve yanımıza yalnız üç defa gelen Hilmi Bey, bir günlük mesafeden gelirken, hilâf-ı me'mul olarak emanet ellerimizde iken, güya hediyein seyrine gelmiş gibi girmesi ; hem aynı vakitte, bir-iki keramet-i nuriyeye medar Hayri isminde bir şâkird ve Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir şâkirdi ve Daday kasabasından gelen Fuad ile beraber girmeleri ile, elimizdeki emanetlerden, İstanbul'da okutmak için üç nüshayı Fuad'ın alması ; elbette tesadüfî ve ittîfakî değil, belki bu İhtiyarlar emanetine bir hüsn-ü istikbaldir.. Ve bu havâlide hüsn-ü te'sirine bir işarettir.

Kardeşlerim! Erkân-ı sitteden iki Ali ile Tâhirî ve Hâfız Mustafa, bu iki-üç senede ve bilhassa bu havâlide bana yardımları ve fütuhatları, ya fevkalâde ihlâslarından veya yüksek iktidar ve faaliyetlerinden o derecededir ki ; bu vilâyette Risale-i Nur şâkirdlerini ebeden minnetdar edip, Risale-i Nur'u dahi buralarda ebeden yerleştirdiler. Cenab-ı Hak, onlardan ve sizlerden ebeden râzı olsun, âmîn. Kalemlerini, ümmîliğime yardım veren Medrese-i Nuriye'nin ustada Hacı Hâfız ve mahdumu ve iki kardeş Mustafa ve Salih ve iki kardeş Ahmed ve Süleyman ve beş kardeş beraber talebe olup, üçü

bize yardım etmeleri ; ve Babacan da, Âsım'ın ruhunu şâd edip, o sistemde yardımımıza koşması ; ve Zekâi de Lütfü'nün ruhunu mesrur edip, eski Zekâi gibi vazifesine sarılması ve Marangoz Ahmed ve Kâtib Osman ve Mehmed Zühdü ve Nuri ve Tenekeci Mehmed gibi, eski kıymetdar hizmetleriyle Isparta'yı nurlandıran diğerleri gibi, Kastamonu'nun tenvirine de koşmaları ; ve şimdi tanıdığım Mustafa ve Mustafa ve Mustafa ve Eyyüb, kalemleriyle, eski dost gibi ümmîliğime yardım etmeleri ; elbette şübhesiz

فَأَنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعَيَاةِ müjdesini tam tasdik ederler.

93
218
E1-36

* * *

Azîz, Sıddık, Mücahid Kardeşlerim Hasan Âtîf ve sâdik rüfekası! ²⁴²

Evvelâ : Bu şuhur-u selâse-i mübarekenizi tebrik ediyoruz. Sizin kalemlerinizin yadigârları ve Risale-i Nur'dan ayrılmamak ve sebat etmek senedleri olan yazılarınızı ve dîninizi dünyanın çok fevkinde tutmanıza işaret veren dünya sureti üstündeki çizgilerinizi ve iman hizmetinde daima sebat etmenize vesikalar hükmündeki imzalarınızı kemal-i memnuniyetle aldık, kabul ettik. Cenab-ı Hak sizlere, hazine-i rahmetinden onların hurufatı adedince defter-i a'mâlinize haseneler yazsın, âmin. ^{E1-208} ⁽¹⁹¹⁾

Azîz kardeşlerim! Bu defa yazılarınızda İhlâs Risalelerini gördüğüm için, sizi o gibi risalelerin dersine havale edip, ziyade bir derse ihtiyaç görmedim. Yalnız bunu ihtar ediyorum ki :

Mesleğimiz, sırr-ı ihlâsa dayanıp, hakaik-i îmaniye olduğu için ; hayat-ı dünyaya, hayat-ı içtimaiyeye mecbur olmadan karışmamak ve rekabet ve tarafgirliğe ve mübarezeye sevkeden hâlâttan tecerrüd etmeğe mesleğimiz itibariyle mecburuz. Binler teessüf ki, şimdi müdhiş yılanların hücumuna mâruz biçare ehl-i ilim ve ehl-i diyanet, sineklerin ısırması gibi cüz'î kusurâtı bahane ederek, birbirini tenkidle, yılanların ve zındık münafıkların tahribatlarına ve kendilerini onların eliyle öldürmesine yardım ediyorlar. Gayet muhlis kardeşimiz Hasan Atîf'in mektubunda, bir ihtiyar âlim ve vâiz, Risale-i Nur'a zarar verecek bir vaziyette bulunmuş. Benim gibi binler kurları bulunan bir biçarenin, ehemmiyetli iki mâzeretine binâen, ²³⁶⁻²³⁴ ²³⁴ ²⁴³

251

Tr-313
cuxhavem
OKUDUM

bir sünneti (sakal) terkettiğim bahanesiyle şahsımı çürütüp, Risale-i Nur'a ilişmek istemiş.

Evvelâ : Hem o zât, hem sizler biliniz ki : Ben, Risale-i Nur'un bir hizmetkârıyım ve o dükkânın bir dellâhıyım. O ise (Risale-i Nur), Arş-ı Âzam'la bağlı olan Kur'an-ı Azîmüşşan ile bağlanmış bir hakîki tefsiridir. Benim şahsımdaki kusurat, ona sirayet edemez. Benim yırtık dellâlık elbisem, onun bâki elmaslarının kıymetini tenzil edemez. M=258
E1=47

Sâniyen : O vâiz ve âlim zâta benim tarafımdan selâm söyleyiniz. 196-202
Benim şahsıma olan tenkidini, itirazını başım üstüne kabul ediyorum. Sizler de, o zâtı ve onun gibileri münakaşa ve münazaraya sevketmeyiniz. Hattâ tecavüz edilse de beddua ile de mukabele etmeyiniz. Kim olursa olsun, madem îmanı var, o noktada kardeşimizdir. Bize düşmanlık da etse, mesleğimizce mukabele edemeyiz. Çünkü, E1=133 33
E2=150
ki, daha müdhîş düşman ve yılanlar var.

Hem elimizde nur var, topuz yok. Nur kimseyi incitmez, ışığıyla okşar. Ve bilhassa ehl-i ilim olsa, ilimden gelen enaniyeti de varsa, enaniyetlerini tahrik etmeyiniz. Mümkün olduğu kadar,

Sizce birisi kötü bir şey söylerse, siz onlara ikramla muamele ediniz?
وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا düsturunu rehber ediniz.

Hem, Hasan Avni ismindeki zât, madem evvelce Risale-i Nur'a girmiş ve yazısıyla de iştirak etmiş, o daire içindedir. Onun fikren bir yanlışı varsa da afvediniz. Biz, değil onlar gibi ehl-i diyanet ①
ve tarikata mensub müslümanlar, şimdi bu acib zamanda, îmanı 251
bulunan ve hattâ firak-ı dâleden bile olsa onlarla uğraşmamak ;
ve Allah'ı tanıyan ve ahireti tasdik eden, hıristiyan bile olsa, onlar- ③ E=151
la medar-ı niza noktaları medar-ı münakaşa etmemeyi ; hem bu acib E1=204
zaman, hem mesleğimiz, hem kudsî hizmetimiz iktiza ediyor. Ve
Risale-i Nur'un, Âlem-i İslâm'da intişarına karşı, hayat-ı içtimaiye
ve siyasiye cihetinde mâniler çıkmamak için, Risale-i Nur şâkirdleri
musalâhakârâne vaziyeti almağa mükelleftirler. Sakın hocaların Cu- E1=48
M=433
ma ve cemaatlerine ilişmeyiniz. İştirak etmeseniz de, iştirak edenle-
ri tenkid etmeyiniz. Gerçi, İmam-ı Rabbanî demiş ki : "Bid'a olan 249
yerlere girmeyiniz." maksadı, sevabı olmaz demektir ; yoksa, namaz
battal olur değil. Çünkü, selef-i salihînden bir kısmı, Yezid ve Velid

gibi şahısların arkasında namaz kılmışlar. Eğer mescide gidip gelmekte kebâire mâruz kalırsa, halvethanesinde bulunması lâzımdır.

Hş-99
251 Sâlisen : Hasan Âtîf'in mektubunda, cesur ve sebatkâr zâtlardan ki efeler tâbir ediyor- bahis var. Biz, o cesur ve sebatkâr yeni kardeşlerimizi ruh u canla kabul ediyoruz. Fakat Risale-i Nur daire-7 sine girenler, şahsî cesaretlerini kıymetleştirmek için, sarsılmaz bir sebat ve metanete ve ihvanlarının tesanüdüne cidden çalışmağa sarfedip, o cam parçası hükmünde şahsî cesaretini, hakikatperestlik siddikiyetindeki fedakârlık elmas'ına çevirmek gerektir.

131 Evet, mesleğimizde ihlâs-ı tâmmenden sonra en büyük esas, sebat ve metanettir. Ve o metanet cihetiyle şimdiye kadar çok vukuat var ki ; öyleler, herbiri yüze mukabil bu hizmet-i Nuriyede muvafak olmuş. Âdi bir adam ve yirmi-otuz yaşında iken, altmış-yetmiş yaşındaki velilere tefevvuk etmişler var.

Gr-328
254,108
E2-112,
Fr-463

Hem bir adam, kendi başına cesareti güzel de olsa, bir cemaat-i mütesanideye girdikten sonra, onların istirahatını ve sarsılmamalarını muhafaza etmek için, o şahsî cesareti isti'mal edemez.

En zayıfınızın hareketiyle gidiniz. Onu yokla bırakmayınız?

سَيْرُوا عَلَى سَيْرِ أضعفكم Hadîs-i Şerîfinin sırriyle ha-

reket etmek, hem şimdilik bu müşevveş vaziyetlerde çok zararlı hem hocaları, hem ehl-i siyaseti Risale-i Nur'a karşı cephe almağa ve tecaviüz etmeye sebebiyet veren şapka ve ezan mes'eleleri ve deccal ve süfyan ünvanları, Risale-i Nur şâkirdleri yabanilere karşı lüzumsuz medar-ı bahs ve münâzaa edilmemek lâzımdır ve ihtiyat etmek elzemdir ve itidal-i demmi muhafaza etmek vâcibdir. Hattâ sizde cüz'î bir ihtiyatsızlık, buraya kadar bize te'sir ediyor.

Risale-i Nur bir daire değil, mütedahil daireler gibi tabakatı var.

213- 76-233 Erkânlar ve sahibler ve haslar ve nâşirler ve talebeler ve tarafdardarlar gibi tabakatı var. Erkân dâiresine liyâkatı olmayan, Risale-i Nur'a muhalif cereyana tarafdar olmamak şartıyla daire hâricine atılmaz. Hasların hâsiyeti bulunmayan, zıd bir mesleğe girmemek şartıyla talebe olabilir. Bid'a ile amel eden, kalben tarafdar olmamak şartıyla le dost olabilir. Onun için, az bir kusur ile düşman sınıfına iltihak etmemek için dışarıya atmayınız. Fakat, Risale-i Nur'un erkanlarında ve sahiblerindeki esrar ve nazik tedbirlere, onları teşrik etmemek gerektir.

L-88-

Gr-335

97
193

ERKÂN: (rükün- C) Rükünler. Esaslar. Temeller. İleri gelen kimseler

RÜKÜN: Dinek. Esas. Kuuvet. Bir cemaatin ileri gelenlerinden olan. Müfuzlü ve kuuvetli ve ehemmiyetli kimse.

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu iki günde iki küçük hâdiseler, dört, beş mes'eleleri tahattur ettirdi :

Birincisi : Salâhaddin Ankara'dan yazıyor ki, tarikat aleyhinde tecavüze başlamışlar. Hem Ankara'da, hem şarkda o mes'elede tev-kifat varmış. Risale-i Nur şâkirdleri her tarafta inayet-i Rabbaniyeye altında mahfuz kalıyorlar. Onların kuvvetli ihlâsı ve tesanüdleri ve 7 ihtiyatları, o inayeti haklarında devam ettiriyor.

İkincisi : Bu günlerde herkes sıkıntıdan şekva ediyor. Adeta mânevî havanın bozukluğundan, maddî ve umumî bir sıkıntı hastalığını vermiş. Hattâ bana da bir gün sirayet etti. Bizim her derdimize ilâç olan Risale-i Nur ile meşgul olanlarda, o sıkıntı hastalığı ya yok veya pek azdır. Gr: 249
14, 123, 247

Üçüncüsü : Merhum Mehmed Zühdü'nün vefatı, Risale-i Nur'un hizmeti noktasında bizi çok müteessir etti. Fakat birden, geçen sene Hâfız Mehmed'in bütün müsadere edilen risalelerini, on gün zarfında köyündeki Risale-i Nur şâkirdleri tarafından yazıp ona vermek, çok merdane taahhüdlere hatırıma geldi ; ve anladım ki, arslanlar yatağı olan Isparta ve havâlisi, Mehmed Zühdü'nün hizmetini muzaaf bir surette yapacaklar ve o boşluğu dolduracaklar.

Dördüncüsü : Lâhika'ya giren Ispartalı kardeşlerimizin mektublarının bazılarında, üstadları hakkında ifrat ile tavsifat gördüm. Kendime de baktım, o vasıflardan zekâtı da bana düşmüyor, benim hakkım değil. Dedim : "Acaba bu hakikatperest kardeşlerim çok ikazatımla beraber, bu hüsn-ü zan ifratında hem devamlarında faideleri nedir? " **Kalbe ihtar edildi ki :** "Onlar ve memleketleri Isparta havâlisi, onların en büyük hüsn-ü zanları derecesinde hüsn-ü zanlarının yümnünü gördükleri için, Beşkalalı Osman-ı Halidî ve Topal Şükrü gibi ehl-i velâyete iktidaen, o nokta-i nazardan ifrat etmemişler, bir hakikat görmüşler. Fakat, nasil keşfiyat te'vile ve rü'yalar ta'bire muhtaçtır ; hususî hükümler tâmin edilse, bir cihette hatâ görünür. kuvvetli görmek Öyle de onlar, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsinin kendilerine ve memleketlerine ettiği faideyi, o şahs-ı mânevînin mümessillerinden birisi olan üstad dedikleri bu kardeşlerine verip, o memleket hâdisesini umumî bir hâdiseye nazariyle bakıp tâmin ederek, müfritane bir hüsn-ü zan suretinde göründü."

(194) **Beşincisi** : Hatıra geldi ki, Risale-i Nur'un eczaları çoktur. Herkes muhtaç olduğu halde bütününü elde edemez. Birden, "Hüccetullah-²²² il-Bâliğa" Mecmuası, hatıra cevap olarak geldi. ^{E1=50}

Evet, Risale-i Nur'dan kesretli mecmualar çıkar ki, herbiri küçük fakat kuvvetli Risale-i Nur olur. Her muhtacın eline geçebilir. Bu münasebetle, **Yirmibeşinci Söz**'ün zeyillerini düşündüm. Şimdi benim yanımda dört-beş nüsha var, zeyilsizdirler. Mübareklerin bu defa gönderdikleri nüshanın zeylinde **Rumuzât-ı Semaniye** fihriste-

sinden noksan alınmış **Sûre-i İZAJA' NERU'ALLAH** ve **İTAA' A'ATINNA** daki onüç elif, parmak ile ve **Fâtiha**'da onüç el ile işaretleri ve **İTAA' ANZUNNA**

işareti gibi ehemmiyetli parçalar yoktur. Dünkü gün **ALLAHU NURUS-SAMAVAT**

Âyetine dair **Yirmidokuzuncu Mektub**'un âhirinde, seyahat-ı hayaliye ve seyr-i kalbî risaleciğini okudum. Ve **Birinci Şuâ**'da bu Âyet, Risale-i Nur'a işaretini tahattur ettim. **Dedim** : Bu iki nükte-i Nuri-

ye ve **تَغْرِبُ الشَّمْسُ فِي عَيْنِ حَمَّةٍ** hüccet, nükte ve hâşiyesiyle bera-

ber **Mu'cize-i Kur'aniye** zeyilleri içine girse münasib olur. Siz dahi **münasib görerseniz yazılsın**. İ'caz-ı Kur'an nüktelerine ait mühim par-^{56,147}ça bulsanız ilâve edebilirsiniz.

Altıncısı : Seksen küsur sene mânevî ve bâki bir ömrü kazandı-²⁶³mak sırrını taşıyan şuhûr-u selâsenizi ve **Leyle-i Regaibinizi** bütün^{E1=37} ruhumla tebrik ediyorum. İki-üç gün evvel, **Yirmüikinci Söz** tashih^{S=279} edilirken dinledim. **Gördüm ki; içinde hem küllî zikir, hem geniş**^{Br=332} fikir, hem kesretli tehlil, hem kuvvetli iman dersi, hem gafletsiz huzur, hem kudsî hikmet, hem yüksek bir ibadet-i tefekkürîye gibi **nurlar var**. Bir kısım şâkirdlerin ibadet niyetiyle risaleleri ya yaz-²⁴mak veya okumak veya dinlemekliğin hikmetini bildim. **Bârekâllah** dedim. Hak verdim.

Bu mektubdaki beş-altı mes'eleyi yazarken, Nur fabrikası sahibi **Hâfız Ali'nin** mektubiyle, **ihlâsta ve çalışmakta ve ince düşünmekte** mümtaz **Hasan Âtîf'in** mektubunu aldık. **Hâfız Ali'nin** mektubunda, **Risale-i Nur şâkirdlerinde sırr-ı ihlâsın** ne derece yüksek bir

terk-i enaniyet ve hazz-ı nefsîden teberri etmek gibi, ihlâsın en yük-
sek seciyeleri Risale-i Nur şâkirdlerinde tezahür ediyor diye bir delil
 oldu. Ezcümle, Hâfız Ali diyor ki : Husrev kardeşimiz kendi kale-²⁶¹
 miyle yazılan "Mu'cizatlı Kur'an'ı" fotoğrafla tab'ına tarafdar ol-
 maması ve demir harflerle müsaade oluncaya kadar beklemeye ta-
 rafdar olması, onun fevkalâde ihlâsına ve nefsin huzuzâtından te-
 berrisine kat'î delildir. Çünkü fotoğrafla tab'edilse, onun kendi hattı
 olduğu için, binler Kur'an nüshalarını kendi eliyle yazmış gibi Âlem-i
 İslâm'ın mânevî nazarında ve uhrevî sevab cihetinde büyük ve mâ-
 sumane ve zararsız bir makamı terkedip, ihlâsın sırrı için, hazzını ^{Bm:568}
 unutarak, demir harflere taraftar olmuş. Ve gösterdiği yanlışlar düş-
 mek sebebi ise, demir harflerde üç defa tab'a girmek noktasında
 dahi o yanlışlar bulunabilir.

Elhasıl : Hâfız Ali'nin ihlâsından gelen ifadesi ve Husrev'i fevka-
 lâde ihlâs noktasında takdir etmesi; ve Husrev de gayet büyük
 ve bâki bir hissesini bırakıp benim eskidenberi tekrar ettiğim bir
 dâvâm ki; Risale-i Nur'un hakikî şâkirdleri hizmet-i imaniyeyi herşe-
yin fevkinde görür, kutbiyet de verilse ihlâs için hizmetkârlığı ter-
cih eder. Beni o dâvâda bilfiil tasdik etmesi cihetinden, bütün kuv-
 vetimizle bu gibi kardeşlerimizi tebrik ediyoruz. ^{E 10 75}
^{#2=246-79}

Kardeşimiz Hasan Âtîf'in mektubundan anladık ki, hakikaten tam ²⁵⁹⁻²⁵⁰⁻²⁴⁸
 çalışıyor. Kendi tâbiriyle, Risale-i Nur'un mücahidlerinin ve efeleri-
 nin kalem yadigârlarını bize hediye olarak irsal ettiğine mukabil,
 deriz : Cenab-ı Hak ebeden onlardan râzı olsun. Ve daha çok mâni-
 dar yazdığı cümleler içinde bir parça ehl-i bid'aya şiddet gördüm.
²⁴² Zaman, zemin, Risale-i Nur'un müsbet mesleği, ehl-i bid'a ile değil
fiilen, belki fikren ve zihnen dahi meşgul olmağa müsaade etmez.
 İhtiyat her vakit lâzım. O hâlis kardeşimiz, inşaallah oralarda kendi
 gibi çok hâlis şâkirdleri yetiştirecek. Biz buradaki duamızda, Âtîf'la
 beraber oradaki bütün rüfekalarını teşrik ediyoruz. Ben bizzat on-
 larla muhabere etmek istiyorum, fakat madem Isparta o vazifeyi
 daha mükemmel yapıyor.. o vazifeyi onlara bırakıyorum.

Hâfız Ali'nin mektubunun âhirinde, Medrese-i Nuriye kahraman-
 larından ve Husrev sisteminde Ahmed ve kardeşi Süleyman hakkın-
 da takdiratı, bizi mesrur eyledi. Zâten o Medrese-i Nuriye şâkirdleri
 benim nazarımda, eskidenberi bir gaye-i hayalim olan Medreset-üz-
Zehra'nın talebeleri suretinde düşünüyordum. Ve derdim : "Onlar
 bunlar oldu veya bunlar onların dümdarlarıdır." ²²⁹

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَمَرْحَمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

E₂=48

Sizin mi'racınızı tebrik ve Mi'rac Sâhibi'nin (A.S.M.) sünnet-i seniyyesine sizi ve bizi tam muvaffak eylemesine rahmet-i İlâhiyeden niyaz ediyoruz. Size, bu bir-iki gün zarfında nazar-ı dikkati celbeden bir-iki küçük mes'eleyi yazıyorum :

Evvelâ : Risale-i Nur şâkirdlerinin bir kısmı, bekâr kalmaklığın çok sebeplerinden bir sebebini gösteren bir hâdise :

E₁=41

(196)

Bugünlerde, gençlik darbesini yiyen ve bekâr kalan ve teselli bulmak için Risale-i Nur ile alâkadarlığa çalışan ve mühim bir mektebde ders almağa meşgul ve ehemmiyetli bir adamın kerimesi bulunan hanıma, icmâlen bir hakikat söyledim. Belki o havâlide bazılarına faidesi var diye yazıyorum.

S=355

E₂=49

Dedim ki : Madem gençlik darbesini yedin, bir vazife-i fitriye olan tenasül kanununa daha girme. Çünkü, o vazifenin mukabilinde ücret olarak, erkeğin aldığı muvakkat lezzet ve keyf bir derece bidâyette kâfi geliyor. Fakat bîçare kadın, o vazife-i fitriyede bir sene ağır yükü çekmeye ve bir-iki sene veledin meşakkatine, beslenmesine ve açık-saçıklık sebebiyle kocasının nazarında sadakatsızlık ittihamı ve kocasının da gözü dışarıda olmak ihtimali ve ona samimî merhamet etmemesi cihetiyle, daimî sıkıntılara ve vicdanî azablara mukabil; izdivaçda aldığı muvakkat bir keyf ve lezzet, bu bozuk zamanda ona, o vazifeye mukabil yüzden birisine mukabil gelemiyor. Ve bilhassa, küfüv-ü şer'î tâbir edilen, birbirine seciyeten ve diyâneten liyâkat bulunmadığından, daha ziyade azab çektirir. Ve bilhassa, terbiye-i İslâmiye hâricinde, Müslüman namı altında olanlar, imandan gelen hürmet ve merhamet-i mütekeleyi bulamadıklarından, bütün bütün saadet-i hayatiyeyi mahvediyor.. Cehennem azabı çektiriyor.

L=80

Hem peder hem vâlide, tenasül kanunundaki vazifede çektikleri çok meşakkat ve gördükleri çok hizmete mukabil; yalnız veledin

dünyada kemal-i hürmet ve itaatle şefkatlerine ve hizmetlerine be-
del hâlis bir hürmet ve sâdikane bir itaat ve vefatlarından sonra
salâhatiyle ve hayratiyle ve dualariyle onların defter-i a'mâline ha-
senat yazdırmak; ve onbeş seneden evvel mâsumen ölmüş ise, onla-
ra kıyamette şefaathane olmak ve Cennet'te onların kucağında sevimli
bir çocuk olmaktır. Şimdi ise, terbiye-i İslâmiye yerine mimsiz me-
deniyet terbiyesi yüzünden ondan, belki yirmiden, belki kırktan bir
çocuk - ancak - peder ve vâldesinin çok ehemmiyetli hizmet ve
şefkatlerine mukabil, mezkûr vaziyet-i ferzendâneyi gösterir. Müte-
bakisi endişelerle şefkatlerini daima rencide ederek, o hakikî ve sâ-
dik dostlar olan peder ve vâldesine vicdan azâbı çektirir. Ve âhiret-
te de dâvâcı olur. "Neden beni îmanla terbiye ettirmediniz?" Şefaathane
yerinde, şekvacı olur.

İkinci Mes'ele : Dünkü gün, beş tevafuk-u lâtifeden kat'î bir ka-
naat bize geldi ki; en cüz'î ve ehemmiyetsiz işlerimizde de inayetskâ-
rane bir dikkat altındayız.

Birincisi : Ben kapıya çıktığım vakit, me'mulün hilâfında, Risale-i
Nur şâkirdlerinden dört tane Ahmed'ler bana alâkadar birer mak-
sadı yapacak- birden beraber kapıya geldiler. İki tane köylerden,
ikisi de burada ayrı ayrı mahallelerden.

Hem yine Risale-i Nur'un mühim bir talebesi Koroğlu Ahmed'e
bir mikdar yoğurt, hem teberrük, hem tayin olarak verdik. Daha
elinde yoğurdu tutarken, Risale-i Nur'un mâsum talebelerinden Hil-
mi'nin mahdumu Ahmed, elinde öteki Ahmed'e verdiğim mikdar
yoğurtla kapıyı açtı. Risale-i Nur talebelerinden altı Ahmed'in bir
günde bu çeşit tevafukatı tesadüfe benzemez, belki o Ahmed'lere
nazar-ı dikkati celbeden bir işarettir.

İkincisi : Muhacir, fakir bir kadın benden bir teberrük istedi. Ben
de bir gömlek verdim. Beş dakika sonra, aynı isimde bir kadın,
bir gömleği bana kabul ettirmek için mühim bir vasıtayı bulup gön-
derdi. Tevafuk hatırı için kabul ettim.

Hem aynı gün, bazı müstehak zâtlara yarı yağımı verirken kab-
fazla almış, pek az bana kaldı. Aynen, onlar daha o yağı almadan
-benim niyetimde- bana kalacak mikdar kadar, uzak bir köyden ki-
tablarımı okumak mukabilinde geldi. Onu da, o tevafuk hatırı için
kabul ettim.

DİLENCİSİ
BOŞ
SEVİRME
141

Üçüncüsü : Aynı günde ben, at üzerinde seyahata (gezmeye) giderken, arkamda bir atlı sür'atle geliyor. İndi, ayağıma üzengiye sarıldı. Tanımadığım bir adam. Dedim : "Sen kimsin? Bu kadar dostluk gösteriyorsun." Dedi : "Ben Kozca hatibiyim." Halbuki Kastamonu'da hiç bu nâmda bir karye bulunduğunu bilmiyordum. Sonra geldim. İki Isparta'lı asker yanıma geldiler. Birisi dedi : "Ben Kozca hatibinden sana mektub getirdim." Bu acib tevacuk bana, bu iki ayrı ayrı vilâyette, hem böyle tevacuk etmeleri, Risale-i Nur hizmetinde sadakatla çalışmalarına bir işarettir. Bu münasebetle Sabri, Kozca hatibine benim tarafımdan çok selâm etsin. Onu, has talebeler içinde mânevî kazançlara şerik ediyoruz. Hususî mektub yazmak âdetimiz olmadığından, ona ayrıca mektub yazamadığımızdan gücenmesin.

Tatlı bir tevacukun meyvesini, aynı gün daha şirin bir tarzda gördüm. Şöyle ki :

İki asker, kemâl-i sevinçle gayet dostane "Sen Isparta'lısın, benim hemşehrimizsin." Ben de dedim : "Maaliftihar, her cihetle Isparta'yım. Isparta, taşıyla toprağıyla benim nazarımda mübarektir, benim vatanımdır. Ve herbiri yüze mukabil, yüzer ve binler hakikî kardeşlerimin meskat-ı re'sleridir." ^{doğduğu yer}

Evet, bu havâliye gelen Isparta'lılar asker olsun başkalar olsun, ekseriyet-i mutlaka ile beni hemşehri biliyorlar. Hangisi benimle görüşüyor, "Sen Isparta'lı mısın?" Ben de diyorum : Maaliftihar, ben Isparta'yım. Ve Isparta'da o kadar hakikî kardeşlerim ve akaribletim var ki, meskat-ı re'sim olan Nurs Karyesine pek çok cihetlerle tercih ediyorum. Ve büyük Isparta'nın bir küçük evlâdı hükmünde olan Isparta Nahiyemize, büyük Isparta'nın bir tek köyünü tercih ediyorum. O kadar hâlis, kahraman kardeşleri bana veren Isparta taşı da, toprağı da, bana ve belki Anadolu'ya mübarek olmuş. İnşallah hem Anadolu'ya, hem Âlem-i İslâm'a neşrettikleri nur tohumları birer rahmete mazhar olur, sünbül verir. Hem gıda, hem ziya, hem deva olup; mânevi galâ ve veba ve zulmü ve zulmeti dağıtır.

Dördüncüsü : Sabık üç tevacuku yazdıktan sonra, büyük Hâfız Ali'nin gayet güzel mektubiyle, Hulûsi-i sâlis Abdullah Çavuş'un mânidar mektubu ve Hulûsi Bey'in ve Kâtib Osman'ın kıymetli mektublarını aldım. Hâfız Ali'nin mektubunda yazdığı şu fıkra, Konya

âlimlerinin Risale-i Nur'u yazmakta ve takdir etmekte olduklarını ve tefsir sahibi Hoca Vehbi'nin (R.H.) Risale-i İhlâs karşısında mağlûbiyetle beraber, Risale-i Nur'a karşı hayran ve takdîr-kâr olması münasebetiyle, Hâfız Ali demiş: "Risale-i Nur'un bir kerametidir; öküze et ve arslana ot atmaz. Öküze ot verir, arslana et verir. O arslan hocanın en evvel İhlâs Risaleleri eline geçmiştir."

İşte, Hâfız Ali'nin bu mektubunu aldığımdan ya altı, ya yedi gün evvel, Karadağ'dan inerken birden diyordum: "Yahu.. ata et, arslana ot atma; arslana et, ata ot ver." Bu kelimeyi beş-altı defa hoşuma gitmiş tekrar ediyordum. Ya, Hâfız Ali benden evvel yazmış bana da söylettirdi veyahut ben evvel söylemişim ona yazdırılmış. Yalnız bu garib tevafukta bir farkımız var. O, öküze ot demiş; ben, ata ot demişim.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim ve Hizmet-i İmaniyede Kuvvetli, Metin, Ciddî, Sarsılmaz, Fedakâr Arkadaşlarım ve Seyahat-ı Berzahiye ve Uhreviyede Nuranî Yoldaşlarım,

Sizin, herbir dirhemi yüz dirhem şüheda kanı kadar kıymetdar siyah nuru akıtan mübarek kalemlerinizin bu defaki kudsî hediyelerinin her bir harfine mukabil, Cenab-ı Erhamürrahimîn sizlere bin rahmet eylesin, âmîn. Bu **gaflet ve sıkıntılı ve usançlı mevsimde ve dünya meşgaleleri içinde bu fedakârâne gayretiniz ve sa'yiniz, hakikaten bir inayet-i hâssadır ve bir keramet-i nuriyedir. Cenab-ı Hak sizlerden ebeden râzı olsun, âmîn.**

Elmas kalemlerini, bize yardım için, yirmibir Abdurrahman ve Abdülmecid'lerin bu kadar çabuk nüshaları yetiştirmeleri ve kabri pür-nur olan Mehmed Zühdü'nün, berzahda dahi kalemini bizim hesabımıza isti'mâl etmesi hükmünde, onun metrukâtından nüshaları gönderilmesi; bizi derinden derine sürurla şükre sevketti. Eski talebeliğim zamanında mevsuk zâtlardan, onlar da mühim imamlardan naklederek işittim ki: "**Ciddî, müştak, hâlis talebe-i ulûm tahsilde iken vefat ettikleri zaman, berzahda aynı tahsil misali ve bir medrese-i mânevîyede bulunuyor gibi, o âleme muvafık bir vaziyet ihсан ediliyor.**" diye, o zaman talebe-i ulûm içinde çok defa medar-ı bahs oluyordu. **Şimdi bu vakitte, talebe-i ulûmun en hâlisleri Risale-i Nur talebeleri olduğundan;** elbette merhum Mehmed Zühdü, Âsim ve

BİLİ ZAMANDA
R. NALİRA DEVAM ETMEK
BİR İNAYET-İ HÂSSADIR

Ş=329,314

5=499

E₁=63

m=32

238- 243

199

TALEBE-İ
ULUM

Lütfü gibi zâtların vazifeleri devam ediyor. Defter-i a'mâllerine hasenat yazmak için, mânevî kalemleri inşaallah işliyorlar.

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ediyoruz ki; sizdeki fevkalâde gayret ve çalışmak, matbaaya ihtiyaç bırakmıyor. Bu defa gönderdiğiniz risaleler çok güzel, çok mükemmel, çok da lüzumlu. Fakat ben sehvetmişim. Onbirinci Lem'a ile Telvihât-ı Tis'a'yı yazmadığımız halde, yazmışım zannediyordum. Minhâc-üs-Sünne bizde var. Onbir nükteden ibaret olan Onbirinci Lem'a, Mirkat-üs-Sünne ve Telvihât-ı Tis'a ile ve ona zeyl olarak dört hatveden ibaret, Risale-i Kader'in zeyli iken, Onyedinci Söz'ün zeyline giren parça dahi, Telvihât'a

zeyl olarak yazılsa münasib olur. اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ Âyetinin te-

cellisine bakan bir seyahat-ı kalbiye-i hayaliyeye dair iki-üç sahifelik Yirmidokuzuncu Mektub'un âhir kısımlarındaki parça dahi içlerinde bulunsa güzel olur.

Şimdi size, musibet yüzünden bir inâyet-i hassayı fazla dua etmenize vesile olmak için yazıyorum :

Bugün dört saat evvel ben yalnız, Karadağ'ın hâlfî ormanları içinde idim. Gayet titiz bir ata binmişim. Ben binerken birden dizgin kayışı koptu. O da feda ürktü, ma'reke takıldı. Beni öyle fena bir tarzda çiftelerle yere düşürdü. Ben o halde sol elim ve sol ayağım kırılmış gibi ihtimal verdiğim gibi, vaziyet de öyle gösteriyordu. At da başkasının malı. O hâlfî orman içine daldı. Etrafta hiç kimse yok ki, imdada yetişsin. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ediyorum, el ayağım kırılmamış, çok ziyade incinmiş iken yine şemsiye ile yürüyebildim. O titiz at da ormana dalıp, yolsuz bir istikamete, benim yürüyüşümle yürüyerek, onbeş dakikalık bir mesafeye bir saatte yetiştik. At su içmekte iken, Nuriye isminde bir kadın geldi. Elinde ekmeğe, bir parça ekmeği ata verip, tutuldu. Ben de Cenab-ı Hakk'a şükür, o vakit binebildim, odaya geldim. Birden öyle bir tufanlı yağmur oldu, hücremin önünde bir sel olarak gördük. Eğer o su, o Nuriye'ye rast gelmeseydi; o hâlfî yerde, o yağmur altında, at da başkasının malı, kaybolmak gibi çok musibetlerden Cenab-ı Hak muhafaza eyledi. Bu küçük musibette dokuz cihette nimet olduğunu tasdik ettik. Ve bu nevi hıfz u himayet, sizlerin samimî dualarınızın bir neticesi olduğu kanaatındayız. Ve bu dokuz cihetle

medar-ı şükran hâdise, dün aldığımız hediye-i nuriyenin çok faydeli olduğuna işarettir. Çünkü, darb-ı meselde meşhurdur ki : Bir şeyde zahmet ve meşakkat, alâmet-i makbuliyettir.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ve dualarını istiyoruz.

* * *

Azîz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim,

Bu mübarek eyyam ve leyâli-i şerifede mübarek dualarınıza daha ziyade ihtiyacımı göstermek için, bundan evvelki mektubda, titiz atın yüzünden gelen musibet gerçi ondan dokuzu nimete inkılâb etti. Ondandır, eskidenberi bende bulunan kulunç illetine ve romantizma hastalığına iltihak edip, beni yatağa düşürdü. Fakat merak etmeyiniz, ben kalkıyorum geziyorum. Kat'iyen -bugün gönderdiğiniz risaleleri tashih ederken- kanaatım geldi ki; o musibetin bâki kalan ondan birisi, on derece bir nimet hükmünde oldu. Ve on adedden ziyade faydelerinden bir faidesi şudur ki :

Ben tashihatta gerçi usanmıyordum, fakat her tashihde yine ders alıp istifade etmek bir âdetimdi. Bazı çok zevk alıyordum. Bu mevsimde dağlarda, bağlardaki güzel san'at-ı İlâhiyeyi temaşa zevki, o tashihdeki zevkime galebe ediyordu. Bu yeni musibetteki mütemadiyen kendini ihsas eden hastalık, kemal-i zevk ve şevkle, Hazret-i Eyyüb Aleyhisselâm'ın Lem'asıyla, Hastalık Lem'asını her nüshada yeniden görüyorum gibi okuyup tashih ediyorum. Kat'iyen şübhem kalmadı ki; o zahmetli hastalık, o lezzetli, rahmetli vazife-i nuriye için verilmiş. Gerçi harekâtımda namaz ve abdestte sıkıntı veriyor; fakat hastalıkla ubudiyet muzaaf sevabı olduğu gibi, bu tashihat-ı nuriyedeki zevk, o sıkıntıları hiçe indirdi.

أَمْحَدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ سِوَى الْكُفْرِ وَالضَّلَالِ

Sâniyen : Sizin nüshalarımızda bazan bir yanlış, bir kaç nüshada aynen bulunur. Demek mânâ iyi anlaşılmamış, öyle kalmış. Meselâ : İktisad'ın âhirlerinde Husrev'in hâşiyesinde beşinci satırında : "Ulema ise, masraflarından mallarının kıymetini bilmedikleri" cümlesi yanlıştır. Sahihi ise, "Ulema ise, marifetlerinden mallarının kıymetini bildikleri için" Hem bu satırın arkasındaki, "arkasında" kelimesi yanlış, sahihi "arasında"dır.

* * *

201

Azîz, Sıddık, Mübarek, Fedakâr Kardeşlerim,

Dün altı ehemmiyetli mektublarınızı aldım. Her mektubunuza uzun bir mektub yazmak cidden arzu ederdim. Hem de hakkınızdır, fakat bu hurufatı yazan Feyzi şahiddir ki; altı gecedir, altı saat yatamadım. Yalnız bu altıncı gece, bir buçuk saat kadar yatabildim. Onun için, bu ehemmiyetli mektublara kısacık birer cümle ile iktifa ediyorum.

Evvelâ : Risale-i Nur santralı ve Hulûsi, Hakkı, Süleyman'ı temsil eden Sabri kardeşim! Öşür, şer'î zekâttır. Zekât ise, müstehaklaradır.

Sâniyen : Gül fabrikası gülistanlarını ve merhum bedevî bülbüllerini konuşuran Husrev kardeş! Risale-i Nur, Isparta'yı âfât-ı semaviye ve arziyeden muhafazasına sebep olduğunu çok hâdisatla beraber, bu yeni zelzele hâdisesi ve muâriz hocanın dolularla başının tokatlanması, yeni bir hücceti oluyor. Ve Mu'cizat-ı Kur'aniye lâhikasını sizin isabetli fikrinize havâle ediyoruz. Hem siz yazdığınız mikdarı gönderiniz. Biz burada tekmil eder, size de sonra haber veririz.

Sâlisen : Nur fabrikasının sahibi Hâfız Ali kardeş! Senin Risale-i Nur'a karşı hârika ihlâs ve irtibat ve itikadın, inşâallah o nurları o havâlide daima parlattırarak. Senin, o büyük zelzelenin gürültüsünü işitmemen ve zelzeleyi hissetmemen; tokadını yiyen hoca gibi, Risale-i Nur'un bir nevi kerametidir. Demek, değil şâkirdlere zarar vermek, belki inayetskârâne, vücudunu da bazı haslara bildirmiyor, korkutmuyor.

Râbian : Bizi ve Kastamonu şâkirdlerini kıyamete kadar minnetdar eden ve müstesna kalemiyle Risale-i Nur'un hemen umumunu bu havâliye yetiştiren ve evlâd ve peder ve vâlideleri ve refikasıyla Risale-i Nur'a hizmet eden kahraman Tâhirî kardeşim! Cenab-ı Hak, hânenizdeki hemşireme hem bana şifa ihsan eylesin. Hastalığıma ait bir parça size geliyor. Peder ve vâlidenize de benim tarafımdan deyiniz ki: "Tâhirî gibi kahraman bir şâkirdi Risale-i Nur'a yetiştiren ve o vasıta ile defter-i a'mâllerine daima hasenat yazdıran bir şâkirdi bize kardeş veren o mübarek zâtlar, inşâallah bu saadeti daima idame ettirecekler. Dünyanın cam parçalarını, o elmaslara tercih etmeyecekler. Onlar, hususî dualarımızda dahildirler."

Hâmisin : Mücahidlerin üstadı ve efelerin hakikî bir nâsihi ve Risale-i Nur'un hâlis muhlis bir şâkirdi olan Hasan Âtîf kardeşim! ²⁵¹
 Senin uzun ve te'sirli ve ehemmiyetli mektubun içindeki edibâne, gayet ince hissiyatın ve sana mahsus lâtif tâbiratın hoşuma gitti. Tr=314
 Kardeşim, mübtedilerin ve hodfüruşların ve mülhidlerin ilişmelerinden teessüratın beni, senin hesabına müteessir etti. Evvelce size yazdığım mektub, inşâallah o teessüratı izale eder. Risale-i Nur'un mesleği ise : Vazifesini yapar, Cenab-ı Hakk'ın vazifesine karışmaz. 240-22-263
Vazifesi, tebliğdir. Kabul ettirmek, Cenab-ı Hakk'ın vazifesidir. L=130

89 **Hem, kemmiyete ehemmiyet verilmez.** Sen, o havâlide bir tek Âtîf'ı bulsan, yüzü bulmuş gibidir. Merak etme. Hem, mümkün olduğu kadar hâriciden gelen küçük ilişmelere ehemmiyet verme. Fakat ihtiyatla, bu atalet mevsimi ve gaflet zamanı ve derd-i maişet 243
ibtilâsı zamanında, cüz'î bir istigal de ehemmiyetlidir. Tevakkuf değil, muvaffakiyetsiz mağlûbiyet yok! Risale-i Nur'un her tarafta gâlibane fütuhâtı var. belası

Sâdisen : Eski dost ve kardeş ve Risale-i Nur'un o zamanda ciddî bir talebesi ve Isparta hayatımda bana hüsn-ü hizmetle samimî bir arkadaş ve himmeti uzun, eli kısa aziz kardeşim Mehmed Celâl!

Seni, o zamandan beri unutmadım. Çok zaman Risale-i Nur dairesinde kalemiyle çalışanlar içinde isminle hissedar oluyordun. Senin yüksek isti'dadını ve ulûvv-i himmetini Risale-i Nur'da isti'mâl etmek arzulu-yordum. Demek derd-i maişet, sizi bir derece kayıd altına aldı. 185
 Başta mübarek baban, hânenizde bulunanlara bilmukabele selâm ediyorum. Ve bilhassa Mehmed Seyrani Hayyat'a çok selâm ile beraber; eğer benim orada iken tanıdığım ve Husrev sisteminde telâkki ettiğim Mehmed Seyrani ise, onun bin selâmına selâmla mukabele edip; o Seyrani, o zamandan beri Risale-i Nur'un bir cüz'üne bahsi girdiği ve silinmediği gibi, hatırımda da silinmemiş. Çok defa bekliyordum ki; Seyrani, Husrev'in arkasında koşup çalışsın. Demek, onu da derd-i maişet bağlamış.

Sâbian : Risale-i Nur'un erkân-ı mühimmesinden Halil İbrahim'in ondört yaşındaki evlâd-ı mânevîsi, Risale-i Nur dairesindeki mâsum şâkirdlerin dairesinde inşâallah ehemmiyetli mevki alacak. Ve o küçük şahsiyette parlak, büyük bir şâkird ruhu görünüyor. Mektubunda çocukça konuşmamış; gayet müdakkikane büyük bir âlim gibi konuşması bizi çok sevindirdi. Mâşâallah, Bârekâllah dedirdi.

Sâminen : Evvelce haber aldığınız hastalığıma dair bir noksan parça, dualarınıza ve geçen Ramazan gibi mânen yardımlarınıza vesile olmak için o hastalık münasebetiyle yanımıza gelen bazı zâtlara söylediğim ve noksan kalmış bir fıkrayı yazıyorum. Şöyle ki :

Hâlimi soranlara dedim ki : Hem nazar, hem ervah-ı gayr-ı tayyibe cihetinden başıma gelen bu musibet, rahmet-i İlâhiye ile, (on adeden bire indi; dokuzu, nimet oldu. Bâki kalan birisi de, dokuz menfaati oldu :

L-82, 5:323

5:246

203

Birinci Menfaati : Hastalıkta her saat ibadeti, dokuz saat ibadet hükmüne getirdi.

İkinci Faidesi : Onbeş Hasta Risalesini, tam zevk ile tashih etmek ve bu hastalık zamanında hastalara ve muhtaç olanlara çabuk yetiştirmeye sebep oldu.

Üçüncü Faidesi : Eski Said'i Yeni Said'e kalbeden eski bir hastalık gibi; şimdi de, Risale-i Nur'un parlak bir tarzda intişarı, yeni Said'i de dünya ile bir derece alâkadar ettiği cihetle, o hâlin zararından kurtulmaya sebep oldu.

Dördüncüsü : Bu mübarek aylarda, pek çok iştiyak ve ihtiyaç ile fazla a'mâl-i uhreviyede bulunmak arzusuyla beraber; mevsim ve bazı esbab cihetiyle muvaffak olamıyarak fazla müteessir idim. Bu hastalık, tam bu aylara lâyük bir tarzda, hastalıktan gelen ihlâs ve kesret-i sevab cihetiyle azîm bir menfaati oldu. Beni gündüzde dağ ve bağları gezmekten men'ettiği gibi; gece uyku ve gafletten kurtarıp, kemal-i tazarru' ve niyaz ile geceleri ihyâya sebep oldu.

Beşincisi : Geçenki Ramazan'daki hastalık gibi bu hastalık dahi, fedakâr kardeşlerimin şefkatlerini heyecana getirip, benim hesabıma a'mâl-i uhreviyelerinin bir nevi zekâtını vermek; nâkıs, kusurlu sermayemi, birden ona, belki yüze ve bine çıkarmağa sebep olmasındır.

Altıncı Faidesi : Hastalara, yirmibeş devâ-i îmanî veren risalenin ilâçlarını nefsimde tatbik ederek, ayn-ı hakikat olduğunu tasdik edip, âsâb ve sınırdan gelen ziyade hassasiyetimden kıymetsiz fânî işleri, lüzumsuz ve endişeli meraktan ve faidesiz ve zararlı alâkadan bir derece kurtulmağa sebep olmasındır.

Umum kardeşler ve hemşirelerimize birer birer selâm ve selâmetlerine dua ve dualarını rica eden kardeşiniz

S a i d N u r s i

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Size, hastalığın dokuz faidesinden baki kalan üçünü yazıyorum ki, o hastalığın bir meyvesi sabık arabî fıkradır.

Yedinci Faidesi : Risâle-i Nur'un ehemmiyetli bir şâkirdinin ehemmiyetli bir hatâsını tamir etmesidir. Şimdilik bu ehemmiyetli faideyi izah etmek münasib değil.

Sekizinci Faidesi : Gayet incedir, izah edilmez; yalnız kısa bir işaret ederiz : Nasilki Husrev, yazdığı Kur'an'ı fotoğrafla tab'ını kabul etmiyerek binler câzibedar Kur'an'lar kendi hattı ile Âlem-i İslâm'da intişariyle, Kutbiyet derecesinde bir mertebe-i ulviyeyi ve yüksek bir şeref-i imtiyazı bırakıp, Risale-i Nur dairesindeki sırr-ı ihlâsı muhafaza ve hazz-ı nefisden teberrî etmiştir. Aynen öyle de : Bu hastalık, ruhumda öyle bir inkulâb yaptı ki; Risale-i Nur'un parlak fütühatını müteşekkîrâne temaşa etmek ve sevabdârâne, mücahidâne, bir nevi kumandan hizmetinde bulunmaktan gelen uhrevî zevki ve şerefi ve dünyada uhrevî meyvesini gösteren hizmet-i imanîyenin şahsıma ait lezzeti ve imtiyazı, o sırr-ı ihlâs için bırakmak ve kardeşlerime havale etmek ve onların şeref ve zevkleriyle iktifa etmeye nefis-i emmarem dahi muvafakat ederek, dünyanın bu uhrevî ve güzel yüzünde gözünü kapamak ve eceli ve mevti ferahla karşılaşmağa tam kabul etmesidir.

Dokuzuncu Faidesi : Çoktanberi benim hususî bir virdim ve hiç kaleme alınmayan ve mesleğimizin dört esasından en büyük esası olan şükürün en geniş ve en yüksek mertebesini ihata eden ve bende çok defa maddî ve mânevî hastalıkların bir nevi şifası olan ve ism-i âzam ve besmele ile, dokuz âyât-ı uzmâyı içine alan ve ondokuz defa şükür ve hamdi âzamî bir tarzda ifade ile, tahmidâtın adedleriyle o eşyanın lisan-ı hâliyle ettikleri hamd ü senâyı niyet ederek, o hadsiz hamdlerin yekûnunu kendi hamdleri içine alarak azametli ve geniş bir tahmidnâme ve teşekkürnâme bulunan ve Sekine'deki esmâ-i sittenin muazzam yeni bir dersini izhar etmeye sebep olmasındır.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ve beraetlerini tebrik ederiz.

* * *

SEKİNE

Ş1=162
L=132
T=461

L=162

E2=106

E1=257
251

204

M=260

93

E=100

(Medar-ı İbret ve Hayret Bir Hâdisedir.)

5-171 Risale-i Nur'un erkân-ı mühimmesinden bir zât yazıyor ki : "Ada-
pazarı zelzelesinin aynı gününde, zelzeleden bir kaç saat evvel, umu-
mî ve herkese göstermek için, bir büyük tiyatro teşekkülüyle ve
oyuncu kızlardan dört güzelini çınlı-çıplak olarak âlâyîşle çarşı ve
pazarda gezdirerek, o câzibedarlara kapılan tiyatro binasında toplana-
nan bin kişiden fazla seyirciler, oyun başlarken, birdenbire arz, kemali-
hiddet ve gayz ile onların hayâsız yüzlerini dehşetli tokatladı; mah-
vedip zîr ü zeber etti. Ve o binayı hâk ile yeksan eyledi." Ben,
dünyanın bu nevi hâdiselerinden iki senedir hiç haberim yoktu, bak-
mıyordum. Fakat bugünlerde hem Husrev ve hem kahraman Çelebi
zelzeleden haber vermeleri; ve Husrev ve rüfekasının kanaatiyle,
Isparta'nın gürültülü zelzelesi, karşısında Risale-i Nur'u kuvvetli
bir kalkan bulmasıyla hiçbir zarar vermemesi; ve Risale-i Nur'a mu-
âriz bir hocanın bütün hâsılatını mahveden dolu o muarıza has kal-
ması, başkasına ilişmemesi bir derece kanaat verir ki; ekser vilâyet-
lere giren ve Adapazar'a girmiyen Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir
esası olan tesettür şiarını bu derece açık ihanetiyle, Risale-i Nur
onların yardımlarına koşmamış diye, yalnız bu hâdiseye baktım.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Tr=014 7H 295 f=341 Risale-i Nur dünya işlerine âlet olamaz, dünya işlerinde siper edil-
mez. Çünkü, ehemmiyetli bir ibadet-i tefekkürîye olduğu cihetle, dün-
yevî maksadlar onunla kasden istenilmez, istenilse ihlâs kırılır, o
ehemmiyetli ibadet şekli değişir. Yâni, çocuklar gibi döğüşükleri
vakit Kur'an'ı başına siper eder. Başına gelen zarar Kur'an'a geldi-
ği gibi; Risale-i Nur, böyle muannid hasımlara karşı siper isti'mâl
edilmemeli. Evet, Risale-i Nur'a ilişkinler tokatlar yerler; yüzer vu-
kuât şâhiddir. Fakat Risale-i Nur tokatlarda isti'mâl edilmez.. ve
niyet ve kasd ile tokatlar gelmez. Çünkü, sırr-ı ihlâs ve sırr-ı ubudi-
yete münafidir. Bizler, bize zulmedenleri, bizi himaye eden ve Risale-i
Nur'da istihdam eden Rabbimize havale ediyoruz.

110 Evet, dünyaya ait hârîka neticeler bazı evrad-ı mühimme gibi,
Risale-i Nur'a çokça terettüb ediyor. Fakat onlar istenilmez, belki
veriliyor. İlet olamaz, bir faide olabilir. Eğer istemekle olsa illet
olur, ihlâsı kırar, o ibadeti kısmen ibtal eder. Çabuk bu hâdiseyi

teskin ediniz.. yoksa münafıklar istifade edecekler, belki onların parmağı var.

Evet, Risale-i Nur'un o kadar dehşetli muannidlere karşı gâlibane mukavemeti, sırr-ı ihlâsdan ve hiçbir şeye âlet edilmemesinden ve doğrudan doğruya saadet-i ebediyeye bakmasından ve hizmet-i îmaniyeden başka bir maksad tâkib etmemesinden ve bazı ehl-i tarikatin ehemmiyet verdikleri keşf ve kerâmât-ı şahsiyeye ehemmiyet vermemekten ve velâyet-i kübra sahibleri olan Sahabîler gibi, veraset-i nübüvvet sırrıyla, yalnız îman nurlarını neşretmek ve ehl-i îmanın imanlarını kurtarmaktır.

Evet Risale-i Nur'un bu dehşetli zamanda kazandırdığı iki netice-i muhakkakası herşeyin fevkindedir, başka şeylere ve makamlara ihtiyac bırakmıyor.

Birinci Neticesi : Sadakat ve kanaatla Risale-i Nur dairesine giren, îmanla kabre gireceğine gayet kuvvetli senetler var.

İkinci Neticesi : Risale-i Nur dairesinde, ihtiyarımız olmadan, haberimiz yokken takarrur ve tahakkuk eden şirket-i mâneviye-i uhreviye cihetiyle herbir hakikî sâdik şâkirdi; binler diller ile, kalbler ile dua etmek, istiğfar etmek, ibadet etmek ve bazı melâike gibi kırk bin lisan ile tesbih etmektir. Ve Ramazan-ı Şerif'teki hakikat-ı Leyle-i Kadir gibi kudsî ve ulvî hakikatları, yüzbin el ile aramaktır. İşte bu gibi netice içindir ki; Risale-i Nur şâkirdleri, hizmet-i nuriyeyi velâyet makamına tercih eder; keşf ve kerâmâtı aramaz; ve âhiret meyvelerini dünyada koparmaya çalışmaz; ve vazife-i İlâhiye olan muvaffakiyet ve halka kabul ettirmek ve revaç vermek ve galebe ettirmek ve müstahak oldukları şân ü şeref ve ezvak ve inayetlere mazhar etmek gibi kendi vazifelerinin hâricinde bulunan şeylere karışmaz ve harekâtını onlara bina etmezler. Hâlisen, muhlisen çalışırlar, "Vazifemiz hizmettir. O yeter" derler.

Ve Sâniyen : Seksen küsur sene kıymetinde bulunan ve Ramazan-ı Şerif'in mecmuunda gizlenen hakikat-ı Leyle-i Kadri kazanmak için, Risale-i Nur şâkirdlerinin şirket-i mâneviye-i uhreviyeleri muktezâ-

sınca herbiri, mütেকellim-i maalgayr sîgasıyla **أَجْرَنَا إِرْحَمْنَا وَأَعْفِرْنَا**

gibi tâbiratta biz dedikleri vakit, Risale-i Nur'un sâdik şâkirdlerini

R. NUR GALİBANE

MUKAVEMETİN SİRRİ

KEŞF VE KERÂMET ARANMAK

E1=74
E2=105

202-80-35

5=412-439-403

E1=86

89
E1=223-247
236

13

E1=244

251

134
259

Tr=316

E1=191*

5=316

89

18,
43

266

250
36

5=328
149

niyet etmek gerektir. Tâ herbir şâkird, umumun nâmına münacât edip çalışsın. Ve bu biçare ve az çalışabilen ve haddinden çok fazla hizmet ondan beklenen bu kardeşinize, o hüsn-ü zanları yanlış çıkar-mamak için, geçen Ramazan gibi yardımınızı rica ediyorum. 260

* * *

(Birden Hâtıra Gelen Bir Mes'eledir.)

Her şeyde, her musibette, hususan beşer eliyle gelen zulümlü musibetlerde, Risale-i Kader'de beyan edildiği gibi, "İki Sebeb" var.

Biri: Zâhiren esbaba bakan beşerdir.

Diğeri: Kader-i İlâhî'dir. Beşer zâhirî esbaba bakar, bazan yanlış eder, zulmeder. Fakat kader başka noktalara bakar, adalet eder. İşte, bu günlerde elîm bir endişe ile Risale-i Nur dairesine temas eden üç mes'ele, adalet-i kaderiye noktasında mânevî suale cevaben ihtar edildi.

Birinci Sual: Neden fedakâr, yüksek bir şefkati taşıyan vâlide; bu zamanda, veledinin malından irsiyet almasından mahrum edildi? Kader müsaade eyledi.

(207) **Gelen cevap şu:** Vâlideler bu asırda, bir aşılama suretinde şefkat- ^{imes=69} lerini yanlış bir tarzda sarfetmeleridir ki; evlâdım, şan, şeref, rütbe, memuriyet kazansın diye bütün kuvvetleriyle evlâdlarını dünyaya, mekteplere sevk ediyorlar. Hattâ mütedeyyin de olsa, Kur'anî ilimlerin okumasından çekip dünya ile bağlarlar. İşte bu şefkatin bu yanlışından, kader bu mahrumiyete mahkûm etti.

(S=409) **İkinci Sual:** Risale-i Nur'la münasebetdar bazı zâtlara acıdım. "Neden pederinin malından hakkı iki sülüs iken, o hakdan kısmen mahrumiyete kader-i İlâhî neden müsaade etti?"

Gelen cevap: Şu asırda öyle acib bir aşılama, ebeveynine hür- ²⁵² met ve peder ve vâlidesinin şefkatlerine mukabil bilâ kayd ü şart kemal-i hürmet ve itaat lâzım iken; ekseriyetle, o hakikî hürmet ve itaat bozulduğundan, iki sülüs almaktan zulmen mahrum edildiler. Kader, onların kusuruna binâen müsaade etti. Kızlar ise; gerçi başka cihetlerde kusurları çok, fakat zâfiyetlerine binâen, himayet-kâr ve şefkatkâr ellere ziyade muhtaç bulduklarından hürmetleri-

ni, peder ve vâlidelerine karşı ihtiyaçlarını hassasiyetle bir cihette ziyadeleştirdiklerinden, beşerin zâlim eliyle, kardeşlerinin kısmen haklarını muvakkaten onlara vermeye müsaade etti.

Üçüncü Soru : Bazı mütedeyyin zâtların, dünyadar haremeleri yüzünden ziyade sıkıntı çekmeleri nedendir? Bu havalide bu nevi hâdiseler çoktur.

Gelen cevap : O mütedeyyin zâtlar, diyanetlerinin muktezası böyle serbestiyet-i nisvan zamanında öyle serbest kadınların vasıtasıyla dünyaya girişmeleri hatâlarından, o kadınların eliyle tokat yemelerine kader müsaade etti. Mütebakısı, bir mübarek hanımın şursuz müdahalesiyle geri kaldı.

* * *

Azîz, Sıddık Kardeşlerim,

Evvelâ : Bu mübarek Ramazan-ı Şerif'teki dualar, ihlâs bulunmak şartıyla inşaallah makbuldür. Fakat maatteessüf, ekseriyetçe Risale-i Nur şâkirdlerinin nazarlarını dünyaya çevirmek ve huzur-u kalbi bozmak için bazı taarruzlar yüzünden o ihlâs, o huzur-u tam bir derece zedelenir, merak etmeyiniz. Her şeyi Cenab-ı Hakk'a havâle edip öyle taarruzlara ehemmiyet vermeyin. Âtîf'a da yazınız.. Merak etmesin ve müteessir olmasın. O da bir kazâ-i İlâhîdir. İnşâallah, Sava Hâfız Mehmed'in hâdisesi gibi Risale-i Nur'un lehine dönecektir. (Hâşiye)

(Hâşiye): Âtîf'a muâraza eden ve hücum eden tarikatçı müftü ve taassublu vâiz ve hoca ve ehl-i tarikat, ehemmiyetli ehl-i ilim ve tarikat, bu muarazada en son perdesi rejim hesabına ve tarafgirliğine ve himayesine dayanıp, Âtîf'in müdafaa ettiği sünnet-i seniyye mesleğine taarruz suretine girdiğini; ve Risale-i Nur'a muaraza eden, bilerek veya bilmeyerek zındıkaya yardım ettiğine bir delil, bu defa adliyece benden sordular ki:

Kürd Âtîf rejim aleyhinde çalışıyor. Demek onun muarızları rejime dayandılar.

Ben de dedim: "Rejimi reddetmek ne vazifemizdir, ne de kuvvetimiz var ve ne de düşünüyoruz ve ne de Risale-i Nur izin veriyor. Fakat biz kabul etmiyoruz, amel etmiyoruz, istemiyoruz. Red başka, kabul etmemek başkadır, amel etmemek daha başkadır. Hazret-i Omer'in (R.A.) taht-ı hükmünde, kanun-u adalet-i şer'iyeni reddetmeyen ve ilişmeyen yahudilere, nasarâya ilişmiyordular. Demek kabul etmemek, tasdik etmemek idarece bir suç teşkil etmiyor ki; o çeşid muhalifler ve münkirler, en kuvvetli padişahların idaresi ve siyaseti altında bulunmuşlar. İşte bu nokta-i nazardan, Risale-i Nur'un şâkirdlerinden en müdhîş bir muhalif

122-131-241
Ans=131 p 3
mek=412,71

(208) Hem Âtîf'in parlak hizmeti tevakkufa uğraması (Hâşiye) ve gerilemesi; ve merhum Mehmed Zühdü Bedevi'nin yüksek ve geniş hizmetinin perdelenmesini düşünmesi beni ziyade mahzun ettiği hengâmda, elime bir mektub verildi. O mektub, o endişemi izale etti. Risale-i Nur hizmetinde bir kapı kapansa, daha mühim kapılar açılır, diye kaide yine hükmünü icra etti ki; Sabri gibi Risale-i Nur'un gayet büyük bir rüknünün büyük amucası ve Risale-i Nur'un bir kahramanı olan Tâhiri'nin eniştesi ve Risale-i Nur'un saff-ı evvelinde ve şâkirdlerinin başında bir zaman nâzırlık vazifesini gören ve şimdiye kadar da Risale-i Nur hakkında kalbini bozmayan Büyük Hâfız Zühdü'nün samimî kemal-i sadakat ve ihlâsı gösteren mektubıyla; ve Hulûsi-i sâlis Abdullah Çavuş'un hâşiyesinde tasdikle, bu eski ve yeni gayyur kardeşimiz Büyük Zühdü, resmiyete bakmıyarak, Risale-i Nur'un mühim vazifelerinden olan mâsumlara Kur'an dersini vermekle gösterildi ki; merhum Zühdü Bedevi yerine, bu Büyük Zühdü'yü yeni veriyor. Ve Âtîf'in tevakkufu yerine, bu müdakkik ve muktedir ve hatib Büyük Hâfız Zühdü'yü faaliyete getirdi. Cenab-ı Hakk'a şükrediyoruz. Bugünden itibaren, Risale-i Nur'un hâs şâkirdleri içinde şirket-i mâneviye-i nuriyeden hissedar olmasını ve ismiyle duaya girdiğini selâmımla beraber tebliğ ediniz. 244

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمَائِهِ

Risale-i Nur'un silsile-i kerâmâtından Mu'cizat-ı Ahmediye ve kerametli Yirmidokuzuncu Söz ve İşârât-ül-İ'caz'ın himayetkârâne ve mu'cizane yeni bir kerametleri şudur ki : Bu Ramazan-ı Şerif'in başında doktorun ihbarıyla ve kuvvetli emarelerin delâletiyle ve birden hararet kırk dereceden geçmesiyle tebeyyün eden, zehirlemekten gelen şiddetli hastalık hengâmında, kardeşimiz Âtîf'in habbe

ve rejim müessisini tel'in de etse, bilfiil idareye ilişmese, onun mefkûresine kanunen ilişilmez. Hürriyet-i vicdan ve hürriyet-i fikir onları tebrîe eder. 209 onları bu zandan kurtul

(Hâşiye) : Şimdi aldığımız haber : Denizli vâlisi, ehemmiyetli bir şifre ile buranın vâlisine, Âtîf mes'alesini i'zam ederek şifre yazmış. Hâfız-ı Hakikî'nin hüfzına dayanıp telâş etmeyiniz. Fakat ihtiyat ediniz. Hapsolan Âtîf ve arkadaşlarına teselli veriniz.. Ve merak etmesinler. Allah Kerim'dir ve Rahim'dir.

gibi hâdisesini, hâriç vâliler kubbe yaparak; buranın hem adliye, hem zabita, hem vilâyete şifrelerle Risale-i Nur aleyhine sevkedildiği aynı zamanda, iki saat evvel Mu'cizat-ı Ahmediye İstanbul'dan koşup imdada gelmiş. Masada iken, Yirmidokuzuncu Söz ve kerametli İşârât-ül-İ'caz, Tosya kasabasından imdada gelmiş gibi aynı vakitte yaldızlı ciltleriyle masa üzerinde dururken, onların müsadere endişesi ve elliden ziyade sâir risalelerin de namazsız ellerin zabtına geçmek ihtimali ve şiddetli hastalığın konuşurmamak vaziyetiyle beraber; Risale-i Nur'un o üç kerametli risaleleri, öyle hârika bir himayet ve muhafazaya vesile ve o zehirlendirmeye panzehir ve tiryak oldu ki, bu hale muttali olan bizler şimdi de hayretteyiz. Güya hiçbir hastalık yokmuş gibi, gayet kuvvetli, hem şiddetli tokatlar vurarak o düşmanlık vaziyeti dostluğa çevrildi.

Hem adliyenin büyük me'murları ve taharri komiserleri, şiddetli taharri ve müsadere için geldikleri halde; elliden ziyade kitablardan hiçbirine el uzatmadan, yalnız o risalelerin kerametlerini kısmen dinliyerek onların mânevî himayeti altında risaleler muhafaza edildi. Yalnız Müdâfaat ve Onaltıncı Mektub ve Ramazaniye Risalesini mütalâa etmek için biz verdik. Üçüncü günde, daha şiddetli arama ve taharri etmek, zabitanın siyasî komiseri bir taharri komiseriyle geldiği vakitten iki-üç saat evvel, üç kerametli risalelerin kumandasında bütün risaleler kendilerini ellere vermemek için ortada görünmediler. Bütün iki saat o taharri neticesinde, Ankara'dan gelen bir Ramazan tebrikiyle, bir Ramazaniye Risalesini elde ettiler. Mütalâadan sonra iade etmek va'diyle aldılar. Bütün bu hâlât yüksekte duran Mu'cizathı Kur'an-ı Azîmüşşan ile beraber; i'cazlı Hizb-i Kur'ânî'nin nüshaları ve Hizb-i Nurî'nin risaleleri bu hârika vaziyeti gösterdiler. Cenab-ı Hakk'a onların hurufatı adedince ve ŝehr-i Ramazan'ın dakikalarının âŝireleri sayısınca hamd ü sena ediyoruz. Elhamdülillâhi Alâ Külli Hâl.

Hem hastalıktan gelen teessür; ve Âtîf'ın hâdisesiyle kalbime gelen teellüm; ve onlara acımak ve Isparta'ya sirayet etmek endişesinden neş'et eden sıkıntı; ve bu mübarek şehirde Risale-i Nur'un

سِرِّاتِنُورَتِ perdesi altına girmesi; ve üçüncü günde o iki taharri-

den sonra, akşama kadar gelen ve gidenlerin mütemadiyen tarassud

edilmesi ve Emin'in hanesi de birşey bulunmadan taharri edilmesi cihetiyle ziyade muztarip ve müteallim iken; Cenab-ı Erhamürrahimîn'in rahmetiyle, şimdiye kadar devam eden **inayet-i İlähiye himayet-i ve rıza, teslim, tevekkül** ve ihlâsın verdikleri teselli, bütün o müz'ic şeyleri akîm bıraktı. Kemal-i ferah ve istirahatla "Görelim Mevlâ neyler. Neylerse güzel eyler" deyip, kemal-i teslimiyetle müsterih olduk. Siz de öyle olunuz.. **fütür getirmeyiniz.**

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ederiz.

Hastalık devam ediyor, fakat tahammül hâricinde değil. O musibet de, Risale-i Nur'un parlak neşriyatına tevakkuf vermek için idi.

Kardeşiniz

Said Nursî

4.12.91

Biliş 7-10-11-93

" 7-10-10-94

Biliş 7-23-7-96

Biliş 7-20-11-2002

